

Därefter skulle stärbhusdelägare vara berättigade att till såväl uppteckning och värdering af egendomen, som ock arfskifte kalla gode män, på sätt som är stadgadt om bo, hvilket ej lyder under stadsdomstol. Sådant förordnande är af Kungl. Maj:t meddeladt i fråga om ett stort antal, särskildt mindre och medelstora städer i riket. När fullständiga stadsprivilegier lämnas en ort, göres alltid förbehåll, att den blifvande stadens invånare skola äga att fritt kalla bouppteckningsförrättare.

I fråga om de största städerna tillåter jag mig att beträffande hithörande förhållanden endast erinra om hvad som gäller i Stockholm. I hufvudstaden har magistraten, såsom i det föregående redan blifvit antydt, af ålder haft befattning med upprättande af bouppteckningar i stärbhus, som lydde under stadens jurisdiktion. Denna befattning öfvergick vid förmyndarekammarens upprättande till denna, och blef såsom varande ett särskildt privilegium bibehållen vid antagande af 1734 års lag, hvori magistraternas befogenhet att förordna bouppteckningsmän stadgades i 1 § af 9 kap. ärfdabalken. För bestyret med boets upptecknande och värderande skulle förmyndarekammaren äga att uppbära viss procent af stärbhusets tillgångar eller senare af boets behållning, och denna afgift blef i första rummet använd till aflönande af förmyndarekammarens tjänstemän, hvarefter öfverskottet gick till de fattiga. Med tiden har emellertid den sed vunnit insteg, att bestyret med bouppteckningars upprättande i Stockholm i stärbhus, som i detta hänseende lydt under förmyndarekammaren, verkställts af stärbhuset och icke af förmyndarekammaren, hvars befattning med bouppteckningarna inskränkt sig därtill, att vederbörande tjänsteman hos förmyndarekammaren emottagit en genom stärbhusets försorg upprättad s. k. bouppgift samt efter granskning af de i bouppgiften satta värdena, eventuellt med ledning af särskilda af stärbhuset anskaffade värderingsbevis, låtit omskrifva bouppgiften till en formlig bouppteckning och sedermera i sin egenskap af tjänsteman hos rådstufvurättens första afdelning inregistrerat den sålunda tillkomna bouppteckningen. Denna sed har genom upprepade bestämmelser fått en i viss mån officiell sanktion. Genom en af öfverståhållaren och magistraten i Stockholm den 19 december 1856 utfärdad arbetsordning för ämbets- och tjänstemännen vid Stockholms rådstufvurätts första afdelning såsom domstol i vissa mål, som förut tillhört det afskaffade justitiekollegium och förmyndarekammaren gemensamt, bestämdes såsom ett åliggande för den ene af de dåvarande två stärbhusnotarierna att, då någon anmälde sig om bouppteckning, af sökanden emottaga skriftlig uppgift å stärbhusets dels tillgångar med föreslagna värden därå, dels skulder. I sammanhang därmed förklarades, att, om någon undandrog sig att ingifva sådan förteckning eller att föreslå värden, men likväl begärde bouppteckning, med åtagande att å bouppteckningsstället

aflämna bouppgiften, kunde sådant icke vägras. Samma bestämmelser hafva sedermera influtit i en utaf öfverståthållarämbetet och magistraten den 1 november 1907 utfärdad arbetsordning för rådstufvurättens första afdelning vid handläggning af, bland annat, mål och ärenden af nu ifrågasvarande beskaffenhet.

Af här lämnade redogörelse för hithörande bestämmelser har jag funnit framgå, att bouppteckningsafgiften i Stockholm icke längre med rätta kan betecknas såsom en skälig ersättning för ett utfördt arbete. Klart är nämligen, att stärbhusen, som själfva få ombestyras det egentliga arbetet med boupptecknings upprättande, också få godtgöra detta arbete. Bouppteckningsafgiften är därmed till sin karaktär förändrad till att i själfva verket utgöra en skatt på stärbhusen i hufvudstaden, betydligare i den mån behållningen i boet är större. Att lägga denna skatt på adliga stärbhus, hvilka hittills varit därifrån befriade, skulle i min tanke både vara orättvist och utgöra ett verkligt skäl för motstånd emot den tillämnade reformens genomförande. Att ingen afgift behöfde krävas af adeln för det obetydliga besvär, förmyndarekammarens tjänstemän enligt praxis och arbetsordning skulle hafva med bouppteckningens upprättande, ligger också i öppen dag.

Något olika är frågan om adelns ställning till förmyndarekammaren i öfriga hänseenden. Enligt förmyndarekammarens instruktion är dess befattning för närvarande begränsad till vårdnaden af ofrälse myndlingars angelägenheter. Denna begränsning skulle naturligtvis kunna bortfalla genom en enkel ändring af förmyndarekammarens instruktion. Men i öfrigt skulle adliga myndlingars införande under förmyndarekammarens befattning kunna medföra konsekvenser, som icke skulle helt och hållet sakna betydelse.

Med bouppteckningsavgifterna jämte ränta därå skola, enligt hvad särskildt är stadgad, i första hand bestridas förmyndarekammarens förvaltningskostnader, hvarefter 250 kronor årligen tillfalla frimurarebarnhuset. Återstoden — i den mån den icke kan erfordras för fyllande af brist i den s. k. garantifonden, hvilken har till ändamål att betrygga uppfyllandet af förmyndarekammarens räntegodtgörelse å omyndigas samt frånvarande eller okända arfvingars insatta kontanta medel (allmänna fonden) och förmyndarekammarens öfriga förbindelser äfvensom att ersätta vissa förluster vid förvaltningen — skall jämte förmyndarekammarens öfriga behållna inkomster tillfalla allmänna barnhusinrättningen i Stockholm.

Genom ett upphäfvande af adelns forum privilegium skulle adliga myndlingar till förmyndarekammaren erhålla samma ställning, som redan äges af myndlingar i prästhus eller i stärbhus efter utländska, på riddar-

huset icke introducerade adelsmän. Adliga myndlingars införande under förmyndarekammaren, utan att bouppteckningsafgifter erlades för adliga stärbhus, skulle möjligen kunna medföra, att förmyndarekammarens arbetskrafter finge förstärkas. En häraf vållad utgift medförde otvifvelaktigt minskning i förmyndarekammarens till allmänna barnhusinrättningen utgående öfverskottsmedel. Om en dylik minskning verkligen vore att befara genom ett upphäfvande af adelns domstolsprivilegium, skulle naturligtvis kunna göras till föremål för utredning före privilegiets upphäfvande, och likaså kunde utredas, huru en dylik minskning i allmänna barnhusets inkomster finge ersättas.

För min del finner jag frågan om upphäfvande af adelns forum privilegium vara så grundligt debatterad både vid riksdagar och adelsmöten, att dess lösande i en af det allmänna rättsmedvetandet fordrad riktning borde, med iakttagande af ofvan framhållna synpunkter, utan svårighet kunna genomföras. På grund af hvad jag anfört får jag därför hemställa,

att Riksdagen måtte i en till Kungl. Maj:t aflåten skrifvelse anhålla, det Kungl. Maj:t, efter utredning af sådana förhållanden, som kunna anses äga samband med en eventuell fråga om upphörande af den för adeln ännu bestående rättigheten att i vissa mål och ärenden hafva hofrätt till första domstol, täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till erforderliga lagbestämmelser i syfte att adelns omförmålda rättighet måtte upphävas.

Ämbetsresor m. m. under år 1910.

Mina ämbetsresor under år 1910 hafva omfattat Skaraborgs, Gottlands och Blekinge län samt delar af Stockholms, Älfsborgs och Örebro län. Under dessa resor har jag besökt länsstyrelser, domkapitel äfvensom rådstufvurätter och häradshöfdingar tillika med länsfängelser samt krono-, stads- och häradshäkten. Krigsrätternas protokoll hafva äfven varit föremål för granskning; och har jag åt domstolarnas arkiv ägnat nödig uppmärksamhet.

Härförutom har jag förrättat inspektioner af fängelserna å Långholmen.

Redogörelser för hvad under resorna och nämnda inspektioner förekommit lämnas i de därunder förda diarierna och protokollen, hvilka, jämte

justitieombudsmansexpeditionens diarium och registratur, komma att för granskning öfverlämnas till Riksdagens lagutskott.

Handlagda klagomål och anställda åtal.

Vid 1910 års början voro af förut inkomna klagomål fortfarande under handläggning härstädes	28
Under året hafva inkommit klagoskrifter till ett antal af.....	347
	<u>Summa 375</u>

Af dessa ärenden hafva såsom återkallade afskrifvits	1
till annan myndighet öfverlämnats	4
efter vederbörandes hörande fått förfalla	84
» annorledes verkställd utredning afskrifvits.....	3
utan åtgärd afskrifvits	207
till åtal hänvisats	10
föranledt annan åtgärd än åtal.....	31
vid årets slut varit hvilande i afbidan på förklaring eller påminnelser	19
» » » » » » » » annan utredning.....	2
» » » » på pröfning beroende.....	14
	<u>Summa 375</u>

Under år 1910 hafva 14 åtal mot ämbets- och tjänstemän anställts, nämligen:	
på grund af förd klagan.....	10
» » » anmärkning vid ämbetsresa	1
» » » » » fånglistgranskning.....	1
af annan anledning	2
	<u>Summa 14</u>

Sälunda har jag under år 1910 för nedan angifna fel eller försummelser i ämbete eller tjänst förordnat om åtal mot:

- 1) kronofogde, för obehörig vräkning;
- 2) borgmästare, för kränkning af församlingsfriheten;
- 3) kyrkoherde, för otillbörliga yttranden under predikan;
- 4) rådstufvurätt, för hörande af målsägare såsom vittnen;
- 5) landtmätare, för fel vid vägdelningsförrättning;

- 6) regementschef, för obehörig kritik af ett krigsrättsutslag;
- 7) rådstufvurätt, för oriktig straffsammanläggning;
- 8) öfverdirektör, för obehörig bestraffning af e. o. tjänsteman för innehållet af tryckt skrift;
- 9) polismän, för obehörigt införande och kvarhållande å polisstation;
- 10) öfverste, för obehöriga förskott af underlydande redogörare;
- 11) kyrkoherde, för smädlig affattning af kyrkostämmoprotokoll;
- 12) länsman, för fel vid utmätning;
- 13) t. f. borgmästare, för felaktigt beslut rörande straff för tjufnadsbrott m. m.; och
- 14) t. f. kronofogde, för felaktigt förfarande i ett utmätningsärende.

Statsrådet och chefen för justitiedepartementet har på förfrågan tillkännagifvit, att sedan början af senaste lagtima riksmöte någon förklaring af lag, i den ordning 19 § regeringsformen bestämmer, icke blifvit af Kungl. Maj:t meddelad.

För fullgörande af den i 14 § af instruktionen för justitieombudsmannen lämnade föreskrift om afgifvande af redogörelse för behandlingen af Riksdagens hos Kungl. Maj:t anmälda beslut och gjorda framställningar har jag från de särskilda statsdepartementen förskaffat mig uppgifter, ej mindre om hvilka åtgärder blifvit vidtagna i anledning af de utaf Riksdagen år 1910 aflåtna skrivelser, än äfven — beträffande sådana genom föregående Riksdagens skrivelser hos Kungl. Maj:t anhängiggjorda ärenden, hvilka vid 1909 års slut voro i sin helhet eller till någon del oafgjorda — om hvilka åtgärder blifvit med samma ärenden vidtagna under nästlidna år.

De sålunda vunna upplysningarna, som angifva samtliga ifrågavarande ärendens ställning vid utgången af år 1910, innefattas i tre särskilda, i en bilaga till denna berättelse intagna förteckningar. Nämnda bilaga innehåller därjämte en tabell öfver de skrivelser, Riksdagen år 1910 aflätit till Kungl. Maj:t.

Stockholm i justitieombudsmansexpeditionen i januari 1911.

BERNDT HASSELROT.

Knut von Matern.

Berättelse af kommitterade till tryckfrihetens vård;

afgifven år 1911.

Till RIKSDAGEN.

Under år 1910 hafva följande ärenden varit föremål för kommitterades handläggning.

Sedan rådstufvurätten i Södertälje genom beslut den 27 juni 1910 förordnat, att kvarstad skulle äga rum å en på Gustaf Lundbergs tryckeri i Södertälje år 1910 tryckt skrift, benämnd »Kval, af Einar Håkansson», äfvensom till Svea hofrätt insändt handlingarna i målet, öfverlämnade hofrätten med skrifvelse af den 28 juli 1910 till kommitterade samma handlingar för det ändamål 5 § 8 mom. tryckfrihetsförordningen omförmäler. I en till hofrätten den 10 augusti 1910 aflåten skrifvelse förklarade sig kommitterade tillstyrka, att den å skriften lagda kvarstaden skulle fortfara.

Under året hafva kommitterade tillika haft att pröfva åtskilliga från chefens för justitiedepartementet ombud inkomna anmälningar om tryckta skrifers indragning jämlikt 4 § 12 mom. tryckfrihetsförordningen. Dessa ärenden hafva föranlett 7 sammanträden med kommitterade, däri jämväl inberäknadt det sammanträde, å hvilket kommitterade behandlat frågan om kvarstad å skriften »Kval, af Einar Håkansson». Dessutom hafva kommitterade i några fall medelst cirkulation af handlingarna pröfvat frågor, huruvida enligt 4 § 12 mom. tryckfrihetsförordningen meddeladt förordnande om tryckt skrifts indragning skulle äga bestånd eller icke. På ettdera af dessa båda sätt hafva kommitterade under år 1910 beslutit, att i 27 fall förordnande om indragning skulle äga bestånd.

De sålunda indragna skrifterna hafva utgjorts af:

tidningarna »Brand» n:r 17 och »Stormklockan» n:r 205, båda för år 1910; en skrift, »Den socialdemokratiska ungdomsrörelsen», hvilken betecknats såsom »socialdemokratiska ungdomsförbundets agitationsskrift n:r 6»; följande broschyrer, upprop eller andra flygskrifter, nämligen: »Lydnadens anda» (indragen fyra gånger); en från Oskarshamnsbladets tryckeri utan angifvet tryckår utgången flygskrift med öfverskriften »Kamrater»; en med lika öfverskrift försedd, från aktietryckeriet Skien år 1907 utgången flygskrift; »Leo Tolstoy om en soldats plikt och ansvar»; »Kan Sverige försvara sig»; »Handla först — tänk sedan» (indragen två gånger);

»Ned med militarismen, kamp mot skytterörelsen» (indragen två gånger); »Döden»; »Vill du frivilligt lära dig döda» (indragen två gånger); »Den inre fienden» (indragen fem gånger); samma skrift omtryckt och försedd med ett tillägg; »Försvarstokeriet» (indragen åtta gånger); samt »Proletärens plikt».

Indragning af här omförmälta skrifter har ägt rum vid skånska husarregementets afdelning i Landskrona, Svea trängkår, positionsartilleriregementet (tre gånger), Bodens ingenjörkår, flottans station i Stockholm (sju gånger), Älfsborgs fästning, Älfsborgs regemente (två gånger, däraf två skrifter samtidigt vid ena tillfället), lifregementets grenadjärer (två gånger, däraf två skrifter samtidigt vid ena tillfället), Göta lifgarde (två gånger), Smålands husarregemente (två gånger), Kronobergs regemente, lifgardet till häst (två gånger), Svea lifgarde (två gånger), Vaxholms kustartilleriregemente (två gånger), fälttelegrafkåren, Svea ingenjörkår, Karlskrona kustartilleriregemente samt ett i Marstrands hamn liggande kasernfartyg.

Slutligen hafva kommitterade under år 1910 haft att behandla följande ärende. Chefens för justitiedepartementet ombud i Härnösand, lektorn Karl K:son Siljestränd meddelade i skrifvelse af den 24 september 1910, att han med anledning af ett skrifvelsen bilagdt antimilitaristiskt flygblad med öfverskrift »Upp till kamp mot militären», hvilket vore tryckt i Härnösand någon af dagarna före skrifvelsens afsändande och enligt ombudets förmenande utan tvifvel afsedt att spridas, bland annat, å Västernorrlands regementes lägerplats, till chefen för regementet afgifvit förordnande om flygbladets eventuella indragande vid regementet på grund af § 4 mom. 12 tryckfrihetsförordningen. Vid granskning af detta flygblad, under ett den 3 oktober 1910 hållet sammanträde, funno sig kommitterade, då handlingarna i ärendet syntes utvisa, att ombudet förordnat om indragning af ifrågavarande skrift innan den anträffats å den lägerplats, där ombudet antagit att densamma skulle spridas, förhindrade att afgifva utlåtande öfver ombudets förevarande åtgärd.

Vid afgörandet af de i förevarande berättelse omförmälta ärenden har icke någon meningsskiljaktighet yppats bland kommitterade.

Stockholm i januari 1911.

BERNDT HASSELROT.

OSCAR MONTELIUS. HANS HILDEBRAND. IVAR AFZELIUS.

T. SÄVE. E. A. KARLFELDT. JOH. HELLNER.

Knut von Matern.

BILAGOR

till

JUSTITIEOMBUDSMANNENS ÄMBETSBERÄTTELSE

till 1911 års Riksdag.

FÖRTECKNINGAR

ÖFVER

RIKSDAGENS SKRIFVELSER

TILL KUNGL MAJ:T.

I.

*Förteckning på Riksdagens år 1910 till Kungl. Maj:t aflåtna skrivelser, jämte anteckningar om de åtgärder, som under nämnda år vidtagits i anledning af samma skrivelser.**

1:o. Justitiedepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 9 juni 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet. (2.)

Skrifvelsen anmäldes i statsrådet den 18 juni 1910.

I anledning af hvad Riksdagen under punkt 4 i skrifvelsen anført om sådan förändrad anordning, att statsförvaltningar, för hvilkas räkning persedeltillverkning vid rikets fängelser äger rum, få vidkännas lämplig andel i samtliga kostnader för de persedlar, som åt dem förfärdigas, anbefalldes fängvårdsstyrelsen att i den af Riksdagen sålunda väckta frågan verkställa utredning samt därefter till Kungl. Maj:t inkomma med utlåtande och det förslag, hvartill utredningen kunde gifva anledning. Sådant utlåtande har ej under år 1910 inkommit.

I öfrigt blefvo erforderliga föreskrifter i de uti skrifvelsen afsedda ämnen meddelade.

2:o af den 25 februari, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till lagar, innefattande ändring dels i gällande stadganden om nattvårdsgång, dels i 2 kap. 3, 4 och 8 §§ kyrkolagen, dels ock i 2 kap. 13 § samma lag. (18.)

Lagar i dessa ämnen utfärdade den 18 mars 1910.

* Det vid slutet af hvarje rubrik utsatta siffertalet utvisar skrifvelsens nummer i tionde samlingen af bihanget till Riksdagens protokoll.

3:o Riksdagens skrivelse af den 1 mars, i anledning af väckt motion med förslag till ändrad lydelse af 7 och 9 §§ i lagen om val till Riksdagen. (20.)
Lag i ämnet utfärdad den 4 mars 1910.

4:o af den 2 mars, angående val af Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare. (22.)
1910 den 18 mars i statsrådet anmäld och lagd till handlingarna.

5:o af den 4 mars, i anledning af justitieombudsmannens framställning till Riksdagen angående lag om husrannsakan. (25.)
Ärendet beror på Kungl. Maj:ts pröfning.

6:o af den 11 mars, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående rätt för kvinna att innehafva klockarbefattning. (29.)
Ärendet är på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

7:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring af eller tillägg till 154 § utsökningslagen. (30.)
Ärendet beror på Kungl. Maj:ts pröfning.

8:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande af möjlighet för vissa samhällen att på mindre betungande villkor med full äganderätt komma i besittning af gatumark, som upplåtits till allmänt begagnande. (31.)
Ärendet är på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

9:o af den 29 mars, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående söndagshvila inom vissa arbetsområden. (40.)
Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

10:o af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af den till Hanekinds häradsbor anslagna kronolägenheten Måshult n:r 1 i Skeda socken. (76.)

Denna skrivelse anmäldes i statsrådet den 27 maj 1910, därvid Kungl. Maj:t anbefalldes sin befallningshafvande i Östergötlands län att i fråga om förvaltningen af köpeskillingen för lägenheten och dess användande för det med lägenhetens upplåtande till Hanekinds härad afsedda ändamål, efter vederbörandes hörande, afgifva utlåtande. Sedan sådant utlåtande inkommit, har vidare åtgärd i ärendet under år 1910 ej vidtagits.

11:o af den 10 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 18 § 34 punkten i lagen om val till Riksdagen. (101.)
Lag i ämnet utfärdad den 21 maj 1910.

12:o Riksdagens skrifvelse af den 24 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande vissa bestämmelser om styrkande af hinderlöshet till äktenskap. (127.)

Kungl. Maj:t har den 10 juni 1910 utfärdat lag i ämnet.

13:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag angående upphäfvande af lagen den 1 juli 1898 om anteckning i kyrkobok af utrikes slutna äktenskap. (128.)

Lag i ämnet utfärdad den 10 juni 1910.

14:o af den 2 juni, rörande utredning i fråga om kostnadsfri utdelning af Post- och inrikes tidningar till rikets samtliga kommuner. (146.)

Sedan utlåtande i ärendet afgifvits af svenska akademien, har Kungl. Maj:t den 28 oktober 1910 däri meddelat beslut, innebärande hufvudsakligen att rikets kommuner skola från och med år 1911 äga att genom postverket abonnera å ifrågavarande tidning mot erläggande allenast af stadgad postbefordringsafgift.

15:o af den 1 juni, i anledning af väckt motion med förslag till lag angående tillsättning af prästerliga tjänster. (148.)

Öfverlämnad från ecklesiastikdepartementet.

Sedan lagrådet hörts öfver det af Riksdagen för dess del under viss förutsättning antagna förslag till lag i ämnet samt kyrkomötet, hvars yttrande inhämtats öfver detta förslag, under enahanda förutsättning som Riksdagen godkänt detsamma, har lag i ämnet utfärdats den 9 december 1910.

16:o af den 30 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner n:r 50—53 angående ändrad lydelse af vissa §§ i grufvestadgan m. m. (153.)

Sedan lagrådet hörts öfver de af Riksdagen för dess del antagna förslag till lag om ändrad lydelse af 3 och 10 §§ i grufvestadgan samt lag om inskränkning i inmutningsrätten, har Kungl. Maj:t den 12 augusti 1910 utfärdat lagar i dessa ämnen.

Skrifvelsen har, i hvad den angår utläggande af vissa statsgrufvefält, öfverlämnats till jordbruksdepartementet.

I öfrigt är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

17:o af den 2 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde, åttonde och nionde hufvudtitlarna gjorda framställningar om provisorisk lönerreglering för befattningshafvande i statsdepartement samt vissa centrala ämbetsverk. (154.)

Skrifvelsen har, såvidt statsdepartementen angår, den 21 oktober 1910 anmälts i statsrådet, därvid erforderliga bestämmelser i ämnet meddelades.

18:o Riksdagens skrivelse af den 4 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 18 kap. 13 § strafflagen. (155.)
Lag i ämnet utfärdad den 10 juni 1910.

19:o af den 8 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om föreningar, lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken, lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862 samt lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906. (181.)

Den 12 augusti 1910 hafva utfärdats lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken samt lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862.

Sedan inom justitiedepartementet utarbetats förslag till särskilda lagar om ideella föreningar och om ekonomiska föreningar, samt dessa, i anledning af infortrade yttranden öfver desamma, reviderats, hafva de sålunda omarbetade förslagen äfvensom förslaget till lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906 remitterats till lagrådet, hvars utlåtande vid årets slut ännu ej afgifvits.

20:o af den 5 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om kollektivafstal mellan arbetsgifvare och arbetare, lag om särskild domstol i vissa arbetstvister, lag om vissa arbetsafstal, lag angående ändring af 17 kap. 4 § handelsbalken, lag om ändring af 2 § lagen angående medling i arbetstvister den 31 december 1906, lag angående ändring af 158 § utsökningslagen, lag angående ändring af 10 § lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om nyttjanderätt till fast egendom den 14 juni 1907 samt lag om ändrad lydelse af 19 kap. 22 § samt 25 kap. 15 och 22 §§ strafflagen. (182.)

Lag angående ändring af 17 kap. 4 § handelsbalken har den 10 juni 1910 utfärdats.

Hvad angår öfriga hithörande frågor har, efter inhämtande af yttranden från ämbetsmyndigheter samt enskilda personer och sammanslutningar, Kungl. Maj:t till lagrådet remitterat uppgjorda förslag till lag om kollektivafstal mellan arbetsgifvare och arbetare, lag om särskild domstol i vissa arbetstvister, lag om vissa arbetstvister och lag om vissa arbetsafstal äfvensom förslagen till lag angående ändring af 158 § utsökningslagen och lag angående ändring af 10 § lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om nyttjanderätt till fast egendom den 14 juni 1907. Vid årets slut var lagrådets utlåtande ej afgifvet.

21:o Riksdagens skrifvelse af den 5 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till bestridande af kostnaderna för arbetsdomstolen under år 1911. (183.)

1910 den 18 juni i statsrådet anmäld och lagd till handlingarna.

22:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i 19 och 20 kap. strafflagen. (184.)

Efter lagrådets hörande öfver det af Riksdagen för dess del antagna förslaget har Kungl. Maj:t den 4 juli 1910 utfärdat lag i ämnet.

23:o af den 8 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om aktiebolag och till lag om vissa ändringar i lagen om handelsbolag och enkla bolag den 28 juni 1895, dels ock i anledning därpå väckta motioner. (189.)

Sedan lagrådet blifvit hört öfver det af Riksdagen för dess del antagna förslaget till lag om aktiebolag, har Kungl. Maj:t den 12 augusti 1910 utfärdat lagar i dessa båda ämnen.

2:o. Utrikesdepartementet.

24:o Riksdagens skrifvelse af den 1 juni 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, innefattande anslagen till utrikesdepartementet. (3.)

1910 den 18 juni föredragen, hvarvid Kungl. Maj:t, med godkännande af Riksdagens beslut rörande anslagen under tredje hufvudtiteln, i hvad besluten skilde sig från Kungl. Maj:ts framställningar i ämnet, förordnade, att Riksdagens i punkterna 1—16 af förevarande skrifvelse anmälda beslut skulle delgifvas statskontoret till kännedom och efter rättelse, i hvad på detta ämbetsverk ankomme, hvarjämte departementschefen med anledning af hvad Riksdagen i 1 punkten anmält hemställde, att Kungl. Maj:t måtte fastställa ny aflöningsstat för beskickningar och konsulat att från den 1 januari 1911 lända till efter rättelse.

Hvad beträffar punkterna 17, 18 och 19 har ingen vidare åtgärd varit erforderlig.

25:o af den 22 februari, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående förlängning af den mellan Sverige och Tyska riket den 8 maj 1906 avslutade handels- och sjöfartstraktaten. (15.)

I fråga om denna skrifvelse har ingen åtgärd varit erforderlig.

3:o. Landförsvarsdepartementet.

26:o Riksdagens skrifvelse af den 12 februari 1910, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition n:r 19 med förslag till lag om ändrad lydelse af § 27 mom. 1 värnpliktslagen den 14 juni 1901. (13.)

Skrifvelsen anmäldes inför Kungl. Maj:t den 12 februari 1910, då Kungl. Maj:t utfärdade lag i ämnet.

27:o af den 2 mars, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående utförande af vissa reparationsarbeten i Södra skånska infanteriregementets sjukhus å Refvinge hed. (19.)

Vid föredragning af denna skrifvelse den 8 mars 1910 uppdrog Kungl. Maj:t åt arméförvaltningen att låta verkställa ifrågavarande arbeten för en kostnad af högst 11,300 kronor, att utgå från fjärde hufvudtitelns allmänna besparingar.

28:o af den 8 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående uppförande af nytt ridhus vid krigsskolan å Karlberg. (69.)

Vid föredragning af denna skrifvelse den 15 april 1910 bemyndigade Kungl. Maj:t arméförvaltningen att gå i författning om verkställande af ifrågavarande nybyggnad för en kostnad af högst 51,000 kronor, att utgå från fjärde hufvudtitelns allmänna besparingar.

29:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående lön och dagaflöning åt en gevärshandverkare öfver stat vid Kronobergs regemente. (70.)

Vid föredragning af denna skrifvelse den 15 april 1910 förordnade Kungl. Maj:t, att ifrågavarande gevärshandverkare skulle, högst intill utgången af år 1912, äga uppbära för sådan beställning i stat uppförd lön och dagaflöning, att utgå på sätt Riksdagen medgifvit, äfvensom att denne gevärshandverkare tillkommande inkvartierungs- och servisbidrag samt ersättning för bränsle och lyse skulle bestridas af vederbörliga anslag.

30:o af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af kronans andel i den till roten n:r 1 Gäst af Gottlands andra båtsmanskompani hörande torplägenhet. (44.)

Vid föredragning af denna skrifvelse den 14 maj 1910 har Kungl. Maj:t meddelat föreskrifter för bringande till verkställighet af ifrågavarande utaf Kungl. Maj:t med Riksdagen beslutade försäljning.

31:o af den 27 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående utbyte af kronan tillhörig mark mot ett nytt öfningsfält för Kronprinsens husarregemente. (135.)

Vid föredragning af denna skrivelse den 10 juni 1910 bemyndigade Kungl. Maj:t arméförvaltningen att å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar sluta aftal med Malmö stad om öfverlämnande till staden af ifrågavarande områden på de i propositionen angifna villkor.

32:o Riksdagens skrivelse af den 1 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anvisande af särskildt rekryteringsbidrag för fyllande af 1911 års stater. (131.)

Vid föredragning af denna skrivelse den 10 juni 1910 utfärdade Kungl. Maj:t bestämmelser för användandet af det beviljade extra rekryteringsbidraget.

33:o af samma dag, angående regleringen af utgifterna under riksstatens fjärde hufvudtitel, omfattande anslagen till landtförsvarsdepartementet. (4.)

Vid föredragning af denna skrivelse den 10 juni 1910 fastställde Kungl. Maj:t vederbörliga stater samt anbefalldes vederbörande myndigheter att inkomma med förslag till fördelning af vissa sålunda anvisade medel.

34:o af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Skrifvelsen anmäldes inför Kungl. Maj:t i de till landtförsvarsdepartementets föredragning hörande delar den 22 juli 1910.

4:o. Sjöförsvarsdepartementet.

35:o Riksdagens skrivelse af den 30 maj 1910, angående utredning i fråga om förläggande af ett fyrskepp vid Ölands södra udde. (106.)

Sedan utlåtande i ärendet den 21 maj 1910 inforrats från lotsstyrelsen, har detta ämbetsverk den 7 juni samma år afgifvit sådant utlåtande; och är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

36:o af den 1 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens femte hufvudtitel, innefattande anslagen till sjöförsvarsdepartementet. (5.)

Kungl. Maj:t har den 18 juni 1910 förordnat om erforderliga åtgärder utom i hvad angår det Riksdagens beslut, hvilket anmäls i 13 punkten angående omorganisation af navigationsskolorna.

Beslut om utredning af vissa frågor rörande navigationsskolorna har meddelats den 29 juli 1910; men är denna utredning ännu ej afslutad.

37:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående användande af allmänna besparingar å riksstatens femte hufvudtitel till anskaffande och anordnande af hissar i flottans sjukhus i Karlskrona m. m. (129.)

Anmäldes den 18 juni 1910 inför Kungl. Maj:t; och beslötos därvid erforderliga åtgärder.

38:o Riksdagens skrivelse af den 1 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående användande af behållning å extra ordinarie anslaget till fortsättande af arbetena å rikets kustfästningar m. m. (130.)

Anmäldes den 10 juni 1910 inför Kungl. Maj:t; och förordnades därvid om erforderliga åtgärder.

39:o af den 4 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för underofficern af 2 graden vid maskiniststaten Carl Theodor Samuel Spartan från ådömd ersättningskyldighet. (161.)

Anmäldes den 10 juni 1910 inför Kungl. Maj:t; och meddelades därvid erforderliga föreskrifter.

40:o af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Sedan skrivelsen den 18 juni 1910 genom finansdepartementet anmäls inför Kungl. Maj:t och ett tryckt exemplar af skrivelsen tillika med protokollsutdrag öfverlämnats till sjöförsvarsdepartementet, har Kungl. Maj:t den 12 september 1910 fattat beslut i de på sistnämnda departements föredragning beroende delar af ärendet.

5:o. Civildepartementet.

41:o Riksdagens skrivelse af den 9 juni 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet. (6.)

Anmäldes den 4 juli 1910, därvid

beträffande fyrtionde punkten, angående stipendier för utbildning af tuberkulosläkare, medicinalstyrelsen anbefalldes att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till bestämmelser i ämnet.

Efter det medicinalstyrelsen inkommit med sådant förslag, meddelades den 12 september 1910 bestämmelser i afseende å ifrågavarande stipendier.

Beträffande femtioåttonde punkten, angående anslag i och för befrämjande och organiserande af den offentliga arbetsförmedlingen i riket, anbefalldes kommerskollegium att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till villkor och bestämmelser för erhållande af understöd från det af Riksdagen under denna punkt beviljade förslagsanslag af 40,000 kronor.

Sedan kommerskollegium inkommit med sådant förslag, har Kungl. Maj:t den 25 november 1910 utfärdat kungörelse i ämnet äfvensom förordnat, att hos kommers-

kollegium skulle från och med den 1 januari 1911 tillsvidare anställas en tjänsteman med benämningen arbetsförmedlingsinspektör; hvarjämte i öfrigt erforderliga åtgärder beslötos.

Beträffande sextioandra punkten, angående utredning i fråga om utgifvande af en ny upplaga af handboken »Sverige, Land och Folk», förordnades, att ett tryckt exemplar af Riksdagens skrifvelse, i hvad anginge denna punkt, skulle öfverlämnas till finansdepartementet för vidare behandling.

Beträffande skrifvelsens öfriga delar beslötos erforderliga åtgärder.

42:o Riksdagens skrifvelse af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Anmälades den 15 juli 1910 i de delar, som tillhörde handläggning af civildepartementet, därvid dels förordnades, att aftryck af skrifvelsen i omförmålta delar skulle meddelas statskontoret till kännedom och efterrättelse, i hvad på detta ämbetsverk berodde, samt att innehållet däraf skulle delgifvas öfriga vederbörande ämbetsmyndigheter, dels ock, med anledning af Riksdagens under 10 punkten af skrifvelsen omförmålta beslut angående godkännande af vissa ändrade grunder för barnmorskornas pensionsanstalt, riksförsäkringsanstalten anbefalldes att uppgöra och till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till nytt reglemente för barnmorskornas pensionsanstalt. Sedan sådant förslag inkommit, anmälades ärendet den 30 december 1910, därvid förnyadt reglemente för pensionsanstalten utfärdades.

43:o af den 22 februari, angående kontrollen öfver de med statslån understödda enskilda järnvägarne. (17.)

Anmälades den 4 mars 1910, därvid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anbefalldes att i anledning af skrifvelsen afgifva utlåtande. Sedan detta utlåtande inkommit, anmälades ärendet ånyo den 23 juni 1910 och förklarades därvid, att Kungl. Maj:t ville i hvarje särskildt fall vid beviljande af statslån för utförande af enskild järnvägsanläggning förordna angående den kontroll, som kunde böra föreskrivas.

44:o af den 1 mars, i anledning af väckta motioner med förslag till ändrad lydelse af §§ 25 och 28 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, §§ 11 och 14 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm samt §§ 6 och 8 i förordningen om landsting. (21.)

Kungl. Maj:t har den 4 mars 1910 låtit i ämnet utfärda tre särskilda lagar.

45:o af den 2 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående sättet för likviderande af förfallen skuld å statslån till Östra Blekinge järnvägsaktiebolag. (68.)

Anmälades den 29 april 1910, därvid erforderlig åtgärd beslötos.

46:o Riksdagens skrifvelse af den 20 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af § 17 i förordningen om landsting den 21 mars 1862. (73.)

Kungl. Maj:t har den 27 maj 1910 utfärdat lag i ämnet.

47:o af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till Sophiahemmet af visst område å Kungl. Djurgården. (87.)

Anmälades den 1 juli 1910, därvid förklarades, att styrelsen för Sophiahemmet hade att, därest Sophiahemmet ville komma i åtnjutande af ifrågavarande markupplåtelse, föranstalta om sådan ändring af stadgarna för hemmet, att i desamma infördes föreskrift därom, att Kungl. Maj:t skulle äga att förordna en ledamot i styrelsen för Sophiahemmet, äfvensom att denna bestämmelse icke finge ändras utan Kungl. Maj:ts tillstånd.

Sedan sådan ändring i Sophiahemmets stadgar blifvit vidtagen, beslötos vid förnyad anmälan af ärendet den 23 december 1910 erforderliga åtgärder.

48:o af den 3 maj, angående utredning i fråga om mindre kostbara järnvägars med 0,6 meters spårvidd betydelse för den ekonomiska utvecklingen. (91.)

Anmälades den 27 maj 1910, därvid järnvägsstyrelsen anbefalldes att, efter samråd med väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, verkställa den utredning, som i Riksdagens skrifvelse afsåges. Den anbefallda utredningen har ännu icke inkommit.

49:o af den 6 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående reglering af löneförhållandena m. m. vid försäkringsinspektionen. (92.)

Anmälades den 27 maj 1910, därvid försäkringsinspektionen anbefalldes att inkomma med förslag till ny instruktion för inspektionen och samtidigt därmed, på sätt Riksdagen uti skrifvelsen erinrat, afgifva förslag till grunder för aflöningen till den extra personalen hos inspektionen. Sedan försäkringsinspektionen inkommit med förslag till instruktion, har Kungl. Maj:t den 12 augusti 1910 fastställt instruktion och aflöningsstat för försäkringsinspektionen samt utfärdat kungörelse angående villkor och bestämmelser för åtnjutande af de från 1911 års början fastställda aflöningsförmåner för ordinarie tjänst innehafvare i inspektionen. Ärendet i hvad det afser pensionering af tjänst innehafvare öfverlämnades till finansdepartementet för vidare handläggning.

Efter det försäkringsinspektionen afgifvit förslag till grunder för aflöningen till den extra personalen hos inspektionen, meddelades den 23 december 1910 bestämmelser härutinnan.

50:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts i punkt 6 under sjätte huvudtiteln af statsverkspropositionen gjorda framställning angående biträde inom civildepartementet vid beredning af ärenden rörande försäkringsväsendet. (93.)

Anmälades den 27 maj 1910, därvid af skrifvelsen föranledd åtgärd beslötos.

51:o Riksdagens skrivelse af den 6 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande af elektrisk belysning och värmeledning inom vissa delar af Vadstena hospital. (94.)

Anmäldes den 21 maj 1910, därvid beslöts, att medicinalstyrelsen skulle erhålla underrättelse om Riksdagens beslut i ärendet.

52:o af den 10 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 33 och 73 i förordningen om kommunalstyrelse på landet m. m. jämte en inom Riksdagen i ämnet väckt motion. (102.)

Anmäldes den 10 juni 1910, därvid lag i ämnet utfärdades.

53:o af den 18 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående fördelning af medel till främjande af nykterhet och motarbetande af drycken-
skapens följder. (105.)

Anmäldes den 23 juni 1910, därvid

beträffande fjärde punkten, angående anslag till markinköp för kuranstalten Solvik å Styrso, förklarades, att styrelsen för Västra Sveriges Blåbandsförbund hade att, därest den ville komma i åtnjutande af det af Riksdagen för berörda markinköp af ifrågavarande medel anvisade belopp af 3,000 kronor, till Kungl. Maj:t inkomma med skriftlig förbindelse att icke utan Kungl. Maj:ts särskilda medgifvande i framtiden använda anstalten till annat än det därmed afsedda ändamål.

Sedan sådan förbindelse afgifvits, anmäldes ärendet ånyo den 23 september 1910; och beslöts därvid erforderlig åtgärd.

Beträffande skrivelsens öfriga delar beslötos erforderliga åtgärder.

54:o af den 24 maj, angående ersättning till vissa lägenhetsinnehafvare för förlust vid bortförande af byggnader från det till statens järnvägar upplåtna området af kronans öfverloppsmark omkring Gällivare malmberg. (121.)

Anmäldes den 1 juli 1910, därvid Konungens befallningshafvande i Norrbottens län anbefalldes att dels utfärda allmän kungörelse därom, att de lägenhetsinnehafvare, hvilka ville göra anspråk på utbekommande af ersättning för vid ifrågavarande byggnaders bortförande liden förlust, ägde att inom viss tid hos Konungens befallningshafvande göra framställning om dylik ersättning, dels ock därefter, för utronande om och i hvad mån ersättning borde utgå, i hvarje särskildt fall verkställa och till Kungl. Maj:t inkomma med utredning i vissa närmare angifna hänseenden, hvilka vid ersättningsanspråkens bedömande kunde tjäna till upplysning.

Konungens befallningshafvande har ännu ej inkommit med dylik utredning.

55:o af samma dag, i anledning af väckta motioner om beviljande af anslag till låneunderstöd åt enskilda järnvägar. (122.)

Anmäldes den 23 juni 1910, därvid förordnades, att aftryck af skrivelsen skulle till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen öfverlämnas.

56:o Riksdagens skrifvelse af den 24 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående uppförande af ett hospital å Frösön invid Östersund. (123.)

Anmälades den 10 juni 1910, därvid uppdrogs åt en kommission att verkställa af skrifvelsen föranledd utredning i ärendet. Sedan sådan utredning inkommit, beslötos vid förnyad anmälan af ärendet den 8 oktober 1910 erforderliga åtgärder.

57:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående beredande af lånemedel för år 1910 för fortsatt utveckling af statens telefonväsende. (124.)

Anmälades den 10 juni 1910, därvid förordnades, att Riksdagens beslut i ämnet skulle meddelas telegrafstyrelsen till kännedom.

58:o af den 1 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för vissa förutvarande och nuvarande befattningshafvare vid statens järnvägar att gälda ersättningsbelopp, som i anmärkningsväg ådömts dem till återbetalning m. m. (133.)

Anmälades den 23 juni och den 12 september 1910, därvid erforderliga åtgärder beslötos.

59:o af den 31 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. (145.) Kungl. Maj:t har den 4 juli 1910 låtit utfärda dels lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar, dels kungörelse med öfvergångsbestämmelser angående rätt till pension för vissa tjänstemän vid statens järnvägar, dels ock kungörelse angående ändrad lydelse af § 1 mom. 2 i aflöningsreglementet för tjänstemän vid statens järnvägar den 15 november 1907.

Vidare har Kungl. Maj:t den 16 december 1910 anbefallt statskontoret att med biträde, i den mån så kan erfordras, af högst två sakkunniga verkställa den i Riksdagens skrifvelse afsedda utredning rörande sättet för bestridande af kostnaden för pensionering af statens järnvägars personal samt att därefter, och sedan fullmäktige i riksgäldskontoret beredts tillfälle att yttra sig i ärendet, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande och förslag i ämnet.

60:o af den 1 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående uppförande af en elektrisk kraftstation vid Porjusfallen i Stora Lule älf. (151.) Anmälades den 15 juli 1910, därvid järnvägsstyrelsen anbefalldes att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till definitiv plan för järnvägen mellan Gällivare och Porjus, hvarjämte i öfrigt erforderliga åtgärder beslötos.

Sedan järnvägsstyrelsen afgifvit förslag till definitiv plan för nämnda järnväg, anmälades ärendet ånyo den 18 november 1910; och fastställdes därvid plan för järnvägen.

61:o Riksdagens skrifvelse af den 3 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna järnvägsstationer m. m. (152.)

Anmälades den 1 juli 1910, därvid järnvägsstyrelsen anbefalldes att inkomma med förslag till definitiv plan för dels utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna stationer å västra stambanan, dels banans framdragande i ändrad sträckning från Rönninge på fast bro å segelfri höjd öfver Södertälje kanal norr om slussen därstädes och vidare genom staden Södertälje, dels ock af ifrågakvarande arbeten föranledda stationsanordningars utförande.

Sedan järnvägsstyrelsen afgifvit förslag till definitiv plan för utläggning af ytterligare ett järnvägsspår å sträckan mellan Saltskogs och Järna stationer, anmälades ärendet i denna del ånyo den 9 december 1910; och beslötos därvid erforderliga åtgärder.

62:o af den 2 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om sjukkassor samt fyra i ämnet väckta motioner. (156.)

Kungl. Maj:t har den 4 juli 1910 utfärdat lag i ämnet.

63:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition angående anvisande af medel till sjukkasseväsandets befrämjande, dels ock i ämnet väckt motion. (157.)

Anmälades den 4 juli 1910, därvid kungörelse angående statsbidrag åt sjukkassor utfärdades.

64:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande af en tillsynsmyndighet öfver sjukkasseväsendet i riket och anvisande af medel till bestridande af kostnaderna för densamma, dels ock i ämnet väckta motioner. (158.)

Anmälades den 8 juli 1910; och anbefalldes därvid kommerskollegium att inkomma med förslag till instruktion för tillsynsmyndigheten m. m. Den 12 september 1910 beslöt, att en sjukkassebyrå skulle inrättas inom kommerskollegium, hvarjämte meddelades bestämmelser rörande vissa förberedande åtgärder för organiserandet af nämnda byrå.

Sedan kommerskollegium inkommit med det infortrade förslaget i ämnet, anmälades ärendet ånyo den 23 december 1910, därvid fastställdes instruktion för tillsynsmyndigheten och aflöningsstat för sjukkassebyrån äfvensom utfärdades särskilda kungörelser om sjukkassenämnden, angående handläggningen af frågor om statsbidrag åt sjukkassor, angående sjukkasregisterets förande, angående formulär för vissa uppgifter rörande sjukkassor och angående ändrad lydelse af § 15 i förordningen angående expeditionslösen den 7 december 1883 samt beslötos i öfrigt erforderliga åtgärder.

65:o af den 9 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till

grunder för förvaltningen af vissa kronan tillhöriga vattenfall samt en i ämnet väckt motion. (170.)

Anmälades den 4 juli 1910, därvid kungörelse i ämnet utfärdades.

66:o Riksdagens skrifvelse af den 7 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande af sanatorievård åt vissa statstjänare. (175.)

Anmälades den 31 augusti och den 30 december 1910, därvid erforderliga åtgärder beslötos.

67:o af den 8 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ålders-tillägg åt notarien hos riksförsäkringsanstalten A. R. Ljunggren. (176.)

Anmälades den 23 juni 1910, därvid erforderlig åtgärd beslötos.

68:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående årligt understöd åt biträdande postexpeditören Anna Maria Hammarstrand, född Flycht. (177.)

Anmälades den 4 juli 1910, därvid erforderlig åtgärd beslötos.

69:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående årliga understöd åt förra poststationsföreståndaren Hedvig Sofia Clementeoff och poststationsföreståndaren Helena Aurora Clementeoff. (178.)

Anmälades den 4 juli 1910, därvid erforderlig åtgärd beslötos.

70:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anläggning af statsbana från Lapträsk till Veittjärvi m. m. samt en i ämnet väckt motion. (179.)

Anmälades den 1 juli 1910, därvid Konungens befallningshafvande i Norrbottens län anbefalldes att vidtaga erforderliga åtgärder för utrönande, huruvida landsting, kommuner eller enskilda utfäste sig att uppfylla vissa villkor med afseende å nämnda järnväg och utfartsvägen från Keräsjöki m. m.

Konungens befallningshafvande har icke inkommit med utredning i anbefallda hänseenden.

71:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående bidrag af statsmedel till åstadkommande af en järnväg från Trollhättan till Nossebro. (180.)

Anmälades den 23 juni 1910, därvid erforderlig åtgärd beslötos.

72:o af samma dag, rörande publikation af regeringsrättens utslag. (187.)

Anmälades den 18 juni 1910, därvid föreskrefs, att regeringsrättens utlåtande i ärendet skulle genom utdrag af protokollet inhämtas.

Sedan regeringsrätten inkommit med utlåtande, anmälades ärendet ånyo den 2 december 1910; och beslötos därvid erforderliga åtgärder.

73:o Riksdagens skrifvelse af den 9 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till riksbanken af den s. k. landshöfdingens trädgård i Kristianstad. (188.)

Anmälades den 1 juli 1910, därvid förordnades, att ett tryckt exemplar af Riksdagens skrifvelse skulle öfverlämnas till fullmäktige i riksbanken till kännedom.

74:o af den 8 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande af farled mellan Storvindeln och Nedre Gautsträsk. (193.)

Anmälades den 15 juli 1910, därvid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anbefalldes inkomma med viss af skrifvelsen föränledd utredning i ämnet. Sådan utredning har ännu ej inkommit.

75:o af den 10 juni, angående statsregleringen och sättet för anvisande af vissa anslagsbelopp. (196.)

Öfverlämnad från finansdepartementet.

Anmälades den 29 juli och den 12 september 1910 i särskilda delar; och beslötos därvid erforderliga åtgärder.

6:o. Finansdepartementet.

76:o Riksdagens skrifvelse af den 22 maj 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens första hufvudtitel, innefattande anslagen till hof- och slottsstaterna. (1.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 af denna skrifvelse har Kungl. Maj:t förordnat, att innehållet af skrifvelsen skulle meddelas riksmarskalksämberet och statskontoret till kännedom och efterrättelse.

77:o af den 10 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet. (7.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 af denna skrifvelse har Kungl. Maj:t, med godkännande af Riksdagens beslut rörande anslagen under sjunde hufvudtiteln, i hvad besluten skilde sig från Kungl. Maj:ts framställningar i ämnet, förordnat att Riksdagens ifrågavarande skrifvelse skulle delgifvas statskontoret till kännedom och efterrättelse, i hvad på detta ämbetsverk ankomme, äfvensom att innehållet i de delar, som rörde andra ämbetsverk och myndigheter, skulle meddelas dessa.

Den 11 och 25 november samt 9 december 1910 har skrifvelsen i vissa afseenden ånyo anmälts.

78:o af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Vid föredragning af denna skrifvelse den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t förordnat, att skrifvelsen skulle i de delar, som tillhörde handläggning af annat departement

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

än finansdepartementet, för sådant ändamål öfverlämnas till vederbörande departement, samt att innehållet af skrivelsen i öfrigt skulle meddelas statskontoret till kännedom och efterrättelse.

79:o Riksdagens skrivelse af den 12 februari, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om ändrad lydelse af 35 § 1 mom. brännvinsförsäljningsförordningen. (11.)

Den 18 februari 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

80:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse af 1 § 3 mom. i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning af maltdrycker. (12.)

Den 31 augusti 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat författningar i ämnet.

81:o af den 22 februari, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för utländsk turist att under viss tid tullfritt disponera hit till riket medförd automobil. (16.)

Den 6 maj 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelser i ämnet.

82:o af den 18 mars, angående val af två fullmäktige i riksbanken och af tre suppleanter för Riksdagens samtliga fullmäktige i nämnda verk. (32.)

Den 22 april 1910 har denna skrivelse blifvit inför Kungl. Maj:t anmäld och lagd till handlingarna.

83:o af samma dag, angående val af ordförande och tre fullmäktige i riksgäldskontoret jämte tre suppleanter för samtliga fullmäktige i nämnda verk. (33.)

Den 22 april 1910 har denna skrivelse blifvit inför Kungl. Maj:t anmäld och lagd till handlingarna.

84:o af den 29 mars, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående viss ny bestämmelse med afseende å vikt. (39.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

85:o af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till direktionen för Mariefreds sjukstuga af visst Gripsholms slott tillhörande område. (41.)

Den 21 maj och 8 oktober 1910 har Kungl. Maj:t meddelat erforderliga föreskrifter i ämnet.

86:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till Mariefreds och Kärnbo församlingar af förra djurgårdsinspektorsbostället Vik n:r 1. (42.)

Den 21 maj och 8 oktober 1910 har Kungl. Maj:t meddelat erforderliga föreskrifter i ämnet.

87:o Riksdagens skrivelse af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till staden Mariestad af ett inom nämnda stad beläget kronomagasin m. m. (43.)

Vid föredragning den 21 maj 1910 har Kungl. Maj:t uppdragit åt Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län att vidtaga åtgärder för löseskillings bestämmande på i skrivelsen angifvet sätt samt att, efter det värderingen blifvit verkställd, öfverlämna instrumentet öfver förrättningen.

Sedan omförmälta värdering till Kungl. Maj:t numera inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

88:o af den 9 april, i anledning af Riksdagens år 1909 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1908. (66.)

Den 14 oktober 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse med förklaring och ändring af kungörelsen den 23 maj 1884 angående skyldighet för vederbörande verk och inrättningar att i och för deras räkenskapers granskning af Riksdagens revisorer afgifva berättelser och räkenskapsammandrag.

Skrivelsen har för utlåtande öfverlämnats *dels*, i hvad den afser framställning om uppläggande i rikshufvudboken af ett särskildt konto för kommerskollegium, till den af Kungl. Maj:t den 26 september 1902 tillsatta kommittén för granskning af statens bokföring, *dels ock* till öfverintendentsämbetet för verkställande af utredning om beredande af förvaringsrum för vissa arkivhandlingar i det gamla riksbankshuset vid Järntorget i Stockholm.

I hvad skrivelsen angår sättet för redovisande af kommittékostnader är densamma jämväl föremål för utredning inom vederbörande ämbetsverk.

Skrivelsen, i hvad den afser fråga om utgallring ur de centrala ämbetsverkens och myndigheternas samt länsstyrelsernas arkiv af mindre värdefulla handlingar, har öfverlämnats till ecklesiastikdepartementet.

89:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde, åttonde och nionde hufvudtitlarne gjorda framställningar om anslag för beredande af extra lönetillägg för år 1910 åt en del tjänstemän och betjante m. m. (67.)

Den 22 april 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

90:o af samma dag, i anledning af väckta motioner om ändringar i gällande förordning angående försäljning af brännvin. (71.)

Vid föredragning den 6 maj 1910 hafva öfverståthållarämbetet och Konungens befallningshafvande i rikets samtliga län anbefallts afgifva utlåtande i anledning af skrivelsen.

Sådana utlåtanden hafva ännu icke inkommit från alla vederbörande.

91:o Riksdagens skrifvelse af den 15 april, angående utsättande å kronodebet-sedlarna af tid och ställe för uppboärsstämma. (72.)

Skrifvelsen har öfverlämnats till statskontoret och kammarrätten för gemensamt utlåtande, hvilket ännu icke inkommit.

92:o af den 22 april, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften, dels ock i ämnet väckta motioner. (74.)

Den 23 april 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning angående ändrad lydelse af ifrågavarande paragrafer.

Beträffande Riksdagens i skrifvelsen gjorda framställning om förslag till bestämmelser i vissa afseenden har Kungl. Maj:t den 14 maj 1910 bemyndigat chefen för finansdepartementet att tillkalla vissa sakkunniga för afgifvande af förslag i ämnet. Sedan dylikt förslag af de sakkunniga afgifvits, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

93:o af den 6 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående reglering af löneförhållandena m. m. vid försäkringsinspektionen. (92.)

I den del, hvori skrifvelsen öfverlämnats till finansdepartementet, beror ärendet på Kungl. Maj:ts pröfning.

94:o af den 3 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge. (95.)

Den 6 maj 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

95:o af samma dag, med reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning. (96.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

96:o af den 18 maj, angående anvisande af anslag till förstärkning af arbetskrafterna inom statskontoret. (107.)

Den 10 juni 1910 har Kungl. Maj:t meddelat erforderliga bestämmelser och föreskrifter i ämnet.

97:o af den 13 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående uppgifter om befolkningens yrken för folkräkningen den 31 december 1910. (108.)

Den 10 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

98:o af den 18 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 15 § i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af brännvin. (109.)

Den 12 september 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet samt upp-

dragit åt kontrollstyrelsen att utfärda de föreskrifter, som till vinnande af kontroll i visst afseende kunde anses erforderliga.

99:o Riksdagens skrivelse af den 18 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse af 2, 12, 13 och 21 §§ i förordningen angående tillverkning af brännvin den 11 oktober 1907. (110.)

Den 12 september 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

100:o af den 20 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 14 och 29 §§ i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl. (120.)

Den 10 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

101:o af den 1 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående användande af öfverskott i den s. k. Djurgårdskassan till byggnads- och reparationsarbeten vid Ulriksdals slott. (132.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 af denna skrivelse har Kungl. Maj:t meddelat erforderliga föreskrifter i ämnet.

102:o af den 2 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde, åttonde och nionde hufvudtitlarna gjorda framställningar om provisorisk lönereglering för befattningshafvande i statsdepartement samt vissa centrala ämbetsverk. (154.)

Den 21 oktober 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelser i hvad skrivelsen rör kommerskollegium samt patent- och registreringsverket.

103:o af samma dag, angående åtgärder mot användande af denaturerad brännvin såsom berusningsmedel. (159.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 har skrivelsen remitterats till öfverståthållarämbetet och samtliga Konungens befallningshafvande för afgifvande af utlåtande.

Sedan samtliga vederbörande inkommit med utlåtande, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

104:o af den 4 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter gårdfarihandlanden August Eriksson från Gransjö i Helgums socken. (160.)

Se här nedan under 108:o.

105:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter arbetaren Emanuel Ekbergs från Nysätra socken hustru Emma Teresia Ekberg, född Haglund. (162.)

Se här nedan under 108:o.

106:o Riksdagens skrivelse af den 4 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter slaktaren Johan Fredrik Sjöberg i Lund. (163.)

Se här nedan under 108:o.

107:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Emma Kristina Moberg från Ljungby socken. (164.)

Se här nedan under 108:o.

108:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter handlanden Edvard Alarik Hernqvist från Källby socken. (165.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t förordnat, att de under 104:o—108:o omförmälta fem skrivelser skulle meddelas vederbörande till kännedom.

109:o af den 3 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående bildande af en lånefond för befrämjande af handverk och därmed jämförlig mindre industri. (167.)

Den 16 december 1910 har Kungl. Maj:t meddelat föreskrifter i ämnet.

Skrifvelsen, i hvad den innefattar anmälan om ett beviljad extra anslag för år 1911 å 2,000 kronor, är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

110:o af den 7 juni, angående de i 63 § regeringsformen föreskrifna kreditivsummor. (174.)

Vid anmälan den 18 juni 1910 af denna skrivelse har Kungl. Maj:t förordnat, att densamma skulle meddelas statskontoret till kännedom.

111:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 7, 23 och 38 §§ i förordningen angående stämpelafgiften den 18 september 1908. (185.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

112:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 4 § 10 mom. i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter. (186.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

113:o af den 8 juni, angående tullsatserna för kaffe och kaffesurrogat. (190.)

Vid anmälan den 18 juni 1910 af denna skrivelse har densamma lagts till handlingarna.

114:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor, dels ock i ämnet väckta motioner. (191.)

Den 4 juli 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning med tulltaxa för inkommande varor.

Skrifvelsen har i vissa afseenden remitterats till generaltullstyrelsen, kommerskollegium och kontrollstyrelsen för afgifvande af utlåtande.

Samtliga dessa infortrade utlåtanden hafva ännu icke inkommit.

115:o Riksdagens skrifvelse af den 8 juni, angående vissa delar af tullbevillningen. (192.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

116:o af den 9 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående särskild grund för beräkning af rösträtt och utgörande af utskyld eller annan afgift i förhållande till allmänna bevillningen. (194.)

Den 28 oktober 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelse i ämnet.

117:o af den 10 juni, angående beräkningen af statsverkets inkomster. (195.)

Vid föredragning den 18 juni 1910 af denna skrifvelse har Kungl. Maj:t förordnat att innehållet af skrifvelsen skulle meddelas statskontoret till kännedom och efterrättelse.

118:o af samma dag, angående statsregleringen och sättet för anvisande af vissa anslagsbelopp. (196.)

Den 18 juni 1910 har Kungl. Maj:t förordnat, att hvad Riksdagen i förevarande ämne beslutit skulle i erforderliga delar meddelas statskontoret till kännedom och efterrättelse.

Därjämte har Kungl. Maj:t förordnat, att skrifvelsen skulle i vissa delar öfverlämnas till civildepartementet.

119:o af den 9 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock i ämnet väckta motioner. (197.)

1910 den 28 oktober har Kungl. Maj:t utfärdat författningar i ämnet.

Skrifvelsen, i hvad den afser af Riksdagen begärd utredning i visst afseende, är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

120:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, dels ock i ämnet väckta motioner. (198.)

1910 den 28 oktober har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet.

Skrifvelsen, i hvad den afser af Riksdagen begärd utredning i visst afseende, är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

121:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, dels ock i ämnet väckta motioner. (199.)

1910 den 28 oktober har Kungl. Maj:t utfärdat författningar i ämnet.

122:o Riksdagens skrivelse af den 10 juni, med öfverlämnande af ny riksstat. (200.)

Vid anmälan den 18 juni 1910 af denna skrivelse har Kungl. Maj:t förordnat, att, jämte meddelande af Riksdagens i skrivelsen omförmälta beslut, berörda riksstat skulle till kännedom och efterrättelse öfverlämnas till statskontoret.

123:o af samma dag, angående upprättadt nytt reglemente för riksgäldskontoret. (201.)

Vid anmälan den 18 juni 1910 af denna skrivelse har Kungl. Maj:t förordnat, att densamma skulle läggas till handlingarna.

124:o af den 9 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet. (6.)

Skrifvelsen, som i hvad den afser fråga om utgifvande af ny upplaga af handboken »Sverige, Land och Folk» öfverlämnats från civildepartementet, har remitterats till statistiska centralbyrån, hvilken ännu icke afgifvit utlåtande.

7:o. Ecklesiastikdepartementet.

125:o Riksdagens skrivelse af den 9 april 1910, i anledning af Riksdagens år 1909 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1908. (66.)

Kungl. Maj:t har den 11 november 1910 bemyndigat chefen för ecklesiastikdepartementet att tillkalla högst sex sakkunniga för att enligt departementschefens närmare bestämmande inom departementet biträda med beredningen af frågan om det centrala arkivväsendets i Stockholm ordnande och därför lämpliga gallringsåtgärders vidtagande.

De sakkunniga, som i enlighet härmed tillkallats, hafva ännu icke afslutat sitt uppdrag.

126:o af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående öfverlåtelse till Norrtälje stad af viss kyrkoherden i Norrtälje församlings pastorat på lön anslagen jord. (88.)

Efter inhämtande af kyrkomötets yttrande har Kungl. Maj:t den 9 december 1910 meddelat slutligt beslut i ärendet.

127:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af mark från komministersbostället Tumba n:r 2 i Botkyrka socken. (89.)

Kungl. Maj:t har den 14 maj 1910 meddelat slutligt beslut i ärendet.

128:o Riksdagens skrivelse af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående öfverlåtelse till Piteå stad af viss kyrkoherden i Piteå stadsförsamlings pastorat på lön anslagen jord. (90.)

Efter inhämtande af kyrkomötets yttrande har Kungl. Maj:t den 9 december 1910 meddelat slutligt beslut i ämnet.

129:o af den 10 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af § 40 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 samt § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863. (103.)

Kungl. Maj:t har den 10 juni 1910 utfärdat två särskilda lagar i ämnet.

130:o af den 18 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upphörande af Endre pastorats prebendeegenskap. (104.)

Kungl. Maj:t har den 18 juni 1910 meddelat slutligt beslut i ämnet.

131:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående fördelning af medel till främjande af nykterhet och motarbetande af dryckenskapens följder. (105.)

Anmälades den 15 juli 1910 i hvad densamma angick ecklesiastikdepartementet; och meddelades därvid slutligt beslut i ärendet utom i fråga om två punkter — angående den ena kurser i alkohologi och hälsolära och den andra vetenskapliga undersökningar och utredningar i alkoholfrågan — hvori yttrande och förslag inforrats, beträffande den förra punkten från centralförbundet för nykterhetsundervisning och rörande den andra från vetenskapsakademien. Sedan förslag i ämnet afgifvits af centralförbundet, är ärendet i denna del beroende på Kungl. Maj:ts pröfning. Yttrande från akademien har ännu icke inkommit.

132:o af den 24 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till uppförande af bostad för direktorn och öfverläkaren vid allmänna barnbördshuset i Stockholm. (126.)

Skrifvelsen har den 10 juni 1910 anmälts och därvid, såsom icke föranledande någon Kungl. Maj:ts åtgärd, lagts till handlingarna.

133:o af den 27 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående öfverlåtelse till Västerås stad af ett domprostern i Västerås på lön anslaget område i S:t Ilians socken. (134.)

Skrifvelsen har den 10 juni 1910 anmälts och därvid, såsom icke föranledande någon Kungl. Maj:ts åtgärd, lagts till handlingarna.

134:o af den 30 maj, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet. (8.)

Kungl. Maj:t har den 18 juni, den 23 juni, den 31 augusti, den 23 och 30 sep-

tember, den 8, 14 och 21 oktober, den 11 och 18 november samt den 2 och 16 december 1910 slutligen afgjort olika delar af ärendet; dock äro punkterna 91, 92, 164 och 182 ännu icke slutbehandlade.

Punkten 91, i hvad den rör poliklinik för barnsjukdomar i Stockholm.

Öfverståthållarämbetet har anbefallts att från Stockholms stadsfullmäktige infordra yttrande, huruvida de vore villiga att för polikliniken tillskjuta 3,500 kronor för år 1911. Detta yttrande har ännu ej inkommit.

Punkten 92, angående anslag för anordnande af undervisning i epidemiologi åt medicine kandidater.

Kanslern för rikets universitet har anbefallts att efter vederbörandes hörande inkomma med förslag till bestämmelser rörande anslaget användande. Detta förslag har ännu icke inkommit.

Punkten 164, angående bidrag till uppförande af en svensk kyrka med samlingslokal och pastorsbostad m. m. för svenska församlingen i Paris.

Sedan Kungl. Maj:ts minister i Paris efter vederbörandes hörande inkommit med yttrande i ärendet, är detsamma beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

Punkten 182, angående främjande af åtgärder till spridande af god och billig nöjeslitteratur.

Kungl. Maj:t har den 2 december 1910 anvisat hälften af det för ifrågavarande ändamål beviljade anslag. I öfrigt är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

135:o Riksdagens skrifvelse af den 31 maj, angående åtgärder för skolungdomens fostran till sparsamhet. (150.)

Öfverstyrelsen för rikets allmänna läroverk och öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor äfvensom samtliga domkapitel hafva anbefallts att afgifva utlåtanden i ämnet. Dessa utlåtanden hafva icke ännu fullständigt inkommit.

136:o af den 1 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition n:r 85 med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m., dels ock väckta motioner i ämnet. (147.)

Efter kyrkomötets hörande har Kungl. Maj:t den 9 december 1910 i ämnet utfärdat fyra särskilda lagar jämte en kungörelse.

137:o af samma dag, i anledning af väckt motion med förslag till lag angående tillsättning af prästerliga tjänster. (148.)

Ärendet är öfverlämnadt till justitiedepartementet.

138:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition n:r 163 med förslag till ecklesiastik boställsordning. (149.)

Efter kyrkomötets hörande har Kungl. Maj:t den 9 december 1910 utfärdat ecklesiastik boställsordning.

139:o af den 3 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under

tionde hufvudtiteln gjorda framställning angående personlig professur för docenten vid universitetet i Uppsala C. J. J. E. Wiman. (166.)

Kungl. Maj:t har den 18 juni 1910 meddelat slutligt beslut i ärendet.

140:o Riksdagens skrivelse af den 6 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående öfverlåtelse till Kalmar stad af vissa delar af den för högre allmänna läroverket därstädes använda fastighet m. m. (172.)

Konungens befallningshafvande har anbefallts att från stadsfullmäktige i Kalmar infordra yttrande i ärendet. Sådant yttrande har ännu icke inkommit.

141:o af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Kungl. Maj:t har den 18 juni, den 31 augusti och den 23 december 1910 utfärdat kungörelser och meddelat andra föreskrifter i enlighet med Riksdagens beslut i till ecklesiastikdepartementets föredragning hörande delar.

8:o. Jordbruksdepartementet.

142:o Riksdagens skrivelse af den 9 juni 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel, innefattande anslagen till jordbruksdepartementet. (9.)

Anmälde den 18 juni 1910, då särskilda kungörelser utfärdades angående allmänna villkor och bestämmelser för åtnjutande af de för landtbruksingenjörer uti den från och med år 1911 gällande aflöningsstat upptagna aflöningsförmåner samt angående villkoren för erhållande och tillgodonjutande af statsbidrag från norrländska afdikningsanslaget, hvarjämte af skrivelsen i öfrigt föranledda åtgärder beslötos.

143:o af den 8 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens tionde hufvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna. (10.)

Öfverlämnad från finansdepartementet i de delar, som tillhörde jordbruksdepartementets handläggning, och anmälde i dessa delar den 22 juli 1910, därvid beslötos, att skrivelsen skulle delgifvas vederbörande ämbetsmyndigheter.

144:o af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om ändrad lydelse af 59 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet. (45.)

Anmälde den 15 april 1910, då lag i ämnet utfärdades.

145:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra fänriksbostället 1 mantal Rödje nr 1 i Östergötlands län. (46.)

146:o Riksdagens skrivelse af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra hofslagarbostället Svartsmörja n:r 1 i Kalmar län. (47.)

147:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra mönsterskrifvarbostället Krakstad n:r 3 Östergård med Krakstad n:r 4, en utjord, i Östergötlands län. (48.)

148:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet under förra fältväbelsbostället Hasslösa n:r 7 Olof Andersgård i Skaraborgs län. (49.)

149:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra korpralsbostället Nedre Götala n:r 4 Korpralsgård i Östergötlands län. (50.)

Sistberörda fem skrivelser anmälades den 14 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

150:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af två lägenheter från förra mönsterskrifvarbostället Jussberg n:r 2 Norrgård i Östergötlands län. (51.)

151:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra korpralsbostället Tägneby n:r 1 Norrgård i Östergötlands län. (52.)

Sistnämnda två skrivelser anmälades den 21 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

152:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af två lägenheter från förra häradsskrifvarbostället Loringa n:r 6 Grefvagarde i Skaraborgs län. (53.)

153:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af ett till förra trumpetarbostället Lanna n:r 10 Borregård i Skaraborgs län hörande område. (54.)

154:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af fem lägenheter från förra mönsterskrifvarbostället $\frac{1}{2}$ mantal Naum n:r 5 Ödegård och $\frac{1}{2}$ mantal Naum n:r 6 Anders Larsgård i Skaraborgs län. (55.)

155:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af två lägenheter från förra sergeantsbostället Risabo n:r 1 jämte Risabo n:r 2, en utjord, i Jönköpings län. (56.)

156:o Riksdagens skrifvelse af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af lägenheter från förra ryttmästarbostället Stora Lund n:r 1 och 2 i Östergötlands län. (57.)

Sistnämnda fem skrivelser anmäldes den 14 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

157:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till Rådmansö församling af ett område från Rådmansö kungsgård n:r 1 i Stockholms län. (58.)

158:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af de å förra militieboställena 1 mantal Vå n:r 6 och 7 samt 1 mantal Vå n:r 10 och 38 äfvensom komministersbostället 1 mantal Vå n:r 44, allt i Kristianstads län, belöpande andelar i en Vå byamän tillhörig samfällighet. (59.)

159:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af lägenheter från förra barberarbostället Åsby n:r 5 Östra Norrgård jämte Åsby n:r 6, en åker, i Östergötlands län. (60.)

160:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af visst område från förra pukslagarbostället Säfvared n:r 9 Sven Torstensgård i Skaraborgs län. (61.)

161:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af fem till förra mönsterskrifvarbostället Hörby n:r 7, 9, 14, 20 och 22 i Malmöhus län hörande lägenheter. (62.)

162:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af ett område från förra fältväbelsbostället Holmestad Stommen n:r 1 i Skaraborgs län. (63.)

Sistberörda sex skrivelser anmäldes den 21 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

163:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af två lägenheter från förra hospitalshemmanet Alboga n:r 1 i Östergötlands län. (64.)

Anmäldes den 21 maj 1910, därvid Kungl. Maj:t, som godkände Riksdagens ifrågasvarande beslut, i hvad detsamma afvek från hvad Kungl. Maj:t i ämnet föreslagit, förordnade, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen sålunda beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte erforderligt beslut i öfrigt fattades.

- 164:o Riksdagens skrifvelse af den 6 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af lägenheter från $\frac{1}{2}$ mantal Flundrevalla n:r 2 Berget eller Nolgård i Älfsborgs län. (65.)
Anmälades den 21 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti detta ärende beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte erforderligt beslut i öfrigt fattades.
- 165:o af den 23 april, angående tjänstårsberäkning för länsjägmästare vid anställning inom skogsstaten. (75.)
Anmälades den 6 maj 1910, därvid domänstyrelsen anbefalldes att afgifva utlåtande i ärendet. Sådant utlåtande har ännu ej inkommit.
- 166:o af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af ett till förra mönsterskrifvarbostället Jädra n:r 3 och 4 i Uppsala län hörande område. (77.)
- 167:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra kvartermästarebostället Öster Ullälffa n:r 3 Norrgården i Östergötlands län. (78.)
- 168:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af lägenheter från förra löjtnantsbostället Klef n:r 1 i Göteborgs och Bohus län. (79.)
- 169:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af områden från förra kompanichefsbostället Virke n:r 1, 4, 8 och 10 i Malmöhus län. (80.)
- 170:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra trumpetarbostället Ljuna n:r 1 Stora Mellangården i Östergötlands län. (81.)
- 171:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af områden från förra trumpetarboställena Rällinge n:r 1 och 2 jämte Rällinge n:r 3, en utjord, i Södermanlands län. (82.)
- 172:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af två till förra länsmansbostället Bossgård n:r 3 i Östergötlands län hörande lägenheter. (83.)
- 173:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af vissa områden från kungsgården Räfsnäs n:r 1 i Södermanlands län. (84.)

174:o Riksdagens skrifvelse af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till Mjölby kommun af ett till förra sergeantsbostället Hulje nr 5 Södergården i Östergötlands län hörande område. (85.)

175:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af en tomt, hörande till ett invid Jörns järnvägsstation beläget område af kronoparken Västra Jörnsmarken i Västerbottens län. (86.)

Sistnämnda tio skrivelser anmälde den 21 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte erforderliga beslut i öfrigt fattades.

176:o af den 13 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående afstående eller upplåtelse i vissa fall af mark från kronoegendomar. (98.)

Anmälde den 14 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti detta ärende beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom.

177:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af rätt till bearbetande af icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord. (99.)

Anmälde den 14 maj 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i detta ärende beslutit skulle meddelas kammarkollegium och kommerskollegium till kännedom och efterrättelse.

178:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af kronan tillhörande jordägarandelar i grufvor. (100.)

Anmälde den 14 maj 1910, därvid kungörelse i ämnet utfärdades.

179:o af den 25 maj, i anledning af väckt motion om vidtagande af åtgärder i syfte att för obemedlade underlätta förvärf af jord från statens domäner till småbruk. (111.)

Anmälde den 10 juni 1910, därvid domänstyrelsen anbefalldes att afgifva utlåtande i ärendet. Sådant utlåtande har ännu icke inkommit.

180:o af samma dag, i anledning af väckt motion om åvägabringande af lagändring i syfte att bereda större trygghet för en bättre vård af och hushållning med enskildes skogar. (112.)

Anmälde den 10 juni 1910, därvid domänstyrelsen anbefalldes att efter vederbörandes hörande afgifva utlåtande i ärendet. Sådant utlåtande har ännu icke inkommit.

181:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående skogsvårdsafgifter samt en i ämnet väckt motion. (113.)

Anmälde den 10 juni 1910, därvid domänstyrelsen anbefalldes att snarast möjligt

och senast den 15 juni 1910 till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till bestämmelser och föreskrifter i ifrågavarande hänseende. Sedan sådant förslag inkommit samt statskontoret och kommerskollegium afgifvit infordradt utlåtande, anmäldes ärendet ånyo den 4 juli 1910, därvid författningar i ämnet beslötos.

182:o Riksdagens skrivelse af den 25 maj, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående omläggning af förvaltningen utaf de allmänna skogarna i södra och mellersta Sverige. (114.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

183:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra löjtnantsbostället Styrestad n:r 1 i Östergötlands län. (115.)

184:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra jägmästarbostället Lättorp n:r 1 i Kalmar län. (116.)

185:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af ett område från förra sergeantsbostället Slöta n:r 12 Mossagården i Skaraborgs län. (117.)

Sistnämnda tre skrivelser anmäldes den 10 juni 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

186:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anvisande af ytterligare medel till norrländska nyodlingsfonden. (118.)

Anmäldes den 10 juni 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti ärendet beslutit skulle meddelas statskontoret till kännedom.

187:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af till förra länsmansbostället Eker n:r 8 i Örebro län hörande andel i ett soldattorp. (119.)

188:o af den 27 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af en lägenhet från förra ryttmästarbostället Larum n:r 1 i Kalmar län. (136.)

189:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af vissa ägor från kronoparken Österåker i Stockholms län. (137.)

190:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af ett område från det till kronopark inköpta hemmanet n:r 15 a i Hede kyrkby i Jämtlands län. (138.)

- 191:o Riksdagens skrifvelse af den 27 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af lägenheter från kungsladugården Väderbrunn n:r 1 i Södermanlands län. (139.)
- 192:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af förra löjtnantsbostället Stora Risby n:r 1 i Göteborgs och Bohus län. (140.)
- 193:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af förra mönsterskrifvarbostället Aspång och Skulestad n:r 1 i Göteborgs och Bohus län. (141.)
- 194:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af en till förra häradshöfdingbostället Hammenhög n:r 31 i Kristianstads län ·hörande lägenhet. (142.)
- 195:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af förra kompanichefsbostället Backa n:r 1 och förra fanjunkarbostället Näs n:r 1 i Södermanlands län. (143.)
- 196:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående tillstånd för delägarna i Gullbergs häradsallmänning att sälja viss del däraf. (144.)

Sistnämnda tio skrivelser anmäldes den 10 juni 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen uti dessa ärenden beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse, hvarjämte i öfrigt erforderliga beslut fattades.

- 197:o af den 30 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner n:r 50—53 angående ändrad lydelse af vissa §§ i grufvestadgan m. m. (153.)

Sedan skrivelserna, i hvad den angår utläggande af vissa statsgrufvefält, öfverlämnats från justitiedepartementet, har den 2 december 1910 kungörelse i ämnet utfärdats.

- 198:o af den 6 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af viss del af köpeskillingen för ett af E. O. Sandström från kronopark inom Norrbottens län inköpt virkesparti samt en i ämnet väckt motion. (168.)

Anmäldes den 18 juni 1910, därvid Kungl. Maj:t, med godkännande af Riksdagens beslut i hvad det afvek från hvad Kungl. Maj:t i ämnet föreslagit, fattade erforderligt beslut i ärendet.

- 199:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående inbetalandet af köpeskillning för af E. A. Lundkvist i Berg inköpt virke från kronopark inom Västerbottens län. (169.)

Anmäldes den 18 juni 1910, därvid förordnades, att hvad Kungl. Maj:t och Riksdagen i ärendet beslutit skulle meddelas domänstyrelsen till kännedom och efterrättelse.

200:o Riksdagens skrifvelse af den 6 juni, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 2 mom. i gällande villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen. (171.)

Anmälades den 25 november 1910, därvid Kungl. Maj:t, med godkännande af Riksdagens beslut i ärendet, förordnade om utfärdande af kungörelse i ämnet.

201:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 8 § i lagen om enskilda vägar på landet den 5 juli 1907. (173.)

Anmälades den 9 december 1910, därvid författning i ämnet utfärdades.

II.

Särskild förteckning på sådana i förteckningen under I här ofvan upptagna ärenden, som vid utgången af år 1910 i sin helhet eller till någon del icke hos Kungl. Maj:t förevarit till slutligt afgörande.

Justitiedepartementet.

- 1:o Riksdagens skrivelse af den 9 juni 1910, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet. (2.)
- 5:o af den 4 mars, i anledning af justitieombudsmannens framställning till Riksdagen angående lag om husrannsakan. (25.)
- 6:o af den 11 mars, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående rätt för kvinna att innehafva klockarbefattning. (29.)
- 7:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring af eller tillägg till 154 § utsökningslagen. (30.)
- 8:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande af möjlighet för vissa samhällen att på mindre betungande villkor med full äganderätt komma i besittning af gatumark, som upplåtits till allmänt begagnande. (31.)
- 9:o af den 29 mars, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående söndagshvila inom vissa arbetsområden. (40.)
- 10:o af den 30 april, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af den till Hanekinds häradsbor anslagna kronolägenheten Måshult n:r 1 i Skeda socken. (76.)
- 16:o af den 30 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts propositioner n:r 50—53 angående ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan m. m. (153.)
- 19:o af den 8 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om

föreningar, lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken, lag om ändrad lydelse af 10 § i förordningen om tioårig preskription och om årsstämming den 4 mars 1862 samt lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärfva fast egendom den 4 maj 1906. (181.)

20:o Riksdagens skrifvelse af den 5 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om kollektivafstal mellan arbetsgifvare och arbetare, lag om särskild domstol i vissa arbetstvister, lag om vissa arbetsafstal, lag angående ändring af 17 kap. 4 § handelsbalken, lag om ändring af 2 § lagen angående medling i arbetstvister den 31 december 1906, lag angående ändring af 158 § utskönningslagen, lag angående ändring af 10 § lagen om hvad iakttagas skall i afseende å införande af lagen om nyttjanderätt till fast egendom den 14 juni 1907 samt lag om ändrad lydelse af 19 kap. 22 § samt 25 kap. 15 och 22 §§ strafflagen. (182.)

Sjöförsvarsdepartementet.

- 35:o Riksdagens skrifvelse af den 30 maj 1910, angående utredning i fråga om förläggande af ett fyrskepp vid Ölands södra udde. (106.)
- 36:o af den 1 juni, angående regleringen af utgifterna under riksstatens femte hufvudtitel, innefattande anslagen till sjöförsvarsdepartementet. (5.)

Civildepartementet.

- 48:o Riksdagens skrifvelse af den 3 maj 1910, angående utredning i fråga om mindre kostbara järnvägars med 0,6 meters spårvidd betydelse för den ekonomiska utvecklingen. (91.)
- 54:o af den 24 maj, angående ersättning till vissa lägenhetsinnehafvare för förlust vid bortförande af byggnader från det till statens järnvägar upplåtna området af kronans öfverloppsmark omkring Gellivare malmsberg. (121.)
- 59:o af den 31 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. (145.)
- 61:o af den 3 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna järnvägsstationer m. m. (152.)

- 70:o Riksdagens skrifvelse af den 8 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anläggning af statsbana från Lappträsk till Veittijärvi m. m. samt en i ämnet väckt motion. (179.)
- 74:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anordnande af farled mellan Storvindeln och Nedre Gautsträsk. (193.)

Finansdepartementet.

- 87:o Riksdagens skrifvelse af den 6 april 1910, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till staden Mariestad af ett inom nämnda stad beläget kronomagasin m. m. (43.)
- 88:o af den 9 april, i anledning af Riksdagens år 1909 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1908. (66.)
- 90:o af samma dag, i anledning af väckta motioner om ändringar i gällande förordning angående försäljning af brännvin. (71.)
- 91:o af den 15 april, angående utsättande å kronodebetsedlarna af tid och ställe för uppbördsstämma. (72.)
- 92:o af den 22 april, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af 3, 8, 41 och 58 §§ af förordningen den 18 september 1908 angående stämpelafgiften, dels ock i ämnet väckta motioner. (74.)
- 93:o af den 6 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående reglering af löneförhållandena m. m. vid försäkringsinspektionen. (92.)
- 103:o af den 2 juni, angående åtgärder mot användande af denaturerad brännvin såsom berusningsmedel. (159.)
- 109:o af den 3 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående bildande af en lånefond för befrämjande af handverk och därmed jämförlig mindre industri. (167.)
- 114:o af den 8 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor, dels ock i ämnet väckta motioner. (191.)
- 119:o af den 9 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock i ämnet väckta motioner. (197.)

- 120:o Riksdagens skrifvelse af den 9 juni, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, dels ock i ämnet väckta motioner. (198.)
- 124:o af samma dag, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet. (6.)

Ecklesiastikdepartementet.

- 125:o Riksdagens skrifvelse af den 9 april 1910, i anledning af Riksdagens år 1909 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1908. (66.)
- 131:o af den 18 maj, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående fördelning af medel till främjande af nykterhet och motarbetande af dryckenskapens följder. (105.)
- 134:o af den 30 maj, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet. (8.)
- 135:o af den 31 maj, angående åtgärder för skolungdomens fostran till sparsamhet. (150.)
- 140:o af den 6 juni, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående öfverlåtelse till Kalmar stad af vissa delar af den för högre allmänna läroverket därstädes använda fastighet m. m. (172.)

Jordbruksdepartementet.

- 165:o Riksdagens skrifvelse af den 23 april 1910, angående tjänstårsberäkning för länsjägmästare vid anställning inom skogsstaten. (75.)
- 179:o af den 25 maj, i anledning af väckt motion om vidtagande af åtgärder i syfte att för obemedlade underlätta förvärf af jord från statens domäner till småbruk. (111.)
- 180:o af samma dag, i anledning af väckt motion om åvägabringande af lagändring i syfte att bereda större trygghet för en bättre vård af och hushållning med enskildes skogar. (112.)
- 182:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:ts angående omläggning af förvaltningen utaf de allmänna skogarna i södra och mellersta Sverige. (114.)

III.

*Förteckning på ärenden, som hos Kungl. Maj:t anhängiggjorts genom skrivelser från Riksdagen före år 1910 men vid 1909 års slut varit i sin helhet eller till någon del oafgjorda, jämte uppgifter om den behandling, dessa ärenden undergått år 1910.**

Justitiedepartementet.

1:o Riksdagens skriftelse af den 3 mars 1893, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 105 § i skiftesstadgan. (7.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

2:o af den 5 maj 1893, om åtgärder till motverkande af osedlighet. (90.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

3:o af samma dag, i anledning af väckt motion angående förbud emot frälseräntas skiljande från hemman, hvarmed den förenats. (99.)

Ärendet beror på Kungl. Maj:ts pröfning.

4:o af den 11 maj 1894, om utredning rörande bolags förvärf af jordegendom i vissa delar af landet. (119.)

I fråga om denna skriftelse hänvisas till hvad nedan under 21:o meddelas.

5:o af den 8 maj 1897, angående beredande af ordnade förhållanden med afseende å vissa kringvandrare, i synnerhet de s. k. tatarne. (80.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

6:o af samma dag, angående vidtagande af åtgärder för kontroll öfver värden och förvaltningen af fromma stiftelser inom landet. (82.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

* Det vid slutet af hvarje rubrik utsatta siffertalet utvisar skrifvelsens nummer i tionde samlingen af bihanget till vederbörande Riksdags protokoll.

7:o Riksdagens skrifvelse af den 11 maj 1897, i anledning af väckt motion angående ändring i lagarne om aktiebolag och om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet den 28 juni 1895. (88.)

Propositioner hafva till Riksdagen aflåtits, den 28 januari 1910 med förslag, bland annat, till lag om aktiebolag (jämför ofvan I: 23:o) och den 4 mars 1910 med förslag, bland annat, till lag om föreningar (jämför ofvan I: 19:o).

8:o af den 11 maj 1898, i anledning af väckt motion angående åtgärder mot missbruk af vissa äldre aktiebolags rätt att inlösa egna aktier. (101.)

Proposition med förslag, bland annat, till lag om aktiebolag afläts till Riksdagen den 28 januari 1910 (jämför ofvan I: 23:o).

9:o af samma dag, med begäran om utarbetande af förslag till ny legostadga. (102.)

Ärendet har under år 1910 icke undergått någon behandling.

10:o af den 19 april 1899, i anledning af väckt motion om lagbestämmelser till skydd för det fria arbetsaftalet. (52.)

Den 11 mars 1909 afläts till Riksdagen proposition med förslag till lagstiftning angående arbetsaftal (jämför ofvan I: 20:o).

11:o af den 10 maj 1899, i anledning af väckta motioner angående ändrad lagstiftning om skillnad i trolofning och äktenskap. (90.)

Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej inkommit med förslag däri.

12:o af samma dag, i anledning af väckta motioner angående registrering af jämväl andra föreningar än sådana, som hafva ekonomisk verksamhet till sin uppgift. (101.)

Proposition med förslag, bland annat, till lag om föreningar afläts till Riksdagen den 28 januari 1910 (jämför ofvan I: 23:o).

13:o af den 12 maj 1899, i anledning af väckt motion angående ändrad lydelse af 2, 20 och 21 §§ i lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring samt 6 § i lagfartslagen. (127.)

I ärendet, som öfverlämnats till den s. k. skiftesstadgekommittén, har denna kommitté ännu ej afgifvit förslag.

14:o af den 8 maj 1900, i anledning af väckt motion angående tillägg till 11 kapitlet strafflagen. (65.)

Ärendet har under år 1910 icke varit föremål för någon behandling.

15:o af den 9 maj 1900, i anledning af Riksdagens år 1899 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte där-

till hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1898. (81.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

16:o Riksdagens skrivelse af den 27 februari 1901, med anhållan om förslag till bestämmelser om arfsskatts utgörande i vissa fall. (22.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

17:o af den 20 mars 1901, i anledning af väckt motion angående ändring af 117 § i Kungl. Maj:ts förnyade stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866. (27.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

18:o af samma dag, i anledning af väckt motion angående ändring af 26 kap. 4 § byggningsbalken i syfte att åstadkomma tillräckliga och lämpliga lokaler för häradsrätternas sammanträden. (28.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

19:o af den 1 maj 1901, i anledning af Riksdagens år 1900 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1899. (64.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

20:o af den 3 maj 1901, i anledning af väckta motioner om ändring i gällande bestämmelser angående häradsnämnd. (72.)

Ärendet har under år 1910 ej varit föremål för vidare behandling.

21:o af den 1 juni 1901, i anledning af väckta motioner angående lagstiftningsåtgärder för vidmakthållande af jordbruksnäringen inom skogsbygderna i Norrland och Dalarne. (128.)

Ärendet har under år 1910 ej varit föremål för vidare behandling.

22:o af den 11 mars 1902, i anledning af väckt motion om förklaring af 7 kap. 3 § strafflagen. (11.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

23:o af den 15 april 1902, i anledning af väckta motioner om åstadkommande af förbättrade bestämmelser till skydd för omyndiges egendom. (41.)

De sakkunniga, hvilka chefen för justitiedepartementet, på grund af Kungl. Maj:ts bemyndigande, tillkallat att biträda vid denna frågas behandling, hafva ännu ej afgifvit förslag.

24:o af den 26 april 1902, angående allmänna bestämmelser, afseende skydd för djur vid deras transporterande. (48.)

Ärendet har under år 1910 ej undergått någon behandling.

25:o Riksdagens skrivelse af den 29 april 1902, i anledning af väckt motion angående bestämmelser i fråga om revision af aktiebolags och registrerade föreningars för ekonomisk verksamhet räkenskaper och förvaltning. (52.) Proposition med förslag, bland annat, till lag om aktiebolag afläts till Riksdagen den 28 januari 1910 (jämför ofvan I: 23:o).

26:o af den 7 maj 1902, i anledning af väckt motion om ändring af vissa delar af lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896. (62.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

27:o af den 8 maj 1902, angående offentliga revisorer. (83.) Ärendet har under år 1910 ej undergått någon behandling.

28:o af den 10 maj 1902, i anledning af Riksdagens år 1901 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1900. (80.) Statskontoret har ännu ej inkommit med infordradt utlåtande i ärendet.

29:o af den 11 maj 1902, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, och till lag om ändrad lydelse af 19 kap. 20 § och 20 kap. 3 § strafflagen. (87.)

Ärendet har under år 1910 icke undergått någon behandling.

30:o af den 13 maj 1902, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af rättegångsbalken m. m., så vidt angår den vid behandlingen af propositionen inom Riksdagen väckta frågan om ett vidsträcktare användande af fyllnadsed. (94.)

Ärendet har under år 1910 icke undergått någon behandling.

31:o af den 20 maj 1902, i anledning af väckt motion med förslag dels till lag, innefattande särskilda bestämmelser i afseende å vissa bolag, dels till lag angående ändring af vissa paragrafer i lagen om aktiebolag den 28 juni 1895. (135.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

32:o af samma dag, angående tryckfrihetsförordningens föreskrifter om boktryckerier och om tillsynen öfver tryckta skrifterns offentlighöörande. (139.) De för revision af tryckfrihetsförordningen utsedda sakkunniga hafva ännu icke afgifvit sitt förslag.

33:o af den 4 mars 1903, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändrade bestämmelser rörande bokföringsskyldighet. (20.) Ärendet har under år 1910 icke varit föremål för vidare behandling.

34:o Riksdagens skrivelse af den 18 mars 1903, i anledning af väckta motioner om ändringar i lagstiftningen angående aktiebolag. (32.)

Proposition med förslag, bland annat, till lag om aktiebolag blef den 28 januari 1910 aflåten till Riksdagen (jämför ofvan I: 23:o).

35:o af samma dag, i anledning af väckta motioner om ändrad lydelse af 9 kap. 1 § giftermålsbalken m. m. (33.)

Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej inkommit med förslag däri.

36:o af den 28 mars 1903, i anledning af väckt motion i fråga om lagfart å fång till tomt i municipalsamhälle eller köping m. m. (41.)

Sedan den till lagrådet gjorda remissen af lagberedningens förslag till jordabalk återkallats, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

37:o af den 22 april 1903, i anledning af väckt motion angående ändrade bestämmelser om exekutiv försäljning af fastighet. (55.)

I sammanhang med att den till lagrådet gjorda remissen af lagberedningens förslag till jordabalk återkallats, hafva på grundval af detta förslag inom justitiedepartementet upprättade förslag till ändring i vissa delar af utsökningslagen med flera förslag remitterats till lagrådet för utlåtande.

38:o af samma dag, i anledning af väckta motioner om ändringar i vissa delar af inteckningslagstiftningen. (56.)

Beträffande denna skrivelse hänvisas till hvad ofvan under 37:o meddelats.

39:o af samma dag, i anledning af väckt motion angående ändrade bestämmelser om sammanträffande af brott m. m. (58.)

Ärendet har under år 1910 icke varit föremål för någon behandling.

40:o af den 15 maj 1903, i anledning af väckta motioner om ändrade bestämmelser rörande förekommande och släckning af skogseld. (107.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

41:o af den 22 maj 1903, angående skogslagstiftning och därmed i samband stående ämnen. (136.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

42:o af den 22 mars 1904, i anledning af väckt motion med förslag till ändrad lydelse af 17 kap. 7 § handelsbalken. (24.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

43:o af den 7 april 1904, i anledning af väckt motion om ändring af § 136 i skiftesstadgan m. m. (34.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

44:o Riksdagens skrifvelse af den 7 april 1904, i anledning af väckt motion angående undanskiftande i mindre bemedlade dödsbon af medel till minderårigt barns underhåll och uppfostran. (37.)

Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

45:o af samma dag, i anledning af väckt motion om tillägg till 14 kap. 45 § strafflagen. (38.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

46:o af den 13 april 1904, i anledning af dels justitieombudsmannens framställning om åtgärder för större skyndsamhet i fråga om för brott häktade personers inställande för domstol, dels ock två i liknande syfte afgifna motioner. (65.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

47:o af samma dag, i anledning af väckt motion angående rätt att medelst expropriation förvärfva mark för linbananläggningar i vissa fall. (66.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har den 15 september 1910 afgifvit betänkande med förslag i ämnet. Detta betänkande har sedermera remitterats till Konungens befallningshafvande, öfriga öfverexekutorer jämte åtskilliga centrala ämbetsverk.

48:o af den 10 maj 1904, i anledning af väckta motioner angående ändringar i gällande vattenrättslagstiftning. (97.)

Den i ärendet tillsatta kommitté har ännu ej afgifvit sitt förslag.

49:o af den 19 maj 1904, i anledning af väckta motioner om skrifvelse till Kungl. Maj:t dels med begäran om framläggande af förslag till lag angående gemensamhetsskogar för kommuner, korporationer och enskilde, dels ock i fråga om viss ändring i förordningen angående skogsvårdsstyrelser den 24 juli 1903. (166.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

50:o af den 31 mars 1905, angående åtgärder för inskränkning af kungörelseras uppläsande i kyrkorna. (50.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

51:o af den 13 april 1905, i anledning af väckt motion om inskränkning i förmånsrätt för ränta å in-tecknad fordran. (62.)

Beträffande denna skrifvelse hänvisas till hvad ofvan under 37:o meddelats.

52:o af den 6 maj 1905, i anledning af väckt motion angående lagbestämmelser i syfte att bereda innehafvare af förlagsinteckning större trygghet

mot förlust i de fall, då rörelsen öfverlättes å annan person eller flyttas från ort till annan. (117.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

53:o Riksdagens skrivelse af den 10 maj 1905, angående ifrågasatt inlösen af vissa frälseräntor. (120.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

54:o af den 12 maj 1905, i anledning af väckt motion angående konsumtionsföreningar med syfte att sälja varor äfven till andra än föreningsmedlemmar. (129.)

Proposition med förslag, bland annat, till lag om föreningar afläts till Riksdagen den 4 mars 1910 (jämför ofvan I: 19:o).

55:o af samma dag, i anledning af väckt motion angående utarbetande af förslag till lag om försäkringsaftal. (132.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

56:o af den 19 maj 1905, i anledning af väckta motioner om skrivelse till Kungl. Maj:t angående inrättande af ett nytt statsdepartement för handel, industri och sjöfart. (182.)

De kommitterade, till hvilka ärendet öfverlämnats, hafva ännu ej däri afgifvit förslag.

57:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af 60 § regeringsformen. (183.)

Vidare behandling af ärendet har förfallit.

58:o af den 20 februari 1906, i anledning af väckta motioner angående skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till lag rörande invallning. (14.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

59:o af den 28 mars 1906, i anledning af väckt motion angående revision af skiftesstadgan och därmed sammanhängande författningar. (40.)

Den i ärendet tillsatta kommitté har ännu ej afgifvit sitt förslag.

60:o af den 2 maj 1906, i anledning af väckt motion angående skrivelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till lag om dödande af bortkomna handlingar. (97.)

Sedan den till lagrådet gjorda remissen af det i ärendet uppgjorda förslag återkallats, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

61:o af den 8 maj 1906, i anledning af väckta motioner angående dels revision af konkurslagen m. m., dels ock tillägg till 73 § i samma lag. (104.)

Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu icke afgifvit sitt förslag.

- 62:o Riksdagens skrivelse af den 12 maj 1906, om ändring eller upphäfvande af mom. 7 i kungl. brevet den 17 oktober 1778 m. m. (136.)
Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu icke däri afgifvit förslag.
- 63:o af den 17 maj 1906, i anledning af väckta motioner angående rösträtt för kvinnor vid val till Andra kammaren. (148.)
Infordrad utredning i ärendet har ännu icke inkommit.
- 64:o af den 25 maj 1906, i anledning af ifrågasatt inskränkning af de ordinarie häradshöfdingarnas tjänstledighet samt skärpta kompetensvillkor för erhållande af domarförordnande. (188.)
Ärendet har under år 1910 icke varit föremål för någon behandling.
- 65:o af den 27 februari 1907, i anledning af väckta motioner om internering af alkoholister. (19.)
Den kommitté, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.
- 66:o af den 15 mars 1907, i anledning af väckta motioner angående skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till lagbestämmelser mot användande af mutor eller bestickning vid ekonomiska uppgörelser. (31.)
Ärendets vidare behandling har den 4 april 1910 öfverlämnats till den den 6 mars 1908 tillsatta kommittén för revision af lagstiftningen rörande patent m. m.
- 67:o af den 20 mars 1907, angående sociala regeringsärendenas sammanförande under ett statsdepartement m. m. (59.)
De kommitterade, till hvilka ärendet öfverlämnats, hafva ännu ej däri afgifvit förslag.
- 68:o af den 28 mars 1907, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder till tryggande af aftal rörande leverans af elektrisk energi. (62.)
De i ärendet infordrade utlåtandena hafva ännu icke fullständigt inkommit.
- 69:o af den 19 april 1907, i anledning af väckta motioner i fråga om utom äktenskapet födda barns och deras mödrars rättsliga ställning. (75.)
Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu icke däri afgifvit förslag.
- 70:o af den 23 april 1907, i fråga om skogslikvider vid laga skiften och hemmansklyfningar. (78.)
Landtmäteristyrelsens i ärendet infordrade yttrande har ännu ej inkommit.
- 71:o af samma dag, angående revision af bestämmelserna om jordlösen vid expropriation. (80.)
Beträffande denna skrivelse hänvisas till hvad ofvan under 47:o meddelats.
- 72:o af den 20 april 1907, i fråga om åtgärder, afseende att vid platser på

landet med sammanträngd befolkning ordna förhållandena med afseende å redan befintlig eller för samhällets utvidgning erforderlig tomtmark. (92.)
 Beträffande denna skrivelse hänvisas till hvad ofvan under 47:o meddelats.

73:o Riksdagens skrivelse af den 30 april 1907, i fråga om ändring af lagen den 27 juni 1902. innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar. (93.)

Beträffande denna skrivelse hänvisas till hvad ofvan under 47:o meddelats.

74:o af den 28 maj 1907, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 21 § grufvestadgan den 16 maj 1884. (205.)
 Sedan skrivelsen lagts till handlingarna, är ärendet ej vidare föremål för pröfning.

75:o af den 19 februari 1908, i anledning af justitieombudsmannens framställning om ändring af vissa bestämmelser i 24 kap. strafflagen. (13.)
 Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

76:o af den 3 mars 1908, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående behörighet för gift kvinna att under vissa villkor vara förmyndare för sin man, som förklarats omyndig. (24.)
 Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

77:o af den 3 mars 1908, i anledning af väckt motion om skrivelse till Konungen angående lag om adoption. (25.)
 Lagberedningen, till hvilken ärendet öfverlämnats, har ännu ej däri afgifvit förslag.

78:o af den 24 mars 1908, i anledning af väckta motioner om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i fråga om förekommande af olägenheter i följd af bebyggande af områden, som därtill äro ur hälso-synpunkt otjänliga. (38.)
 Sedan styrelsen för svenska stadsförbundet inkommit med yttrande i ärendet, är det samma på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

79:o af den 4 april 1908, angående vidtagande af åtgärder för införande af förenklade bestämmelser i fråga om anteckning i kyrkobok rörande från utlandet återinflyttade svenskar, särskildt med afseende på deras äktenskapsförhållanden. (51.)

Propositioner i vissa delar af ämnet aflätos till Riksdagen den 15 april 1910 (jämför ofvan I: 12:o, 13:o).

I öfrigt har ärendet under år 1910 icke varit föremål för behandling.

80:o af den 8 april 1908, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående undersökning af sinnesbeskaffenheten hos tilltalad, som af underrätt dömts till döden eller straffarbete på lifstid. (56.)
 Medicinalstyrelsens i ärendet infordrade utlåtande har ännu icke inkommit.

81:o Riksdagens skrifvelse af den 25 april 1908, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående revision af gällande bestämmelser om bötesstraffet m. m. (62.)

Professor J. C. W. Thyréns arbete i anledning af det honom i ärendet lämnade uppdrag har under året fortgått.

82:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående sådan ändring i gällande lag, att gift person må kunna erhålla lifförsäkring, med trygghet att försäkringssumman kommer hans familj till godo. (63.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

83:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående öfvervakande af villkorligt dömda och villkorligt frigifna förbrytare m. m. (68.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

84:o af den 6 maj 1908, i anledning af väckt motion om ändring af 20, 21 och 22 §§ i lagen om hemmansklyfning, ägostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896. (108.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

85:o af den 15 maj 1908, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till strafflag för krigsmakten, lag om införande af den nya strafflagen för krigsmakten samt hvad i afseende därå iakttagas skall, lag angående ändring i vissa delar af förordningen om krigsdomstolar och rättegången därstädes den 11 juni 1868. lag angående ändring af 1 och 4 §§ i förordningen angående verkställighet i vissa fall af straff, ådömdt genom icke laga kraft ägande utslag, den 30 maj 1873 samt lag angående ändring af 10 § i värnpliktslagen den 14 juni 1901. (123.)

Arbetet å en revision af krigslagstiftningen har under år 1910 fortgått inom justitiedepartementet. Utkast till lagförslag förelågo vid årets slut.

86:o af den 22 maj 1908, angående rätt att i vissa fall utöfva rösträtt vid riksdagsmannaval genom valedels insändande till valförrättaren. (137.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

87:o af samma dag, angående åtgärder för tillgodoseendet af krafvet på en mera enhetlig och sakkunnig behandling af de ärenden, som angå kommunikationer och allmänna arbeten. (138.)

De kommitterade, till hvilka ärendet öfverlämnats, hafva ännu ej däri afgifvit förslag.

88:o af samma dag, angående ifrågasatt ändring af 4 § tryckfrihetsförordningen. (139.)

De sakkunniga, hvilka tillkallats för revision af tryckfrihetsförordningen, hafva ännu ej afgifvit förslag.

89:o Riksdagens skrifvelse af den 22 maj 1908, angående ifrågasatt ändring af 5 § 2 och 3 mom. tryckfrihetsförordningen. (140.)

De sakkunniga, hvilka tillkallats för revision af tryckfrihetsförordningen, hafva ännu ej afgifvit förslag.

90:o af den 1 juni 1908, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående stämpelafgiften. (215.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

91:o af den 9 mars 1909, i anledning af väckta motioner dels om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående vidgad rätt för medlem af svenska kyrkan att därur utträda, dels ock om ändrad lydelse af 4 § i förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd. (26.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

92:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående borttagande ur strafflagstiftningen af påföljden förlust af medborgerligt förtroende. (29.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

93:o af den 16 mars 1909, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag i fråga om rätt att förändra fideikommiss i fast egendom till penningfideikommiss. (47.)

Justitiekanslersämbetets i ärendet infortrade utlåtande har inkommit. Sedan jämväl statskontoret däri afgifvit utlåtande, beror ärendet på Kungl. Maj:ts pröfning.

94:o af samma dag, i anledning af väckt motion om ändring af 5 kap. 3 § strafflagen. (48.)

Kungl. Maj:t har den 4 februari 1910 uppdragit åt den för utarbetande af förslag till förändrad lagstiftning angående fattigvården m. m. tillsätta kommitté att verkställa vidare utredning i detta ärende och däri afgifva förslag. Utlåtande från kommittén har ännu ej inkommit.

95:o af samma dag, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t om villkorlig doms användande utan inskränkning beträffande fylleri eller därmed sammanhängande förseelser. (49.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

96:o af den 27 april 1909, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående afskaffande af edgång m. m. (98.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

97:o af samma dag, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till

lag om gemensamhetsfiske samt lag angående ändrad lydelse af 10, 13 och 14 §§ i lagen om rätt till fiske den 27 juni 1896. (101.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

98:o Riksdagens skrifvelse af den 11 maj 1909, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition n:r 119 med förslag till lagar om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan m. m., dels de i sammanhang därmed afgifna propositionerna n:r 120, 121 och 122, dels ock väckta motioner om tillägg till de i propositionerna n:r 120 och 122 framlagda förslag. (120.)

Sedan lagrådet afgifvit utlåtande öfver de lagförslag, hvilka, efter hvad i senaste berättelsen omförmåles, blifvit till lagrådet remitterade, afläts den 11 februari 1910 proposition i ämnet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 16:o).

99:o af den 13 maj 1909, angående bestämmelser mot onödigt plågende af husdjur vid slakt. (152.)

Ärendet är fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

100:o af den 19 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse af § 60 regeringsformen. (187.)

Vidare behandling af ärendet har förfallit.

101:o af den 22 maj 1909, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 33, 35 och 37 §§ i förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom, till lag om ändrad lydelse af 79 och 104 §§ utsökningslagen, till lag om särskild värdering af afsöndrad lägenhet samt till lag om ändrad lydelse af 1 § andra stycket och 2 § andra stycket i lagen den 18 oktober 1907 angående ryttare-, soldat- och båtsmanstorps befriande i vissa fall från ansvar för inteckningar i stamhemmanet, dels ock en i samband därmed stående motion. (217.)

Ärendet är i förut omförmålt del fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

102:o af samma dag, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition n:r 12 med förslag till lag angående tillsättning af prästerliga tjänster, dels väckta motioner i ämnet. (218.)

Angående detta ärende hänvisas till hvad ofvan under I: 15:o meddelats.

103:o af den 24 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till Malmö stad af länsfängelset i Malmö med tillhörande område samt viss del af det till centralfängelset därstädes hörande område med därå befintliga byggnader, äfvensom uppförande i Malmö af nytt centralfängelse jämte länsfängelse. (238.)

Efter det fängvårdsstyrelsen inkommit med infordrad utredning i ärendet, har Kungl. Maj:t anbefallt styrelsen att infordra entreprenadanbud å ifrågavarande byggnadsarbete

enligt framlagda omarbetade ritningar, under förutsättning att de före den 1 juli 1911 fastställas, samt att inkomma med nytt utlåtande och framställning i ärendet.

Af dessa ärenden äro således de under 7:o, 8:o, 10:o, 12:o, 25:o, 34:o, 54:o, 57:o, 74:o, 98:o, 100:o och 102:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjorda, de under 37:o, 38:o och 51:o antecknade föremål för granskning af lagrådet, de under 1:o, 2:o, 5:o, 11:o, 13:o, 17:o, 23:o, 26:o, 28:o, 32:o, 35:o, 40:o, 43:o, 44:o, 45:o, 47:o, 48:o, 56:o, 58:o, 59:o, 61:o, 62:o, 63:o, 65:o, 66:o, 67:o, 68:o, 69:o, 70:o, 71:o, 72:o, 73:o, 76:o, 77:o, 80:o, 81:o, 85:o, 87:o, 88:o, 89:o, 94:o och 103:o omförmälta föremål för behandling af annan myndighet, lagberedningen eller särskilda kommitterade eller sakkunnige och de öfriga på pröfning beroende.

Utrikesdepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 2 maj 1907, hvarigenom Riksdagen anhållit om vidtagande af erforderliga åtgärder därhän att utländska handelsresande, med eller utan näringslegitimationsbevis, icke under några förhållanden må tillgodonjuta gynnsammare behandling än landets egna undersåtar, som utöfva enahanda yrke. (98.)

Underhandlingar i ämnet hafva inledts med österrikisk-ungerska regeringen. På utgången af dessa underhandlingar och eventuellt nya förhandlingar kommer att bero, huruvida ärendet från utrikesdepartementets sida kommer att blifva föremål för anmälan inför Kungl. Maj:t.

2:o af den 27 april 1909, i anledning af väckta motioner med förslag till lag angående förbud mot kvinnors användande till arbete nattetid i vissa industriella företag. (103.)

Sedan, såsom i senast afgifna ämbetsberättelsen omförmäles, ärendet öfverlämnats till utrikesdepartementet för vidtagande af åtgärder för Sveriges anslutning till den i Bern den 26 september 1906 undertecknade konventionen om förbud mot nattarbete för kvinnor, sysselsatta uti industrien, har Kungl. Maj:t vid ärendets föredragning den 14 januari 1910, enär tiden för ratificering af nämnda konvention, hvilken blifvit jämväl af ombud för Sverige undertecknad, dämera tilländalupit och således Sveriges anslutning till konventionen måste på sätt i konventionens 9 artikel stadgats ske genom en till schweiziska förbundsrådet riktad framställning, beslutit att för schweiziska förbundsrådet tillkännagifva Sveriges anslutning till ifrågavarande konvention, äfvensom förordna att till bekräftande häraf skulle utfärdas en accessionsakt samt att denna handling skulle genom utrikesdepartementets försorg tillställas schweiziska förbundsrådet.

Af dessa ärenden äro sålunda det under 1:o antecknade föremål för underhandlingar med främmande makt och det under 2:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjort.

Landtförsvarsdepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 14 maj 1899, angående regleringen af utgifterna under riksstatens fjärde hufvudtitel, innefattande anslagen till landtförsvaret. (63.)

Ärendet är hvilande i afvaktn på vidare utredning och afgörande i sammanhang med frågan om ny inkvarteringsförordning.

2:o af den 19 maj 1904, angående uttagning till tjänstgöring af icke vapenföra värnpliktige. (164.)

3:o af den 15 mars 1905, i anledning af väckt motion om afskaffande af de i 32 § värnpliktslagen föreskrifna mönstringarna. (21.)

De under 2:o och 3:o upptagna ärendena äro beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

4:o af den 12 maj 1905, i anledning af Riksdagens år 1904 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1903. (119.)

I ärendet, som numera afser endast sättet för förvarande af generalstabens hemliga handlingar, har från öfverintendentsämbetet infordradt yttrande och förslag ännu icke inkommit.

5:o af den 20 maj 1908, angående ersättning åt vissa ledamöter i inskrifningsnämnd och inskrifningsrevision. (131.)

Kungl. Maj:t har den 4 juli 1910 utfärdat kungörelse i ämnet.

Af dessa ärenden äro alltså det under 5:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjort, det under 1:o omförmälta föremål för vidare utredning, det under 4:o antecknade föremål för särskildt yttrandes afgifvande och de öfriga beroende på pröfning.

Sjöförsvarsdepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 13 maj 1898, angående åtgärder till höjande af den svenska sjöfartsnäringen och till främjande af svenska alsters afsättning i utlandet. (120.)

De på grund af kungl. brefvet den 18 september 1908 tillkallade sakkunniga hafva ännu icke avslutat sitt arbete.

2:o Riksdagens skrivelse af den 14 maj 1900, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde (tionde) hufvudtitel. (80.)

Ärendet beror fortfarande på Kungl. Maj:ts pröfning.

Af dessa ärenden äro sålunda det under 1:o antecknade föremål för särskild utredning och det under 2:o upptagna beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

Civildepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 10 maj 1899, i anledning af Riksdagens år 1898 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1897. (103.)

Sedan järnvägsstyrelsen inkommit med det från styrelsen infordrade utlåtandet öfver skrivelsen, i hvad den rör frågan om ersättning till tullverkets personal i Hälsingborg för visst öfvertidsarbete, har ärendet den 28 februari 1910 öfverlämnats till finansdepartementet.

2:o af den 1 juni 1901, i anledning af väckta motioner angående lagstiftningsåtgärder för vidmakthållande af jordbruksnäringen inom skogsbygderna i Norrland och Dalarne. (128.)

Sedan det från chefen för generalstaben infordrade yttrandet inkommit, har ärendet den 30 april 1910 öfverlämnats till jordbruksdepartementet.

3:o af den 6 maj 1903, angående kompetensvillkoren för lokomotivpersonalen vid järnvägarna m. m. (80.)

Det från den s. k. trafiksäkerhetskommittén inkomna betänkande och förslag, hvori afgifvits yttrande i detta ärende, remitterades den 13 mars 1908 till vederbörande myndigheters utlåtanden, af hvilka alla ännu icke inkommit.

4:o af den 11 maj 1903, angående åtgärder mot smittosamma könssjukdomars spridning. (87.)

Den af Kungl. Maj:t den 6 november 1903 tillsatta kommittén har ännu ej inkommit med förslag.

5:o af den 18 maj 1903, angående omreglering af rikets indelning i provinsialläkardistrikt. (132.)

Sedan det från medicinalstyrelsen infordrade utlåtande den 6 juli 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

6:o af den 20 maj 1903, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om försäkringsbolag samt till lag om utländsk försäkrings-

anstalts rätt att drifva försäkringsrörelse här i riket, dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § rättegångsbalken, till lag om ändrad lydelse af 22 kap. 14 § och 23 kap. 4 § strafflagen, till lag om ändrad lydelse af 2 § i förordningen den 4 maj 1855 angående handelsböcker och handelsräkningar samt till lag om ändrad lydelse af 8 § i lagen den 13 juli 1887 angående handelsregister, firma och prokura. (134.)

Sedan de sakkunniga, som af chefen för civildepartementet tillkallats för att biträda vid uppgörande af förslag till lag angående understödsföreningar, inkommit med betänkande, anmälde ärendet den 23 december 1910, därvid försäkringsinspektionen anbefalldes att, efter det öfverståthållarämbetet och Konungens befallningshafvande i rikets samtliga län anmodats att lämna vederbörande understödsföreningar inom Stockholms stad och de särskilda länen tillfälle att yttra sig öfver förslagen samt, därest öfverståthållarämbetet eller Konungens befallningshafvande därtill funne anledning, afgifva yttrande, till Kungl. Maj:t inkomma med utlåtande.

7:o Riksdagens skrifvelse af den 9 mars 1904, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för anordnande af inspektion å enskilda järnvägars rullande materiel. (14.)

Det från den s. k. trafiksäkerhetskommittén inkomna betänkande och förslag, hvori afgifvits yttrande i detta ärende, remitterades den 13 mars 1908 till vederbörande myndigheters utlåtanden, af hvilka alla ännu icke inkommit.

8:o af den 13 maj 1904, angående utredning af emigrationsfrågan m. m. (107.)

De i ämbetsberättelsen till 1909 års Riksdag omförmälta utredningar äro ännu ej afslutade.

9:o af den 12 maj 1905, i anledning af väckt motion angående ändringar i lagen om försäkringsrörelse. (128.)

Ärendet har den 22 juni 1910 ånyo remitterats till försäkringsinspektionen. Detta ämbetsverk har ännu icke afgifvit utlåtande.

10:o af den 12 maj 1906, angående en allmän polisförfattning för rikets städer och därmed jämförliga orter. (135.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

11:o af den 19 februari 1907, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar om anslag till vissa hamnarbeten. (15.)

Ärendet, i hvad det angår anslag till istandsättande af hamnen i Abekås, är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

12:o af den 20 mars 1907, med begäran om framläggande af förslag till en invandringslag. (33.)

Chefen för civildepartementet har, jämlikt honom den 15 juli 1910 lämnadt bemyndigande, tillkallat sakkunniga för att biträda vid utarbetande af förslag till bestämmelser, hvarigenom för landet skadlig invandring, såvidt möjligt, må hindras samt i öfrigt utlänningars inflyttning och bosättning inom landet på lämpligt sätt ordnas.

Nämnda sakkunniga hafva ännu icke avslutat sina arbeten.

13:o Riksdagens skrifvelse af den 30 april 1907, med begäran om utredning och förslag rörande inrättandet af en statens arbetsförmedlingsanstalt till tjänst för utomlands bosatta svenskar. (91.)

Den åt förste aktuarien, filosofie doktorn G. Sundbärg uppdragna utredningen i ämnet har ännu icke avslutats.

14:o af den 11 maj 1907, angående utredning, huruvida läkare må såsom straffpåföljd eller af annan orsak kunna fräntagas rätten att utöfva läkarverksamhet. (133.)

Det från medicinalstyrelsen den 31 maj 1907 infordrade utlåtandet har ännu icke inkommit.

15:o af samma dag, angående nedsättning i afgiften för växelprotest. (134.) Sedan det från statskontoret infordrade utlåtandet den 4 november 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

16:o af samma dag, angående ordnandet af apoteksväsendet efter utgången af år 1920. (135.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

17:o af den 29 maj 1907, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående rättegångsbiträde åt genom olycksfall i arbete skadad arbetare. (217.)

Anmälde den 28 oktober 1910, därvid ärendet öfverlämnades till ålderdomsförsäkringskommittén.

18:o af den 2 juni 1908, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet. (6.)

Beträffande 6 punkten, angående lönereglering för landsstaterna i länen m. m., har Konungens befallningshafvande i Stockholms län ännu icke inkommit med infordradt utlåtande i fråga om möjligheten af Stockholms läns upphörande såsom administrativ enhet.

19:o af den 6 maj 1908, angående vidtagande af åtgärder för den nomadiserande lappbefolkningens vidmakthållande m. m. (113.)

Sedan Konungens befallningshafvande i Jämtlands och Västerbottens län inkommit med de den 5 mars 1909 infordrade uppgifter i ämnet, hafva dessa uppgifter öfver-

lämnats till disponenten, filosofie doktor H. Lundbohm för att vara tillgängliga vid de biologiska undersökningar, som skola under hans ledning verkställas.

Konungens befallningshafvande i Norrbottens län har ännu icke inkommit med infortrade uppgifter.

20:o Riksdagens skrifvelse af den 20 maj 1908, angående utredning, huru s. k. moderskapsförsäkring må genom statens försorg kunna beredas barnaföderskor. (129.)

De i ämbetsberättelsen till 1909 års Riksdag omförmälta sakkunniga hafva ännu icke afgifvit utlåtande i ärendet.

21:o af den 28 maj 1908, angående ändringar i nu gällande föreskrifter rörande skyddskoppymning. (182.)

Medicinalstyrelsen har ännu icke inkommit med de från styrelsen den 17 september 1909 infortrade förslag i ämnet.

22:o af den 30 maj 1908, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till uppförande af tuberkulossjukvårdsanstalter m. m. äfvensom vissa med föranledande af propositionen väckta motioner. (195.)

Sedan medicinalstyrelsen inkommit med det från styrelsen den 6 augusti 1908 infortrade utlåtande i fråga om vidtagande af åtgärder för erhållande af ett tillräckligt antal för tuberkulossjukvården särskildt utbildade läkare, beslöts den 11 mars 1910 afåtande till Riksdagen af proposition angående stipendier för utbildning af tuberkulosläkare (jämför ofvan I: 41:o.)

23:o af den 3 mars 1908, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående revision af lagen om fosterbarns vård. (23.)

Den s. k. fattigvårdskommittén har ännu ej afslutat den begärda revisionen.

24:o af den 3 juni 1908, angående utredning om kommunernas bärkraft i förhållande till dem åliggande skattebördor m. m. (226.)

Ärendet har öfverlämnats till finansdepartementet.

25:o af den 22 maj 1909, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet. (6.)

Beträffande 54 punkten, angående anslag till uppförande af en sanatoriebyggnad vid Apelviken invid Varberg, har Kungl. Maj:t, sedan medicinalstyrelsen inkommit med det från styrelsen infortrade förslaget i ämnet, vid förnyad anmälan den 18 februari 1910 meddelat erforderliga bestämmelser.

I fråga om 65 punkten, angående anslag till befrämjande och organiserande af den offentliga arbetsförmedlingen i riket, har, efter det kommerskollegium inkommit med det infortrade förslaget, Kungl. Maj:t vid förnyad anmälan den 25 november 1910 låtit utfärda kungörelse i ämnet.

26:o Riksdagens skrivelse af den 27 februari 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag till ny rullande materiel för statens järnvägar. (15.)

Järnvägsstyrelsen har ännu icke inkommit med i senaste ämbetsberättelsen omförmälta utredning och förslag i fråga om anskaffande af godstågslokomotiv, anordnade för eldning jämväl med torf.

27:o den 11 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anläggning af väg mellan Storbäckes by och Risbäckes kapellkyrka inom Dorotea sockens väghållningsdistrikt af Västerbottens län. (114.)

Sedan det från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen infortrade utlåtandet inkommit, anmälde ärendet ånyo den 8 juli 1910, därvid erforderliga åtgärder beslötos.

28:o af den 22 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om anslag för anläggning af ny farled mellan Vänersborg och Göteborg. (176.)

Anmälde den 21 januari 1910, därvid erforderliga åtgärder beslötos.

29:o af den 20 maj 1909, i anledning af väckt motion om anslag till rättgångsbiträden att tillhandagå genom olycksfall i arbete skadade arbetare eller deras efterlevande för utbekommande af dem enligt lag tillkommande ersättning. (192.)

Anmälde den 28 oktober 1910, därvid ärendet öfverlämnades till ålderdomsförsäkringskommittén.

30:o af den 24 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. samt i ämnet väckt motion. (204.)

Sedan den i senaste ämbetsberättelsen omförmälta utredning afslutats, anmälde ärendet ånyo den 28 januari 1910, därvid förordnades, att proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. skulle aflätas till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 59:o.)

31:o af den 25 maj 1909, angående ändrade bestämmelser rörande automobiltrafik. (245.)

De i senaste ämbetsberättelsen omförmälta sakkunniga hafva ännu icke afslutat sina arbeten.

32:o af samma dag, i fråga om kontroll öfver programmen för biograf-föreställningar. (246.)

Sedan de i senaste ämbetsberättelsen omförmälta sakkunniga inkommit med förslag i ämnet, anbefalldes Kungl. Maj:t den 4 november 1910 öfverståhållarämbetet och samtliga Konungens befallningshafvande i länen att, efter hörande af vederbörande polismyndigheter, afgifva utlåtande öfver förslaget.

Af dessa ärenden äro sålunda de under 22:o, 25:o, 27:o, 28:o och 30:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjorda, de under 3:o, 4:o, 6:o, 7:o, 8:o, 9:o, 12:o, 13:o, 14:o, 17:o, 18:o, 19:o, 20:o, 21:o, 23:o, 26:o, 29:o, 31:o och 32:o omförmälta föremål för behandling af annan myndighet eller särskild utredning, de under 1:o, 2:o och 24:o antecknade öfverlämnade till annat departement och de öfriga på pröfning beroende.

Finansdepartementet.

1:o Riksdagens skrifvelse af den 11 maj 1884, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjätte hufvudtitel. (49.)

Det i föregående års förteckning omförmälta förslag beträffande sjömäns ålderdoms- och invaliditetsförsäkring är fortfarande under behandling af den af Kungl. Maj:t den 13 december 1907 tillsatta kommittén för utredning af frågan om allmän ålderdoms- och invaliditetsförsäkring.

2:o af den 5 maj 1888, angående omarbetning af förordningen den 12 februari 1864 om hvad i afseende å passagerarångfartygs byggnad, utrustning och begagnande iakttagas bör. (46.)

Den af Kungl. Maj:t den 21 december 1906 tillsatta sjöfartskommittén har ännu icke afgifvit yttrande och förslag.

3:o af den 16 maj 1895, om utarbetande och framläggande af förslag till lärlingslag. (91.)

Sedan kommerskollegium inkommit med utlåtande öfver det i senaste ämbetsberättelsen omförmälta förslaget i ämnet, hafva sakkunniga tillkallats med uppdrag att verkställa ytterligare utredning.

4:o af den 5 maj 1897, i anledning af väckt motion om ändrade grunder för den kommunala beskattningen. (65.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

5:o af den 13 maj 1898, angående åtgärder till höjande af den svenska sjöfartsnäringen och till främjande af svenska alsters afsättning i utlandet. (120.)

Ärendet är i vissa afseenden fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

6:o af den 10 maj 1899, i anledning af Riksdagens år 1898 församlade revisorerers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1897. (103.)

Sedan skrifvelsen, i hvad den afser fråga om ersättning af järnvägstrafikmedel till tullverkets personal för öfvertidsarbete, blifvit från civildepartementet öfverlämnad, har skrifvelsen den 5 mars 1910 remitterats till generaltullstyrelsen, som ännu icke inkommit med utlåtande.

7:o af den 11 maj 1900, angående förbättrade sätt för sjöfolks pensionering. (96.)
Se här ofvan under 1:o.

8:o Riksdagens skrifvelse af den 13 maj 1901, angående åtgärder med hänsyn till transport af timmer sjöledes m. m. (80.)
Sedan de för verkställande af utredning i ämnet tillkallade sakkunniga numera fullgjort sitt uppdrag, har ärendet remitterats till lotsstyrelsen, som ännu ej afgifvit utlåtande i ämnet.

9:o af den 1 juni 1901, angående utredning rörande åstadkommande af förbättrade uppgifter om rikets in- och utförsel af varor m. m. (119.)
Kommerskollegium, generaltullstyrelsen och statistiska centralbyrån hafva den 31 december 1910 afgifvit utlåtande öfver statistiska kommitténs betänkande och förslag angående handelsstatistiken.

10:o af den 12 maj 1902, angående beskattning af tobak och tobaksfabrikat. (98.)
De i senaste ämbetsberättelsen omförmälta sakkunniga hafva ännu icke fullgjort sitt uppdrag.

11:o af den 20 maj 1902, angående kvinnors anställande vid yrkesinspektionen. (141.)
Kommerskollegium m. fl. verk och myndigheter hafva erhållit befallning att afgifva utlåtande öfver det af yrkesfarekommittén den 9 december 1909 afgifna betänkande med förslag.

12:o af samma dag, angående åtgärder i fråga om importen af och rörelsen med artificiella sötämnen. (143.)
Sedan kontrollstyrelsen, generaltullstyrelsen och medicinalstyrelsen under år 1910 afgifvit utlåtanden, är ärendet fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

13:o af den 14 mars 1903, i anledning af väckta motioner om revision af lagen angående skydd mot yrkesfara m. m. (27.)
Se här ofvan under 11:o.

14:o af den 11 april 1903, angående åtgärder mot de olägenheter, som förorsakas genom vissa slag af fabriksdrift. (52.)
Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omnämnda kommitté, som fått i uppdrag att verkställa utredning och afgifva förslag i anledning af förevarande skrifvelse, har ännu icke fullgjort sitt berörda uppdrag.

15:o af samma dag, angående användning af torf till eldning vid statens järnvägar och öfriga verk. (53.)
Ärendet är öfverlämnadt till jordbruksdepartementet.

16:o af den 16 maj 1903, angående förändrad organisation i fråga om rikets officiella statistik. (130.)

Kommerskollegium, generaltullstyrelsen och statistiska centralbyrån hafva den 31 december 1910 afgifvit utlåtande öfver statistiska kommitténs betänkande och förslag angående handelsstatistiken.

Sedan statistiska kommittén numera afgifvit utlåtande och förslag angående den allmänna organisationen af rikets officiella statistik, samt vederbörande verk och myndigheter m. fl. däröfver yttrat sig, är ärendet jämväl i denna del beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

17:o Riksdagens skrifvelse af den 13 maj 1904, angående undersökning rörande antalet vanföra och lytta i Sverige. (102.)

Ärendet är under handläggning af statistiska centralbyrån.

18:o af samma dag, i anledning af Riksdagens år 1903 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1902. (108.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

19:o af den 17 maj 1904, i anledning af väckta motioner angående ändringar i gällande sjöfartslagstiftning. (155.)

Den af Kungl. Maj:t den 21 december 1906 tillsatta sjöfartskommittén har ännu icke fullgjort sitt uppdrag.

20:o af den 11 mars 1905, angående lagstiftningsåtgärder för stälfjande af illojal konkurrens. (20.)

Den i ämbetsberättelsen till 1909 års Riksdag omnämnda kommitté har ännu ej fullgjort sitt uppdrag.

21:o af den 31 mars 1905, angående revision af de författningar, som afse priskuranters och markegångstaxors upprättande. (51.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

22:o af den 18 maj 1905, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående inredande i fastigheten n:r 1 i kvarteret Lejonet i Stockholm af lokaler för utrikesdepartementet m. m. samt angående uppförande af ny byggnad för Kungl. Maj:ts kansli. (170.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

23:o af den 3 mars 1906, i anledning af väckt motion angående åtgärder mot tobaksförbrukning bland ungdomen. (28.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

24:o af den 27 april 1906, i anledning af Riksdagens år 1905 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1904. (87.)

Det från kommerskollegium infordrade yttrandet i fråga om reglering af den till vissa stapelstäder utgående tolagsersättningen har ännu icke inkommit.

25:o Riksdagens skrivelse af den 12 maj 1906, i anledning af väckt motion om bestämmande af tullen å maskiner och verktyg efter vikt m. m. (129.)
 1910 den 25 februari aflät Kungl. Maj:t proposition i ämnet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 114:o.)

26:o af samma dag, i anledning af väckt motion rörande tullbehandlingen af vissa för fartygs byggande m. m. afsedda materialier och skeppsförnödenheter. (130.)
 1910 den 21 maj har Kungl. Maj:t meddelat föreskrifter i ämnet.

27:o af den 19 maj 1906, i anledning af väckt motion om afskrifning af återstående köpeskillingen för hemman och lägenheter, som få till skatte lösas. (133.)
 Det från kammarkollegium infordrade utlåtandet har ännu icke till Kungl. Maj:t inkommit.

28:o af den 23 maj 1906, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande af fast anställning åt personer, som hos statens ämbetsverk äro på ett stadigvarande sätt sysselsatta med skrifgöromål m. m. (171.)
 Se 1910 års statsverksproposition under andra hufvudtiteln, sid. 16—34.

29:o af den 8 mars 1907, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående sättet för verkställande af stämpelbeläggning af stämpelpfiktiga handlingar och kontrollen därå. (28.)
 De i senaste ämbetsberättelsen omförmälta sakkunniga hafva fullgjort sitt uppdrag. Sedermera har ärendet öfverlämnats till de den 13 juni 1910 tillkallade sakkunniga för utarbetande af förslag till en särskild författning om arfskatt m. m.
 Sedan sistnämnda sakkunniga afgifvit sitt förslag, har statskontoret anbefallts att yttra sig öfver detsamma.

30:o af den 6 april 1907, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af egendomen n:r 1 i kvarteret Sjöhästen i Klara församling i Stockholm samt ett inom Riksdagen väckt förslag i ärendet. (64.)
 Den 4 november 1910 har Kungl. Maj:t anbefallt öfverintendentensämbetet att inkomma med förslag rörande villkoren för egendomens försäljning m. m.

31:o af den 2 maj 1907, i anledning af väckt motion om ändring af §§ 5 och 6 i tulltaxeunderrättelserna. (100.)
 Den 25 februari 1910 afläts proposition i ämnet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 114:o.)

32:o af den 24 maj 1907, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordningar om frihamn och om frilager. (183.)
 Det i senaste ämbetsberättelsen omförmälta, från generaltullstyrelsen infordrade ut-

låtande och det i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omnämnda, från kommerskollegium infordrade förslag hafva ännu icke inkommit.

Ärendet, i hvad afser utarbetande af administrativa föreskrifter i ämnet, är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

33:o Riksdagens skrifvelse af den 30 maj 1907, angående undersökning och utredning rörande landtarbetarnes efnadsförhållanden. (222.)

Den 4 april 1910 afläts proposition i ämnet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 77:o.)

34:o af den 21 februari 1908, i anledning af väckt motion om nedsättning af tullen å »chopped apples». (18.)

Den 25 februari 1910 afläts proposition i ämnet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 114:o.)

35:o af den 8 april 1908, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående skyldighet för staten att erlægga skatt till kommun för staten tillhörig fastighet eller industriell anläggning. (55.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

36:o af den 25 april 1908, i anledning af väckt motion om förbud mot drift af sulfatfabrik eller annat industriellt verk, som genom förorenande af luft eller vatten orsakar olägenheter för kringliggande bygd och dess befolkning. (61.)

Den i ämbetsberättelsen till 1909 års Riksdag omförmälta kommitté har ännu icke afgifvit betänkande och förslag i detta ämne.

37:o af den 3 juni 1908, angående utredning om kommunernas bärkraft i förhållande till dem åliggande skattebördor m. m. (226.)

Öfverlämnad från civildepartementet.

Sedan statistiska centralbyrån afgifvit infordradt yttrande, erhöll den 5 mars 1909 förste aktuarien J. E. Söderberg uppdrag att verkställa viss förberedande statistisk undersökning i ämnet.

38:o af den 2 mars 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående tullverkets och varuemottagares ömsesidiga rättigheter och skyldigheter i fall, då tullavgift för inkommen vara oriktigt uppdebiterats m. m. (22.)

Efter det kammarrätten afgifvit utlåtande, har skrifvelsen änyo remitterats till generaltullstyrelsen, som ännu icke inkommit med utlåtande.

39:o af den 30 mars 1909, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande gränstrafiken mellan Sverige och Norge, dels ock en i ämnet väckt motion. (59.)

Det i senaste ämbetsberättelsen omförmälta, från generaltullstyrelsen infordrade utlåtande har ännu icke inkommit.

40:o Riksdagens skrivelse af den 24 april 1909, i anledning af väckta motioner angående ändringar i gällande brännvinsförsäljningsförordning. (97.)
 Den 14 januari 1910 har Kungl. Maj:t utfärdat förordning i ämnet samt den 4 april 1910 aflåtit proposition till Riksdagen om visst tillägg till 15 § 2 mom. uti ifrågavarande förordning. (Jämför ofvan I: 98:o.)

41:o af den 18 maj 1909, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om förslag till lagbestämmelser i syfte att för vissa personer försvåra åtkomsten af starka drycker m. m. (161.)
 Sedan utlåtanden numera inkommit från Konungens samtliga befallningshafvande, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

42:o af den 23 maj 1909, angående ändrade grunder för val af sjömanshusdirektion m. m. (182.)
 Det från kommerskollegium infortrade utlåtandet i ämnet har ännu icke inkommit.

43:o af den 22 maj 1909, i anledning af väckt motion om stämpel å bevis om tillstånd att köra med automobil å allmän väg eller gata m. m. (197.)
 Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

44:o af den 24 maj 1909, i anledning af väckt motion om semester för vaktbetjänte och med dem jämställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hofrätterna. (206.)
 Den 23 december 1910 beslöt Kungl. Maj:t anbefalla löneregleringskommittén att afgifva utlåtande och förslag i ämnet.

45:o af den 25 maj 1909, i anledning af Riksdagens år 1908 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1907. (207.)
 Det från statskontoret infortrade utlåtandet i fråga om förändring af rikshufvudbokens innehåll och uppställning har ännu icke inkommit. Beträffande åstadkommande af skärpt kontroll öfver efterlefnaden af stadgandet angående stämpel å fullmakt å ämbete eller tjänst i gällande stämpelförordning har Kungl. Maj:t den 15 april 1910 aflåtit proposition till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 92:o.)

46:o af den 24 maj 1909, angående tillägg till gällande bestämmelser rörande villkoren för idkande af pantlånerörelse. (231.)
 Den 16 december 1910 har Kungl. Maj:t beslutit utfärda kungörelse i ämnet.

47:o af den 25 maj 1909, angående utredning rörande statens, kommunernas, landstingens och hushållningssällskapens frigörande från ekonomiskt beroende af från rusdryckshandteringen härflytande medel. (247.)

Den i senaste ämbetsberättelsen omförmälta kommitté har ännu icke fullgjort sitt uppdrag.

Af dessa ärenden äro sålunda de under 25:o, 26:o, 28:o, 31:o, 33:o, 34:o, 40:o och 46:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjorda, de under 1:o, 2:o, 3:o, 6:o, 7:o, 8:o, 10:o, 11:o, 13:o, 14:o, 17:o, 19:o, 20:o, 24:o, 27:o, 29:o, 30:o, 32:o, 36:o, 37:o, 38:o, 39:o, 42:o, 44:o, 45:o och 47:o antecknade föremål för behandling af annan myndighet eller särskild utredning, det under 15:o omförmälta öfverlämnadt till annat departement och de öfriga beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

Ecklesiastikdepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 7 juli 1887, angående undervisnings-, examens- och studieväsendet vid universiteten och karolinska mediko-kirurgiska institutet. (75.)

Sedan det under 6:o här nedan antecknade ärende numera blifvit slutligen afgjort, erfordras i förevarande ämne icke något vidare Kungl. Maj:ts yttrande.

2:o af den 11 maj 1898, i anledning af Riksdagens år 1897 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1896. (84.) Yttrande öfver af direktören Sven Nissvandt och förste revisorn K. Beckman upprättadt förslag till nytt formulär för Uppsala universitets hnfvudbok har under året afgifvits af kanslern för rikets universitet. Därefter hafva statskontoret och kammarrätten anbefallts att i ärendet afgifva utlåtande. Dessa utlåtanden hafva ännu icke inkommit.

3:o af den 8 maj 1900, angående undervisning i teknisk hygien m. m. vid rikets tekniska läroverk. (61.)

Sedan Kungl. Maj:t den 4 oktober 1907 tillsatt en kommitté för afgifvande af utlåtande och förslag, huru den lägre tekniska undervisningen i riket lämpligen bör ordnas, har ärendet öfverlämnats till denna kommitté, som ännu ej inkommit med yttrande.

4:o af den 3 juni 1901, om utredning rörande vissa ecklesiastika boställen. (130.) Utredningen fortgår.

5:o af den 26 april 1902, angående ändring i folkskolestadgan. (49.) Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

6:o af den 8 maj 1902, i hvad den angår förslag till praktiska utbildnings-

kurser för läkare för behörighet till vissa tjänstläkarbefattningar äfvensom i samband därmed förslag till vissa ändringar angående medicinska examina. (82.)

Den 25 februari 1910 afläts proposition i ämnet till Riksdagen, hvarigenom ärendet, såvidt angår ecklesiastikdepartementet, torde få anses slutligen afgjort, hvadan handlingarna komma att öfverlämnas till civildepartementet. (Jämför ofvan I: 134:o.)

7:o Riksdagens skrifvelse af den 11 april 1903, angående användning af torf till eldning vid statens järnvägar och öfriga verk. (53.)

Ärendet är beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

8:o af den 22 maj 1903, angående en ny katekesutveckling för skolans behof. (158.)

Sedan professorn F. A. Johansson, hvilken endast delvis inkommit med infordrade förslag, under året afidit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

9:o af samma dag, angående antecknande i prästbetyg af vitsord om kristendomskunskap. (160.)

Kungl. Maj:t har den 23 december 1910 meddelat slutligt beslut i ärendet.

10:o af den 27 april 1905, i anledning af väckt motion angående grunderna för aflöning af lärare vid fortsättningsskolor. (101.)

Det från folkundervisningskommittén i ärendet infordrade utlåtandet har ännu icke inkommit.

11:o af den 31 maj 1907, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet. (8.)

Punkten 33, angående uppförande af byggnader för ett landsarkiv i Östersund.

Sedan riksarkivarien under året afgifvit utlåtande i ärendet, har jämväl öfverintendentsämbetets yttrande däri infordrats. Detta yttrande har ännu icke inkommit.

12:o af den 6 maj 1908, i anledning af väckt motion om upphäfvande af bestämmelsen om kapellförsamlings skyldighet att deltaga i moderkyrkans byggnad och underhåll. (109.)

Kammarkollegium har anbefallts att anmoda Konungens befallningshafvande i samtliga län och domkapitlen att efter vederbörandes hörande afgifva yttranden i detta ärende samt med dessa yttranden jämte eget utlåtande till Kungl. Maj:t inkomma. Dessa utlåtanden hafva ännu ej inkommit.

13:o af den 1 juni 1908, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet. (8.)

Punkten 30, angående statsbidrag för undervisning i slöjd.

Det från folkundervisningskommittén i ärendet infordrade utlåtandet har ännu icke inkommit.

14:o Riksdagens skrifvelse af den 13 maj 1909, angående åtgärders vidtagande för att folk- eller småskollärare, som är obotligt sinnessjuk, måtte kunna entledigas med pension. (151.)

Sedan direktionen öfver folkskollärarnes pensionsinrättning inkommit med utredning rörande den kostnad den utsträckta pensionsskyldigheten kan antagas tillskynda folkskollärarnes pensionsinrättning samt småskollärares m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt, har utlåtande i ärendet inforrats från statskontoret. Detta utlåtande har ännu icke inkommit.

15:o af den 21 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående statsunderstöd till kommunala och enskilda läroanstalter, äfvensom i anledning af väckta motioner om ändring af gällande bestämmelser angående anslag till högre folkskolor. (249.)

Sedan inforrade yttranden i fråga om öfverstyrelsens för rikets allmänna läroverk förslag till bestämmelser angående pensionering af de vid statsunderstödda enskilda läroanstalter anställda lärarinnor inkommit, har Kungl. Maj:t den 15 april 1910 af-låtit proposition i denna del af ärendet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 141:o.)

Öfverstyrelsen har numera afgifvit förslag jämväl rörande lärarpersonalens vid de kommunala mellanskolorna aflönings- och pensionsförhållanden. Öfver detta förslag hafva yttranden inforrats från statskontoret och direktionen öfver folkskollärarnes pensionsinrättning. Yttrandet från pensionsinrättningen har ännu icke inkommit.

16:o af den 22 maj 1909, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till ecklesiastikdepartementet. (8.)

Punkten 22, angående ersättning af statsmedel åt skolläkare.

Kungl. Maj:t har numera meddelat slutligt beslut i detta ärende.

Punkterna 39 och 152, angående bekostande af elevernas vid blindinstitutet å Tomtebodas resor till och från hemorten under sommarferierna.

Kungl. Maj:t har den 5 augusti 1910 meddelat slutligt beslut i ämnet.

Punkten 89, i hvad den rör poliklinik för barnsjukdomar i Stockholm.

Sedan hos Kungl. Maj:t anmälts, att stadsfullmäktige i Stockholm för polikliniken anslagit 2,800 kronor för år 1910, har Kungl. Maj:t den 28 januari 1910 meddelat slutligt beslut i ärendet.

Punkten 137, angående nya byggnader för allmänna barnbördshuset i Stockholm.

Sedan öfverintendentsämbetet afgifvit inforradt utlåtande i ärendet, har Kungl. Maj:t den 8 april 1910 meddelat slutligt beslut däri.

Punkten 162, angående arfvodestillökning åt bibliotekarien vid stifts- och läroverksbiblioteket i Linköping.

Sedan i ärendet inforrade yttranden numera inkommit, har Kungl. Maj:t den 30 september 1910 meddelat slutligt beslut i ämnet.

Punkten 185, angående anskaffande af en sarkofag till Emanuel Svedenborgs graf i Uppsala domkyrka.

Sedan domkapitlet i Uppsala inkommit med infordradt utlåtande angående ifrågasvarande anslag, har Kungl. Maj:t den 18 juni 1910 meddelat slutligt beslut i ämnet.

Punkten 186, angående anskaffande för Sveriges räkning af en arbetsplats vid internationella hafsstationen i Neapel.

Kungl. Maj:t har den 14 januari 1910 aflåtit proposition i ärendet till Riksdagen. (Jämför ofvan I: 134:o.)

Af dessa ärenden äro alltså de under 1:o, 6:o, 9:o och 16:o upptagna slutligen afgjorda, de under 2:o, 3:o, 4:o, 10:o, 11:o, 12:o, 13:o, 14:o och 15:o antecknade föremål för behandling af annan myndighet eller särskild utredning samt de öfriga på pröfning beroende.

Jordbruksdepartementet.

1:o Riksdagens skrivelse af den 17 mars 1885, om ändrade stadganden angående den s. k. allmänna strömmrensningen. (20.)

De i föregående ämbetsberättelser omförmälta kommittéerna hafva ännu icke afgifvit förslag i ämnet.

2:o af den 11 maj 1896, angående utredning rörande fiskeribefolkningens i Göteborgs och Bohus län nuvarande bostadsförhållanden. (66.)

Sedan det från Konungens befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län infortrade utlåtandet den 29 december 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

3:o af den 12 maj 1899, i anledning af väckt motion om ändringar i gällande lagstiftning rörande fattigvården. (126.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommittén har ännu icke inkommit med förslag i ämnet.

4:o af den 14 maj 1900, i fråga om ändring af gällande föreskrifter angående hvad iakttagas bör till förekommande och hämmande af smittosamma sjukdomar bland husdjuren. (120.)

Det från medicinalstyrelsen och landbruksstyrelsen infortrade utlåtandet har ännu icke inkommit.

5:o af den 19 april 1901, i anledning af väckt motion om utarbetande af skärpta lagbestämmelser för uraktlåtenhet att utgifva bidrag till underhåll af ökta barn. (38.)

6:o Riksdagens skrifvelse af den 17 maj 1901, i anledning af väckt motion om ändring i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871 i syfte att undanröja vissa med densamma förenade olägenheter för gränskommuner. (88.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommittén har ännu icke inkommit med förslag i dessa ämnen.

7:o af den 1 juni 1901, i anledning af väckta motioner angående lagstiftningsåtgärder för vidmakthållande af jordbruksnäringen inom skogsbygderna i Norrland och Dalarna. (128.)

Ärendet är i vissa delar fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

8:o af den 12 april 1902, i anledning af väckt motion om ändring af 15 § i förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871. (32.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommittén har ännu icke inkommit med förslag i ämnet.

9:o af den 10 maj 1902, angående vissa förhållanden vid Malmberget och Kiruna. (85.)

Detta ärende är ännu beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

10:o af den 11 april 1903, angående användning af torf till eldning vid statens järnvägar och öfriga verk. (53.)

De i ämbetsberättelsen till 1904 års Riksdag omförmälta infortrade redogörelserna hafva ännu icke fullständigt inkommit.

11:o af den 6 maj 1903, angående åtgärder för tillvaratagande af de inhemska häststammarna. (79.)

De i föregående ämbetsberättelse omförmälta sakkunniga hafva ännu ej inkommit med yttrande i ämnet.

12:o af den 22 maj 1903, angående skogslagstiftning och därmed i samband stående ämnen. (136.)

Utlåtande från den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommitté har ännu ej inkommit.

13:o af den 22 mars 1904, i anledning af väckt motion om ändring af § 5 i förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari 1894. (26.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

14:o af den 12 april 1905, i anledning af väckt motion om tillägg till 5 § i förordningen angående åtgärder till förekommande af öfverdrifven afverkning å ungskog inom Västerbottens och Norrbottens län den 24 juli 1903. (60.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omnämnda kommittén har ännu icke inkommit med utlåtande i ärendet.

15:o Riksdagens skrifvelse af den 14 april 1905, angående åtgärder till förekommande eller lindring af olägenheterna för skärgårdsbefolkningen af sjöfarten inomskärs vintertiden. (65.)

Det i föregående ämbetsberättelse omförmälta från kommerskollegium infordrade utlåtande har ännu icke inkommit.

16:o af den 27 april 1905, i anledning af väckta motioner om ändringar i stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878. (100.)

Sedan infordrade förnyade utlåtanden inkommit från öfverståthållarämbetet och Konungens samtliga befallningshafvande i riket, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

17:o af den 12 maj 1905, i anledning af väckta motioner om revision af fattigvårdslagstiftningen m. m. (131.)

18:o af den 20 maj 1905, med anhållan om utredning angående den enskilda och kommunala sinnessjukvårdens förbättrande. (169.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommittén har ännu icke inkommit med utlåtande i sistberörda två ärenden.

19:o af den 31 mars 1906, i anledning af väckt motion med begäran om framläggande af förslag till ändring af förordningen angående åtgärder till förekommande af öfverdrifven afverkning å ungskog inom Västerbottens och Norrbottens län den 24 juli 1903. (55.)

Den i ämbetsberättelsen till 1908 års Riksdag omförmälta kommittén har ännu icke inkommit med utlåtande i ärendet.

20:o af den 23 maj 1906, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående disposition af den för statsverkets räkning utarrenderade delen af kronolägenheten Halmstads slottsjord. (173.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

21:o af den 23 april 1907, angående användande af skogsvårdsafgifter till inköp af allmänningsskogar. (77.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

22:o af den 22 maj 1907, i anledning af väckta motioner angående undervisningen i landthushållning. (178.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

23:o af den 24 maj 1907, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående upphörande af kronans rätt till storverksträd och ekar å häradsallmänningar. (185.)

Sedan det i föregående ämbetsberättelser omförmälta från domänstyrelsen infordrade utlåtandet den 11 april 1910 inkommit, anbefalldes kammarkollegium att afgifva utlåtande i ärendet. Sådant utlåtande har emellertid ännu icke inkommit.

24:o Riksdagens skrivelse af den 25 april 1908, i anledning af väckta motioner dels om ändrad lydelse af 6 § i lagen om vård af enskildes skogar den 24 juli 1903, dels ock om skrivelse till Kungl. Maj:t angående revision af lagstiftningen om vården af enskildes skogar. (64.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

25:o af den 6 maj 1908, angående utsträckt fridlysning af hare, tjäder och orre. (114.)

Sedan det i föregående ämbetsberättelse omförmälta af sakkunniga infortrade utlåtandet den 21 januari 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

26:o af den 20 maj 1908, angående inskränkning i tiden för jakt å älg m. m. (130.)

Sedan det i föregående ämbetsberättelse omförmälta af sakkunniga infortrade utlåtandet den 21 januari 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

27:o af den 30 mars 1909, i anledning af väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om förslag till lag angående obligatorisk kontroll å beredda kraftfodermedel m. m. (58.)

Det i föregående ämbetsberättelse omförmälta från landtbruksstyrelsen infortrade utlåtandet har ännu icke inkommit.

28:o af den 1 april 1909, i anledning af väckt motion om åvägabringande af lagbestämmelser för betryggande af skogens återväxt å område, hvarest afverkningsrätt upplåtits åt utlänning. (63.)

Sedan det i föregående ämbetsberättelse omförmälta från domänstyrelsen infortrade utlåtandet den 7 april 1910 inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

29:o af den 21 april 1909, med begäran om utredning och förslag i fråga om anordnande af landtbrukshögskoleundervisning. (92.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

30:o af den 15 maj 1909, i anledning af väckta motioner om begränsning af rösträtten å vägstämma. (153.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

31:o af den 24 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtande af nybyggeslägenheter å vissa delar af Alträsk och Svanå kronoparker samt f. d. Selets stockfångstskog. (163.)

Sedan de i föregående ämbetsberättelse omförmälta från domänstyrelsen och landtbruksstyrelsen infortrade förslag inkommit, anmäldes ärendet ånyo den 18 februari 1910, därvid erforderliga beslut i ämnet fattades.

32:o Riksdagens skrifvelse af den 19 maj 1909, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 9 § i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897. (184.)

Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

33:o af den 24 maj 1909, angående bestämmelser rörande skyldighet att vid allmän flottled uppföra bostäder för flottningsmanskapet. (234.)

Sedan de i föregående ämbetsberättelse omförmälta infortrade utlåtanden från Konungens befallningshafvande i rikets samtliga län inkommit, är ärendet beroende på Kungl. Maj:ts pröfning.

Af dessa ärenden äro sålunda det under 31:o upptagna af Kungl. Maj:t slutligen afgjort, de under 1:o, 3:o, 4:o, 5:o, 6:o, 8:o, 10:o, 11:o, 12:o, 14:o, 15:o, 17:o, 18:o, 19:o, 23:o och 27:o antecknade föremål för behandling af annan myndighet eller särskilda yttrandens afgifvande och de öfriga på pröfning beroende.

Tabell,

utvisande under hvilka nummer åtgärderna i anledning af Riksdagens år 1910 aflåtna, i tionde samlingen af bilaget till Riksdagens protokoll för samma år införda skrivelser finnas upptagna i den under I här ofvan införda förteckningen.

(Första siffertalet utvisar skrivelserns nummer i ofvannämnda samling, och det senare talet angifver numret i förteckning I.)

1	76	42	86	82	171	122	55	162	105
2	1	43	87	83	172	123	56	163	106
3	24	44	30	84	173	124	57	164	107
4	33	45	144	85	174	125	**	165	108
5	36	46	145	86	175	126	132	166	139
6	41, 124	47	146	87	47	127	12	167	109
7	77	48	147	88	126	128	13	168	198
8	134	49	148	89	127	129	37	169	199
9	142	50	149	90	128	130	38	170	65
10	34, 40, 42	51	150	91	48	131	32	171	200
10	78, 141, 143	52	151	92	49, 93	132	101	172	140
11	79	53	152	93	50	133	58	173	201
12	80	54	153	94	51	134	133	174	110
13	26	55	154	95	94	135	31	175	66
14	**	56	155	96	95	136	188	176	67
15	25	57	156	97		137	189	177	68
16	81	58	157	98	176	138	190	178	69
17	43	59	158	99	177	139	191	179	70
18	2	60	159	100	178	140	192	180	71
19	27	61	160	101	11	141	193	181	19
20	3	62	161	102	52	142	194	182	20
21	44	63	162	103	129	143	195	183	21
22	4	64	163	104	130	144	196	184	22
23	*	65	164	105	53, 131	145	59	185	111
24	*	66	88, 125	106	35	146	14	186	112
25	5	67	89	107	96	147	136	187	72
26	***	68	45	108	97	148	15, 137	188	73
27	***	69	28	109	98	149	138	189	23
28	**	70	29	110	99	150	135	190	113
29	6	71	90	111	179	151	60	191	114
30	7	72	91	112	180	152	61	192	115
31	8	73	46	113	181	153	16, 197	193	74
32	82	74	92	114	182	154	17, 102	194	116
33	83	75	165	115	183	155	18	195	117
34	*	76	10	116	184	156	62	196	75, 118
35	*	77	166	117	185	157	63	197	119
36	*	78	167	118	186	158	64	198	120
37	*	79	168	119	187	159	103	199	121
38	*	80	169	120	100	160	104	200	122
39	84	81	170	121	54	161	39	201	123
40	9								
41	85								

* Utfärdade förordnanden. — ** Skrifvelse till fullmäktige i riksgäldskontoret. — *** Skrifvelse till fullmäktige i riksbanken.

UPPGIFTER

OM

JUSTITIEOMBUDSMANSÄMBETET

1810—1910

SAMLADE OCH ORDNADE

AF

O. F. ENBOM OCH ALBERT EISEN.

I N N E H Å L L.

	Sid.
Inledning.	
Tillkomsten af justitieombudsmansämbetet	1
Justitieombudsmannens instruktion samt viktigaste åligganden	5
Sättet för val af justitieombudsman m. m.	21
Aflöningen till justitieombudsmannen och hans kansli m. m.	27
Justitieombudsmansämbetets innehafvare och deras ämbetsverksamhet	32
L. A. Mannerheim	33
Casper Ehrenborg	54
C. P. Törnebladh	55
P. N. Poignant	75
C. L. Landin	»
S. L. Theorell	101
P. E. Bergfalk	142
J. A. Södergren	»
Gerhard Lagerstråle	143
Carl Wester	145
N. A. Fröman	154
L. W. Lothigius	209
E. Thomasson	214
M. W. Huss	220
Nils Claëson	221
A. A. Lilienberg	230
Axel Thollander	»
Hugo Bohman	239
G. Ribbing	241
Ossian Berger	243
Carl Leijonmarck	253
Berndt Hasselrot	261
Bilagor:	
Uppgift å antalet till justitieombudsmannen inkomna klagoskrifter åren 1810—1909	285
Förteckning öfver de af justitieombudsmännen afgifna ämbetsberättelserna	286
Förteckning öfver personer, utsedda till Riksdagens justitieombudsman och dennes eventuelle efterträdare åren 1809—1910	288
Justitieombudsmannen Mannerheims första ämbetsberättelse	294

Inledning.

Tillkomsten af justitieombudsmansämbetet.

I det memorial om grunderna för en ny regeringsform, som konstitutionsutskottet vid 1809 års Riksdag den 2 juni öfverlämnade till riksstånden, yttrade utskottet bland annat följande.

»Utskottet är därom öfvertygad, att en sann medborgerlig anda icke länge skall saknas hos ett ursprungligen fritt och manligt folk, som njuter en under grundlagens helgd skyddad tryckfrihet, hvars regeringsärenden offentligen behandlas och granskas, *hvars allmänna och individuella rättigheter iakttagas af en utaf nationalrepresentationen förordnad väktare öfver lagarnes efterlefnad af domare och ämbetsmän* och hvars fullmäktige, Rikets Ständer, äro i själfva grundlagen kallade att å bestämda tider ovillkorligen sammankomma».

I det samtidigt af utskottet framlagda förslaget till regeringsform återfinnas hufvudsakligen i §§ 96—100 stadganden om den i memorialet omnämnde »väktaren öfver lagarnes efterlefnad».

Den grundläggande bestämmelsen i ämnet innehöll förslagets 96 §, som var af följande lydelse:

»Riksens Ständer skola vid hvarje Riksdag förordna en för lagkunskap och utmärkt redlighet känd man att såsom deras ombud efter den instruktion, de för honom komma att utfärda, hafva tillsyn öfver lagarnes efterlefnad af domare och ämbetsmän samt att vid vederbörliga domstolar i laga ordning tilltala dem, som uti sina ämbetens utöfning af våld, mannmån eller annan orsak någon olaglighet begå eller underlåta att sina ämbetsplikter behörigen fullgöra. Vare dock han i all måtto underkastad samma ansvar och plikt, som allmän lag och rättegångsordning för aktorer utstaka».

§§ 97 och 98 handlade om val af justitieombudsman och dennes suppleant.

Närmare upplysningar om justitieombudsmannens uppgifter innehölls i §§ 99 och 100, hvilka lydde:

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

99 §. »Riksens Ständers justitieombudsman må, när han det nödigt anser, kunna öfvervara högsta domstolens, rikets allmänna ärenders berednings, nedre justitierevisionens, hofrätternas, kollegiernas och alla lägre domstolars öfverläggningar och beslut, dock utan rättighet att sin mening därvid yttra, samt äga tillgång till alla domstolars, kollegiers och ämbetsverks protokoll och handlingar. Konungens ämbetsmän i allmänhet vare skyldige att lämna justitieombudsmannen laglig handräckning, samt alla fiskaler, att medelst aktioners utförande honom biträda, då han det äskar».

100 §. »Justitieombudsmannen åligge att vid hvarje Riksdag till Riksens Ständer aflämna en allmän redogörelse för sin förvaltning af det honom förtrodda ämbete, samt däruti utreda lagskipningens tillstånd i riket, anmärka lagarnes och författningarnes brister och uppgifva förslag till deras förbättring. Vare han ock skyldig att emellan riksdagarne årligen ett utlåtande öfver desse ämnen genom trycket kungöra».

Utskottets förslag till regeringsform behandlades hos adeln och prästeståndet den 2, 3 och 5 juni samt hos borgare- och bondestånden den 3 och 5 juni 1809. Inom alla fyra stånden gjordes skarpa anmärkningar mot förslaget om justitieombudsmansämbetet. Det ansågs obehöfligt och olämpligt att hafva både en Konungens justitiekansler och en Ständernas justitieombudsman med samma eller liknande uppgifter. Vidare anmärktes att bestämda gränser ej blifvit utstakade mellan ombudsmannens och kanslerns befattningar. Den nya sysslan befarades skola väcka söndring mellan Konung och folk. Den väktare öfver lagarnes efterlefnad, som måste finnas, borde verka under Konungens tillsyn och på hans vägnar. Slutligen framhöllos äfven de kostnader, som åsamkades staten genom det nya ämbetet.

Å andra sidan togs den nya institutionen i kraftigt försvar på flera håll, främst af konstitutionsutskottets ledamöter.

Den 5 juni fattade riksständerna beslut i frågan om antagande af konstitutionsutskottets förslag till regeringsform. Förslaget antogs därvid af adeln med det förbehåll att de anmärkningar, hvilka vid särskilda paragrafer däraf gjorts såväl hos adeln som hos de andra riksständerna, skulle öfverlämnas till konstitutionsutskottet för yttrande samt sedermera företagas till afgörande vid *nästa* Riksdag. — Bland nämnda anmärkningar torde hafva inbegripits äfven den mot justitieombudsmansämbetet.

Liknande beslut fattades af prästeståndet, som vid förslagens antagande förbehöll sig, att, sedan de ännu återstående grundlagarne inkommit till ståndet och blifvit granskade, de anmärkningar och modifikation, ståndet då funne nödiga, måtte komma under öfvervägande och afgörande vid *nästa* lagtima Riksdag.

Borgarståndet biföll efter votering med 44 röster mot 27 »konstitutionsprojektet i allt, som handlar om antagandet af en justitieombudsman försedd med Riksen Ständers instruktion och af dem tillsatt».

Bondeståndet åter var det enda af riksstånden, hvilket såsom sådant beslöt uttrycklig anmärkning mot förslaget om justitieombudsmansämbetet. Denna anmärkning var af följande innehåll: »Afhandlingen, som börjar med § 96 om en Riksen Ständers justitieombudsman synes ej lämplig. En justitieombudsman eller justitie-canceller tyckes göra tillfyllest, till förekommande af blandning och kollision i göromålen. Om denne ende på det sätt förordnas, att Ständerna välja två, hvaraf Konungen utser den först blifvande, och, vid dennes bortgång, den andre valde intager hans plats, torde landets invånares rätt blifva på det nogaste vårdad, samt staten undgå att belastas med dryg aflöning till en öfverflödig ämbetsman.» Regeringsformen underskrefs emellertid äfven på bondeståndets vägnar af dess talman, utan att någon ändring skett i bestämmelserna om justitieombudsmansämbetet. Och sedermera (den 11 augusti 1809) medgaf bondeståndet, att med afgörande af anmärkningen mot justitieombudsmansämbetet skulle få anstå till nästa Riksdag.

I den redaktion, hvori regeringsformen antogs af Ständerna, bibehölls ofvannämnda §§ 96—100 oförändrade.

Den 29 november 1809 afgaf konstitutionsutskottet memorial öfver de anmärkningar, som hos samtliga riksstånden gjorts mot regeringsformen före dess antagande. I fråga om justitieombudsmansämbetet yttrade utskottet, att därom redan vore så mycket tvistadt att utskottet ej trodde sig behöfva ingå i någon vederläggning af de gjorda påminnelserna eller i några ytterligare bevis rörande ämbetets viktiga ändamål och förväntade nytta. Säkrast vore i alla händelser att lämna åt tid och erfarenhet att afgöra om ämbetet borde bibehållas eller ej; och utskottet förmodade att vid nästinfallande Riksdag omdömet härom skulle hafva hunnit »stadgas med fullkomlig kraft af allmän opinion».

Samtliga riksstånden funno detta memorial vara af beskaffenhet att böra hvila till afgörande vid nästa Riksdag.

Vid den i juli 1810 för val af tronföljare sammanträdande urtima Riksdagen uppsköts emellertid bl. a. den hvilande grundlagsfrågan om justitieombudsmansämbetet till nästkommande Ständers pröfning och afgörande. Enahanda beslut fattades vid Riksdagen 1812.

Först vid Riksdagen år 1815 upptogs frågan till slutligt afgörande, och beslöto därvid alla fyra riksstånden, att justitieombudsmansinstitutionen skulle bibehållas. Ej ens bondeståndet hade nu någon invändning däremot,

utan dess beslut blef att den vid 96 § gjorda anmärkningen ej borde komma under öfverläggning utan skulle förfalla.

Då åsikterna om justitieombudsmansämbetets betydelse och nytta, såsom af ofvanstående framgår, voro mycket delade vid Riksdagen 1809—1810, torde det vara af intresse att här återgifva ett uttalande af Rikets Ständers lagutskott 50 år senare. Lagutskottet vid Riksdagen 1859—60 yttrade nämligen i sitt utlåtande n:r 4 bland annat följande.

»Om föregående riksdagars lagutskott ansett sig böra fästa uppmärksamhet å betydelsen af justitieombudsmannens ämbete, så förefinnes därtill en ökad anledning nu, då ämbetet genomlevvat ett halft århundrade. Det blef årsbarn med den återinförda lagbundna friheten och skapades såsom ett af denna frihets säkraste värn. Varnadt af erfarenheten från förflutna tider, därunder så täta ombyten af styrelseformer ägt rum, och öfvertygad att all frihets yttersta grundval är lagen, kunde fäderneslandet icke undgå att söka säkra garantier för beståndet af det nydanade samhällsskicket. En af dessa garantier blef tillsättandet af en justitieombudsman. Denna institution är således ett af uttrycken för den omsorg om lagarnas helgd, den ömtålighet för maktmissbruk, som är ett egendomligt karaktärsdrag hos det svenska folket. Den är ett nationens lefvande valspråk, som innebär, äfven det, att 'land skall med lag byggas'. Den äger icke och har knappast ägt sin motbild hos andra folk, om man icke vill anse den för en ombildning i ädlare form af det romerska folktribunatet. Djup är därför betydelsen af detta ämbete, högt det kall att vara ett fritt folks ombud vid värnandet af dess heligaste rättigheter. Att skriva detta ämbetes historia medgifver icke tillfället, om än själfva tidpunkten kunde synas mana därtill. Källorna till en sådan teckning vore icke att söka endast i justitieombudsmannens *synliga* verksamhet — i hans ämbetsberättelser och dagböcker. Ty, liksom tryckfriheten, verkar han redan genom sin blotta tillvaro. Ju mindre anledningar för honom att gripa in med sin ämbetsmyndighet, desto säkrare är ändamålet med institutionen uppnådt. Hvarhelst lag och rätt skipas af oväldige och samvetsgranna domare — hvarhelst förvaltningen går sin jämna gång, varsam att ej öfverskrida gränserna för sin myndighet — hvarhelst det fria ordet ostördt höjer sin stämma — där torde man ej kunna förneka ett, om ock ej synligt, inflytande af det ämbete, hvarom nu är fråga. Dess historia ingår således i väsentlig mån i hela samhällsskickets historia under det senaste halfva århundradet.»

Val till justitieombudsman förrättades första gången den 1 mars 1810. Därvid erhöll expeditionssekreteraren, friherre Lars August Mannerheim 34 röster, lagmannen W. af Klinteberg 4 röster, öfverdirektören C. A. Grevesmöhlen 8 röster och lagmannen J. H. Peterson 1 röst.

Friherre Mannerheim blef alltså vald till justitieombudsman.

Emot valet protesterade den 2 mars 1810 en ledamot af ridderskapet och adeln (F. Gyllensvaan) på den grund att den valde icke styrkt att han hade de egenskaper 96 § R. F., jämförd med 63 § R. O. föreskrefve. Ett bullersamt uppträde uppstod i anledning af denna protest på riddarhuset och fråga väcktes om uteslutande ur ståndet af den ledamot, som framställt protesten.

Ehuru justitieombudsmannens ämbetsverksamhet alltså tog sin början först i mars 1810, skulle emellertid, enligt Ständernas beslut vid Riksdagen 1809—1810, tiden för hans ämbetsutöfning räknas tillbaka till dagen för regeringsformens underskrifvande eller den 6 juni 1809. Detta hade betydelse närmast för hans åtalsrätt.

Justitieombudsmannens instruktion samt viktigaste åligganden.

Instruktionens antagande m. m.

Den 5 augusti 1809 afgaf konstitutionsutskottet förslag till instruktion för justitieombudsmannen jämte memorial, hvori utskottet bl. a. yttrade:

»Utskottet har med den grannlagenhet, som varit detsamma möjlig, sökt förekomma all sammanblandning af denne ämbetsmans göromål med Konungens justitiekanslers. Därvid hafva så mycket mindre mött några betydliga svårigheter, som föremålen för justitieombudsmannens ämbetsbefattning, utan att skilja honom ifrån laglig åtgärd vid enskildes klagomål, egentligen synas vara den allmänna tillsynen öfver lagars, författningsars och instruktioners efterlefnad af domare, högre och lägre ämbetsmän, samt anmärkandet och beifrandet af sådane deras begångna fel, hvilka antingen synas härröra från egennyttas, vrångvisa, våld och grof försumlighet eller bereda en allmän osäkerhet för medborgares rättigheter.

Justitieombudsmannens egenskap af ordförande bland de till tryckfrihetens vård af Riksens Ständer till väljande sex kommitterade är alldeles enligt med regeringsformens 108 §, och verkningarne af de viktiga och angelägena befattningar, instruktionen i öfrigt honom ålägger, synas till en betydlig del bero af egenskaperna hos den person, hvilken vinner Riksens Högl. Ständers förtroende.

Det ankommer på Riksens Högl. Ständers bepröfvande, huruvida utskottet träffat Riksens Ständers tanke, då det i 62 § af riksdagsordningen föreslagit att denne ämbetsman under sin tjänstetid borde i alla afseenden anses lika med Konungens justitiekansler, samt i samma § tillagt honom den personliga helgd, om hvilken 111 § af regeringsformen riksdagsmän försäkrar. Utskottet har för sin del trott sådant förenligt med ämbetets vikt och personens nödiga anseende.»

Vid den första granskningen af förslaget till instruktion beslöto stånden återremiss, hvarpå konstitutionsutskottet den 13 november 1809 afgaf nytt memorial i ämnet jämte åtföljande instruktionsförslag. Sedan stånden vid behandlingen häraf stannat i olika beslut i vissa afseenden, öfverlämnades åt det jämkningsutskott, som skulle söka förena de skiljaktiga besluten rörande riksdagsordningen, att inkomma med förslag till dylika jämkningar äfven hvad ifrågavarande instruktion anginge. Utskottets memorial i ämnet inkom i januari 1810, och efter antagande af dess förslag öfverlämnade Ständerna med skrifvelse den 27 i samma månad till Kungl. Maj:t den »till följe af regeringsformens 96 §» af Ständerna öfverenskomna instruktionen för deras justitieombudsman.

Den 27 februari 1810 kungjordes denna instruktion af Kungl. Maj:t »till allmän efterrättelse».

Tillägg till denna instruktion beslötos vid Riksdagen i Örebro 1810 (kungl. kungörelse härom den 15 oktober 1810) samt vid 1815 års Riksdag (se vidare nedan, sid. 19 och 20).

Den 1 mars 1830 utfärdades instruktionen på nytt af Kungl. Maj:t med vissa af Riksdagen beslutade ändringar.

Sedermera har instruktionen för justitieombudsmannen förblifvit oförändrad. Då de skedda ändringarna ej äro af någon genomgripande beskaffenhet, är justitieombudsmannens instruktion fortfarande i hufvudsak af samma innehåll, som då den först utfärdades.

Bland de enligt instruktionen justitieombudsmannen åliggande uppgifter torde som de viktigaste få anses de under nedanstående rubriker angifna.

Allmän tillsyn öfver domare och ämbetsmän.

Regeringsformens 96 § innehåller den allmänna föreskriften rörande justitieombudsmannens verksamhet, att han såsom Riksdagens ombud skall hafva tillsyn öfver lagarnes efterlefnad af domare och ämbetsmän samt vid vederbörliga domstolar i laga ordning tilltala dem, som uti sina ämbetens utöfning af våld, mannamån eller annan orsak någon olaglighet begått eller underlåtit att sina ämbetsplikter behörigen fullgöra. I öfverens-

stämmelse härmed innehåller den för justitieombudsmannen utfärdade instruktionen närmare bestämmelser om hans åligganden.

1 § i instruktionen, som nära ansluter sig till 96 § regeringsformen, lyder: Rikets Ständers justitieombudsman skall hafva en allmän tillsyn öfver lagars, författningsars och instruktioners efterlefnad af domare, ämbets- och tjänstemän, samt, om de i sina ämbetens utöfning, af våld, mannamån eller annan orsak, någon olaglighet begå, eller underlåta att sina ämbetspliktigheter behörigen fullgöra, dem vid vederbörliga domstolar, i laglig ordning, därföre tilltala eller tilltala låta. Konungens justitiekanslers göromål och förhållande må justitieombudsmannen dock icke i något fall åtala; likasom ock justitieombudsmannens göromål och förhållande ej äro af egenskap att kunna af justitiekanslern åtalas.

2 § lyder: Justitieombudsmannen bör förnämligast anmärka och beifra sådana af domare, ämbets- och tjänstemän begångna fel, som synas honom antingen härröra från egennyttan, vrångvisa, våld eller grof försumlighet, eller bereda en allmän osäkerhet för medborgares rättigheter.

3 §. Förmärker justitieombudsmannen, att någon domare, ämbets- eller tjänsteman, utan vrång afsikt, endast af ovarsamhet, felat, må han sådant Konungens justitiekansler vid handen gifva; likväl utan att sitt tillkännagifvande med något påstående beledsaga.

9 §. Klagar någon hos justitieombudsmannen öfver domares, ämbets- och tjänstemäns åtgärder, och sin klagan, skriftligen författad, med fullständiga handlingar och bevis söker styrka, må justitieombudsmannen, om han, efter de i 1 och 2 §§ bestämda grunder, finner sakens beskaffenhet och vikt det fordra, åtala eller åtala låta sådana åtgärder, eller i annat fall, skriftligen anvisa den klagande, att, där honom så godt synes, Konungens justitiekansler om laga rättelse ansöka; börandes vid alla tillfällen, då klaganden sådant äskar, justitieombudsmannen låta meddela honom bevis, att han klagoskriften emottagit.

10 §. Har Konungens justitiekansler lämnat utan afseende någon hos honom omedelbarligen, eller, efter justitieombudsmannens hänvisning, af enskild man anmäld klagan, hvilken justitieombudsmannen anser vara på goda skäl grundad, åligger det honom, att, efter den tids förlopp han nödig pröfvar, ehvad målet är af allmän vikt eller icke, och sedan han i justitiekanslersämbetets expedition inhämtat behörig kännedom af sakens tillstånd, gifva den klagande det lagliga biträde, som han finner omständigheterna fordra.

I fråga om tolkningen af förenämnda §§ i instruktionen har bland annat framhållits, hurusom instruktionen, efter det 1 § gifvit justitieombudsmannen ganska fria händer vid utöfningen af hans åklagarmyndig-

het, sedermera i 2 § anvisar honom att förnämligast i fråga om svåra, i synnerhet uppsåtliga ämbetsfel med sin myndighet ingripa, medan enligt 3 § mindre förseelser må hänskjutas till justitiekanslerns bedömande.

På grund häraf har den åsikten blifvit framställd, att justitieombudsmannen ej skulle äga eller åtminstone ej borde åtala ringare förseelser eller sådana, som härrörde endast af ovarsamhet. Sålunda anmärkte lagutskottet vid Riksdagen 1853—1854 vid sin granskning af justitieombudsmannen S. L. Theorells ämbetsförvaltning, »att fel understundom blifvit af honom beifrade, som endast härflutit af ovarsamhet, för hvilken händelse justitieombudsmannen enligt 3 § i instruktionen bort gifva det justitiekanslern vid handen.»

Theorell yttrade i fråga härom bland annat (ämb.-ber. för år 1857, sid. 19) att han endast, då klaganden sådant påyrkat, gifvit justitiekanslern del af inkommen angivelse, hvilken han för sin del icke ansett böra till vidare åtgärd föranleda. »Att vid annat förhållande hänskjuta till justitiekanslern saker, dem jag kunde själf handlägga, har jag ej funnit åligga mig, eller kunnat begripa, hvartill det skolat tjäna.»

Frågan upptogs till utförligare behandling af justitieombudsmannen Carl Wester i ämbetsberättelsen till Riksdagen 1859 (sid. 5 ff.). Han yttrade här bland annat följande. Föreskriften i 3 § att »justitieombudsmannen, i händelse han förmärker att någon domare, ämbets- eller tjänsteman endast af ovarsamhet, utan vrång afsikt felat, må sådant Konungens justitiekansler vid handen gifva», vore visserligen svår att väl förena med 1 §, då orden »utan vrång afsikt» kunde i omvänd ordning innebära, att justitieombudsmannen borde förordna åtal endast i sådana fall, där vrång afsikt funnes ådagalagd. Men så beskaffad brottslighet, som dock vore af särdeles svår art och lyckligtvis högst sällan förekomme i vårt land, vore, enligt Westers omdöme, icke gjord till uteslutande villkor för den ämbetsåtgärd, om hvilken 1 § handlar. — Rättigheten att gifva justitiekanslern vid handen, om någon domare eller annan tjänsteman utan vrång afsikt, endast af ovarsamhet felat, framhölles också icke uti instruktionen såsom någon ovillkorlig skyldighet. Det hette uti 3 §, att justitieombudsmannen *må* göra en slik framställning till justitiekanslern. — För justitieombudsmannen vore mödan icke större att omedelbarligen förordna åtals anställande af allmän åklagare, än att med redogörelse för anledningen därtill öfverlämna handlingarna till justitiekanslern, men däremot tillskyndades den sistnämnde besväret att ånyo företaga samma granskning, som förut skett hos justitieombudsmannen, utan att någon egentlig fördel genom det fördubblade arbetet bereddes. Ännu större omväg och tidsutdräkt vid ärendenas behandling uppkomme, om justitieombudsmannen, för att gifva

klaganden det lagliga biträde, omständigheterna fordrade, funne sig föranlåten att åter upptaga samma sak, den han förut öfverlämnat till justitiekanslern. — Någon fördel »för det allmänna eller den enskilde» ansåg justitieombudsmannen Wester alltså i allmänhet icke vara att påräkna genom smärre måls öfverlämnande till justitiekanslern.

I samma riktning uttalade sig justitieombudsmannen A. F. Thollander i ämbetsberättelsen till 1896 års Riksdag (sid. 3). För en hvar, som tagit någon kännedom om justitieombudsmannens ämbetsberättelser, vore det uppenbart, att de i 1—3 §§ af instruktionen upptagna bestämmelserna aldrig fattats såsom skulle det vara justitieombudsmannen förment att åtala äfven mindre betydande fel. Tvärtom hade åtalen för sådana städse varit öfvervägande. Ingen torde heller vilja påstå, att justitieombudsmannen då han anhängiggjort dessa åtal öfverskridit sin befogenhet. Och med skäl torde justitieombudsmannen, som lyckligtvis icke ofta haft anledning att åtala grofva ämbetsbrott, funnit olämpligt att, helt och hållet eller till öfvervägande del, betunga justitiekanslern med utförandet af de obetydligare åtalen.

En annan fråga, som jämväl varit föremål för olika åsikter är den, huruvida justitieombudsmannen, då någon mindre oriktighet konstaterats, äger att, utan åtal, genom erinran till vederbörande ämbets- eller tjänsteman söka i godo åstadkomma rättelse.

Redan under den tidigare delen af ämbetets tillvaro finner man spår, som antyda att justitieombudsmannen ansett sig äga pröfningsrätt efter förekommande omständigheter i nyss nämnda afseende. Sålunda yttrade justitieombudsmannen C. P. Törnebladh (ämbetsberättelsen för år 1825, sid. 79), att han ansett lämpligt att »i annan än aktionsväg någon gång söka undanröja sådana hinder för lagskipningens jämna och riktiga gång, som, af irriga begrepp eller bristande uppmärksamhet tillkomne, ej ännu hunnit utveckla sig till följder af allmän skada eller förnärmande af enskild rätt».

I ämbetsberättelsen till Riksdagen 1840 (sid. 5.) yttrade justitieombudsmannen C. L. Landin, att dels anförda klagomål, dels den af justitieombudsmannen ägnade tillsyn åt lagskipningen och öfriga offentliga förhandlingar gifvit anledning till uppmärksamhet å mångfaldiga därunder förefallna händelser, af hvilka emellertid en del »med afseende å deras ringa vikt och påföljd eller vissa förekomna omständigheter kunnat *vid anmärkningars meddelande* och därefter iakttagen rättelse bero».

Vidare uttalar sig justitieombudsmannen Wester i ämbetsberättelsen till 1859 års Riksdag (sid. 8) på följande sätt: Gäller en vid granskning

af fångförteckningarna gjord anmärkning »ett oriktigt domslut, hvarigenom likväl endast en eller två dagars fängelse blifvit utfver hvad vederbort ådömdt den, som eljest på lagliga skäl varit i häkte insatt, har jag, äfven om sådant inträffat med fängelsestraff vid vatten och bröd, så snart klagan af den förorättade icke varit anmäld och felet af ovarsamhet synbarligen tillkommit, trott mig kunna låta bero vid en sådan min erinran om förhållandet, hvarigenom den felande blifvit gjord uppmärksam på det begångna misstaget. Om äfven dagarnes antal vid begånget misstag af ofvannämnda slag någon gång stigit öfver det nämnda, dock icke med många dagar, och den som därtill varit vållande, sedan felet blifvit antydt, frivilligt godtgjort både kronans kostnad och den enskildes lidande, så har jag ansett saken därmed kunna afslutas. Så snart däremot den felande, efter erhållen del af anmärkningen, förfäktat annan åsikt om lagens tolkning och tillämpning än den jag påyrkat, och frågan sålunda gällt icke allenast att bereda upprättelse och skadeersättning, utan ock att vinna nödig stadga och enhet i lagskipningen, har jag alltid förordnat om åtal»¹⁾ Och på ett annat ställe i samma berättelse (sid. 10): »Om det yppat sig, att någon mindre försummelse i ämbetsplikter ägt rum, har jag därom gjort erinran och lämnat erforderlig tid till eftersatt arbetes fullbordande. Därigenom har nödig rättelse kunnat vinnas utan åtal.»

Liknande praxis i fråga om »erinran» har iakttagits af samtliga följande innehafvare af ämbetet.

Justitieombudsmannen anses enligt sin instruktion icke hafva rätt att föra talan mot kommunalstyrelser och kommunala tjänstemän samt gode män, sysslomän och rättens ombudsmän i konkurser. Den mening har emellertid uttalats, att justitieombudsmannens åtalsrätt bort utsträckas i angifna hänseende. I ämbetsberättelsen till 1870 års Riksdag (sid. 103 ff.) uttalar sig justitieombudsmannen N. A. Fröman häremot på hufvudsakligen följande skäl. Den ifrågasatta förändringen vore hvarken tidsenlig, ändamålsenlig eller behöflig. Den vore icke tidsenlig, emedan självstyrelse vore hvad tiden fordrade. Denna riktning uppenbarade sig otvetydigt i kommunallagstiftningen. Öfvervakandet af denna självstyrelsens verksamhet syntes icke följdriktigt kunna öfverlämnas åt en allmän åklagare utan måste tillhöra allmänheten, kommunen, de enskilda, hvilkas rätt vore i fråga. Då för öfrigt hvarje enskild person hade befogenhet att i föreskrifven ordning söka ändring och rättelse i de kommunala myndigheter-

¹⁾Jämför uttalande i samma riktning af justitieombudsmannen Theorell i ämbetsberättelsen för år 1857, sid. 20.

nas beslut samt att vid de allmänna domstolarna själf tala å de rättsförmärelser, som genom ofvanbemälda tjänstemän honom tillskyndades, eller att genom angifvelse hos allmän åklagare utverka sig dennes bistånd till slikt åtals utförande, då brottet ej vore sådant att det endast må åtalas af målsäganden, syntes det hvarken vara behöfligt att vidare utsträcka åtalsrätten i detta fall, ej heller ändamålsenligt att, om icke desto mindre ytterligare kontroll i detta hänseende skulle vara erforderlig, för slikt behöfs afhjälpande, med särskild åtalsrätt bekläda en i hufvudstaden befintlig ämbetsman, som icke annorlunda än genom nyssnämnde allmänna åklagare kunde utföra åtal i landsorten, helst som denne ämbetsman, för en så vidsträckt åtalsrätts utöfning, skulle behöfva särskildt anslag af medel att bekosta åklagares resor och traktamenten, när dessa kostnader icke kunde den åtalade åläggas, eller af honom gäldas.

Med hänvisning till hvad justitieombudsmannen Fröman anført i detta ämne uttalar justitieombudsmannen Thollander (ämbetsberättelsen till 1896 års Riksdag, sid. 3) att han af instruktionens bestämmelser i likhet med alla sina företrädare ansett framgå, att justitieombudsmannens tillsyn är inskränkt till statens ämbets- och tjänstemän.

Det vanligaste sättet att påkalla justitieombudsmannens ämbetsverksamhet är *klagomål*. Om proceduren härvid innehållas bestämmelser i den ofvan återgifna 9 § af instruktionen. Klagan skall alltså ske skriftligen med bifogande af fullständiga handlingar och bevis.

Öfver klagoskriften äger justitieombudsmannen enligt 6 §, innan rättegång anställes och där han så nödigt pröfvar, att lämna den eller dem, hvilka äro i fråga att tilltalas, tillfälle att inom kort af honom föreskrifven tid inkomma med de upplysningar, till hvilka de kunna anse sig befogade.

Justitieombudsmannen Fröman har i ämbetsberättelsen till 1871 års Riksdag (sid. 120) ett längre uttalande om handläggningen af klagomål hos justitieombudsmannen. Han påpekar därvid bland annat, att enligt 9 § i instruktionen klaganden skall med fullständiga handlingar och bevis söka styrka sin talan. Emellertid förekomme det ofta att klagomål, blottade på all slags bevisning, anmäldes hos justitieombudsmannen. Detta skedde genom skrifter, icke sällan oredigt affattade, stundom ända till obegriplighet, hvilka inlämnades af klaganden själf eller hans ombud. Inlämnaren plägade då underrättas, att den eller den handlingen eller ock intyg af uppgifna vittnen behöfdes och borde inlämnas. »Detta utlofvas, men dagar och veckor förgå, och någon handling, något bevis afhöres ej. Klagomålet måste slutligen pröfvas och, i brist på allt slags bevis för dess befogenhet, afskrifvas».

I fråga om nyssberörda föreskrift i 9 § att anmälan skall vara åtföljd af fullständiga handlingar och bevis yttrar justitieombudsmannen Thollander i ämbetsberättelsen till 1896 års Riksdag (sid. 4): »Detta är en förutsättning, som i princip fasthållits. Men fordran på bevis är ej i 9 § uppställd såsom alldeles ovillkorlig och torde ej heller alltid kunna upprätthållas. Om någon åtgärd — i regeln till en början infordrande af vederbörandes förklaring — skolat vidtagas, har någon gång måst bero på en pröfning af i öfrigt förefintliga omständigheter, som talat för angifvarens trovärdighet. Det är denna pröfning, som är ytterst grannlaga, ej minst därför, att förklaringens infordrande kunnat fattas såsom ett tvång på den anmälda att angifva sig själf, att själf tillhandahålla materialet för ett eventuellt åtal. Betänkligheterna härutinnan hafva dock i antydda undantagsfall fått vika, därvid främst hänsyn tagits därtill, om angifvaren syntes vara af en eller annan anledning urståndsatt att anskaffa erforderlig bevisning».

Naturligt är att rätten till klagomål hos justitieombudsmannen stundom missbrukats. Som ett mera ovanligt fall kan anföras att under år 1888 af en och samma person ingåfvos ej mindre än 233 klagoskrifter, af hvilka endast två föranledde åtgärd. Ett liknande förhållande inträffade 1890, då af *en* person 172 klagoskrifter ingåfvos.

Andra sätt hvarpå justitieombudsmannen erhåller kännedom om lagöfverträdelser af domare och andra tjänstemän äro *inspektioner och ämbetsresor*, hvarom vidare nedan, *granskning af* de från alla fängelser i riket inkomna *fångförteckningar* (se nedan) samt slutligen notiser i *tidningspressen*.*

Sistnämnda källa synes redan jämförelsevis tidigt blifvit i någon mån använd. Så t. ex. yttrar justitieombudsmannen Wester (ämbetsberättelsen till 1859 års Riksdag, sid. 9), att han i fråga om anledningarna till anklagade personers häktande och kvarhållande i fängsligt förvar ägnat sin uppmärksamhet åt några meddelanden i tidningspressen och någon gång jämväl i ämnet infordrat vidare upplysningar.

I afseende på utöfningen af justitieombudsmannens åklagarverksamhet är att märka bestämmelserna i 6 § af instruktionen, enligt hvilka justitieombudsmannen — utom vid åtal inför riks rätt — äger att antingen själf eller genom sådana af honom behörigen befullmäktigade ombud, som äro

* Genom *granskning af länskungörelserna*, hvilka jämlikt kungl. cirkuläret den 16 september 1830 skola till justitieombudsmannen insändas, har justitieombudsmannen äfven erhållit kännedom om fall, då myndighet öfverträd sin befogenhet.

berättigade att för andra föra talan vid domstolar, föra de aktioner mot domare, ämbets- och tjänstemän, hvartill han finner sig föranlåten. Enligt 99 § regeringsformen äro Konungens ämbetsmän i allmänhet skyldiga att lämna justitieombudsmannen laglig handräckning samt alla fiskaler att biträda honom med aktioners utförande. I 6 § af instruktionen utvecklas detta ytterligare: han äger af alla fiskaler »äska och erhålla biträde att anställa och utföra aktioner samt rättegångsformer bevaka, efter de föreskrifter, hvilka han dem bör meddela». Lika med justitiekanslern är han berättigad till föreläggande af vite. Han äger sålunda vid förklarings och underrättelsers infordrande, förelägga ämbetsmän till och med Konungens befallningshafvande samt underdomare viten, numera till högst 100 kronor. (Instruktionen för justitiekanslersämbetet den 29 oktober 1909 § 3 mom. 2).

Endast sällan har justitieombudsmannen personligen utfört sin talan mot ämbets- och tjänstemän, på senare tider knappast någonsin. Under den tidigare delen af ämbetets tillvaro synes det däremot hafva förekommit. I anledning af en inom Riksdagen år 1853 mot justitieombudsmannen Theorell framställd anmärkning, omtalar nämligen Theorell att under hans tjänstetid tre åtal, utom ett inför riks rätt, blifvit handlagda af honom själf såsom åklagare. (Ämbetsberättelsen för år 1854, sid. 84).

I detta sammanhang torde böra omnämnas bestämmelserna om ansvar för justitieombudsmannen. Regeringsformens 96 § stadgar därom, att han i all måtto är underkastad samma ansvar och plikt som allmän lag och rättegångsordning för aktorer utstaka. Ytterligare utvecklas detta i 7 § af instruktionen, som är af följande innehåll.

»Skulle, emot förmodan, justitieombudsmannen någon domare, ämbets- och tjänsteman utan skäl tilltala eller tilltala låta, eller genom obehöriga tillmälen och olagliga påståenden förolämpa, vare han till ansvar och plikt därför, lika med aktorer i allmänhet, efter lag och författningar, skyldig. För åtal och påståenden, som vederbörande fiskaler enligt med, och således icke utöfver justitieombudsmannens föreskrifter, anföra, vare han ansvarig.»

Till bestämmelserna om justitieombudsmannens allmänna tillsyn öfver lagarnes efterlefnad hör slutligen stadgandet i 11 § af instruktionen om granskning af en domstols eller ett ämbetsverks åtgärder i allmänhet. Nämda § är af följande lydelse:

»Anser justitieombudsmannen nödigt, att någon domstols, något kollegii eller något ämbetsverks åtgärder i allmänhet må granskas, göre han därom underdånig anmälan hos Kungl. Maj:t, hvilken allena det tillkom-

mer att om en sådan granskning förordna. Varder den af Kungl. Maj:t anbefalld, äge justitieombudsmannen rättighet att, utan deltagande i förrättningen, därvid tillstådes vara, för att kunna med upplysningar tillhandagå.

Någon tillämpning af detta stadgande torde emellertid aldrig förekommit.

Öfver alla mål, som hos justitieombudsmannen anmälas, och alla åtgärder, han vidtager, skall han enligt 23 § i instruktionen låta hålla fullständiga anteckningar, äfvensom registratur af utgående expeditioner.

Åtal mot högsta domstolens, regeringsrättens och statsrådets ledamöter.

I anslutning till 101 § regeringsformen innehåller 4 § af instruktionen för justitieombudsmannen det stadgande, att om högsta domstolen eller en eller flera af dess ledamöter befinnas hafva af egennyttan, vrångvisa eller försumlighet så orätt dömt, att därigenom någon emot tydlig lag och sakens utredda och behörigen styrkta förhållande mistat eller kunnat mista lif, personlig frihet, ära eller egendom, är justitieombudsmannen pliktig att ställa den eller de felaktige under tilltal vid riks rätt samt befordra till ansvar efter lag. I detta fall skall justitieombudsmannen alltid själf föra talan. På grund af den nya lydelse 101 § regeringsformen år 1909 erhållit gälla dessa bestämmelser äfven beträffande regeringsrättens medlemmar.

Likaså skall justitieombudsmannen, enligt 5 § af instruktionen, själf föra talan, då konstitutionsutskottet jämlikt 106 § regeringsformen ställt någon statsrådets ledamot eller den i kommandomål Konungen rådgifvande ämbetsman under tilltal af justitieombudsmannen.

Mot högsta domstolens eller regeringsrättens ledamöter har justitieombudsmannen aldrig utöfvat sin åklagarmyndighet.

Däremot har justitieombudsmannen enligt uppdrag af konstitutionsutskottet ställt medlemmar af Konungens statsråd eller Konungens rådgifvare i kommandomål under åtal inför riks rätt vid fem särskilda tillfällen, nämligen åren 1818, 1823, 1834—1835, 1840—1841 och 1854. Åklagare var år 1818 justitieombudsmannen friherre Mannerheim; år 1823 till en början friherre Mannerheim, sedan efter dennes afgang från ämbetet justitieombudsmannen C. Ehrenborg samt slutligen efter den sistnämndes död justitieombudsmannen Törnebladh; år 1834—35 justitieombudsmannen Landin; år 1840—41 likaledes Landin; samt år 1854 justitieombudsmannen Theorell (se vidare nedan under de särskilda justitieombudsmännen).

**Åtal mot fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret, Riksdagens
revisorer m. fl.**

Instruktionen för justitieombudsmannen stadgar i 12 §, att om Rikets Ständer (Riksdagen), bankoutsnittet eller af Rikets Ständer (Riksdagen) förordnade revisorer funnit skäl att ställa fullmäktige i riksbanken eller riksgäldskontoret under tilltal, åligger det justitieombudsmannen att själf eller genom ombud utföra sådan talan.

I detta fall är justitieombudsmannen alltså pliktig att efter förordnande utföra åtal. Närmare bestämmelser om åtal i dessa fall återfinnas i de tid efter annan ånyo utfärdade ansvarighetslagarne för riksbanks- och riksgäldsfullmäktige. (De senaste ansvarighetslagarne äro utfärdade för fullmäktige i riksbanken den 12 maj 1897 och för fullmäktige i riksgäldskontoret den 12 september 1868.)

Likaså är justitieombudsmannen skyldig att efter förordnande af Riksdagen, bankoutsnittet, statsrevisorerna eller bankofullmäktige anställa åtal mot de af Riksdagen förordnade ledamöter i styrelserna för riksbankens afdelningskontor. (Ansvarighetslag för ledamöter i styrelserna vid riksbankens afdelningskontor den 12 maj 1897 och motsvarande äldre författningar.)

Åtal mot banko- eller riksgäldsfullmäktige har justitieombudsmannen icke haft anledning att anställa. Däremot har det inträffat att justitieombudsmannen ställt ledamöter i styrelserna för riksbankens afdelningskontor under åtal.

Slutligen torde justitieombudsmannen hafva skyldighet att åtala statsrevisorerna, ifall Riksdagen enligt 111 § regeringsformen beslutar att ställa dem till redo och ansvar.

Åtal mot enskilda.

Justitieombudsmannen äger icke å ämbetets vägnar tilltala enskild man för lagöfverträdelse. Som undantag härifrån gäller emellertid följande:

Justitieombudsmannen torde hafva att enligt Riksdagens förordnande anställa åtal mot den som förgripit sig mot Riksdagen, dess kamrar eller utskott eller någon enskild riksdagsman (110 § regeringsformen). Jämlikt lag för åhörare vid riksståndens sammanträden den 1 mars 1830 skall justitieombudsmannen, eller den han därtill utser, vid vederbörlig domstol åtala förbrytelser mot samma lag. Ordningsstadgan för Riksdagens första kammare § 21 mom. 2 och arbetsordningen för andra kammaren § 24 mom. 2 innehålla bestämmelser, att vederbörande talman skall hos justitieombudsmannen anmäla dylika förbrytelser till laglig beifran.

Att tidigare äfven i annat fall åtal mot enskilde kunde förekomma, framgår af de nedan antecknade åtal n:r 219 och 220.

Initiativ i fråga om lagstiftningen m. m.

Enligt 14 § i instruktionen åligger det bland annat justitieombudsmannen att i sina ämbetsberättelser till Riksdagen anmärka bristerna uti lagar, författningar och allmänna hushållningen samt uppgifva förslag till deras förbättring. Om han finner någon lag eller författning till följd af otydlighet eller skiljaktiga begrepp om dess ändamål tillämpas olika eller oriktigt, bör han enligt 15 § i instruktionen hos Riksdagen yrka lagförklaring i ämnet. Vidare må justitieombudsmannen, om han erfar att något mot lag stridande rättegångsbruk är gällande hos domstolar eller ämbetsmän, anmärka oriktigheten däraf i sina berättelser. I händelse något sådant bruk i brist af lag gjort sig gällande, åligger det justitieombudsmannen att för Riksdagen framställa angelägenheten af en fullständigare lagstiftning, »så att all dom må på klar lag grundas» (§ 16). Förmärker justitieombudsmannen, att någon författning icke efterlefves, utan fallit i glömska, och finner tillika det vara utan nytta att den skulle återställas i kraft, må han, om det beror af Kungl. Maj:t att upphäfva författningen, därom göra underdånig hemställan, eller i annat fall anmäla förhållandet för Riksdagen. På samma sätt bör justitieombudsmannen förfara i fråga om sådana lagar och författningar, hvilka han finner ej stå i öfverensstämmelse med gällande grundlagar (§ 20).

Darest i ärenden rörande allmänna hushållningen eller eljest af allmän beskaffenhet justitieombudsmannen märker »någon anstalt nödig till befrämjande af Konungens och rikets bästa och vältrefnad», må han enligt 19 § i instruktionen därom hos Kungl. Maj:t göra underdånig anmälan »till den uppmärksamhet Kungl. Maj:t i nåder finner sådant förtjäna».

På dessa bestämmelser i instruktionen grundar sig den viktiga del af justitieombudsmannens verksamhet, som består i framställningar dels till Kungl. Maj:t, dels till Riksdagen i syfte att åstadkomma en förbättrad lagstiftning och lagskipning samt införa reformer på administrationens område. Framställningarna till Riksdagen hafva i regel skett genom förslag i ämbetsberättelserna, någon gång i äldre tider äfven genom särskildt afgifna förslag. Att märka är att i ämbetsberättelserna för äldre tider det ofta är svårt att urskilja, hvad som är afsedt att utgöra en framställning till Riksdagen och hvad som endast är allmänna reflexioner, detta så mycket mera som Riksdagen ej sällan underlät att till behandling upptaga gjorda förslag.

Tillsyn å fängelseväsendet.

Enligt 17 § i instruktionen bör justitieombudsmannen inhämta fullständig kunskap om anledningarna till åklagade personers häktande och om tiden för deras hållande i fängsligt förvar. I detta afseende åligger det honom att besöka fängelserna i hufvudstaden och, under sina resor, i landsorten samt därvid göra sig underrättad om fångarnes skötsel och underhåll. Härjämte skola så beskaffade fånglistor som de, hvilka tillställas justitiekanslern, äfven insändas till justitieombudsmannen af vederbörande. — Numera afgifvas nyssnämnda fånglistor endast i ett exemplar, gemensamt till justitieombudsmannen och justitiekanslern. (Se kungl. kungörelsen angående fångförteckningar och rapporter från fängelserna och tvångsarbetsanstalterna i riket den 9 november 1906 § 8.)

Såsom framgår af justitieombudsmannens ämbetsberättelser hafva en hel del af anställda åtal eller gjorda anmärkningar härledt sig af granskningen af fångförteckningarna.

Under hela tiden för justitieombudsmansämbetets tillvaro har fängelseväsendet varit ett föremål för justitieombudsmannens särskilda uppmärksamhet. Ämbetsberättelserna innehålla talrika iakttagelser om fängelsernas tillstånd och förslag till fängelseväsendets reformerande. För de uttalanden om fängelseväsendet äfvensom de framställningar i ämnet till Kungl. Maj:t och till Riksdagen, som blifvit gjorda under de gångna hundra åren återfinnes redogörelse nedan under de särskilda justitieombudsmännen.

Skyldighet att för Riksdagen anmäla lagförklaringar.

I 18 § af instruktionen stadgas att de förklaringar öfver lagen, som högsta domstolen, uppå inkomna förfrågningar af domare och ämbetsmän, gifvit, skola af vederbörande i högsta domstolen föredragande opåmint justitieombudsmannen tillställas för att af honom samlas och behörigen hos Rikets Ständer (Riksdagen) anmälas; hvarvid han bör tillkännagifva om han finner någon sådan förklaring vara olämplig eller, under namn af förklaring, ny lag stiftad.

I enlighet med detta stadgande har justitieombudsmannen i hvarje ämbetsberättelse till Riksdagen tillkännagifvit, huruvida någon lagförklaring under den tid, som förflutit från senaste Riksdags början, blifvit meddelad. Och i de fall, då lagförklaring meddelats, har justitieombudsmannen, jämte underrättelse om dess innehåll, brukat uttala sitt omdöme om han ansåge den olämplig eller om den under namn af förklaring innefattade ny lag.

Skyldigheter med afseende å tryckfrihetens vård.

Justitieombudsmannen skall enligt 108 § regeringsformen och 22 § i sin instruktion föra ordet bland de till tryckfrihetens vård af Riksdagen valda kommitterade. Nyssnämnda § i instruktionen tillägger, att justitieombudsmannen bör »med synnerlig uppmärksamhet och nit iakttaga hvad rikets ständer till skyddande af tryckfriheten stadgat».

Tryckfrihetsförordningen stadgar i 4 § 5 mom., att justitieombudsmannen är pliktig att i afseende å förbrytelser mot tryckfrihetsförordningen lämna sin ämbetsåtgärd enligt de i instruktionen rörande hans befattning med andra mål föreskrifna grunder. (Jmfr tryckfrihetsförordningen § 5 mom. 8.)

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till Riksdagarne har brukat åtföljas af berättelse af kommitterade till tryckfrihetens vård.

Ämbetsresor och inspektioner m. m.

Enligt 13 § i instruktionen må justitieombudsmannen, när han sådant nödigt finner, genom resor i landsorterna förskaffa sig upplysningar om lagskipningens tillstånd. »Dock få resekostnaderna därvid ej öfverstiga den summa penningar Rikets Ständer därtill anslå, och för hvilken rätta användande justitieombudsmannen är skyldig att hvarje år redo och räkning göra.»

Detta stadgande kompletteras med bestämmelserna i 99 § regeringsformen och 8 § instruktionen, enligt hvilka justitieombudsmannen äger öfvervara alla domstolars, kollegiers och andra ämbetsverks öfverläggningar och beslut äfvensom hafva tillgång till deras protokoll och handlingar.

Enligt 17 § åligger det justitieombudsmannen att under ämbetsresorna särskildt ägna uppmärksamhet åt fängelseväsendet.

Förutom ämbetsresor till landsorten har justitieombudsmannen ofta företagit inspektioner af hufvudstadens domstolar, ämbetsverk och fängelser.

Om betydelsen af justitieombudsmannens ämbetsresor har justitieombudsmannen Fröman i ämbetsberättelsen till 1867 års Riksdag ett uttalande, som torde förtjäna att här anföras: Såväl justitieombudsmannens som justitiekanslerns ämbetsresor hade under de sistförflutna årtiondena erhållit en förut okänd betydelse både genom dera sutsträckning och deras följder. »Denna betydelse ligger dock icke så mycket i mängden och vikten af de fel och brister — vare sig inom lagskipningen eller förvaltningen — hvilka sålunda blifvit uppdagade, som icke mer i den omständigheten att genom dessa täta och omfattande inspektionsresor, vederbörande domare och förvaltande myndigheter aldrig under längre tider kunna göra sig säkra för dylika besök, hvaraf alstrats en nästan öfverallt märkbar åhåga hos be-

mälde vederbörande att hafva sina saker så ordnade att dessa besök utan olägenhet emottagas.»

Ämbetsberättelser.

Regeringsformens 100 § innehåller föreskrift om skyldighet för justitieombudsmannen att afgifva ämbetsberättelser.

Ursprungligen lydde denna § sålunda: »Justitieombudsmannen åligge att vid hvarje riksdag till Riksens Ständer aflämna en allmän redogörelse för sin förvaltning af det honom förtrodda ämbete, samt däruti utreda lagskipningens tillstånd i riket, anmärka lagarnes och författningarnes brister och uppgifva förslag till deras förbättring. Vare han ock skyldig att emellan riksdagarne årligen ett utlåtande öfver dessa ämnen genom trycket kungöra.»

Liknande bestämmelser i detta ämne innehöll 14 § i instruktionen.

Justitieombudsmannen skulle alltså afgifva dels ämbetsberättelser till hvarje Riksdag vare sig lagtima eller urtima, dels mellan riksdagarne årliga berättelser öfver sin förvaltning m. m.

Då med nya representationsskickets införande riksdagarne blefvo årliga, borttogs 1865—66 föreskriften för justitieombudsmannen att mellan riksdagarne årligen afgifva berättelse. Motsvarande ändring skedde dock ej i 14 § instruktionen.

Beträffande innehållet i ämbetsberättelserna framgår af anförda bestämmelser, att justitieombudsmannen i desamma borde lämna en allmän redogörelse för förvaltningen af ämbetet samt därvid särskildt utreda lagskipningens tillstånd i riket, anmärka bristerna uti lagar, författningar och allmänna hushållningen samt uppgifva förslag till deras förbättring.

Den hufvudsakliga delen af hvarje ämbetsberättelse har i allmänhet upptagits af redogörelsen för anställda åtal. Därvid har i regel den principen följts att i ämbetsberättelse redovisas de åtal, som blifvit slutligen afgjorda eller åtminstone af en domstol pröfvade efter den tid senast afgifna ämbetsberättelse omfattade.

Vidare hafva ämbetsberättelserna plägat innehålla uttalanden om lagskipningens tillstånd och reflexioner i därmed sammanhängande ämnen, framställningar till Riksdagen, redogörelse för gjorda framställningar till Kungl. Maj:t, anmälan om lagförklaringar, anmärkande af ämbetsresor och därunder gjorda iakttagelser m. m.

Enligt den 15 oktober 1810 (se ofvan sid. 6) fastställdt tillägg till 14 § i instruktionen skulle det åligga justitieombudsmannen att vid hvarje Riksdag uppgifva, hvilka af de vid senast föregående Riksmöte fattade beslut och gjorda hemställningar blifvit af Konungen gillade, utfärdade och

i verket ställde. Vid den nuvarande instruktionens utfärdande tillades i detta hänseende ytterligare, att justitieombudsmannen borde särskildt uppgifva, hvilka af Ständernas (Riksdagens) beslut och framställningar icke blifvit i underdånighet föredragna eller i nåder afgjorda.

På grund häraf hafva i särskilda bilagor till berättelserna upptagits förteckningar öfver Ständernas (Riksdagens) skrivelser med angifvande af resultaten af desamma.

Slutligen hafva, på grund af bestämmelsen i 21 § af instruktionen om skyldighet för justitieombudsmannen att tillställa riksständens kanslier Kungl. Maj:ts resolutioner å s. k. riksdagsbesvär, ämbetsberättelserna till Riksdagarne under den tidigare delen af ämbetets tillvaro brukat innehålla uppgifter å dylika resolutioner.

Beträffande utdelningen af ämbetsberättelserna omnämnes i berättelsen för åren 1844—1845, sid. 3, att i anledning af väckt motion vid Riksdagen år 1844—1845 »Rikets Ständer, hvilka ansett det vara af nytta för samtliga så väl lägre som högre domstolar att taga kännedom om hvad nämnde berättelser innehölle, helst sådant borde i sin mån bidraga till enhet i lagskipningen, funnit godt förordna, att de ämbetsberättelser, som dädanefter blefvo från trycket utgifna, borde ej allenast, på sätt hittills skett, tillställas öfverdomstolarne och de allmänna ämbetsverken, utan äfven tillsändas hvarje ordinarie domare å landet, samt hvarje stadsdomstol.»

Beträffande granskning af ämbetsberättelserna och i sammanhang därmed af justitieombudsmannens ämbetsförvaltning i allmänhet saknades till en början fullständiga bestämmelser. Riksdagsordningen af den 10 februari 1810 stadgade i 33 § 2 mom.: »Justitieombudsmannens vid hvarje Riksdag afgifvande berättelse, rörande de från Konungen genom högsta domstolen sedan nästföregående Riksdag utgångna förklaringar af lagens rätta mening höre ock till lagutskottets befattning, dit denna berättelse förvises.» Andra stadganden i ämnet funnos ej.

Enligt 1815 årsriksdagsbeslut (jämför ofvan sid. 6) skulle de öfver justitieombudsmannens ämbetsförrättningar sedan sista Riksdag hållna diariér ingifvas till konstitutionsutskottet för att af detsamma granskas. — Någon bestämmelse om granskningen af ämbetsberättelserna i allmänhet saknades emellertid fortfarande.

Vid riksdagen 1823 väcktes förslag om ändring och fullständigande af hithörande bestämmelser. Konstitutionsutskottet yttrade i memorial den 6 september 1823 härom: »Då jämlikt 96 § regeringsformen justitieombudsmannen hufvudsakligen åligger att vaka öfver lagarnes efterlefnad och

åtala domares ämbetsfel samt då enligt 100 § hans allmänna redogörelse äger till väsentligt föremål att utreda lagstiftningens tillstånd — ämnen hvilka synbart närmare ingå i lagutskottets befattning än i konstitutionsutskottets som egentligen fått sig uppdraget att granska grundlagarne och statsrådets protokoll, tror för sin del utskottet det vara tjänligast att ej mindre justitieombudsmannens ämbetsberättelse i det hela än ock hans diarier och registratur, hvilka senare handlingar ehuru af juridisk egenskap hittills i följd af 1815 års riksdagsbeslut omedelbarligen aflämnats till konstitutionsutskottet, må hädanefter ingifvas till Riksens Ständer för att därifrån hänvisas till lagutskottets granskning och utlåtande.» På dessa grunder föreslog utskottet ett nytt moment i 14 § af instruktionen samt ändring i 33 § riksdagsordningen. Förslag till ändring i sistnämnda stadgande förklarades hvilande vid Riksdagen 1823 och antogs vid Riksdagen 1828—1830 tillika med ändring af 14 § i instruktionen af innehåll, att justitieombudsmannens redogörelse till Riksdagen för sin förvaltning samt hans årliga berättelse borde genast vid Riksdagens början ingifvas för att i tid kunna förvisas till granskning af lagutskottet, dit jämväl i enahanda ändamål hans ämbetsdiarier och registratur skulle inlämnas. Stadgandet intogs i den nya instruktionen den 1 mars 1830.

Till sist torde böra omnämnas en uppgift, som endast en helt kort tid ålåg justitieombudsmannen, nämligen att granska markegångstaxorna. På framställning af Rikets Ständer utfärdades den 16 september 1812 stadgande att Konungens befallningshafvande skulle hvar för sitt län insända ett exemplar af markegångstaxorna å det justitieombudsmannen i vanlig väg skulle kunna till äfventyrs däruti söka nödig ändring. Det befanns emellertid att härigenom olägenheter uppstodo till följd af dröjsmål i markegångsprisernas bestämmande. Rikets Ständer hemställde därför i skrifvelse den 20 juli 1815 hos Kungl. Maj:t, att justitieombudsmannen måtte från vidare befattning med markegångstaxornas granskning varda befriad. I enlighet härmed utfärdades af Kungl Maj:t den 20 september 1815 föreskrift i ämnet.

Sättet för val af justitieombudsman m. m.

Enligt den ursprungliga lydelsen af 97 § regeringsformen skulle justitieombudsmannen väljas af Ständerna genom Slektoror, »till ett lika antal af hvarje stånd nämnde». Sedan ibland dessa elektoror en genom

lottning utgått, skulle de öfriga, »samfäldt och icke efter stånd», först medelst slutna sedlar hvar för sig uppgifva den man, som de funne böra komma under omröstning. Föllo därvid rösterna till mera än hälften af de röstande elektorernas antal på en man, var han behörigen vald. Om åter rösterna voro så delade mellan flera, att en sådan full pluralitet icke ägde rum för någon, skulle anställas ny votering med slutna sedlar till antagande af den, som erhållit de flesta rösterna, eller om han icke blef antagen, af den, som näst efter honom blifvit kallad utaf de flesta elektorerna, o. s. v. Så snart någon af de i denna ordning under omröstning ställda antagits af elektorernas pluralitet, skulle valförrättningen upphöra och den sålunda valde af Ständerna förordnas till ämbetet.

1815 ändrades 97 § och föreskrefs, att justitieombudsmannen skulle väljas af Ständerna genom tolf af hvarje stånd särskildt för tillfället nämnda elektorer, hvilka till detta vals förrättande skulle sammanträda samma dag, de blifvit af stånden utsedda, och ej fingo skiljas åt förrän valet var fulländadt. I stället för föreskriften, att en af elektorerna skulle utgå, bestämdes, att till lika rösters förekommande skulle iakttagas hvad härom stadgats i regeringsformens 69 § eller att vid omröstning, förrän sedlarna uppräknades, en bland dem skulle uttagas och förseglad afläggas. Vidare meddelades bestämmelse, att därest vid valförrättningen inträffade, att två eller flera personer, öfver hvilka särskildt borde röstas, erhöilo lika röster, skulle först företagas votering, om den ordning hvori de skulle framställas till omröstning. I händelse, sedan alla omröstningarna försiggått, ingen erhållit den föreskrifna pluraliteten, skulle ny omröstning anställas öfver alla dem, som vid första voteringen blifvit ifrågasatta. Den, som därvid erhöil de flesta rösterna, skulle utan afseende på rösternas antal anses behörigen vald.

Vid 1823 års Riksdag vidtogs den ändring af bestämmelsen till förekommande af paria vota, att fränskiljandet af en röstsedel skulle äga rum först då votering öfver en särskild person skulle företagas; och vid 1828—1830 års Riksdag uteslötos ur paragrafen såsom obehöfliga orden »och icke efter stånd».

Föreskrifter om valet, motsvarande de i 97 § regeringsformen förefintliga, voro jämväl intagna i 63 § af 1810 års riksdagsordning, hvilken paragraf ändrades vid samma tillfällen som 97 § regeringsformen och i likhet med denna. I 63 § riksdagsordningen var dock redan från början fastslaget, att antalet elektorer från hvarje stånd skulle vara tolf.

I samband med antagandet af 1866 års riksdagsordning uteslötos valbestämmelserna ur regeringsformen.

Nu gällande bestämmelser angående valet af justitieombudsman (§ 68

riksdagsordningen) äro af följande lydelse: »Denna Riksdagens justitieombudsman — — — väljes af fyratioåtta för tillfället nämnda valmän, af hvilka hvardera kammaren inom sig utser tjugufyra. Desse valmän, hvilka böra till valförrättningen sammanträda samma dag, då de blifvit utsedda, och ej må åtskiljas förr än valet är fulländadt, skola först samfällt, medelst slutna sedlar, hvar för sig föreslå den man, som de anse böra komma under omröstning. Falla därvid rösterna till mer än hälften på en man, är han behörigen vald. Äro åter rösterna så delade mellan flera, att sådan pluralitet för någon icke äger rum, anställs ny omröstning med slutna sedlar till antagande af den, som de flesta rösterna erhållit, eller, om han icke antages, af den, som näst honom blifvit af de flesta kallad o. s. v. Skulle, sedan alla omröstningarna sålunda försiggått, likväl ingen hafva erhållit den här föreskrifna pluralitet, anställs ny omröstning öfver alla dem, som vid den första omröstningen blifvit satta i fråga; skolande den, som erhållit de flesta rösterna, anses behörigen vald.»

I nyssberörda bestämmelser, hvilka kvarstå oförändrade sedan 1866, har vid två tillfällen ändring föreslagits, utan att dock förslagen ledt till något resultat. Sålunda väcktes vid Riksdagen 1890 motion af hufvudsakligt innehåll, att i valnämnden skulle inträda från hvardera kammaren de tjugufyra, som bevisat de flesta riksdagarna.

I fråga om detta förslag yttrade konstitutionsutskottet, att då enligt förslaget Riksdagens äldsta ledamöter skulle vara själfskrifna ledamöter i den nämnd, som hade att välja justitieombudsman, vore Riksdagen utesluten från hvarje inflytande på denna nämnds sammansättning. Riksdagen skulle sakna möjlighet att gentemot densamma göra sin vilja gällande, äfven om nämnden fortfarande utöfvade sin verksamhet i uppenbar strid emot den mening, som inom Riksdagen allmänt vore rådande.

Vid 1901 års Riksdag framställdes i en motion förslag om sådan ändring af valbestämmelserna, att till valman icke skulle kunna väljas personer, som innehade sådan befattning, att de kunde anses vara bland dem, öfver hvilka justitieombudsmannen skulle hafva tillsyn. Såsom skäl för förslaget anförde motionären, att då Riksdagen, som i de flesta fall vid val af sådana valmän utsett personer, hvilka icke varit ämbetsmän, redan på sätt och vis erkänt den i motionen framhållna principen, och denna sålunda i praktiken i allmänhet ansetts riktig, det syntes lämpligt, att samma princip också funne sitt uttryck i lagen.

Konstitutionsutskottet afstyrkte förslaget. Såsom skäl för afstyrkandet anfördes bland annat, att det ingalunda vore lätt att afgöra, hvilka till följd af den föreslagna bestämmelsen skulle blifva valbara eller icke val-

bara till elektor. Den skulle vidare kunna komma att medföra en sådan inskränkning i de valbares antal, att det mången gång kunde blifva svårt att fylla det grundlagsenliga antalet valmän. Slutligen erfordrades för ett följdriktigt genomförande af den framställda principen, att ändring vidtoges i de uti sista momentet af 68 § riksdagsordningen förekommande bestämmelserna om förfarandet vid utseendet i vissa fall af justitieombudsmannens efterträdare.

I fråga om den tid, för hvilken justitieombudsmannen väljes, innehöll 96 § i regeringsformen enligt dess ursprungliga lydelse, att Rikens Ständer skulle »vid *hvarje riksdag* förordna en för lagkunskap och utmärkt redlighet känd man att såsom deras ombud» o. s. v. Enligt den ursprungliga lydelsen af 49 § regeringsformen skulle ständerna sammankomma, »enär fem år ifrån den sist hållna riksdagens slut förflutit.» Denna bestämmelse ändrades 1815 därhän, att ständerna skulle sammankomma hvar femte år, och vid Riksdagen 1844—1845 därhän, att de skulle sammanträda hvar tredje år. Justitieombudsmannens ämbetsperiod var sålunda beroende af dessa stadganden. På grund af bestämmelsen, att vid hvarje riksdag, hvarunder inbegreps jämväl urtima riksdag, val af justitieombudsman skulle äga rum, kunde emellertid funktionstiden komma att väsentligen förkortas. — Enligt de 1866 vidtagna ändringarna i 96 § regeringsformen skall hvarje *lagtima riksdag* förordna justitieombudsman, och nytt val äger därefter rum hvarje år. Härvid torde dock böra erinras, att sedan Riksdagen den 12 februari 1887 förrättat val af justitieombudsman och dennes suppleant, nytt val verkställdes af den s. k. maj-riksdagen samma år.

Vid flera tillfällen efter 1866 hafva förslag väckts, åsyftande förlängning af den tidsperiod, för hvilken justitieombudsmannen skall väljas. Ett dylikt förslag framställdes redan vid 1868 års Riksdag. Förslagets innebörd har varit, att val af justitieombudsman skulle anställas af den *lagtima Riksdag, som efter förrättade nya val i hela riket till andra kammaren*, först sammanträder. Till stöd för de framkomna förslagen har hufvudsakligen anförts, att en ändring i justitieombudsmannens ställning inträdde genom riksdagsperiodens afkortande, i det att den tid, för hvilken justitieombudsmannen valts, lidit en motsvarande afknappning. Gifvet vore, att den, som tillträdde ett nytt ämbete, behöfde någon tid för att sätta sig in i detsamma. Och lika klart vore, att om den nyvalde skulle kunna uträtta något af vikt, måste han äga en viss, ej alltför kort tillmätt tid

till sitt förfogande för att kunna på ett ändamålsenligt sätt planlägga sitt arbete och sätta sin plan i verket.

Förslagen hafva icke vunnit Riksdagens bifall.

I anledning af det 1868 väckta förslaget yttrade samma års konstitutionsutskott: »Då Riksdagens ställning till justitieombudsmannen, såsom redan själfva namnet angifver, är den en hufvudman intager till sitt befullmäktigade ombud, torde man ej vilja bestrida riktigheten af den grundsats, att Riksdagen bör vara i tillfälle att hvarje gång den sammanträder utöfva den rättighet att återkalla sin fullmakt, som allmän lag tillerkänner hvarje hufvudman; och finner utskottet intet skäl att tillstyrka Riksdagen att afstå en rättighet, som hvilat på en riktig grundsats, och hvars missbruk man icke har anledning att befara, men som någon gång kunde vara af vikt att oförminskad äga i behåll.»

Då förslaget — hvilket upprepades 1874 — ånyo framlades vid Riksdagen 1898, återopade konstitutionsutskottet yttrandet 1868 samt anförde, att den då framställda anmärkningens betydelse framträdde till fullo, om man erinrade sig stadgandet i § 42 mom. 2 riksdagsordningen, enligt hvilket hvarje lagtima Riksdags lagutskott skall granska justitieombudsmannens ämbetsförvaltning och med utlåtande däröfver till Riksdagen inkomma. Afsikten med detta stadgande skulle väsentligen förfelas, om Riksdagens rätt att välja ny justitieombudsman inskränktes till hvar tredje år.

Senaste gången förslaget framställdes (1899) innehöll detsamma, till förekommande af anmärkningen 1898, att den af lagtima Riksdag, som efter förrättade nya val i hela riket till andra kammaren först sammanträder, utsedde justitieombudsmannen skulle tjänstgöra under de tre följande åren, intill dess sådant förordnande ånyo skett, »såvida décharge ej blifvit honom under samma tid vägrad».

Konstitutionsutskottet, som afstyrkte förslaget, yttrade därom bland annat:

»Den utväg att förena införandet af treårig valperiod för justitieombudsmannen med bibehållande af möjlighet för Riksdagen att årligen kunna återkalla sitt förtroende, som motionären förordat genom sitt förslag, att justitieombudsmannen skulle under de tre åren få kvarsitta orubbadt i sitt ämbete endast under förutsättning, att han vunne décharge vid hvarje Riksdag, kan utskottet icke heller tillstyrka. Justitieombudsmannen är för närvarande icke underkastad något ansvar inför Riksdagen för sin verksamhet, och någon décharge för densamma kan under nuvarande förhållanden hvarken beviljas eller vägras. Motionärens förslag förutsätter sålunda införande i vår grundlag af en helt ny princip, mot hvars upptagande ut-

skottet anser flere betänkligheter förefinnas. Det ligger nämligen i karaktären af justitieombudsmannens ämbetsverksamhet, att endast i undantagsfall rent objektiva grunder kunna uppställas, enligt hvilka densamma skulle kunna af Riksdagen pröfvas och bedömas i och för déchargefrågans afgörande. Äfven om en justitieombudsman icke låtit någon sådan åtgärd eller underlåtenhet komma sig till last, att ett så skarpt förfarande som en déchargevägran nödvändiggjordes, vore därmed ingalunda gifvet, att ej mot hans ämbetsförvaltning sådana anmärkningar kunde förefinnas, som kunde göra ett ombyte önskligt.»

Enligt 96 § regeringsformen skall till justitieombudsman förordnas »en för lagkunskap och utmärkt redlighet känd man».

Till detta stadgande föreslogs af en motionär vid 1898 års Riksdag ett tillägg af innehåll att till justitieombudsman icke skulle kunna väljas någon Konungens eller statens ämbetsman.

I enlighet med konstitutionsutskottets hemställan blef emellertid motionen af båda kamrarne afslagen.

Jämlikt 98 § af 1809 års regeringsform skulle de för val af justitieombudsman utsedda elektorer vid samma tillfälle, då de utsågo justitieombudsman, och på enahanda sätt välja en man af de egenskaper, som hos denne ämbetsman erfordras, att honom efterträda, *ifall han innan den nästföljande Riksdagen skulle med döden afgå.*

Motsvarande stadgande var inryckt i § 63 uti 1810 års riksdagsordning.

I § 25 uti instruktionen för justitieombudsmannen af den 27 februari 1810 meddelades föreskrift, kompletterande grundlagsbestämmelserna, att därest justitieombudsmannen skulle finna sig af svår sjukdom eller annat laga förfall hindrad att sitt ämbete förestå, skulle han äga rätt att till tjänstens förrättande under laga förfallotiden påkalla den man, Rikdens Ständer, likmätigt regeringsformens 98 §, utsett att honom efterträda, i fall han innan nästinfallande Riksdag med döden afginge.

26 § af samma instruktion hade följande lydelse: »Dör justitieombudsmannen, sammantråde genast fullmäktige öfver banko- och riksgäldsverken och insatte i ämbetet genom protokollsutdrag den person, Rikdens Ständer till hans efterträdare utsett. Nedlägger justitieombudsmannen, af högst viktiga och gällande skäl, sin befattning, vare lag samma. Blifver den person, som Rikdens Ständer utsett att justitieombudsmannen efterträda, till

verklig justitieombudsman förordnad, välje genast bemälte fullmäktige samfällt och per capita en annan. Lag samma vare, om denne person genom döden afgår eller rättigheten till efterträdan sig afsäger.»

1828—1830 inrycktes i § 98 regeringsformen såsom ett nytt moment följande bestämmelser: »I händelse justitieombudsmannen vid samma Riksdag, under hvilken han blifvit vald, afsäger sig det erhållna förtroendet eller med döden afgår, skola Rikdens Ständer i ämbetet genast insätta den man, som de till hans efterträdare utsett. Skulle justitieombudsmannens utsedde efterträdare under påstående Riksdag afsäga sig det erhållna förtroendet eller i justitieombudsmansämbetet insättas eller med döden afgå, utväljes på ofvan stadgade sätt en annan behörig man i hans ställe. Inträffar något af dessa fall emellan riksdagarna, skall Rikdens Ständers rätt härutinnan genom deras fullmäktige i banken och riksgäldskontoret utöfvas».

I samband med denna ändring upphäfdes 26 § af instruktionen för justitieombudsmannen.

1856—1858 tillades till första momentet af § 98 regeringsformen den bestämmelsen, att suppleanten skulle hafva att utöfva ämbetet jämväl under den tid, justitieombudsmannen kunde vara af svår sjukdom eller annat förfall därifrån hindrad.

Nu gällande bestämmelser angående utseende af justitieombudsmannens suppleant och hans befogenhet i afseende å ämbetets utöfvande, i hufvudsak lika med de före 1866 antagna, äro inryckta i §§ 97 och 98 regeringsformen samt § 68 mom. 3—5 i nya riksdagsordningen.

Aflöningen till justitieombudsmannen och hans kansli m. m.

Vid Riksdagen 1809—1810 uppdrogo Ständerna åt statsutskottet att afgifva utlåtande och förslag angående lön och respenningar för justitieombudsmannen samt aflöning för hans kansli och vaktbetjäning. I anledning häraf afgaf utskottet memorial den 16 februari 1810.

Utskottet yttrar däri till en början: »Då statsutskottet skolat föreslå justitieombudsmannens lönevillkor, har utskottet icke kunnat undgå att fästa nödig uppmärksamhet å vikten och ansvaret af hans ämbete och dess vidsträckta omfattning, som efter dess instruktion förutsätter den mest trängna och oafbrutna verksamhet och sysselsättning. Och som justitieombudsmannens ämbetsbefattning i de flesta delar är af nära beskaffenhet med hvad Konungens justitiekanslersämbete åligger, så har statsutskottet trott sig icke böra eller kunna föreslå mindre lönevillkor för justitieombudsmannen än hvad justitiekanslern åtnjuter».

På grund häraf föreslog utskottet, att justitieombudsmannens lön måtte fastställas till 1,600 riksdaler om året.

Till bestridande af kostnaderna för hans ämbetsresor upptogs en summa af 1,000 riksdaler banko, »som justitieombudsmannen må äga, i enlighet med 13 § uti dess instruktion, att för detta behof rekvirera och utbekomma».

I afseende å aflöningen »för den till utöfningen af justitieombudsmannens befattning nödiga ansedda betjäning, bestående af 1 sekreterare, 2 kanslisters och 1 vaktmästare», föreslog utskottet, att sekreteraren måtte undfå ett årligt arfvode af 400 rdr och hvardera kanslisten 200 rdr samt vaktmästaren 60 rdr, »dock som dessa personers tjänstgöring på längre eller kortare tid, enligt 24 § uti instruktionen, beror på justitieombudsmannens behag, och dessa personer således kunna efter omständigheterna af honom ombytas; så böra de icke åtnjuta detta arfvode längre än i proportion af den tid, de till tjänstgöring hos justitieombudsmannen blifva använda.»

Utbetalningen af löner och reseersättning borde ske genom riksgäldskontoret.

Förslagen godkändes af de tre ofrälse stånden, men adeln återremitterade memorialet med följande anmärkningar: Justitieombudsmannen syntes böra afgifva räkning å kostnaderna för sina resor, emedan det vore att förmoda, att somliga år en mindre summa härtill åtginge, än det af statsutskottet föreslagna högsta. Respenningar borde äfven anslås för den person af hans kansli, af hvilken han i afseende på ärendenas expedierande behöfde vara åtföljd. Vidare borde utsättas huru stort antal hästar hvardera under ämbetsresorna skulle bestås. Och slutligen anmärktes, att ett något betydligare arfvode än 400 rdr syntes böra anslås till justitieombudsmannens sekreterare.

Under öfverläggningen hos adeln framhölls mot de framställda anmärkningarna i afseende å reseanslaget att, då justitieombudsmannen skulle anses likställd med justitiekanslern, det icke vore erforderligt meddela särskilda bestämmelser rörande resekostnadsräkning för justitieombudsmannen. En ledamot af adeln, som yttrade sig angående resekostnaderna, anförde bland annat: »Jag tycker det justitieombudsmannen väl bör kunna låta en af sina till kansliet hörande personer åka med sig, enär efter rese-reglementet 7 hästar lära honom bestås, och icke fråga måtte blifva att han en familie skall göra de åsyftade resor; men traktamente för en kanslist torde vara nödigt att bevilja.»

På grund af återremissen afgaf statsutskottet nytt memorial den 28 februari 1810. I detta bemöttes första anmärkningspunkten med en hänvisning till instruktionens 13 §. Med anledning af den andra anmärk-

ningen hemställde utskottet, att justitieombudsmannen skulle berättigas att uti redogörelsen för reseanslaget uppföra respensionar och dagtraktamente, enligt resereglementet, för den person af hans kansli, hvilken han vid resors anställande kunde finna nödigt att medtaga. I fråga om tredje anmärkningen anförde statsutskottet, att som likmätigt 63 § riksdagsordningen justitieombudsmannen under sin tjänstetid ansåges i alla afseenden lika med Konungens justitiekansler, så syntes han ock böra njuta lika antal hästar och dagtraktamente som justitiekanslern enligt resereglementet af den 27 oktober 1807, nämligen skjuts efter 7 hästar och 2 rdr om dagen i dagtraktamente. Om sekreteraren åtföljde honom, borde denne äga beräkna skjuts efter 3 hästar och i dagtraktamente 36 sk.; följdes han åter af någon af kanslisterna, borde denne få beräkna 2 hästar och 18 sk. i dagtraktamente.

Hvad den föreslagna sekreterarlönen angick yttrade utskottet, att denna vore högre än hvad i rikets kollegier i allmänhet utginge för motsvarande befattning (333 rdr). Om emellertid sekreteraren tillika tjänstgjorde såsom sekreterare hos tryckfrihetskommittéer, borde tilläggas honom ett särskildt arfvode af 200 rdr om året.

Statsutskottet upptog äfven i sitt nya memorial till behandling frågorna om ämbetslokal för justitieombudsmannen äfvensom om medel till skrifmaterialier samt till ljus och ved för de blifvande ämbetsrummen, och föreslog till bestridande af kostnaden härför ett årligt belopp af 300 riksdaler. — Anslag beviljades i enlighet med utskottets förslag.

År 1815 beviljade Riksdagen för justitieombudsmannen och tjänstgörande vid hans expedition löneförhöjning i likhet med hvad för öfriga penninglöntagande ämbets- och tjänstemän beviljats (d. v. s. med vissa procent af utgående lönen).

I samband med framställning om arfvode till justitieombudsmannen, hofrättsrådet Landins vikarie föreslog Kungl. Maj:t vid 1834—1835 års Riksdag att, enär hvarken i grundlagarna eller genom någon annan författning vore stadgadt, huruvida den ämbets- eller tjänsteman, som blefve förordnad till justitieombudsman, vore skyldig att till den, som under tiden bestred hans förut innehafda tjänst, afstå någon eller några af de till denna senare tjänst hörande löneförmåner, bestämmelser gällande jämväl för framtiden därom måtte meddelas.

I den skrifvelse, som Ständerna med anledning häraf afläto till Kungl. Maj:t, anfördes bland annat, att Ständerna funnit, att meddelandet af en bestämd och för alla fall gällande föreskrift i berörda hänseende skulle leda till alltför stor ojämnhet i justitieombudsmannens aflöning, såsom en följd af de olika lönevillkor, denne ämbetsman förut i statens tjänst kunde

hafva uppburit; och då någon synnerlig olägenhet icke vore att befara, om regleringen härmed verkställdes från riksdag till riksdag, hade Ständerna trott, att frågan, huruvida en justitieombudsman skulle afstå någon eller några förut innehafvande löningsförmåner, lämpligast vid hvarje särskildt fall kunde af Ständerna prövas och afgöras; hvadan och enär beträffande den nu väckta frågan justitieombudsmanslönen med tillägg af en hofrättsrådslön föga öfverstege hvad som justitiekanslern å stat bestodes, Ständerna bifallit, att justitieombudsmannen Landin finge fortfarande tillgodonjuta sin förut innehafvande hofrättsrådslön, och att som arfvode åt den som efter honom adjungerades till ledamot i hofrätten anvisades 400 riksdaler att utgå från riksgäldskontoret, så länge hofrättsrådet Landin fortföre att vara justitieombudsman.

Vid Riksdagen 1840—1841 bestämde Ständerna lönen för justitieombudsmannen till ett lika belopp med hvad justitiekanslern uti ordinarie löneinkomst enligt gällande stat åtnjöt, hvarvid likväl skulle iakttagas, att om den person, som utsågs till justitieombudsman, förut innehade tjänst på rikets stat, han ägde bibehålla därmed förenad aflöning och därutöfver endast uppbara så stort belopp, som erfordrades till fyllnad uti den för justitieombudsmannen sålunda fastställda lönen; samt att däremot till den person, som utsågs att förrätta justitieombudsmannens förut innehafda tjänst, komme att från riksgäldskontoret utbetalas ett arfvode, hvilket skulle, för den händelse justitieombudsmannen vore ledamot uti ett kollegialt ämbetsverk med flere aflöningsgrader för ledamöterna, motsvara hälften af den lägsta ledamotslönen, men eljest halfva beloppet af den tjänsten åtföljande ordinarie lön.

Under samma Riksdag, som lönen sålunda bestämdes för justitieombudsmannen, väcktes äfven förslag om reglering af lönerna för den vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition anställda personalen. Framställningen blef emellertid afslagen. Enligt statsutskottets i anledning af förslaget verkställda utredning utgingo lönerna till ifrågasvarande personal på följande sätt:

	kontant	spannmål
till sekreteraren hos justitieombudsmannen	600 rdr	66 t:r
» sekreteraren vid tryckfrihetskommittén	270 »	37 »
» 2 kanslisters med 270 riksdaler kontant och där- under beräknade 37 tunnor spannmål för hvar- dera	540 »	74 »
» en vaktmästare	175 »	19 »
eller tillhopa	1,585 rdr	196 t:r

För den under lönerna beräknade spannmål åtnjöts förhöjning i den mån riksmarkegången öfversteg 4 rdr 24 sk. Med hänsyn till spannmålspriset uppgingo på grund häraf aflöningarna för 1840 till sammanlagdt 2,346 rdr 12 sk.

Vid 1853—1854 års Riksdag ökades lönen för sekreteraren hos justitieombudsmannen med det för tryckfrihetskommitténs sekreterare på dåvarande stat uppförda belopp, och skulle lönen därefter utgå med en till rundt tal jämnad summa af 1,200 rdr emot skyldighet för justitieombudsmannens sekreterare att jämväl bestrida de göromål som ålägo tryckfrihetskommitténs sekreterare. Därest sekreteraren förut innehade tjänst på rikets stat, skulle vid uppbärandet af lönen samma villkor och förbehåll äfven iakttagas, som voro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen i enahanda fall.

Nästa lönereglering ägde rum vid 1856—1858 års Riksdag. Lönen bestämdes härvid för justitieombudsmannen till 7,000 rdr, eller till lika belopp som justitiekanslerns aflöning enligt den af Riksdagen antagna statsregleringen. Därest justitieombudsmannen förut innehade tjänst på rikets stat, skulle han, i motsats till hvad förut tillämpats, vara skyldig att frånträda den därmed förenade löneinkomsten, så länge han uppbar justitieombudsmanslönen. Undantag från denna bestämmelse skulle dock äga rum för den dåvarande justitieombudsmannen.

Utöfver den fastställda aflöningen skulle den justitieombudsman, som före detta ämbetes tillträdande icke var bosatt i hufvudstaden, äga att såsom flyttningshjälp uppbära från riksgäldskontoret 1,500 rdr.

För kansli- och vaktbetjäningen skulle aflöningen utgå, från 1858 års början med följande årliga belopp, nämligen:

för sekreteraren med	2,500 rdr.
» hvardera af två kanslister med	1,000 »
» vaktmästaren med	500 »

Sekreteraren skulle, utan särskild ersättning, jämväl bestrida de göromål, som tillhörde sekreterarbefattningen hos tryckfrihetskommittén. Därest sekreteraren förut innehade tjänst på rikets stat, skulle vid uppbärandet af ofvanberörda aflöning samma villkor och förbehåll iakttagas, som voro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

Till kostnader för justitieombudsmannens ämbetsresor anslogos 2,000 rdr.

För upphandling af skrifmaterialier och för andra expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition anvisades ett årligt belopp af 500 rdr.

Efter Riksdagen 1856—1858 hafva löneregleringar förekommit: vid Riks-

dagarne 1862—1863, då aflöningen till sekreteraren höjdes till 3,500 rdr samt för den ene af kanslisterna, som tillika skulle hafva skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, till 2,000 rdr samt för vaktmästaren till 600 rdr, 1874, en mindre reglering, 1876, vid hvilken Riksdag lönen för justitieombudsmannen fastställdes till 8,000 kronor och tillika medgafs, att till befordran af göromålens gång inom justitieombudsmansexpeditionen finge utanordnas det till en kanslist anslagna arfvode af 1,000 kronor för år, 1878, då aflöningen uppfördes för sekreteraren till 4,500 kronor, för en kanslist till 3,000 kronor, jämte ålderstillägg för dessa med 500 kronor efter resp. 5 och 10 år, för en kanslist till 2,500 kronor samt för en vaktmästare till 800 kronor jämte ålderstillägg för den sistnämnde å 100 kr. efter 5 år, 1903, då vaktmästarens lön reglerades, samt 1908 och 1909. Vid 1908 års Riksdag fastställdes lönen för justitieombudsmannen till 11,000 kronor, och 1909 reglerades lönerna för expeditionspersonalen, hvarvid den ena kanslistbefattningen indrogs och den andra tjänsten med denna titel benämndes registrator och kanslist. Lönerna fastställdes till följande belopp: för sekreteraren till 6,000 kronor, för registratorn och kanslisten 4,000 kronor, med två ålderstillägg för dessa hvardera å 500 kronor efter resp. 5 och 10 år, samt för vaktmästaren 1,100 kronor med ett ålderstillägg å 100 kronor efter fem års tjänstgöring. Vidare anvisade Riksdagen, i stället för den indragna kanslisttjänsten, ett årligt anslag af 4,000 kronor att af justitieombudsmannen, emot behörig redogörelse, användas till befordrande af göromålens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m.

I afseende å villkoren för senast beviljade aflöningars åtnjutande gälla i sak samma villkor som de förut nämnda. Till dessa bör emellertid läggas, att enligt 25 § i instruktionen för justitieombudsmannen denne har att, under det han af svår sjukdom eller annat laga förfall är hindrad att förestå sitt ämbete, till sin ställföreträdare afträda hälften af sin ägande lön.

Anslaget till expenser vid justitieombudsmannens och tryckfrihetskommitténs expedition höjdes 1906 till 1,000 kr. och 1909 till 1,200 kronor.

Justitieombudsmansämbetets innehafvare och deras ämbetsverksamhet.

Under det sekel, som förflutit efter justitieombudsmansämbetets inrättande, hafva ej mindre än 22 personer varit förordnade till innehafvare af ämbetet. Såsom framgår af de här nedan intagna biografiska notiserna om de särskilda justitieombudsmännen, har ämbetstiden för några af dem

varit mycket kort; i ett och annat fall har på grund af afsägelse eller dödsfall den till ämbetet valde ej ens kommit att tillträda detsamma.

Till belysande af justitieombudsmännens verksamhet lämnas, efter de biografiska notiserna, för hvarje justitieombudsman en redogörelse för de af honom gjorda framställningar till Kungl. Maj:t eller Riksdagen, i ämbetsberättelserna förekommande allmänna uttalanden angående lagskipning och lagstiftning m. m. äfvensom för anställda åtal. Efter hvarje framställnings eller åtals rubrik har intagits uppgift om resultatet af framställningen eller åtalet. Framställningar, uttalanden och åtal hafva för vinnande af öfverskådlighet numrerats hvar för sig med löpande nummer-följd inom hvarje särskild grupp.

För antalet af de under det gångna århundradet till justitieombudsmannen ingifna klagoskrifter och för de af justitieombudsmännen afgifna ämbetsberättelser redogöres i särskilda bilagor, och har tillika i en bilaga intagits uppgifter angående justitieombudsmännens funktionstid och deras suppleanter m. m. Dessa senare uppgifter äro hämtade från ett konstitutionsutskottets betänkande af år 1898 med komplettering för den tid, som förflutit efter det betänkandet afgafs.

Såsom förut nämnts, var den förste som af Riksdagen förordnades till justitieombudsman

L. A. Mannerheim.

Friherre Lars August Mannerheim föddes den 15 oktober 1749, blef 1764 student vid Uppsala universitet och erhöll efter avslutade akademiska studier 1769 anställning i Kungl. Maj:ts kansli, hvarest han efter hvart annat avancerade till protokollssekreterare, förste protokollssekreterare och slutligen år 1781 till förste expeditionssekreterare vid inrikes civilexpeditionen.

På grund af de politiska förhållandena och särskildt händelserna vid 1789 års Riksdag, som han såsom hufvudman för sin ått bevistade, tog han samma år afsked från ämbetsmannabanan. Han ägnade sig därefter hufvudsakligen åt skötseln af sina bruks- och landtegendomar. Emellertid deltog han äfven i 1792 års Riksdag och utsågs af sitt stånd till ledamot af Riksdagens hemliga utskott. Flera gånger valdes han till revisor af Rikets Ständers diskontverk samt banko- och riksgäldsverken. År 1805

blef han af brukssocietetens deputerade utsedd till fullmäktig i järnkontoret, hvilken plats han sedermera, med ett kort afbrott, innehade till ett år före sin död.

Då statshvälfningen år 1809 inträffade, var Mannerheim en af dem som kraftigast understödde införandet af det nya statsskicket. Vid den i maj 1809 sammanträdande Riksdagen blef han ordförande i det konstitutionsutskott, som hade att afgifva förslag till nya grundlagar.

Såsom förut nämnts valdes han den 1 mars 1810 till förste innehafvare af det nyskapade justitieombudsmansämbetet, hvilket ämbete han sedan på grund af upprepade omval oafbrutet innehade till år 1823, då han på grund af sin framskridna ålder (74 år) förklarade sig vilja afgå.

Vid Riksdagen sistnämnda år framställdes för första gången anmärkningar mot Mannerheims ämbetsförvaltning. Efter föredragning af justitieombudsmannens ämbetsberättelse hos ridderskapet och adeln den 18 februari 1823 yttrade sig nämligen herrar P. G. Cederschjöld, friherre C. H. Anckarswärd och grefve F. B. von Schwerin i den riktning att åtskilliga ämnen, som enligt instruktionen för justitieombudsmannen bort vara föremål för hans ämbetsbefattning, icke voro upptagna i ämbetsberättelserna. Särskildt saknades förslag till afhjälpande af bristerna i lagstiftningen samt utredning om lagskipningens och tryckfrihetens tillstånd m. m. Friherre Anckarswärd framhöll dessutom, bland annat, att hvad som enligt hans uppfattning varit afsikten med justitieombudsmansämbetets instiftande, nämligen att det skulle »fylla luckan af representationens femåriga överksamhet», och »under mellantiderna af representationens sammanträden bilda ett stadigvarande organ af representationen», icke gått i uppfyllelse.

I ett längre anförande den 13 mars bemötte Mannerheim de gjorda anmärkningarna och anförde slutligen:

»Den yttrade meningen, om egentliga afsikten med inrättandet af justitieombudsmansämbetet, instämmer icke med det konstituerande utskottets vid 1809 års Riksdag. Utskottet hade sig bekant de sällsamma förhållanden, som under forna styrelseformer ägt rum, därigenom att justitiekanslern var en af Konungen och dess befallningar, vare sig till aktiv åtgärd eller till överksamhet, beroende ämbetsman, som, i följe af blott välbehag, tillsattes eller entledigades. Det lät sig vara angeläget att för framtiden förekomma möjliga återkomsten och verkningarne af sådane forna förhållanden, och då det icke borde vägras Konungen att äga en högste ombudsman, föreslog det enligt regeringsformens 96 § creérandet af en ämbetsman, tillsatt af Riksens Ständer, oberoende af Konungen, beroende af endast lagen, men också vid ansvar, dess stadigande under-

kastad; en ämbetsman, hvilken förnämligast ålåg tillsynen öfver lagarnes verkställighet, af domare, ämbets- och tjänstemän; som ägde att vid vederbörlige domstolar tilltala sådane ibland dem, som uti sina ämbetens utöfning af våld, mannamån, eller annan orsak någon olaglighet begå, eller underlåta att sina ämbetsplikter behörigen fullgöra; en ämbetsman till hvilken klagande öfver någon af förenämnde kunde vända sig utan att befara att blifva afvist; som borde föra talan med anledning af Riksen Ständers i 106 § regeringsformen förvarade rättigheter, med mera, som grundlagarne och instruktionen innehålla. Skulle åter nu meningen vara: att justitieombudsmannen, uti insikter och förmåga, borde æquivalera kommittéen öfver författandet af en ny civil- och kriminal-lag; kommittéerne till revision af författningarne rörande näringarne och öfver de administrativa verkens organisation; att han (för att nyttja författarens ord) borde under sina resor hafva funnit någon eller några hufvudsatser till den förlägenhet och vanmakt, hvilkas tillvarelse flere anmält, andre bestridt; att han, under representationens 5-åriga översamhet, skall vara en alltid levande och städe tillvarande laglig organ för en i själfva statsförfattningen grundad opposition; att alla föremålen för Riksen Ständers hela verksamhet äro till justitieombudsmannens omvårdnad öfverlämnade under mellantiden af representationens sammanträden; att justitieombudsmannen skulle fylla den så kallade luckan af Riksen Ständers 5-åriga översamhet; om ändteligen meningen vore, att justitieombudsmannen skulle befattna sig med ämnen af så mångsidig beskaffenhet, af så vidsträckt och maktpåliggande omfattning; då bekänner jag uppriktigt, att jag därtill saknar erforderlig clairvoyance.

Efter 25 års obemärkt lefnad, utan publik tjänst, återförde mig kända händelser till deltagande i fäderneslandets angelägenheter, hvilkas förändrade skick började med denna dagen för 14 år sedan, och vid 1809 års Riksdags slut öfverlämnades mig det högsta förtroende Riksen Ständer till enskild man kunna anförtro. Normen för mitt handlingssätt i ämbetet blef och borde blifva: *'Nec vultus principis, nec civium ardor'*. Jag har ock hvarken provocerat Konungens misshag, eller sökt folkets gunst. Jag har aldrig nedlagt klagomål som förtjänt åtgärd. I mina ämbetsberättelser och i remisser till åtal har jag sorgfälligt undvikit att inblanda förolämpande omdömen. ty jag vet, att jag är skyldig vördnad för min öfverhet. aktning för medborgares rättmätiga fordringar.

Trogen den regeln: att den som hafver ett ämbete, han akte därpå, har jag icke någon tid, icke under hvad förevändning som helst, undandragit mig vården af ett viktigt och ansvarigt kall, förbehållande mig endast det lukrativa därpå. Man vill sakna Riksen Ständers bifall till mitt

sätt att förvalta ämbetet; ett oafbrutet förtroende under 4 infallne Riksdagar sedan mitt första inväljande, utmärker det då ett ogillande?

Under medvetande af efter förmåga mot fäderneslandet uppfyllda plikter, skall jag nu, vid en ålder, som påminner om hvila, med tillfredsställelse emotse den stund, då till en annan öfverlämnas ämbetet med detsamma åtföljande anseende, öfvertygad att ett godt samvete och ett obefläckadt namn icke äro i behof af en lysande yta».

I adelns protokoll läses att flera yttrade härtill sitt bifall.

De gjorda anmärkningarna hade jämte ämbetsberättelsen remitterats till lagutskottet, som emellertid icke ansåg sig behörigt att afgifva något omdöme om justitieombudsmannens ämbetsförvaltning. Anmärkningarna föranledde ej vidare åtgärd.

På motion af enskild riksdagsman beslöto Ständerna vid nyssnämnda Riksdag att såsom ett erkännande åt den man, som i 14 år beklädt justitieombudsmansämbetet, tilldela honom en del af lönen i pension.

En minnestecknare (A. G. Mörner, åminnelsetal öfver Mannerheim inför vetenskapsakademien år 1837) har om Mannerheim såsom justitieombudsman uttalat följande omdöme: »Lika skild ifrån det slags lycksökeri, hvilket sträfvar efter folkgunst, som ifrån det, hvilket fruktar att göra sig ovänner eller att misshaga de maktägande, upptog han intet mål därför att det blifvit ett talämne för dagen — — —. Han rättade sina åtgärder endast efter sakens beskaffenhet och ställning samt lagens kraf, utan anseende till personen, och var måhända, vid frågan om möjliga uraktlåtenheter, strängare emot vänner och bekanta än emot personer hvilka för honom voro helt och hållet främmande.» Om Mannerheim såsom medborgare och enskild man yttrar samme minnestecknare bland annat: »Sällan har någon varit, genom lynne och tänkesätt, äfvensom genom den ställning han i enlighet därmed inom samhället intagit, mera än han *själfständig* — —. Hans första bekantskap var måhända mera kall än förekommande, utan tvifvel emedan han genom en lång erfarenhet inhämtat, huru få ibland mängden äro att värdera».

År 1818 kallades Mannerheim till hedersdoktor af juridiska fakulteten i Uppsala och 1835 till ledamot af vetenskapsakademien. Han afled efter ett långsamt aftynande i Stockholm den 18 mars 1835.

Framställningar.

A. Till Kungl. Maj:t.

1. Den 21 november 1811, angående fullständigare och noggrannare anteckningar i fånglistor och namnrullor på fångar samt skyldighet för domare

att i fall, då häktad person efter inställelse vid domstol af en eller annan anledning ej återförpassas till fängelset, att om orsaken härtill underrätta kommandant eller Konungens befallningshafvande.

(Ej intagen i ämb.-ber.)

Framställningen föranledde en erinran om domares skyldighet att tillkännagifva när fångar lösgifvas.

2. Den 28 november 1811, angående åtgärder till förbättrande af fängelseväsendet.

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 55 i bibang till rikståndens protokoll.)

Den 4 mars 1813 utfärdade Kungl. Maj:t cirkulär i ämnet till samtliga Konungens befallningshafvande.

3. Den 23 januari 1813, angående förbättrad anstalt med arbetsfångar på rikets fästningar.

(Ämb.-ber. för 1813, sid. 7.)

I anledning häraf meddelade Kungl. Maj:t den 28 maj 1813 föreskrifter, huru förfaras bör med sådana manspersoner, hvilka för sysslolöshet eller i brist af lagligt försvar på behaglig tid dömas till fästningsarbete eller till intagande på det s. k. allmänna arbetshuset i Karlskrona.

4. Den 9 februari 1814, angående förfarandet med kvinnor, som för sysslolöshet eller bristande försvar hållas häktade på spinnhus eller andra allmänna arrester.

(Ämb.-ber. för 1814, sid. 9.)

Kungl. Maj:t meddelade i anledning af denna framställning föreskrifter genom cirkulärbref till Konungens befallningshafvande.

5. Den 14 november 1814, angående förklaring af 4 § i skogsordningen af den 1 augusti 1805 i fråga om lösen för resolutioner i skogsutsyningsmål.

(Ämb.-ber. för 1814, sid. 15.)

Den 11 januari 1815 lämnade Kungl. Maj:t i anledning häraf det svar, att som förordnande i saken meddelats redan den 4 oktober 1814 genom cirkulärbref till landshöfdingarna, så ansågs vidare åtgärd icke erforderlig.

6. Den 20 oktober 1814, angående åtgärder för underlättande af nybyggens anläggande i de nordliga länen m. m.

(Ämb.-ber. för 1814, sid. 19.)

Framställningen remitterades till kammarkollegium och statskontoret, men synes därefter icke hafva föranledt vidare åtgärd.

7. Den 10 december 1814, med hemställan om förbättradt reglemente för justitierevisionsexpeditionen samt kontroll öfver dit inkommande måls ordentliga föredragning och domars utfärdande.

(Åmb.-ber. för 1816, sid. 6.)

Den 5 april 1815 meddelade Kungl. Maj:t, att i vissa fall ändring redan vidtagits och att i öfriga afseenden ändring ej ansetts erforderlig.

8. Den 21 februari 1815, angående föreskrift att ingen af det från kriget hemkomna extra roterings-, förstärknings- och beväringmanskap finge enligt värfningsstadgan såsom saknande laga försvar dömas förfallen till krigstjänst.

(Åmb.-ber. för 1816, sid. 5.)

Kungl. Maj:t utfärdade föreskrift i enlighet med den gjorda framställningen.

9. Den 4 april 1816, i anledning af mot J. O. framställd anmärkning däröfver att han aflagt besök i högvakten för att göra sig underrättad om förhållandet med en officers arrestering. Skrifvelsen, ställd till kronprinsen, är affattad på franska och lyder enligt i J. O:s registratur intagen öfversättning sålunda:

»Till H. K. H. Sveriges och Norriges Kronprins.

För den person, som börjar tvista med sin like, skall ej felas utrymme; befinner han sig åter i tvist med Fursten, skall han knappast hafva nog plats att derpå sätta sina fötter, men det kunde ock vara tillräckligt, om fråga vore att urskulda sig för en menlig beskyllning.

E. K. H. torde lätt finna, att jag ämnar yttra mig om mitt förfarande den 25 i sistl. månad i Corps de Garde vid Slottet. E. K. H. har ännu endast hört den motsatta sidan. Har väl denna afgifvit en noggrann berättelse? Skola ej de officiöse bemödat sig att för E. K. H. framställa saken på ett skeft sätt, likasom om Justitie Ombudsmannen ville sätta sin lilla embetsmannas myndighet lika högt som Furstens makt. Jag är okunnig, om så är, men det är möjligt.

E. K. H. kan sjelf bedöma det, om E. K. H. värdigas taga kannedom om den brevexling, som ägt rum mellan Baron Björnstjerna och mig. Den bifogade öfversättningen deraf är noggrann äfvensom innehållet af samtaleet uti Corps de Garde. Om de dokumenter, som man kunnat framlägga för E. K. H., derifrån skilja sig, brista de i noggrannhet.

Sedan jag inhämtat af Baron Björnstjernas 1:sta Bref, att ordres om Hazelii insättande i arrest emanerat direkte från E. K. H., var det ej svårt för mig att inse, det hufvudpunkten beror af den frågan: om jag ej var underrättad om denna omständighet vid det tillfälle, då jag besökte Corps de Garde.

Då Justitie Ombudsmannen ej kände anledningen ej heller de ordres, som E. K. H. meddelat rörande militairen, nödgades han hålla sig till ryktet. Men ryktet vanställer ofta det verkliga förhållandet, isynnerhet för en person, som lefver så litet med menniskor, som jag; det missleder ännu oftare i detaljerna, och detta har äfven inträffat i afseende på den väsentliga punkten, att ordena hade kommit från E. K. H. sjelf. Då å andra sidan ryktet brast i bevis mot mig, så måste man söka sådana i mitt förra handlingssätt. Är då detta handlingssätt så beskaffadt, att jag gerna skulle vilja handla emot Eders Kongl. Höghets önskningsar? Jag vädjar till E. K. H. sjelf, till mitt fädernesland och mina medborgare.

För att meddela E. K. H. det, som har passerat, vågar jag öfverlemnna följande öfversigt:

Jag känner, att en eländig, en osvensk, vid namn Natt och Dag, måste vara författare till en smådeskrift af den beskaffenhet, att den bordt kosta honom lif, ära och gods. Jag finner sanningen häraf derigenom att jag tagit kännedom af den angivelse, som låg till grund för stämningen mot honom att infinna sig inför Hofrätten. Man påstår, att Hazelius har underhållit förbindelse med honom genom brevexling, och att han bordt hafva blifvit arresterad. Har man satt honom i fängelse såsom medbrottslig med Natt och Dag, eller är det blott en militärisk bestraffning? Detta var den högst enkla anledningen till mitt besök i Corps de Garde och mina där gjorda frågor i detta afseende, hvilka ej varit mer än 2:ne, nemligen: 1:o) Är Hazelius här i arrest? 2:o) Huru lång tid har han varit här? Dessa frågor, hvartill jag ansåg mig berättigad, kunna efter Baron Björnstjernas förmodan hafva verkan på disciplinen och den goda ordningen hos militairen; de skulle kunna väcka misstanken, att E. K. Höghet vore i stånd att öfverträda lagarne, och anses underkastad Justitie Ombudsmannens uppsigt. I sanning, om man moget öfverväger naturen af dessa slutsatser, och hvad som finnes graverande och obetänksamt i de grundlösa beskyllningarne, skulle man kunna önska, att Mars' arm alltid åtföljdes af Minervas sköld.

Men, torde man säga, Justitie Ombudsmannen hade bort vända sig, ej till Gardes Officeraren, utan till Öfver Ståthållaren Grefve Mörner, Garnizonens Commendant.

Härpå svarar jag:

Då ingen bestämd anvisning var mig föreskrifven eller meddelad, har jag betjenat mig af samma utväg som under den tid, då Baron Sköldebrand, Öfverste Peyron, Grefve Adlercreutz etc. och äfven Grefve Mörner voro Commendant, och ingen af dessa Herrar hafva funnit något att deremot invända. Jag vädjar till deras vittnesbörd bland dessa Herrar, som ännu lefva. Jag har förfarit på enahanda sätt för några veckor sedan vid tillfälle af en bondes

häktning, och Gardes Officeren har svarat mig, att denne bonde genast blifvit öfverlemnad till Poliskammarens åtgärd. Bönder, Juridiska, Ecclesiastika m. fl. Embetsmän, alla äro medborgare.

Jag vet alltför väl, att, hvad angår Officerare och andra Militairer, en mängd saker finnas i Reglementet för armeen och uti de militära författningarne och instruktionerna, som icke på något sätt tillhöra min embetsåtgärd; men om t. ex. en Officer eller en Chef undanhåller den aflöning, som tillkommer soldaterna, om han ålägger ett kroppsstraff utan att iakttaga de föreskrifna formaliteterna, om han låter en extra bestraffning räcka utöfver den tid, som i hvarje fall är bestämd; säkerligen bör denne förstörare af god ordning, ehuru Militaire, kunna ställas till ansvar af en allmän åklagare sådan som Justitie Ombudsmannen.

Denne Embetsman synes icke öfverträda lagarne, icke ens försiktighetens föreskrifter, då han, inskränkande sig till enkla underrättelser och icke på förhand dömande något om saken, ej företager sig något annat än att å Embetets vägnar skaffa sig underrättelse, om en häktad person behöfver, eller ej, hans biträde mot någon Konungens Embetsman. Men visserligen (detta kan dock icke på minsta sätt vara rigtadt mot Baron Björnstjerna) skulle jag finna ganska enkelt, att då denna allmänna Åklagare och den representant, som motionerade hos Rikets Ständer, att den förra Kongl. Familjens rätt till Kronan måtte helt och hållet upphöra, äro en och samma person, det bör finnas ett visst antal andra personer, som äro glada att kunna på ett eller annat sätt insinuera, att Justitie Ombudsmannen endast kan begå synder mot den Hel. Ande; nog dåraktiga att ej inse, huru mycket denne individ, om det är en moralisk personlighet, bör, efter ett sådant steg, i dubbelt mått vara fästad vid den nya Dynastien, det kraftiga stödet för detta samma fädernesland, som han genom sin förenämnde motion ville rädda.»

10. Den 1 maj 1816, angående påföljden för underdomare vid uraktlåtenhet att till Konungens befallningshafvande eller domstol inom stadgad tid aflämnas rannsaktionshandlingar angående häktad, som förvisats till annan domstol.

(Ämb.-ber. för 1816, sid. 33.)

Den 22 maj 1816 aflät Kungl. Maj:t bref till Svea och Göta hofrätter m. fl., innefattande förklaring öfver kungl. brefven den 18 november 1762 och den 15 april 1774.

11. Den 14 november 1816, angående förbättring af fängelserummen i Varbergs fästning samt beredande af sysselsättning åt fångarne därstädes äfvensom angående utvidgning af allmänna arbetsinrättningen i Karlskrona och ordnandet i öfrigt af fängelseförhållandena i denna stad.

(Ämb.-ber. för 1816, sid. 45.)

I särskilda bref den 11 mars och den 13 maj 1817 lämnade Kungl. Maj:t J. O. meddelande om vidtagna åtgärder till fångvårdens förbättrande. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1817, sid. 2.)

12. Den 15 april 1817, i anledning af krigskollegii beslut att advokatfiskalen därstädes ej skulle äga aktoratsrättighet uti andra leveransfrågor än dem kollegium pröfvat böra öfverlämnas till laga utförande. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1817, sid. 3.)

Den 17 juni 1817 lämnade Kungl. Maj:t J. O. meddelande, att Kungl. Maj:t förordnat om ändring i vissa afseenden af krigskollegii beslut.

13. Den 23 november 1820, angående föreskrift om viss tid för expedierande till vederbörande exekutorer af Kungl. Maj:ts utslag i anledning af häktade personers besvär eller nådeansökningar.

(Ej intagen i ämb.-ber.)

Framställningen synes icke hafva ledt till någon åtgärd.

14. Den 11 december 1820, angående upphäfvande i vissa fall eller jämkning af en del såsom föråldrade och olämpliga ansedda bestämmelser i gällande skråordning och handelsreglementen.

(Ej intagen i ämb.-ber.)

Kungl. Maj:t beslöt den 20 februari 1823, att handlingarna i ärendet skulle öfverlämnas till Rikets Ständer för att tagas i öfvervägande i sammanhang med den allmänna frågan om näringsfriheten.

15. Den 26 januari 1821, angående åtgärder till förekommande af obehörigt dröjsmål med föredragning af målen i högsta domstolen.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 9.)

I anledning häraf utfärdade Kungl. Maj:t föreskrift, att i den redogörelse föredragandena hade att hvarje år aflämna till justitiekanslern skulle upptagas, i afseende på oafgjorda mål, jämväl tiden då de inkommit till justitieexpeditionen.

B. Till Riksdagen.

16. Angående ändring i auktionskammarordningen i hvad angår slagafgift vid auktioner.

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 45 i bih. till riksståndens protokoll 1812.)

Framställningen bifölls af Riksdagen. Enligt beslut den 23 december 1812 förklarade emellertid Kungl. Maj:t, att vid hvad förut stadgadt blifvit horde förblifva.

17. Angående ändrade lagstadganden rörande sättet för mätning och vägning af spannmål. (Förordningen om mål, mått och vikt af den 29 maj 1739.)

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 46 i bih. till riksståndens protokoll 1812.)
Framställningen vann ej Ständernas bifall.

18. Angående ytterligare föreskrift i afseende på villkoren för intecknings erhållande.

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 47 i bih. till riksståndens protokoll 1812.)
Framställningen afslogs.

19. Angående lösen för gravationsbevis.

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 47 i bih. till riksståndens protokoll 1812.)
Beslut fattades i enlighet med framställningen, och den 10 december 1812 utfärdade Kungl. Maj:t kungörelse i ämnet.

20. Angående åtgärder till förebyggande af alltför låga värdens åsättande vid houppteckning m. m.

(Ämb.-ber. för 1811, sid. 49 i bih. till riksståndens protokoll 1812.)
Framställningen vann ej Riksdagens bifall.

21. Angående konstituerande af en extra division vid Göta hofrätt för minskande af antalet balanserade mål.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 3.)

Då Kungl. Maj:t, efter det J. O. aflämnat sin framställning, vidtagit åtgärder för afhjälpande af ifrågavarande balans, föranledde framställningen ej någon åtgärd från Riksdagens sida.

22. Angående tillägg till kungl. förordningen den 28 juni 1798 ang. lagsökning mot löftesmän.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 5.)

Framställningen bifölls af Rikets Ständer. Den 29 juli 1812 utfärdade Kungl. Maj:t föreskrifter i ämnet.

23. Angående förklaring öfver 7 kap. 1 § jordabalken, rörande hvad bördeman, viderbo eller nabo i stad ålåge för att förvara sin börds- och lösningsrätt till jord, hus eller tomt i stad.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 6.)

Framställningen bifölls af Riksdagen. Kungl. Maj:t utfärdade den 29 juli 1812 erforderliga föreskrifter.

24. Angående upphäfvande af 5 mom. i leuterationsstadgan af den 22 mars 1803, i fråga om skyldighet för öfverdomstolar att i vissa mål underställa deras utslag Kungl. Maj:ts pröfning före utslagens utfärdande.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 7.)

Riksdagen godkände förslaget. Efter förnyad framställning i ämnet af Rikets Ständer utfärdades den 8 september 1829 kungl. cirkulär till hof- och öfverrätterna om upphörande af den dem tillagda leuterationsrätt.

25. Angående ändrade bestämmelser om markegångssättning m. m.

(Åmb.-ber. för 1814, sid. 3.)

I anledning af denna framställning samt i ämnet väckta motioner beslöt Riksdagen skrifvelse till Kungl. Maj:t, som den 20 september 1815 i samma ämne utfärdade förordning.

26. Angående ändring af 4 mom. 1 § tryckfrihetsförordningen.

(Af J. O. till konstitutionsutskottet afgifvet förslag.)

I anledning af framställningen antogs såsom hvilande ändring af ifrågasvarande lagrum.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

1. Fängselifvets demoraliserande inflytande på fångarna.

(Åmb.-ber. 1810, sid. 5.)

2. Tillsyn och inspektion af lasarett och hospital.

(Åmb.-ber. för 1811, sid. 55 i bih. till riksständens protokoll 1812.)

3. Lösningrätt till bergsmanshemman m. m.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 4.)

4. Tolknigen af 25 § regeringsformen i fråga om Konungens rätt att eftergifva äfven kronan icke tillkommande bötesandelar.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1812, sid. 11.)

5. Om konventionen mellan prästerskapet och församlingarna på Gottland, rörande det förras lönerättigheter, samt om kronotionden därstädes.

(Åmb.-ber. för 1813, sid. 12.)

6. Utskiftning af en del kronan tillhörig utmark på Öland för förbättring af där belägna hemman och befordrande af landets odling.

(Åmb.-ber. för 1813, sid. 15.)

7. Anstalter för uppodling af större mossar och kärr uti södra delen af riket m. m.

(Ämb.-ber. för 1813, sid. 20.)

8. Nyttan och olägenheterna af den J. O. uppdragna granskningen af markegångstaxorna.

(Ämb.-ber. för 1814, sid. 3. Jfr ämb.-ber. för 1813, sid. 4, samt för 1816, sid. 3.)

9. Undersökning af grufdriften vid Ädelfors guldverk samt lämpligheten att fortsätta med grufvornas bearbetande.

(Ämb.-ber. för 1816, sid. 51.)

10. Om trädplanteringar i Skåne samt Andrarums alunverks privilegier. (Ämb.-ber. för 1816, sid. 65.)

11. Om den genom 1809 års konstitution vunna tryckfriheten och justitieombudsmansämbetets förvaltning.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 3.)

12. Lämpligheten af extraordinära domstolar och s. k. fora privilegiata. (Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 5.)

13. Om de s. k. kollegiala myndigheternas företräden i fråga om ämbetsförvaltningen framför en förvaltning af ensamstående ämbetsmän.

(Ämb.-ber. för 1822.)

Åtal.*)

1. Landssekreteraren i Skaraborgs län, för det han obehörigen uppburit lösen för resolutioner öfver ansökningar om skogsutsyning.

Landssekreteraren förklarades hafva varit oberättigad att uppbara ifrågasvarande lösen.

(Ämb.-ber. för 1814, sid. 15.)

2. Landshöfdingen och landskamreraren i Södermanlands län, för dröjsmål med afgifvande af förklaring öfver i riksgäldskontoret gjorda anmärkningar rörande bevilning af testamenten m. m.

*) Anledning saknas ej till antagande, att ytterligare några åtal anstälts utöfver de här upptagna, ehuru närmare upplysning därom ej kunnat vinnas genom de i J. O.-expeditionen befintliga handlingar.

De åtalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1814, sid. 17.)

3. Landshöfdingen och landskamreraren i Göteborgs och Bohus län, för försummelse att till riksgäldskontoret insända sammandrag öfver bevillningen för år 1813 uti nämnda län.

Landshöfdingen och landskamreraren dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 8.)

4. Konungens befallningshafvande i Gottlands län, i anledning af tvänne utaf nämnda myndighet utfärdade kungörelser. Den ena af dessa påbjöd vid vite vägfärdande att begagna vänstra sidan af vägen; och hade däri föreskrifvits, att föräldrar och husbönder skulle ansvara för de förbrytelser mot kungörelsen, som deras barn eller tjänstefolk beginge. I kungörelsen stadgad fördelning af vitet ansågs ock vara oriktig. Den andra kungörelsen afsåg förbud mot s. k. lekstugors hållande. I densamma var jämväl inryckt ett meddelande om offentligt kungörande af förekommande brottmål.

Sedan Kungl. Maj:t, efter förd klagan, förständigat Konungens befallningshafvande att vidtaga ändring af kungörelserna, lät J. O. åtalet förfalla.

(Åmb.-ber. för 1816, sid. 14.)

5. Konungens befallningshafvande i Södermanlands län, i anledning af utfärdad kungörelse om en kommenderings aftågande till Södertälje. I kungörelsen skulle intagits föreskrifter, stridande mot 4 mom. i kungl. förordningen den 4 februari 1812, rörande de indelta infanteri-regementenas beklädnadsätt.

Efter åtalets anhängiggörande ingick Konungens befallningshafvande till Kungl. Maj:t med begäran om förklaring öfver förutnämnda stadgande. Sådan förklaring lämnades ock af Kungl. Maj:t. Då Kungl. Maj:t sålunda omedelbart pröfvat de af J. O. emot Konungens befallningshafvande framställda anmärkningarna, fann J. O. ej någon domareåtgärd vidare erforderlig.

(Åmb.-ber. för 1816, sid. 19.)

6. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, i anledning därpå att en person dömts till spöstraff för vägran att utgöra kurirtjänst.

Konungens befallningshafvande förklarades hafva förfarit felaktigt.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 22.)

7. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för det en person obehörigen dömts såsom lösdrefvare till krigstjänst.

De åtalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 28.)

8. Konungens befallningshafvande i Västernorrlands län, för uraktlåtenhet att fullgöra ett Kungl. Maj:ts beslut, afseende en öfverenskommelse, hvarigenom en person åtagit sig att i stället för en annan ingå i nationalbeväringen.

Landshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 30.)

9. T. f. domhafvande i Bjäre härad, emedan han i ett brottmål tillåtit en den tilltalades son att afgifva vittnesberättelse mot sin fader.

För åtalade förseelsen dömdes t. f. domhafvanden till böter.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 32.)

10. Samme t. f. domhafvande, för dröjsmål att till vederbörande expediera rannsaktionshandlingar rörande flere häktade, som hänvisats till andra domstolar för fortsatt rannsaking.

Den åtalade dömdes till böter samt ersättnings utgifvande.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 33.)

11. Stockholms stads kämnersrätt, för bristfällig undersökning i ett brottmål och felaktig tillämpning af kungl. kontrollstadgan den 7 december 1752.

Ledamöterna i kämnersrätten dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 34.)

12. Borgmästaren i Eskilstuna, för dröjsmål att företaga till behandling ett återförvisadt rannsaktionsmål samt att till hofrätten insända handlingarna i ett underställningsmål äfvensom för uraktlåtenhet att till hofrättens arkiv aflämna småprotokoll samt att, oaktadt honom af hofrätten, justitiekanslern och justitieombudsmannen ålagda viten, besvara till honom aflåtna skrivelser.

Borgmästaren dömdes sitt ämbete förlustig m. m.
(Åmb.-ber. för 1816, sid. 40.)

13. Konungens befallningshafvande i Värmlands län och magistraten i Karlstad, för uraktlåtenhet att verkställa en Kungl. Maj:ts dom, hvarigenom en person (landssekreteraren i länet) ålagts betalningsskyldighet. I samma åtal anhängiggjordes talan mot häradshöfdingen i Väse m. fl. härads domsaga, för det han befattat sig med utgifvande af ett ämbetsbevis under erhållen tjänstledighet.

Landshöfdingen och landssekreteraren samt magistratens ledamöter dömdes till böter. Häradshöfdingen förehölls sin förseelse.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1817, sid. 9, samt för 1819, sid. 46.)

14. Landtmätare i Hallands län, för olagligt förfarande med ett stor-skifte.

Landtmätaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1817, sid. 12.)

15. Rådstufvurätten i Lund, emedan rådstufvurätten emot ägarens bestridande beviljat inteckning i fastighet för annan persons skuld.

Den klandrade åtgärden förklarades vara stridande mot lag.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1817, sid. 15, samt för 1819, sid. 48.)

16. Generaladjutanten för flottorna, statsrådet m. m. friherre Rudolf Cederström. Åtalet utfördes efter anmodan af konstitutionsutskottet vid riksrätt och afsåg, att C. *dels* uraktlåtit att, med anledning af 15 § regeringsformen, göra underdåniga föreställningar mot behandlingen i kommandomålsform af ett regeringsärende rörande instruktion för cheferna å den till bevakande af rikets kuster mot luredrejeri och tullförsvinnning år 1817 utrustade eskader, hvilken instruktion, såsom innefattande ändring uti 1724 års sjöreglemente och 1774 års seglationsordning, bort enligt 7 och 8 §§ regeringsformen i statsrådet föredragas och afgöras, *dels* tillstyrkt gillandet och utfärdandet af instruktionen, hvilken ansågs i sin tillämpning ledande till äfventyr, oreda och förluster för handlande och sjöfarande.

Riksrätten ansåg C. hafva förfarit felaktigt, men faun något vidsträcktare ansvar icke kunna C. åläggas än att han förklarades skyldig ersätta kostnad och skada, som förorsakats genom uppbringandet af ett handelshuset Skotte & Son tillhörigt skepp.

(Ämb.-ber. för 1819, sid. 3.)

17. Öfversten och chefen för Västerbottens regemente, enär han genom regementsorder meddelat föreskrifter i strid mot kungl. förordningen den 4 februari 1812 rörande indelta regementens beklädnadssätt. Sedan Kungl. Maj:t genom generalorder befallt, att ifrågavarande regementsorder skulle återkallas, bade öfversten dessutom dröjt att ställa sig Kungl. Maj:ts befallning till efterrättelse.

Öfversten dömdes till en månads suspension från tjänst och lön.

(Ämb.-ber. för 1819, sid. 33.)

18. Landshöfdingen i Malmöhus län, för det en person obehörigen förelagts viten, som sedermera utdömts.

Landshöfdingen förklarades icke hafva bort förelägga ifrågakomna viten samt ålades draga försorg därom, att den dömde återfinge de utgifna vitena.

(Ämb.-ber. för 1819, sid. 39.)

19. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, emedan ämbetet *dels* i fråga om löpande förskrifningar icke, likmätigt kungl. förordningarna den 19 maj 1756 och den 28 juni 1798, dömt gäldenär till bysättning utan i stället förordnat att sådan ägde rum blott i den händelse sedelutgifvaren vid anställd utmätning befanns sakna tillgång, *dels* i ett fall uraktlåtit utdöma vederbörlig lagsökningskostnad.

De anmärkta åtgärderna förklarades vara stridande mot lag. Ersättningskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1819, sid. 41.)

20. Bergmästaren öfver Nora och Lindes bergslag, emedan han utom domstol edligen afhört vittnen samt på grund af deras intygande, i en sak af tvistig beskaffenhet, förelagt en person vitesböter.

Bergmästaren dömdes till mistning af en månads lön.

(Ämb.-ber. för 1819, sid. 44.)

21. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, *dels* i anledning af dröjsmål med vidtagande af utmätningståtgärder, *dels* emedan Konungens befallningshafvande emot föreskrift i kungl. brefvet den 5 februari 1768 och kungl. förordningen den 22 december 1818 åsidosatt att före auktionskungörelses utfärdande underrätta bankostyrelsen om tillämnad försäljning af fastighet, i hvilken banken ägt panträtt.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 6.)

22. Konungens befallningshafvande i Värmlands län, *dels* emedan Konungens befallningshafvande i kommunikationsresolutioner angående lagsökning förordnat att kronofogden ägde af vederbörande gäldenär omedelbart uttaga visst belopp för kommunikationsbesväret, ehuru härom bort meddelas besked i slutligt utslag, *dels* för begagnandet af tryckta formulär till utfärdande af beslut i skuldfordringsmål.

De klandrade åtgärderna förklarades vara oriktiga.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 11.)

23. Landshöfdingen i Älfsborgs län, emedan han *dels* genom cirkulärorder förstärkt kronofogdarna i länet att tills vidare inhibera verkställighet af utmätningens utslag för riksdiskontverkets räkning, *dels* förstärkt landshöfdingämbetet i länet, att under hans frånvaro vissa af hans ämbetsålg-

ganden skulle blifva hvilande, medan åter andra skulle efter hans återkomst underställas hans pröfning.

Omförmälda cirkulärorder ansågs icke böra föras landshöfdingen till last. Den senare åtgärden förklarades oriktig, hvarom landshöfdingen förständigades. (Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 13.)

24. Landshöfdingen i Älfsborgs län, för dröjsmål att till landskontoret aflämna medel, som insändts till Konungens befallningshafvande.

Något ansvar ansågs ej böra äga rum för landshöfdingens förfarande i denna sak.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 20.)

25. Häradshöfdingen i Kinds härad, emedan inteckning meddelats i en fastighet till säkerhet för en köparens skuld, innan uppbud å fastigheten beviljats för köparen.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 22.)

26. Landshöfdingen i Norrbottens län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, enär han för egen vinning undanhållit till landshöfding-ämbetet ställda handlingar angående lagsökning mot landshöfdingen.

Landshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 23.)

27. Konungens befallningshafvande i Stockholms län, i fråga om företagna häktningsåtgärder och verkställd husrannsakan samt för det Konungens befallningshafvande till verkställande af ifrågavarande husrannsakan förordnat länsman i annat distrikt än det, där rannsakingen skulle hållas. Landssekreteraren åtalades dessutom för af honom verkställdt förhör med de häktade.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 29, samt för 1825, sid. 18.)

28. Konungens befallningshafvande i Örebro län, i anledning däraf att, sedan bysättningsresolution meddelats, anstånd med verkställigheten obehörigen lämnats, m. m.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter. Ersättnings-skyldighet ålades därjämte.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 36.)

29. Landshöfdingen i Kopparbergs län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, för uraktlåtenhet dels att behörigen indrifva kronans eller

riksgäldskontorets medel samt *dels* att besvara till honom från kommissarierna och fullmäktige i riksgäldskontoret aflåtna skrivelser.

Första punkten blef ej föremål för slutlig pröfning. I anledning af andra anmärkningspunkten dömdes landshöfdingen till böter.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 41.)

30. Häradshöfdingen i Lekebergs tingslag, för obehörigt uppskof med afgörandet af ett mål, samt för det att, sedan hofrätten medgifvit målets behandling vid urtima ting, tingsrätten under åberopande af sitt föregående uppskofsbeslut förklarar målet icke kunna upptagas till behandling vid urtima tinget.

Uppskofsbeslutet ansågs ej böra föranleda till ansvar, men häradshöfdingen dömdes till böter för den sistnämnda åtgärden.

(Ämb.-ber. för 1820—1821, sid. 46, samt för 1822.)

31. Sekundchefen vid lifregementsbrigadens grenadjärkår samt en löjtnant vid samma kår: mot sekundchefen, för det han *dels* i strid mot krigsartiklarna gifvit muntliga och icke i journalerna intagna order om två militärpersoners inmanande i arrest, *dels* föreskrifvit för lång arresttid, *dels* förfarit felaktigt i afseende å en fältväbels skiljande från tjänsten m. m.; mot löjtnanten, för egenmäktigt skärpande af ådömdt arreststraff.

Sekundchefen dömdes till tre månaders suspension. Löjtnanten ålades arrest.

(Ämb.-ber. för 1822.)

32. Konungens fogate, i anledning af en persons kvarhållande i häkte. Ersättningsskyldighet ålades.

(Ämb.-ber. för 1822 samt för 1826—1827, sid. 35.)

33. Tullöfverdirektören, för oriktig dom i ett tullärende.

Öfverdirektören förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1822.)

34. Magistraten i Karlskrona, emedan den vid val af revisor för borgarståndet till deltagande i revision af bankodiskontens förvaltning tillåtit tre handlande af judisk nation deltaga i valet.

Böter ådömdes de ledamöter af magistraten, som deltagit i beslutet.

(Ämb.-ber. för 1822.)

35. Häradshöfdingen i Jämtlands norra domsaga, för felaktigt förfarande vid stämpelbeläggning af handlingar.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1822.)

36. T. f. ordförande i Bräkne häradsrätt, för dröjsmål med insändande till hofrätten af rannsakningshandlingarna i ett underställningsmål. Den åtalade dömdes till böter och till ersättnings utgifvande.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 19.)

37. Häradshöfdingen i Ljunits härad, för ofullständig rannsaking i ett mål angående olofligt tillgrepp, för uraktlåtenhet att upptaga till pröfning i målet framställda ersättningsyrkanden samt för oriktig tillämpning af 17 kap. 32 § rättegångsbalken. För anmärkta förseelserna dömdes häradshöfdingen till böter.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 20.)

38. En slottsvaktmästare, två slottsknektar och en stadsuppsyningsman, för misshandel mot en uti slottshäktet i Linköping intagen person. Stadsuppsyningsmannen frikändes, men de öfriga dömdes till straff.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 23.)

39. Magistraten i Göteborg, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, för felaktighet och försummelse i utöfningen af hvad densamma såsom öfverexekutor ålegat i fråga om ett utmätningsärende. För dess felaktiga förfarande och försumlighet tilldelades magistraten en förmaning.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 24.)

40. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, i anledning af uraktlåten redovisning af utmäta, till Konungens befallningshafvande inlevererade medel. Landshöfdingen och landssekreteraren ålades betalningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 27.)

41. Konungens befallningshafvande i Värmlands län, för försummad tillsyn å ett utsökningsmål. Försummelse ansågs hafva förelegat, dock icke af beskaffenhet att bära föranleda till ansvar.
(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 30.)

42. Sjtöfullrätten i Halmstad, i anledning af ett dess förordnande att två personer, som tilltalats för olaga lossning och lastning, men icke kunnat

fällas till ansvar, skulle förblifva i häkte till dess utslaget vunnit laga kraft eller högre rätt sig yttrat i målet, äfvensom att de tilltalade skulle själfva gälda det fängstraktamente, som under tiden för dem kunde utgå.

De sjö tullrättens ledamöter, som deltagit i beslutet, dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 33.)

43. Särskild ordförande vid rådstufvurätten i Karlskrona, för obehörigt dröjsmål med avslutandet af ett konkursmål.

Den åtalade dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 35.)

44. Rådstufvurätten i Stockholm, för felaktigt förfarande i ett lagfarts- ärende samt för uraktlåtenhet att i lagfartsprotokollet ordagrant införa köpe- bref, som företeddes för erhållande af uppbud och fasta.

Rådstufvurättens förfarande i afseende å lagfartsärendet ansågs icke vara af beskaffenhet att föranleda ansvar. Däremot ålades rådstufvurätten att i lagfartsprotokollet införa företedda köpebref.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 36.)

45. Landssekreteraren i Värmlands län, för tillgrepp och förskingring af medel, tillhöriga Kungl. Maj:t och kronan, allmänna verk och inrättningar äfvensom enskilda personer. Åtalet anhängiggjordt endast delvis af J.-O.

Den tilltalade dömdes i en hot att blifva förlustig sin innehafda lands- sekreterarbeställning, ställas vid en påle å allmänt torg att skämmas i två timmar och därefter försändas till Malmö fästning att där i fem år hållas till allmänt arbete. Dessutom ålades honom ersättningsskyldighet. I samma mål dömdes landshöfdingen i länet för bristande tillsyn till viss betalnings- skyldighet.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 40.)

46. Domkapitlet i Uppsala och konsistorienotarien därstädes, i anled- ning af uraktlåtenhet att redovisa och till vederbörande aflämna influtna kollekt- och stamboksmedel.

Sedan anmäls att medlen till fullo redovisats och åtalet därför fått för- falla, blef detsamma afskrifvet.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 22, samt till Riksdagen 1828, sid. 7.)

47. Häradshöfdingen och en t. f. domhufvande i Olands härad, efter an- mälan af bankofullmäktige, för felaktigt förfarande vid behandling af ett ärende

angående pantelagfart. Banken hade i strid mot kungl. brefvet den 26 april 1776 förelagts att i ärendet förete originalskuldebref.

Häradshöfdingen frikändes, men t. f. domhafvanden dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1825, sid. 29.)

48. Häradshöfdingen i Bälunge härad, för dröjsmål med utgifvande af dom i ett konkursmål.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 34, samt för 1826—1827, sid. 41.)

49. Ordföranden i Stockholms stads kämnarsrätt, för det han under en rannsaking genom hot och misshandel sökt tvinga en tilltalad till bekännelse.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 28.)

50. Öfverståthållarämbetet, för uraktlåtenhet och dröjsmål att handlägga lagsökningsärenden.

Dröjsmål ansågs hafva förelegat i ett fall. För öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 63.)

51. Landshöfdingen i Gottlands län, emedan han förfarit olagligt och despotiskt mot en assessor D., dels därigenom att han förbjudit Gottlands nationalbeväringss officerare att umgås med D., dels därigenom att han å Gottlands hushållningssällskaps högtidsdag låtit genom en beväpnad soldat hindra D., som var ledamot af sällskapet, att inträda och på ett skymfligt sätt afvisa honom därifrån. Äfven andra åtgärder mot D. lades landshöfdingen till last.

Åtalet anhängiggjordes vid Svea hofrätt, som emellertid i afseende å det officerarna meddelade förbudet att umgås med D. förklarade sig icke behörig att upptaga åtalet till pröfning i denna del, då förbudet meddelats af landshöfdingen i hans egenskap af mititärbefälhafvare på Gottland. För öfriga åtalade förseelser dömdes landshöfdingen till böter.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 89.)

52. I en kungörelse af den 29 maj 1816 hade Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län förordnat, att inga väderkvarnar finge på närmare afstånd än 100 alnar från landsvägarna uppföras vid vite af 10 r:dr b:ko och äfventyr af kvarnarnas vräkande. Därjämte ålades de personer, som redan inom nämnda afstånd från landsvägarna uppfört väderkvarnar, att inom en månad efter kungörelsens uppläsande från predikstolarna, vid det stadgade vitet och

påföljd af kvarnens nedrifning, hafva deras kvarnar utflyttade på det afstånd från landsvägen, som i kungörelsen föreskrifvits.

Då J.-O. fann kungörelsen i hvad den afsåg redan uppförda kvarnar olaglig, hemställde han hos Göta hofrätt om dess upphäfvande i nämnda del.

Genom utslag den 21 januari 1818 förklarade hofrätten kungörelsen vara i omförmälda afseende olämplig och anmodade Konungens befallningshafvande att därom skyndsamt låta utfärda kungörelse.

(Ämb.-ber. för 1816, sid. 28, till Riksdagen 1817, sid. 6, samt för 1819, sid. 48.)

53. Genom en den 7 augusti 1815 utfärdad kungörelse hade Konungens befallningshafvande i Stockholms län till förekommande af vägarnas förstöring stadgat vite af 13 r:dr 16 sk. b:ko, hvartill, utom böter efter lag, den skulle anses förfallen, hvars svinkreatur anträffades oringade kringstryka å vägarna.

Då allmänna lagen i 11 kap. 4 § byggningsbalken redan stadgat straff för svins utelöpande, hemställde J.-O. hos Svea hofrätt om vitespåbudets upphäfvande.

Genom beslut den 29 november 1815 upphäfde hofrätten vitespåbudet. (Ämb.-ber. för 1816, sid. 43.)

Casper Ehrenborg.

Casper Isak Mikael Ehrenborg, född den 17 november 1788, inträdde, efter afslutade akademiska studier, på ämbetsmannabanan samt befordrades där efter hvart annat till vice advokatfiskal i kammarrätten, landssekreterare i Skaraborgs län och slutligen (1821) vice landshöfding i nämnda län.

Efter friherre L. A. Mannerheim valdes Ehrenborg den 4 augusti 1823 till justitieombudsman. (Förordnande af den $11/8$ 1823.) Enligt ett i justitieombudsmannens registratur intaget protokoll för den 15 augusti 1823 emottog han ämbetet denna dag. Hans första åtgärd var då att entlediga sekreteraren vid expeditionen lagmannen J. Ullberg och i stället till denna befattnings utnämna den namnkunnige assessor M. J. Crusenstolpe (hvilken emellertid genast efter Ehrenborgs död åter afskedades). — Till riksrätten 1823 ingaf Ehrenborg ett längre memorial mot åtalade statssekreteraren Qwiding.

Föga mer än en månad beklädde Ehrenborg ämbetet. Redan den 16 september 1823 bortrycktes han af döden. Rikets Ständer låto sedermera resa en minnessten på hans graf (å Klara kyrkogård i Stockholm).

C. P. Törneblad.

Carl Peter Törneblad föddes den 3 november 1774, blef efter i Lund aflagd examen för inträde i rikets rättegångsverk auskultant i Göta hof-rätt 1792, vice häradshöfding 1796, var 1799—1802 notarie i krigs-hofrätten och utnämndes 1806 till häradshöfding i Öster-Nerikes domsaga. Han var ledamot af lagkommissionen 1811—1814, erhöll hofrättsråds namn, heder och värdighet 1814 och utnämndes till häradshöfding i Jönåkers, Oppunda m. fl. härads domsaga 1821.

Sedan justitieombudsmannen Ehrenborg afidit, förordnades Törneblad den 15 oktober 1823 af Rikets Ständer till hans efterträdare och beklädde ämbetet, efter omval vid Riksdagen 1828—1830, till den 6 september 1834.

Åren 1836—1837 var Törneblad tillförordnad justitiekansler. Den 19 juni 1840 kallades han till konsultativt statsråd, blef i september samma år tillförordnad chef för justitiedepartementet, hvarpå han den 14 januari 1841 utnämndes till justitiestatsminister och »en af rikets herrar».

I augusti 1841 förordnades Törneblad till ordförande i den då tillsatta lagberedningen. Han tog afsked från justitiestatsministersämbetet i januari 1843 och afled i Stockholm den 17 juni 1844.

Framställningar.

A. Till Kungl. Maj:t.

27. Den 6 april 1824, angående upphörande af den posthemman åliggande skjutsningsskyldighet samt reseersättning till postinspektorer.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 15.)

Enligt beslut den 5 maj 1824 fann Kungl. Maj:t ej skäl bifalla framställningen, men utfärdade föreskrifter till förtydligande af gällande bestämmelser i ämnet.

28. Den 15 mars 1824, angående upphörande af slottsrätters befogenhet att upptaga frågor om brott, som föröfvats i fängelser inom eller vid kungl. borgar utom Stockholm, samt hänvisande af dylika frågor till behandling af de ordinarie domstolarna.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 17.)

Den 8 september 1824 meddelade Kungl. Maj:t, att vid hvad angående vissa måls upptagande och afdömande vid slotts rätt vore stadgadt borde tills vidare förblifva.

29. Den 25 april 1825, angående frigifning af en på gäldstuguhäktet i Stockholm intagen person m. m.

Vid ett ämbetsbesök, som J. O. den 5 januari 1825 aflade på gäldstuguhäktet i Stockholm erfor han, att bland de där bysatta personerna befanns en f. d. bryggare L. S., som sedan den 17 december 1803 varit kvarhållen i nämnda häkte, och att vanligt fängstraktamente för honom af öfverståthållarämbetets kansli månatligen erlades. Härom yttrar J. O. vidare: »Då detta sällsamma förhållande påkallade min närmare uppmärksamhet och undersökning om beskaffenheten af det S. rörande mål, inhämtade jag, att rådhusrätten här i staden ålagt honom såsom cessionant att träda i häkte och att han, genom samma rätts den 15 december 1804 uti konkursmålet meddelta och af kungl. Svea hofrätt den 26 februari 1805 fastställde dom, blifvit förklarad skyldig, att för oredligt förhållande mot sina borgenärer i tvänne timmar ställas för en påle i halsjärn på torg och därefter sitta i häkte, med åtnjutande af vanlig fängförplägning, där hans borgenärer sig ej annorledes åtnöjde: att S. uti denna dom hos Kungl. Maj:t sökt ändring och in termino den 27 april sistnämde år sin underdåniga deduktion därom ingifvit till Kungl. Maj:ts nedre justitie-revision, dit äfven handlingar och protokoll i målet under loppet af därpå följde maji månad ifrån hofrätten blifvit insände, men att, enligt diariernes föranledande, någon vidare åtgärd därvid ej ägt rum, utan målet år 1807 lärer blifvit affördt, då akten skall anses vara förkommen: att S. emellertid, såsom häktad, alltid erhållit fängförplägning, först af sin konkursmassa genom dess sysslomän, intill dess hofrättens dom fallit, och sedermera genom öfverståthållarämbetets kanslis kamererarekontor, utan att det kunnat upplysas på hvars befallning och anordning en sådan afgift först utgått, och därefter öfver tjugu år alltid med oförändrade villkor för arrestanten oafbrutet fortfarande. — Då det svårigen kunde utredas, hvarken huruvida S. ägt fog till sin underdåniga klagan och på grund däraf kunnat i laglig väg befrias ifrån det genom rådhusrättens och hofrättens sammanstämmande domar honom ålagde ansvar, eller huruvida de för målets pröfning oundgänglige men saknade handlingarna genom vådlig händelse eller annorledes förkommit, har jag funnit det vara utan ändamål att, såsom det väl bort synas lämpligt, därest det varit görligt, genom underdånig anmälan söka påskynda i fråga varande måls afgörande uti Kungl. Maj:ts högste domstol, hvaremot dessutom förekommo, att om de S. motgångne domar skulle fastställas och han i följd däraf beforderas till det honom ådömda skamstraff, sådant lagens kraf och måttet af hans i sådant fall rättmätiga lidande borde anses, efter min tanka, desto mera vara uppfyllt genom det mångåriga fängelsestraff S., under afvaktan på konungadomen, undergått, som efter hvad en af hans borgenärer undertecknad, till mig inlämnad skrift utvisade äfven desse längesedan afstått från allt anspråk

på S:s bestraffning. Det kvarstode likväl såsom ett eftertänkligt fenomen uti vårt fäderneslands lagskipning, bevisande utom annat nyttan och nödvändigheten af den vidsträcktare tillgång på handlingar för justitieombudsmans-expeditionen i afseende å fångvården i allmänhet och synnerligast i hufvudstaden, hvarom jag — — — gjort underdånig hemställan, att ett rättegångs-ärende angående ej mindre än en samhällsledamots medborgerliga existens kunnat på nyssnämnda sätt i högsta instansen nedläggas: att lagens kraft till bestraffning eller befrielse sålunda blifvit dödad, samt att en medborgare, under fåfång afbidan på svar af högsta domaremakten å hans anförde klagan, utan något känt lagligt beslut oförmärkt förvandlas till lifstidsfånge därigenom, att skyldigheten till hans underhåll ifrån enskild man på staten öfverflyttas.»

J. O. hemställde i skrifvelsen till Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t tacktes i nåder låta utfärda befallning därom, att S. ej allenast måtte blifva ifrån häktet entledigad utan ock på tjänligare sätt framdeles försörjd, antingen på statens bekostnad eller genom den inrättning Stockholms borgerskap, hvaraf S. varit medlem, ägde till nödlidande borgersmäns underhåll, »hvilken offentliga omvårdnad icke torde mot slutet af hans sorgliga lif böra anses öfverflödig för S., då hans 78 års ålder satte honom utur stånd att sig själf anständigt försörja».

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 4.)

Till svar å J. O:s framställning meddelade Kungl. Maj:t den 14 september 1825, att sedan J. O:s hemställan i sammanhang med en af öfverståthållar-ämbetet insänd böneskrift af S. blifvit föredragen, hade Kungl. Maj:t med afseende å de i målet förekomna särskilda omständigheter, funnit skäligt att af gunst och nåd förskona S. från den honom af hofrätten ådömda bestraffning samt tillåta, att han måtte varda på fri fot ställd. I frågan om underhåll för S. under hans återstående lefnad skulle Kungl. Maj:t sedermera meddela utlåtande.

30. Den 23 juni 1824, angående förklaring af 32 § i 5 kap. konkurslagen. Vid granskning af fånglistorna hade iakttagits, att två personer, som häktats för konkursförbrytelse, fått afbida rannsaking i tio månader. Häktningen ägde rum den 12 december 1822, och höllos de häktade till den 14 oktober 1823, då inställedagen i konkursen inträffade. Framställningen afsåg nu, att Kungl. Maj:t måtte förklara, att tillämpning af 32 § i 5 kap. konkurslagen borde äga rum äfven i de fall, då gäldenär i konkursens början blefve, enligt 4 kap. 5 § i samma lag, insatt i allmänt häkte, så att frågan om hans ansvar för vårdslöst eller bedrägligt förhållande finge särskildt af borgenär eller all-

män åklagare utföras och af rätten före inställeledagen pröfvas, därest sådan fråga kunde skiljas från borgenärernas tvist om betalning och förmånsrätt.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 6.)

Enligt beslut den 11 november 1825 fann Kungl. Maj:t ej skäl lämna bifall till framställningen.

31. Den 15 januari 1825, angående skyldighet för öfverståthållarämbetet m. fl. att aflämna fångförteckningar.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 8.)

Kungl. Maj:t infortrade utlåtande från justitiekanslern, men någon vidare åtgärd synes ej hafva ägt rum.

32. Den 24 oktober 1825, angående lindring af de postförare i de fyra s. k. norrländska länen åliggande besvär.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 81.)

Framställningen öfverlämnades af Kungl. Maj:t till kammarkollegium för att behandlas i samband med Rikets Ständers skrifvelse af den 6 december 1823 angående jämkning i postföringsskyldigheten m. m.

33. Den 18 december 1824, angående förståndigande för vederbörande underdomare, att alla en och samma person ådömda böter, som kunna förvandlas till enahanda kroppsplikt på en gång, böra räknas såsom hörande till en lagsökning och kroppsplikten bestämmas efter deras sammanlagda belopp, samt angående sättet för förvandling och sammanläggning, då verkställighet sökes på en gång af särskilda utslag.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 90.)

Se framställningen n:r 34.

34. Den 28 juli 1826 och den 29 maj 1827, angående samma ämne.
(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 3.)

Den 26 maj 1827 utfärdade Kungl. Maj:t cirkulär i ämnet till hof- och öfverrätterna samt till Konungens befallningshafvande.

35. Den 28 februari 1825, angående beloppet och grunderna för beräkningssättet af lösen för andra publika handlingar än dem, som funnes uttryckligen nämnda i expeditionstaxan af den 15 maj 1821 m. m.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 6.)

Vid föredragning af denna framställning i samband med Rikets Ständers skrifvelse af den 21 december 1823 angående öfverseende af gällande expeditionstaxa anbefalldes kanslistyrelsen att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till en närmare bestämd taxa på lösen för fullmakter o. s. v. Härjämte

meddelades, i enlighet med J. O:s förslag, bestämmelser om tryckning för hvarje särskildt ämbetsverk af utdrag af expeditionstaxan.

36. Den 8 juli 1825, angående förständigande för Konungens befallningshafvande i Hallands län rörande frågor om pröfning af städselrätt till kyrkohemman i Halland m. m. I samband därmed hemställde J. O., att då frågan om ifrågavarande kyrkohemmans natur och städselrätten därå föredragits än genom ecklesiastikexpeditionen, än genom kammarexpeditionen, dit de enligt J. O:s mening rätteligen hörde, Kungl. Maj:t måtte förordna, att de därefter skulle föredragas genom kammarexpeditionen. Härjämte erinrades om tvänne af Kungl. Maj:t meddelade beslut i likartad sak angående ifrågavarande hemman, hvilka beslut utfallit olika.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 13.)

Enligt beslut den 26 april 1826 förklarade Kungl. Maj:t sig ej finna skäl bifalla J. O:s framställning angående förständigande för Konungens befallningshafvande i Hallands län m. m.

»Hvad sedan anginge J. O:s underdåniga anmärkningar, dels att besvärsmålen rörande omförmälda fyra hemman blifvit Kungl. Maj:t genom dess ecklesiastikexpedition i underdånighet föredragna, dels ock att Kungl. Maj:ts därom meddelade nådiga beslut vore olika med det af år 1823, rörande andra halfva hemmanet Lyngåkra, till hvilken skiljaktighet skälen omständligen äro uti Kungl. Maj:ts ofvan åberopade bref till kammarkollegium utvecklade; så hade Kungl. Maj:t funnit dessa anmärkningar röra sådana förhållanden, hvilka ligga utom gränsen för J. O:s ämbetes befattning; och hade Kungl. Maj:t för öfrigt ansett frågor om halländska kyrkornas städsmålsrätt destohellre böra af Kungl. Maj:ts ecklesiastikexpedition i underdånighet föredragas, som desamma bero på rätt tillämpning af en genom berörda statsexpedition utfärdad författning.»

(Jämför vidare J. O:s framställning i berättelsen till Riksdagen 1828, sid. 34.)

37. Den 20 april 1827, angående förklaring beträffande omfattningen af krigskollegii domsrätt rörande dess egna tjänstemän.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 57.)

Framställningen ansågs ej böra föranleda något särskildt yttrande.

38. Den 14 juni 1830, angående bestämmelser om ansvar för hysande af löst folk utan att därom göra anmälan samt angående modifikation af bestämmelsen i 10 kap. 24 § af 1798 års krigsartiklar m. m.

(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 10.)

Framställningen synes ej hafva föranledt någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

39. Den 3 juli 1830, angående förordnande att böter, utgörande måls-ägares eller angifvares ensak, icke må förvandlas till kroppsplikt med spö eller ris eller fängelse vid vatten och bröd, därest icke sådant för särskildt fall blifvit stadgad.

(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 11.)

Framställningen synes ej hafva ledt till någon åtgärd.

40. Den 30 september 1830, angående utvidgning och förbättring af transport- och kronohäktet i Alingsås.

(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 18.)

Den 30 november 1833 meddelade Kungl. Maj:t föreskrifter i bref till Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län.

41. Den 15 november 1830, angående utvidgning af fästningshäktet och länsfängelset i Kristianstad samt om inrättande af ett särskildt landsfängelse i Ängelholm m. m.

(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 20.)

Den 14 juli 1835 aflät Kungl. Maj:t bref i ämnet till kammarkollegium.

42. Den 20 december 1831, angående förhållandet med fiskerierna i Göteborgs och Bohus län och de sannolika utvägarna till deras räddande undan fullkomlig förstöring, innan det blefve för sent.

(Ämb.-ber. för 1831, sid. 6.)

Kungl. Maj:t hade redan före J. O:s framställning vidtagit åtgärder för ifrågavarande ändamål.

43. Den 31 december 1832, angående inrättande af ett krono- eller landsfängelse i Hudiksvall.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 11.)

Kungl. Maj:t aflät den 15 februari 1839 bref till Konungens befallningshafvande i Gäfleborgs län angående alternativa kostnadsförslag för uppförande af kronohäkte i Hudiksvall samt för tillbyggnad af länshäktet i Gäfle.

B. Till Riksdagen.

44. Angående fångförteckningars upprättande och insändande från samtliga häkten.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 10, samt för 1825, sid. 8.)

Rikets Ständer afläto den 29 januari 1830 skrifvelse (n:r 334) i ämnet till Kungl. Maj:t. Den 25 oktober 1839 utfärdades kungörelse angående fångförteckningars upprättande och insändande.

45. Angående upphörande af slotts-rätters befogenhet att upptaga frågor om brott, som föröfvats i fängelser inom eller vid kungl. borgar utom Stockholm, samt hänvisande af dylika frågor till behandling af de ordinarie domstolarna äfvensom i allmänhet angående särskilda domstolar eller fora privilegiata.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 17, samt för 1825, sid. 91.)

Den 11 mars 1830 afläto Rikets Ständer till Kungl. Maj:t skrifvelse (n:r 438) angående upphäfvande af vissa särskilda domstolar. Den 7 maj 1831 utfärdade Kungl. Maj:t förordnande om sjötullrätternas upphörande. (Ny framställning i ämnet af Riksdagen den 25 augusti 1834.)

46. Angående undersökning af äganderätten till kyrkohemman i Hal-land m. m.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 17, för 1826—1827, sid. 13, samt till Riksdagen 1828, sid. 34.)

J. O:s anmärkningar i detta ärende föranledde en skrifvelse (den 28 september 1829, n:r 178) till Kungl. Maj:t. Framställningen vann dock ej Kungl. Maj:ts bifall.

47. Angående utsträckning af polisdomares befogenhet att afdöma icke urbota mål.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 91.)

Förslaget blef ej af Riksdagen antaget.

48. Angående åtgärder till förekommande af lösdrifveri m. m.

(Ämb.-ber. för 1827, sid. 112.)

Den 5 februari 1830 afläto Rikets Ständer tvänne skrivelser (n:r 345 och 353) i ämnet till Kungl. Maj:t. (Jämför ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 9.) Den 29 juni 1833 utfärdades förordning, huru med försvarslösa personer förhållas bör.

49. Angående öfverseende af krigslagarnas föreskrifter i afseende å rättigheten till klagomåls anförande och deras bringande till full öfverensstämmelse med grundlagarna. Framställningen föranleddes närmast däraf att en bataljonsläkare, som med åsidosättande af föreskrift i 2 kap. 15 § af 1798 års krigsartiklar hos J. O. anført klagomål rörande tjänsten, därför dömts till två månaders arrest i låst rum.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 12.)

I anledning af denna framställning afläto Rikets Ständer den 29 januari 1830 (n:r 334) skrifvelse i ämnet till Kungl. Maj:t. Någon åtgärd synes icke hafva vidtagits i anledning af skrifvelsen.

50. Angående bestämmelser om militära myndigheters skyldighet att lämna handräckning i fråga om bysättning af skuldsatta personer.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 20.)

Framställningen synes ej hafva föranlett något Riksdagens beslut.

51. Angående likformiga bestämmelser för beräkning af lösen och sportler samt sammanförande i en författning af alla hithörande föreskrifter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 30.)

Rikets Ständer afläto den 10 september 1829 skrifvelse (n:r 149) till Kungl. Maj:t med hemställan om öfverseende af expeditionstaxan. Förnyad framställning i ämnet gjordes af Riksdagen 1853—1854 (nr 212).

52. Angående ändring af 18 kap. 1 § ärfdabalken i fråga om tiden för bevakning af testamenten m. m.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 47.)

Förslaget godkändes. Se Rikets Ständers skrifvelse den 29 januari 1830, n:r 334. Med bifall till förslaget utfärdade Kungl. Maj:t kungörelse i ämnet den 12 mars 1830.

53. Angående ändring eller förklaring af 27 kap. 7 § byggningsbalken för erhållande af tydliga bestämmelser om bevisskyldigheten i fråga om missbyggnad och vanhäfd.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 49.)

Föranledde ej åtgärd.

54. Angående ändring af 3 art. 2 § 2 mom. i det vid 1823 års Riksdag fastställda reglementet för odlingslåns erhållande från banken, så vidt angick sättet för namntecknings bestyrkande m. m.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 50.)

Förslaget godkändes. Se Rikets Ständers skrifvelse den 29 januari 1830, n:r 332. Kungl. kungörelse i ämnet utfärdades den 27 februari 1830.

55. Angående upphörande i vissa fall af stadgad utskömningsprovision och öfverränta för skuldsedlar, som pantsättas i manufakturdiskonten.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 61.)

Framställningen föranledde ej någon åtgärd.

56. Angående undersökning rörande hvilka påbud och stadgar fortfarande borde i kyrkorna och vid häradstingen till menigheters underrättelse årligen uppläsas.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 63.)

Med bifall till framställningen afläto Ständerna den 29 januari 1830 skrifvelse (n:r 334) i ämnet till Kungl. Maj:t, som den 16 september 1830 utfärdade ett cirkulär rörande denna sak.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

14. Straffansvaret för ämbetsbrott.
(Ämb.-ber. för 1825, sid. 45.)
15. Åtgärder från J. O:s sida för rättelsers vinnande utan anlitan-
de af åtalsvägen.
(Ämb.-ber. för 1825, sid. 78.)
16. Brott och straff, uttalande i samband med redogörelse för upp-
gjorda tabellariska sammanställningar öfver häktade personer.
(Ämb.-ber. för 1825, sid. 86.)
17. Fängelsernas beskaffenhet.
(Ämb.-ber. för 1825, sid. 93.)
18. Om fångantalets ökning och fängelsetidens förlängande samt or-
sakerna till brott.
(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 112.)
19. Betydelsen af justitieombudsmansämbetet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 1.)
20. Ändamålet med de af J. O. afgifna berättelserna.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 3.)
21. Rättsstatistik.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 3.)
22. Om behöfligheten af förlikningsdomstolar i Sverige.
(Ämb.-ber. för 1831, sid. 1.)
23. Lagskipningen i tryckfrihetsmål samt gällande lagstiftning angående
tryckfrihet (särskildt bestämmelserna om jurys utväljande).
(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 2.)

Åtal.

54. Föredraganden af krigsärenden, statssekreteraren Qviding. Åtalet utfördes vid riksrätt efter förordnande af konstitutionsutskottet; och afsåg ansvar å statssekreteraren, emedan han, bland annat, mot mindre kreditivets verkliga bestämmelse och Rikets Ständers härom meddelade föreskrifter och utan afseende därå att för militärbehof fastställt anslag ej måtte öfverskridas, tillstyrkt nämnda kreditivs anlitande för åtskilliga arbeten och anstalter till rikets försvar, som icke kunde med de i stat anslagna medel bestridas.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 4.)

55. Häradshöfdingen i Villands härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för döljande af hittegods.

För åtalade förseelsen dömdes häradshöfdingen till böter.

(Ämb.-ber. 1823—1824, sid. 50.)

56. Rådstufvurätten i Stockholm, för uraktlåtenhet att inom stadgad tid expediera ett utslag i brottmål för verkställighet samt i anledning af ett utaf rådstufvurätten meddeladt förordnande om en persons lösgifvande ur fängelse. I samma åtal yrkades ansvar å Konungens fogate för försummelse att frigifva en fånge.

Rådstufvurättens ledamöter dömdes att utgifva ersättning, medan fogaten ålades böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1823—1824, sid. 51.)

57. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, i anledning därpå att Konungens befallningshafvande, utan att höra länets invånare, förordnat om tillsättande af ordningsmän i de särskilda socknarna. Åtalet afsåg äfven en af befallningshafvanden för dessa ordningsmän utfärdad instruktion, däri bland annat föreskrifvits, att ordningsmännen borde utses af kyrkoråden, att ordningsmännen borde hafva uppsikt på makars, barns och föräldrars eniga sammanlefnad och hos pastor anmäla samt inför kyrkorådet draga förbrytelser däremot, samt att utom kronobetjante och fjärdingsmän jämväl hvar och en annan, som därom anlidades, skulle vid ansvar för den vägrande vara skyldig biträda ordningsmännen i utöfvandet af deras åligganden.

Hofrätten dömde landshöfdingen och landssekreteraren till böter samt ålade Konungens befallningshafvande att genast återkalla förutnämnda instruktion. Besvär anfördes af Konungens befallningshafvande. Högsta domstolen frikände,

med åtalets ogillande, Konungens befallningshafvande. Högsta domstolens utslag ansåg sig J. O. böra ordagrant införa i berättelsen, och förutskickar han i fråga härom följande motivering: »Som det beslut Kungl. Maj:ts högsta domstol öfver dessa besvär fattat är till allmängörelse, äfven igenom min åtgärd, berättigadt dels för sammanhangets skull med den aktion, som uti detta mål blifvit efter min anmodan af advokatfiskalsämbetet i högbemälte hofrätt utförd, dels ock såsom spridande märkligt ljus öfver de begrepp, som uti Konungens högsta domstol nu för tiden äro rådande uti frågan om Konungens befallningshafvandes ansvarsskyldighet inför domarmakten i de fall, då vidtagne förfoganden i polisväg öfverklagas eller åtalas...»
(Ämb.-ber. för 1825, sid. 36, samt för 1826—1827, sid. 36.)

58. Häradshöfdingen i Kinds härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för döljande af hittegoods.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 43, samt till Riksdagen 1828, sid. 10.)

59. Rådman såsom t. f. ordförande uti rådstufvurätten i Karlskrona, för försummelse att meddela dom i ett konkursmål.

Böter ådömdes för förseelsen.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 45, samt för 1826—1827, sid. 39.)

60. Borgmästaren i Örebro, för felaktig fångförpassning, till följd hvaraf en person fått undergå strängare straff än det, hvartill han rätteligen dömts.

Borgmästaren dömdes i anledning af åtalet till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 47.)

61. Häradshöfdingen i Ölands norra mot, för felaktig förvandling af böter, ådömda för döljande af hittegoods.

För felaktigheten dömdes häradshöfdingen till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 49.)

62. T. f. domhafvande i Albo härad, för försummelse att aflämna protokoll och utslag öfver af- och tillträdessyn å ett kyrkoherdeboställe.

T. f. domhafvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 49.)

63. T. f. domhafvande i Frosta härad, för dröjsmål att expediera rannsaktionshandlingar i ett mål angående häktad, som förvisats till annan domstol för fortsatt rannsaking.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 50.)

64. Häradshöfdingen i Valkebo härad, för det häradsrätten med tillämpning af 55 kap. 4 § missgärningsbalken samt 13 kap. 1 § giftermålsbalken dömt en hustru till ansvar för horsbrott och därjämte för lönskaläge.

Häradshöfdingen förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 51.)

65. Ordföranden uti kämnersrätten i Karlskrona, för dröjsmål med pröfning af ett instämmt mål.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 53.)

66. Polisgevaldiger i Stockholm, för misshandel och olaga häktning.

Polisgevaldigern frikändes.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 55.)

67. Häradshöfdingen i Nordals härad, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person felaktigt dömts till edsöresböter.

För det anmärkta felet dömdes häradshöfdingen till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 60.)

68. Häradshöfdingen i Gudhems härad, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person dömts till ansvar för stöld i stället för snatteri, äfvensom för felaktig straffutmätning.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 65.)

69. Ledamöter af rådstufvurätten i Göteborg, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, för försummelse att slutbehandla åtskilliga konkursmål.

Åtalet föranledde en erinran och åtvarning till ledamöterna att lämna mera noggrann uppmärksamhet åt sina tjänsteåligganden.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 67.)

70. Kämnersrätten i Karlskrona, för bristande utredning i ett mål angående ansvar å en person för saluhållande af tjära i okrönta kärl.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 71.)

71. Kronofogde i Hallands län, emedan genom hans förvållande en person fått aftjäna böter, som förut erlagts.

Kronofogden förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 73.)

72. Rådstufvurätten i Umeå, för dröjsmål med afgörande af en konkurs sak samt för anmärkta brister i afseende å rådstufvurättens domböcker och protokoll m. m.

Borgmästaren dömdes till fängelse.

(Åmb.-ber. för 1825, sid. 83, samt för 1826—1827, sid. 26.)

73. Rådman såsom t. f. ordförande uti rådstufvurätten i Karlskrona, för fortsatt försummelse att meddela dom i ett konkursmål.

Rådmannen dömdes till förhöjda böter.

(Åmb.-ber. för 1826—1827, sid. 40.)

74. Kamrerare och revisor i krigskollegii krigsmanshuskontor, för uraktlåten kontroll öfver de af kassören i kontoret förda räkenskaper.

Kamreraren ansågs ej hafva förfarit felaktigt, hvaremot revisorn ålades ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1826—1827, sid. 43.)

75. Häradshöfdingen i Nordmarks härad, för försummelse att inom behörig tid till rättssökande parter utlämna deras tingspapper och rättshandlingar.

Häradshöfdingen blef från den gjorda angifvelsen frikänd.

(Åmb.-ber. för 1826—1827, sid. 57.)

76. Rådstufvurätten i Kungälf, för felaktig förvandling af böter, ådömda för tjufnadsbrott.

Ersättningsskyldighet ålades rådstufvurättens ledamöter.

(Åmb.-ber. för 1826—1827, sid. 60.)

77. Kämnersrätten i Landskrona, emedan den ålagt för brott tilltalade och dömda personer att ersätta särskild ordförandes dagtraktamente, äfvensom emedan den gjort sig skyldig till försummelse att meddela utslag i ett brottmål.

Kämnersrätten förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Åmb.-ber. för 1826—1827, sid. 61.)

78. Häradshöfdingen i Nordals m. fl. härads domsaga, emedan han intygat två löftesmäns vederhäftighet för ett odlingslån, ehuru det syntes påtagligt att deras fattigdom bort vara i orten känd, m. m., äfvensom mot

Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, i anledning därpått Konungens befallningshafvande vid insändandet till Rikets Ständers bank af

nyssnämnda löftesmäns förbindelse uraktlåtit att underrätta bankstyrelsen om löftesmannens medellöshet, som varit för Konungens befallningshafvande känd.

Åtalet anhängiggjordes efter anmälan af fullmäktige i Rikets Ständers bank.

Under åtalet afled häradshöfdingen, till följd hvaraf åtalet mot honom förföll. — Konungens befallningshafvande befriades från allt ansvar i målet. (Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 68.)

79. Häradshöfdingen i Bräkne och Listers härad, för dröjsmål med rannsaking angående häktade personer m. m.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 72.)

80. Häradshöfdingen i Näs härad, för uraktlåtenhet att dels lämna underrättelse om tiden för meddelande af utslag i ett mål, dels iakttaga honom enligt förnyade expeditionstaxan af den 15 maj 1821 åliggande skyldighet att före afresa från tingsställe aflämna öfverblifna expeditioner och handlingar m. m.

För förseelserna dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 80.)

81. T. f. polismästare i Norrköping, emedan han dels okvädat och miss-handlat två personer, dels i ändamål att förmå en person till bekännelse låtit tilldela honom femtio prygel i två omgångar och därefter fastspika honom vid fängelsets vägg.

T. f. polismästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 83.)

82. Rådstufvurätten i Mariestad, i anledning af felaktigt bestämdt vite för åverkansbrott och felaktig fördelning af böter, ådömda för dylikt brott.

Rådstufvurätten förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 86.)

83. Ryttmästare, för misshandel mot en husar.

Ryttmästaren dömdes till arrest och böter samt att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1826—1827, sid. 99.)

84. Häradshöfdingen i Östra härad, för uraktlåtenhet att inom behörig tid expediera rannsakingshandlingar angående en häktad, som förvisats till annan domstol för fortsatt rannsaking.

Böter ådömdes för försummelsen.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1828, sid. 4.)

85. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, för utbetalning af brandförsäkringsmedel i strid mot föreskrift i kungl. cirkulärbrevet den 31 januari 1816.

Åtalet fick sedermera förfalla, emedan riksgäldskontoret blef till fullo godtgjort för en dess fordran, som skolat utgå af brandförsäkringsmedlen.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 29.)

86. Ordföranden i bergstingsrätten i Lerbäcks bergslag, för ofullständigheter i ett rannsaktionsprotokoll, för felaktig tillämpning af 2 § i 15 kap. missgärningsbalken, för felaktigt förfarande i fråga om ersättning till vittnen i ett brottmål m. m.

För anmärkta förseelserna dömdes den åtalade till böter.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 33.)

87. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för felaktig förvandling af böter, ådömda för olofflig brännvinsminutering.

Landssekreteraren och t. f. landskamreraren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 39.)

88. Häradshöfdingen i Gillbergs härad, för dröjsmål med aflämnande af saköreslängd till kronofogde.

Den åtalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 41.)

89. Rådstufvurätten i Skara, för felaktigt intygande att eu person ej häftade för förmynderskaps- eller barnaarfsmedel.

Åtalet riktades mot en f. d. rådmän, som var den ende kvarlevande af rättens ledamöter från den tid, då intyget meddelades.

Då någon bevisning icke förekommit mot rådmannen att hafva deltagi i utfärdandet af intyget, blef han frikänd.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 43.)

90. Kämnersrätten i Halmstad, för försummelse att afgöra ett skuld fordringsmål.

Kämnersrättens ordförande dömdes till böter för försummelsen.
(Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 45.)

91. Domkapitlet i Västerås, enär sedan domkapitlet dömt en präst att vara ämbetet förlustig, domkapitlet uraktlåtit att jämlikt 5 § i kungl. brevet den 7 december 1787 underställa utslaget hofrättens pröfning och att med-

delat den dömda besvärshänvisning samt låtit utslaget omedelbart gå i verkställighet.

De ledamöter af domkapitlet, som deltagit i utslaget, dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 46.)

92. Häradshöfdingen i Daga härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för lönskaläge.

Häradshöfdingen dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 52.)

93. Landssekreteraren i Skaraborgs län, efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret, för vårdslöshet och försummelse i fråga om påkallade handräkningsåtgärder, samt emedan i ämbetsbref mot sanna förhållandet uppgifvits, att utslag fallit i ett lagsökningsmål.

Landssekreteraren dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1831, sid. 20. Jämför ock ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 17.)

94. Kamrerare, anställd vid Rikets Ständers banks lånekontor i Malmö, efter anmälan af fullmäktige i banken, för förskingring af omhänderhafda medel, förfalskning af kontorets räkenskaper m. m. I samma åtal tilltalades en vid kontoret anställd kassör för delaktighet i kamrerarens förbrytelser.

Kamreraren dömdes att i en bot mista äran, ställas i halsjärn vid en påle å Malmö torg att skämmas i tvänne timmar, böta 26 r:dr 32 sk. eller om han därtill saknade tillgång i stället plikta med 20 dagars fängelse vid vatten och bröd samt sedermera sändas till Kristianstads fästning att därstädes under 13 år hållas till allmänt arbete. Därjämte förklarades han ovärdig att i rikets tjänst eller allmän förrättning nyttjas eller taga del i val, som utmärkte medborgerligt förtroende, eller därvid själf komma under omröstning, eller visa sig på börsen, hvarförutom han dömdes till ersättningskyldighet.

Kassören kunde icke mot sitt nekande fällas till ansvar.

(Ämb.-ber. för 1831, sid. 24. Jfr ock ämb.-ber. för 1829—30, sid. 27.)

95. Öfverståthållarämbetet, emedan ämbetet skulle obehörigen upptagit till pröfning ett lagsökningsärende.

Ämbetet förklarades hafva förfarit riktigt med hänsyn till förhanden varande omständigheter.

(Ämb.-ber. för 1830, sid. 40.)

96. Konungens befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, för ämbetsätgård, hvarigenom två särskilda utslag angående förvandling af böter blifvit, utan föregående hemställan hos hofrätten, till verkställighet på en gång befordrade.

Konungens befallningshafvande förklarades hafva förfarit felaktigt och förständigades att framdeles ställa sig kungl. brefvet den 26 maj 1827 till efterrättelse.

(Ämb.-ber. för 1831, sid. 44.)

97. Kämnersrätten i Borås, för felaktig förvandling af tjufnadsböter m. m. De ledamöter i kämnersrätten, som deltagit i beslutet, dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1831, sid. 45.)

98. Rådstufvurätten i Skara, för felaktig förvandling af lägersmålsböter, samt emedan rådstufvurätten emot 9 § af kungl. förklaringen den 23 mars 1807 dömt en person till dubbla böter för itererad fylleriförseelse, innan han ännu undergått den bestraffning som för samma förseelse, första gången åtalad, blifvit stadgad.

Rådstufvurättens ordförande och öfriga ledamöter dömdes till böter. (Ämb.-ber. för 1831, sid. 47.)

99. Rådstufvurätten i Sundsvall, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld och fylleri.

Ledamöterna i rådstufvurätten dömdes till böter för anmärkta felaktigheten.

(Ämb.-ber. för 1831, sid. 48.)

100. Ordförande i Brunflo tingslags häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld.

Ordföranden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 11.)

101. Ordförande i bergstingsrätten med bruken och bergverken i Södermanland, emedan bergstingsrätten uti brottmål hållit vittnesförhör i den tilltalades frånvaro. Åtalet afsåg vidare rättens förfarande att vid uppskof i målet stadga det äfventyr, att svaranden i händelse af bortovaro skulle förlora all talan i målet, samt att företaga målet till slutlig pröfning, utan att svaranden blifvit däri hörd, m. m.

För de åtalade förseelserna dömdes till bötesansvar.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 14.)

102. Kyrkoherden i Eskelhems församling, emedan han i sådant bevis angående för brott tilltalade personer, som afsåges i kungl. förordningen den 11 juli 1753, omförmält lösa rykten rörande en person och däraf härledda slutsatser öfver den ifrågavarande personens enskilda lefverne samt lynne och sinnesart.

Kyrkoherden dömdes till erhållande af tjänlig föreställning inför konsistorium.

(Ämb. till urtima Riksdagen 1834, sid. 20.)

103. Konungens befallningshafvande i Örebro län, för ofullständighet i landskansliets registratur- eller konceptresolutionsbok samt för det lösen för utslag blifvit allmän åklagare påförd och affordrad i polismål.

Böter ådömdes för dessa förseelser. Åtalet afsåg dessutom andra anmärkningar, som dock icke föranledde till ansvar.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 22. Jfr ock ämb.-ber. för 1829—1830, sid. 14.)

104. Ordföranden uti kämnarsrätten i Kalmar, i anledning där af att i ett kämnarsrättens utslag angående ansvar för tjufnadsbrott ej omförmälts en å straffet inverkan omständighet eller angifvits det lagrum, enligt hvilket straff ådömts.

Åtalade försummelsen föranledde varning till ordföranden att vid domar-ämbetets utöfning iakttaga de därmed förenade plikter.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 28.)

105. Häradshöfdingen i Oppunda och Rönö härad, för uraktlåtenhet att inom stadgad tid expediera protokoll och utslag angående häktade personer.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 30.)

106. T. f. ordförande i Södra Vedbo häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för lägersmål och sabbatsbrott.

Åtgärden förklarades hafva varit felaktig.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 33.)

107. Ordföranden i bergstingsrätten i Lekebergs bergslag, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad, m. m.

Den åtalade dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 34.)

108. Konungens befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, emedan ämbetet låtit verkställa ett bötesstraff på en af länsman egenmäktigt utfärdad

förpassning, utan att förvandlingsutslaget eller behörigen styrkt utdrag af saköreslängden infordrats. I åtalet fäste J. O. tillika uppmärksamheten därå, att Lane häradsrätt i ett brottmål i fråga om de tilltalades inställelse stadgat den dubbla påföljden af vitesbot och hämtningsäfventyr.

Landskamreraren och en t. f. landssekreterare dömdes till böter; och erinrades häradsrättens ordförande om den felaktiga domaråtgärden.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 39.)

109. Direktörerna vid Rikets Ständers banks lånekontor i Malmö, för fel och försummelse i utöfningen af deras befattningar.

Ansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 16.)

110. Magistraten i Alingsås, för obehörig verkställighet af straff samt felaktig förvandling af vites- och ensaksböter.

Magistratens ledamöter dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 28.)

111. Domhafvande i Gillbergs härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld, m. m.

Domhafvanden fälldes till böter, och ålades honom ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 30.)

112. Bergmästaren i Lerbäcks bergslag såsom ordförande i Lerbäcks bergstingsrätt, för felaktig dom i mål rörande brännvinsförsäljning.

Böter ådömdes för anmärkta felaktigheten.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 32.)

113. Häradshöfdingen i Öfver-Torneå tingslag, för felaktig förvandling af böter, ådömda för enfaldt hor.

Häradshöfdingen dömdes till böter samt ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 36.)

114. T. f. ordförande i Bjäre häradsrätt, för felaktig förvandling af böter ådömda för oloflig brännvinsförsäljning.

Den åtalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1834—1835, sid. 38.)

115. Landssekreteraren i Malmöhus län, för obehörigt uppburen lösen och sigillafgift.

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

Jämte det landssekreteraren dömdes till böter, förpliktades han återbära obehörigen uppburna afgifter.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 4, samt till Riksdagen 1840, sid. 9.)

116. Rådstufvurätten i Härnösand, för vårdslöst förfarande i afseende å konkursmål.

Rättens ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 7.)

117. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för försummelse och efterlåtenhet vid handläggningen af vissa utsökningsärenden.

Åtalet fick i hvad det afsåg landshöfdingen förfalla, men landssekreteraren dömdes till böter och skadestånd.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 9, samt till Riksdagen 1840, sid. 10.)

118. Stockholms södra förstads kämnersrätt, för felaktigt utslag i mål rörande brott af minderårig.

Åtalet föranledde bötesansvar för kämnersrättens ledamöter.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 12.)

119. Vid granskning af fänglistorna inhämtades, att en gästgifvare jämlikt en af Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län utfärdad kungörelse dömts att höta tio r:dr b:ko, för det han vid en af länsman verkställd visitation af gästgifvargården »råkat vara utan porter».

Sedan J. O. hos Göta hofrätt gjort hemställen om ifrågavarande kungörelsens upphäfvande, meddelade hofrätten förordnande därom.

(Ämb.-ber. för 1825, sid. 87.)

120. Genom beslut den 27 maj 1830 hade Konungens befallningshafvande i Kalmar län stadgat vite för skogsåverkan, oaktadt det enligt 10 kap. 5 § byggningsabalken allenast tillkom domaren att stadga dylikt vite.

Efter anmälan af J. O. upphäfde Göta hofrätt vitesbeslutet.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1834, sid. 27.)

121. Konungens befallningshafvande i Värmlands län hade i en kungörelse rörande väghållningen inom länet obehörigen föreskrifvit vite.

J. O. hemställde hos Svea hofrätt om kungörelsens upphäfvande i hvad den afsåg vitet; och genom utslag den 28 november 1834 upphäfde hofrätten kungörelsen så vidt angick den del, som stadgade särskildt vite utöfver böter enligt lag.

(Ämb. ber. för 1834—1835, sid. 35.)

P. N. Poignant.

Pehr Niklas Poignant, född 1785, revisionssekreterare, valdes till justitieombudsman den 6 september 1834, men afled redan dagen efter valet.

C. L. Landin.

Carl Ludvig Landin, född den 4 september 1789, inskrefs, efter i Uppsala aflagd examen till rikets rättegångsverk, 1806 såsom auskultant i Svea hofrätt, blef därstädes e. o. fiskal 1810, fiskal 1812, adjungerad ledamot 1815, assessor 1819 och hofrättsråd 1826. Sedermera utnämndes han år 1846 till vice president i samma hofrätt.

Vid riks-rätten 1823 fungerade Landin som sekreterare.

Den 6 september 1834 valdes Landin till justitieombudsmannens suppleant. Med anledning af P. N. Poignants död förordnades han af Rikets Ständer den 17 september samma år till justitieombudsman och omvaldes till detta ämbete vid riksdagarna 1840—1841 och 1844—1845.

Såsom justitieombudsman visade han ett lifligt intresse särskildt för reformerande af brottmålslagstiftningen och afskaffande af föråldrade straff, sådana som uppenbar kyrkoplikt, stockstraff, offentlig afbön inför rätta m. m. I dessa ämnen gjorde han åtskilliga framställningar till Riksdagen, hvilka i en hel del fall lyckades tillvinna sig bifall.

Han var ledamot af den år 1846 af Kungl. Maj:t tillsatta kommittén för afgifvande af förslag till nationalrepresentationens ombildning och, på grund af sitt ämbete, af den år 1841 förordnade lagberedningen samt den 1845 tillsatta nya lagberedningen.

På grund af sin frisinnade uppfattning i vissa frågor hade Landin erhållit en del motståndare inom Riksdagen, och dessa hindrade år 1848 hans återväljande till justitieombudsman. Oaktadt samtliga riksständerna lämnat utan anmärkning lagutskottets betänkande, som utmynnade däri, att Landin motsvarat det viktiga förtroende, honom varit lämnadt, erhöLL Landin vid valet den 1 mars 1848 endast 21 röster, under det kammarrådet och härads-höfdingen S. L. Theorell nådde 27 röster. Till följd häraf förklarades Theorell vald till justitieombudsman. Vid tillkännagifvande af valets resultat i borgar- och bondestånden den 4 mars uppstodo lifliga diskussioner. I borgarståndet uppträdde ett 30-tal medlemmar, hvilka, på ett undantag när, protesterade mot valets utgång.

Ståndets samtliga elektorerna vid valet förklarade, att de röstade för Landin. En talare anförde, att svenska nationen syntes vara berättigad att få åtminstone någon klav för gätans lösning. Därför ville han säga, att majoriteten vid valet utgjordes af ridderskapets och adelns samt prästeståndets elektorerna, biträdda af några från bondeståndet. — En annan yttrade, att utgången af valet, hvarigenom en så rättänkande, klok och kunskapsrik man som vice presidenten Landin blifvit utesluten från Rikets Ständers förtroende för att lämna rum åt en af ålder och kroppslig bräcklighet stapplande man, som öfverlevvat sig själf, måste uppröra icke blott ståndets ledamöter, utan hvarje svenskt sinne. Flera förklarade, att den nyvalde justitieombudsmannen saknade ståndets förtroende. — Vid diskussionen inom bondeståndet beklagades allmänt valets utgång. Flertalet af elektorerna förklarade uttryckligen, att de icke röstade på Theorell, detta väl närmast med anledning af en i ett par tidningar synlig uppgift att två tredjedelar af bondeståndets elektorerna bidragit till valets utgång. Flera talare uttalade sitt erkännande af Landins ämbetsverksamhet. En medlem af ståndet framhöll sålunda, att vice presidenten Landin »genom sin ämbetsverksamhet gjort sig förtjänt af hela landets högaktning, förtroende och tacksamhet», och beklagade att till Landins efterträdare valts »en man, som genom sina förändrade politiska åsikter tid efter annan erhållit tre högre ämbeten, dem han dock vare sig af sjuklighet, hög ålder eller lynnets oro och ojämnhet icke kunnat sköta och handhafva». — Hos adeln och prästeståndet förekom ingen diskussion.

Landin återgick till sin post som vice president i Svea hofrätt. År 1854 erhöll han afsked med pension. Han afled i Stockholm den 11 juni 1858.

Framställningar.

B. Till Riksdagen.*)

57. Angående förändrad beräkning af de i allmän lag och därmed gemenskap ägande stadgar utsatta böter och viten, hvilka vore grundade på det myntvärde att tre daler silfvermynt svara emot en riksdaler specie i silfver. (Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 154.)

Framställningen afslogs af Ständerna.

58. Angående ändring af bestämmelserna i 5 kap. 4 § straffbalken rörande förvandling till fängelse vid vatten och bröd af ådömda böter, hvilka den sakfällde ej förmår gälda.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 156.)

*) Landin gjorde ingen framställning hos Kungl. Maj:t.

Rikets Ständer antogo för sin del lagstadgande i öfverensstämmelse med J. O:s förslag (Skrifvelse n:r 99 vid Riksdagen 1840—1841). Med bifall härtill utfärdade Kungl. Maj:t förordning i ämnet den 10 juni 1841.

59. Angående inskränkning af spö- och risstraffets användning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 158.)

Rikets Ständer föreslogo i skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 46 vid Riksdagen 1840—1841) upphörande af spö- och risstraff för vissa brott. Ständernas hemställan bifölls och utfärdades särskilda författningar i ämnet den 10 juni 1841.

60. Angående upphäfvande af bestämmelsen i kungl. brefvet den 3 juni 1752 att när flere äro delaktiga i dråp och ej kan utrönas af hvilkens handaverkan den dräpte ljutit döden, hofrätt må döma till lottkastning mellan de anklagade.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 160.)

I skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 19 vid Riksdagen 1840—1841) hemställde Ständerna om upphäfvande af denna bestämmelse. Ständernas hemställan bifölls och utfärdades kungl. kungörelse i ämnet den 10 juni 1841.

61. Angående upphäfvande af bestämmelserna i 16 kap. 7 och 8 §§ jordabalken om rätt för jordägare att med våld återhämta landbo, som rymmer bort inom stämmotid m. m.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid 161.)

J. O:s framställning förföll.

62. Angående upphäfvande af kungl. förordningen den 16 juli 1776 om straff för försåtliga våldsamheter mot husbondefolk af enskilde tjänare, bönder eller torpare.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 164.)

Sedan Rikets Ständer i skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 20 vid Riksdagen 1840—1841) föreslagit ändrade straffbestämmelser i ämnet, bifölls Ständernas förslag af Kungl. Maj:t. som utfärdade förordning i ämnet den 10 juni 1841.

63. Angående förtydligande af bestämmelserna i 41 kap. 2 § missgärningsbalken om straff för den, som lockar öfvermaga, egna barn, omyndig etc. att stjäla.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 166.)

Rikets Ständer anhöllo i skrifvelse den 23 september 1840 (n:r 89) om utfärdande af lagbestämmelser i ämnet. Enligt beslut den 8 juni 1841 hän-

sköt Kungl. Maj:t frågan till vidare öfvervägande i sammanhang med förslaget till ny brottmålslag.

64. Angående upphäfvande af bestämmelserna om uppenbar kyrkoplikt. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 168.)

Enligt skrifvelse till Kungl. Maj:t den 8 december 1840 beslöto Ständerna för sin del i öfverensstämmelse med J. O:s framställning. Genom beslut, meddeladt å rikssalen den 10 juni 1841, förklarade sig Kungl. Maj:t förhindrad att bifalla förslaget.

65. Angående borttagande af stockstraffet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 172.)

Sedan Ständerna i skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 152 vid Riksdagen 1840—1841) hemställt om upphörande af ifrågavarande straff, utfärdades förordning därom den 10 juni 1841.

66. Angående afskaffande af offentlig afbön inför rätta.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 174.)

Framställningen blef af Ständerna afslagen.

67. Angående förtydligande af kungl. brevet den 25 september 1777, i syfte att ej någon må för brott mot 5 kap. 1 § missgärningsbalken (smädelse mot Konungen, drottningen eller tronföljare) häktas, förrän Konungen förklarar undersökningen därom böra fortsättas.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 176.)

Rikets Ständer beslöto för sin del i enlighet med J. O:s framställning (Skrifvelse till Kungl. Maj:t af den 13 februari 1841, n:r 233). Enligt beslut den 8 juni 1841 förklarade Kungl. Maj:t sig icke finna skäl bifalla Ständernas förslag.

68. Angående dels inskränkning i prygelstraffets användande vid armén och dels upphörande af undantagslagstiftningen för Gottlands nationalbeväring.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 176.)

Upptogs ej till behandling af Ständerna.

69. Angående afskaffande af lagmansrätterna, riddarsynerätterna samt kämnersrätterna, med undantag af kämnersrätterna i Stockholm.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 182.)

Rikets Ständer beslöto för sin del en författning i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad J. O. föreslagit, hvilket beslut anmäldes hos Kungl.

Maj:t genom Ständernas skrifvelse den 10 juni 1840. Härå meddelades å rikssalen den 10 juni 1841 Kungl. Maj:ts svar af innehåll, att Kungl. Maj:t ej funnit tillräckliga skäl att då införa den ifrågasatta förändringen.

70. Förnyad framställning i samma ämne.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 14.)

Tvänne riksstånd beslöto skrifvelse till Kungl. Maj:t med anhållan om förslag i ämnet; de tvänne öfriga riksstånden åter antogo lagförslag om afskaffande af ifrågavarande domstolar. Frågan förföll.

71. Angående afskaffande af uppenbar kyrkoplikt.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 16.)

Framställningen förföll.

72. Angående ändring af hvad lagen innehöll om att stöld första och andra gången kunde försonas med böter m. m.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 21.)

Framställningen förföll.

73. Förnyad framställning angående ändring af bestämmelserna i 41 kap. 2 § missgärningsbalken om straff för den, som lockar öfvermaga, egna barn, omyndig etc. att stjäla.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 23.)

Framställningen föranledde ej åtgärd.

74. Angående förtydligande af bestämmelserna om straff för inbrottsstöld.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1884, sid. 25.)

Rikets Ständer beslöto för sin del en lagförklaring i ämnet. (Skrifvelse n:r 50, Riksdagen 1844—1845). Ständernas beslut antogs ej af Kungl. Maj:t.

75. Angående upphäfvande af bestämmelserna i 16 kap. 7 och 8 §§ jordabalken om rätt för jordägare att med våld återhämta landbo, som rymmer bort inom stämmotid.

(Åmb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 30.)

Sedan Rikets Ständer i anledning häraf aflåtit skrifvelse (n:r 143) till Kungl. Maj:t, utfärdades förordning i ämnet den 19 maj 1845.

76. Förnyad framställning om förtydligande af kungl. brevet den 25 september 1777, i syfte att ej någon må för brott mot 5 kap. 1 § miss-

gärningsbalken häktas, förrän Konungen förklarar undersökningen därom böra fortsättas.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 34.)

Rikets Ständer beslöto i enlighet med J. O:s hemställan. (Skrifvelse n:r 35 vid Riksdagen 1844—1845.) Den 19 maj 1845 utfärdade Kungl. Maj:t förordning i ämnet.

77. Förnyad framställning om dels inskränkning i prygelstraffets användande vid armén och dels upphörande af undantagslagstiftningen för Gottlands nationalbeväring.

(Ämb.-ber. till urtima Riksdagen 1844, sid. 34.)

I skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 135 vid Riksdagen år 1844—1845) anhöllo Rikets Ständer om lagändringar i angifna syften. I anledning häraf förordnades den 23 januari 1846 en kommitté för utarbetande af förslag till ny krigslag.

78. Angående antagande af ny strafflag och fängelselag i hufvudsaklig öfverensstämmelse med lagberedningens förslag.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1847, sid. 44.)

Förslaget förföll.

79. Angående afskaffande af kämnarsrätterna, lagmansrätterna och riddarsynerätterna.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1847, sid. 51.)

Ständerna hemställde i skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 140 vid Riksdagen 1847—1848) ånyo om indragning af dessa domstolar. Ständernas förslag bifölls; och utfärdades förordning i ämnet den 18 april 1849.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

24. Inskränkning af öfverståthållarämbetets befattning med brottmålen äfvensom förändring af domstolsorganisationen i Stockholm i syfte att stadens fyra kämnarsrätter borde förenas till en enda.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 64.)

25. Stadganden i allmänna lagen, hvilka företrädesvis syntes påkalla rättelse och ändring, däribland: bestämmande af bötesansvar, förvandling af böter, grunderna för bestraffning med fängelse vid vatten och bröd m. m.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 85.)

26. Om upphäfvande af uppenbar kyrkoplikt, stockstraffet och offentlig afbön inför rätta samt inskränkning af spö- och risstraffet.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 122; jmf. framställningar till Riksdagen i senare ämbetsberättelser.)

27. Om lagberedningens verksamhet och J. O:s deltagande däri.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 98; för 1842—1843, sid. 131; till urtima Riksdagen 1844, sid. 10, samt till Riksdagen 1847, sid. 43.)

Åtal.

122. T. f. ordförande i Själevads häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för enfaldt hor.

T. f. ordföranden dömdes för den felaktiga åtgärden till böter.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 39.)

123. Häradshöfdingen i Uppvidinge härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda med tillämpning af 11 kap. 2 § handelsbalken.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 40, samt för 1836—1837, sid. 78.)

124. Kämnerrätten i Halmstad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för tjufnads- och sabbatsbrott.

De åtalade ledamöterna af kämnerrätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 43.)

125. Rådstufvurätten i Vänersborg, för oriktigt förfarande i tryckfrihetsmål.

Rådstufvurättens ordförande och ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 47.)

126. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för oriktigt förfarande i fråga om verkställighet af straff.

Sedan åtalet anhängiggjorts samt förklaringar inkommit från vederbörande, fann J. O. af åtskilliga anledningar — bl. a. att landssekreteraren, som närmast handlagt ärendet, dämera aflidit — skäligen nedlägga åtalet.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 49.)

127. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för obehörigt dröjsmål med handläggning af besvärsmål rörande riksdagsmannaval (19 § regeringsformen).

Landssekreteraren och landskamreraren, som buro ansvaret för ifrågasvarande dröjsmål, dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 52, samt för 1836—1837, sid. 16.)

128. En kamrerare i riksbanken — i anledning af Ständernas beslut vid Riksdagen 1834—1835 — i fråga om uraktlåtenhet att fullgöra honom åliggande granskningsskyldighet beträffande en till inlösen inlämnad räntekammarens assignation, hvilken efter dess inlösande befunnits förfalskad.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1834—1835, sid. 58, för 1840—1841, sid. 6, samt för 1842—1843, sid. 4.)

129. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, för oriktig tillämpning af förordningen den 10 april 1810 angående mildring i straffet för lägrad kvinna.

Konungens befallningshafvandes tillämpning af ifrågasvarande förordning förklarades för oriktig och lagstridig.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 17.)

130. Häradshöfdingen i Höks härad, för oriktig tillämpning af förordningen den 10 april 1810 angående mildring i straffet för lägrad kvinna.

Åtalet föranledde en erinran till häradshöfdingen om den oriktiga tillämpning af berörda förordning, hvartill han gjort sig skyldig. Därjämte dömdes han till ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 22.)

131. Häradshöfdingen i Värmdö skeppslag, för felaktig anteckning i saköreslängd.

Böter ådömdes för åtalade förseelsen.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 23.)

132. Kämnersrättens i Borås ordförande, för utgifvande af ett med rättens beslut icke öfverensstämmande utslag.

Åtalet föranledde böter samt ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 26.)

133. Kämnersrätten i Borås, för felaktig förvandling af böter, ådömda för sabbatsbrott, fylleri m. m.

Kämnersrättens ordförande och ledamöter dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 27.)

134. Häradshöfdingen i Kullings härad, för utgifvande af ett med rättens beslut icke öfverensstämmande utslag.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 29.)

135. Borgmästaren i Säter, för utfärdande af oriktig saköreslängd. Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes i anledning af åtalet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 31.)

136. Kämnersrätten i Lund, för felaktig förvandling af böter, ådömda för fjärde resan fylleri.

Kämnersrättens ordförande och ledamöter dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 33.)

137. T. f. ordförande i Listers häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för enkelt hor.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 34.)

138. T. f. ordförande i Björkekinds häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för åverkan.

T. f. ordföranden dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 34.)

139. Häradshöfdingen i Hardemo härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

I anledning af åtalet dömdes häradshöfdingen till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 35, samt till Riksdagen 1840, sid. 44.)

140. Häradshöfdingen i Njurunda härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 38.)

141. T. f. ordförande i Järfsö häradrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 40, samt till Riksdagen 1840, sid. 43.)

142. T. f. ordförande i Torna häradsrätt, för olagligt ådömande af kyrkoplikt.

Åtalet föranledde böter och ersättningsskyldighet för den åtalade.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 41.)

143. Kämnersrätten i Göteborg, för obehörig förvandling af straff.
Kämnersrätten erhöll en erinran om dess felaktiga förfarande.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 43.)

144. T. f. ordförande i Gudhems häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för snatteri och inbrott.
Böter ådömdes i anledning af åtalet.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 47.)

145. Landssekreteraren i Örebro län, för bristande tillsyn öfver läns-häktet m. m.
Landssekreteraren fälldes till böter.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 48.)

146. T. f. ordförande i Bråbo häradsrätt, för obehörig förvandling af vitesböter.
T. f. ordföranden dömdes till böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 54.)

147. Häradshöfdingen i Nordmarks härad, för enahanda förseelse som den senast nämnda.
Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 56.)

148. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för obehörigt påkallande af häktningsåtgärd.
Landshöfdingen och landssekreteraren, hvilka deltagit i anmärkta åtgärden, dömdes till böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 63, samt till Riksdagen 1840, sid. 11.)

149. Kämnersrätten i Karlshamn, för oriktig förvandling af straff m. m.
Kämnersrätten förklarades hafva förfarit oriktigt.
(Ämb.-ber. för 1836—1837, sid. 67.)

150. Stockholms norra förstads kämnersrätt, för oriktig förvandling och sammanläggning af straff.

Kämnersrätten förklarades hafva förfarit oriktigt.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 71.)

151. T. f. ordförande i Kinnevalds häradsrätt, för enahanda förseelse i mål mot tvänne särskilda personer.

Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt. Ersättningskyldighet ådömdes.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 72, samt till Riksdagen 1840, sid. 39.)

152. Kämnersrätten i Norrköping, för enahanda förseelse.

Det anmärkta förfarandet förklarades hafva varit oriktigt.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 75.)

153. Kämnersrätten i Norrköping, för lagstridigt förfarande i afseende å underställningsmål.

Kämnersrättens ordförande och ledamöter dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 76.)

154. Häradshöfdingen i Göstrings härad, för lagstridig förvandling af böter, ådömda för kraf af veterligen gulden gäld.

Häradshöfdingen erhöll erinran därom, att han förfarit oriktigt.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 78.)

155. Rådstufvurätten i Åmål, för obehörigt dröjsmål med pröfning af åtal, oriktig förvandling af straff m. m.

Borgmästaren och rådmännen dömdes till bötesansvar samt ersättningskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 79.)

156. T. f. ordförande i Kåkinds häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för oloflig brännvinsbränning.

T. f. ordföranden ålades ersättningskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 84.)

157. Häradshöfdingen i Tuhundra härad, för enahanda förseelse.

Häradsrätten förklarades hafva förfarit oriktigt.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 86.)

158. Häradshöfdingen i Åkers skeppslag, för liknande förseelse.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 90.)

159. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, för utsättande af uppenbarligen oriktigt förvandlingsstraff i kungörelse om efterlysning af en person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 11.)

160. Kämnersrätten i Lund, emedan den mot 5 kap. 1 § rättegångsbalken dömt i sak som å ära gått. Därtill hade kämnersrätten uraktlåtit att jämlikt 25 kap. 5 § nämnda balk underställa utslaget hofrättens pröfning. I samma åtal fördes talan äfven mot Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, enär denna myndighet, i stället för att anmäla den begångna olagligheten för hofrätten, meddelat verkställighet å det olagliga utslaget.

I anledning af åtalet dömdes kämnersrättens ordförande och öfriga ledamöter till böter. Konungens befallningshafvande erinrades till framtida efter rättelse om det oriktiga i dess förfarande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 17.)

161. Konungens befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län — efter anmälan af fullmäktige i riksgäldskontoret — för uraktlåtenhet att, oaktadt upprepade påminnelser, till riksgäldskontoret inkomma med infordrade förklaringar och öfriga handlingar i anledning af anmärkningar rörande beviljning af testamenten och arf inom samma län.

På grund af åtalet dömdes landskamreraren till böter, hvarjämte landshöfdingen förklarades icke hafva med den uppmärksamhet, som vederbort vakat däröfver, att landskamreraren iakttog sin tjänsteplikt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 20.)

162. Rådstufvurätten i Sigtuna, i anledning af ett utslag, hvarigenom borgmästaren i staden i egenskap af tullbevakningsinspektör dömts till ansvar för det han skulle gynnat och befordrat oloflig införsel af varor, ehuru dylikt brott icke förelegat. I åtalet yrkades äfven ansvar å t. f. ordföranden i rådstufvurätten för dröjsmål med tillhandahållande af expeditioner samt för det han för tvänne expeditioner beräknat och uppburit för hög lösen.

T. f. ordföranden dömdes till böter för för högt beräknad och uppuren lösen, men blefvo de i åtalet för öfrigt framställda yrkandena ogillade.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 23, samt för 1840—1841, sid. 15.)

163. Göta artilleriregementes krigsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

Krigsrättens ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 29.)

164. Stockholms norra förstads västra kammarsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

Åtalet föranledde bötesansvar.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 30.)

165. Häradshöfdingen i Mo härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för flera brott.

Häradshöfdingen dömdes till böter samt att utgifva ersättning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 31.)

166. Häradshöfdingen i Skytts härad, för felaktig förvandling af förstöld ådömda böter.

Den åtalade dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 33.)

167. Häradshöfdingen i Glanshammars och Sköllersta härad, för felaktig förvandling af dels böter ådömda för första resan stöld, dels Kungl. Maj:ts och kronans andel i böter, ådömda för oloflig brännvinsförsäljning.

Häradshöfdingen dömdes till böter för felaktig förvandling af stöldböterna. Förvandlingen af brännvinsförsäljningsböterna förklarades hafva varit oriktig.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 34.)

168. Häradshöfdingen i Ås härad, i fråga om förvandling af Kungl. Maj:ts och kronans andel i böter, ådömda för oloflig brännvinsbränning.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 36, samt för 1840—1841, sid. 20.)

169. Häradshöfdingen i Vadsbo härad, för felaktig förvandling af Kungl. Maj:ts och kronans andel i böter, ådömda för oloflig brännvinsbränning.

Häradshöfdingen ådömdes ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 38.)

170. Häradshöfdingen i Edsbergs härad, för felaktigt förfarande vid förvandling af böter och sammanläggning med omedelbart ådömdt fängelse vid vatten och bröd.

Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 40.)

171. Stockholms kammarsrätt, för dröjsmål att tillhandabålla dom i ett tvistemål.

Ordföranden och öfriga ledamöter i rätten dömdes till böter.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 41.)

172. T. f. ordförande i bergstingsrätten i Södermanlands och Östergötlands bergmästardöme, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Det anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 45.)

173. Häradshöfdingen i Siende härad, för enahanda förseelse.
Åtalet erhöll samma utgång som närmast föregående.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 46.)

174. T. f. ordförande i Sunnerbo häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld ute å mark.

T. f. ordföranden erinrades om att han förfarit oriktigt samt dömdes att utgifva ersättning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 47.)

175. T. f. ordförande i Säfvedals häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Ersättningsskyldighet ålades t. f. ordföranden.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 49, samt för 1840—1841, sid. 25.)

176. Hofrätten öfver Skåne och Blekinge, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Det åtalade beslutet ansågs icke hafva varit med rätta förståndet af lagens föreskrifter enligt, men fanns den oriktiga lagtillämpningen icke vara af sådan beskaffenhet, att ansvar därå borde följa.

(Åmb.ber. till Riksdagen 1840, sid. 50, samt den till samma Riksdag ytterligare afgifna berättelse, sid. 1.)

177. T. f. ordförande i Åsbo häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

178. Kämnersrätten i Malmö, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad m. m.

179. T. f. ordförande i Östra häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld af fisk ur annans fiskredskap.

I dessa tre sistnämnda åtal förklarades den anmärkta lagtillämpningen felaktig.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 52, samt för 1840—1841, sid. 21.)

180. Häradshöfdingen i Vemmenhøgs härad, dels emedan han i ett mål angående ansvar för olofligt tillgrepp af växande potatis dömt de tilltalade till ansvar såsom för stöld af växande säd eller hö, dels för felaktig förvandling af böter.

Häradshöfdingen förklarades hafva i anmärkta hänseenden förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 54, samt för 1840—1841, sid. 24.)

181. Förvaltningen af sjöärendena, angående dels chefens förfarande att, med uppgifvet biträde af en utaf förvaltningens ledamöter, vidtaga åtskilliga förändringar och tillägg uti ett af Kungl. Maj:t fastställt reglemente för styrelsen och ekonomin vid flottan, dels en i förvaltningens protokoll om dessa åtgärder befintlig anteckning.

Chefen för förvaltningen, som redan före åtalet af Kungl. Maj:t entledigats från chefskapet, dömdes att mista sitt innehafvande konteramiralsämbete samt att ersätta kostnaden för omtryckning af reglementet m. m. En af ledamöterna i förvaltningen dömdes till ett halft års suspension och subsidiär ersättningsskyldighet. Då öfriga förvaltningens ledamöter, för underlåten anmälan hos Kungl. Maj:t om förhållandet med ändringarna och tilläggen i reglementet, »redan erhållit förklarande af Kungl. Maj:ts höga misshag», fick därvid bero.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 57.)

182. Svea hofrätt, i anledning af dess behandling utaf ett mot M. J. Crusenstolpe anhängiggjort åtal för brott mot 3 § 4 mom. tryckfrihetsförordningen.

J. O. anmärkte, att den mot C. angifna förbrytelsen bort, till följd af kungl. brefvet den 25 september 1777, hos Kungl. Maj:t anmälas, innan rättegången fortsattes och målet till slutligt afgörande företogs. Hofrättens pluralitet hade ansett nämnda kungl. bref ej vara tillämpligt i afseende å tryckfrihetsmål och för den skull förklarar att anmälan ej vore lämplig eller erforderlig.

Beträffande själfva saken anmärkte J. O., att hofrätten felaktigt tillämpat de lagrum, enligt hvilka juryn i åtalet mot C. ansett den åtalade skriften brottslig, och att hofrätten underlåtit den domaren åliggande skyldighet att anföra de skäl, hvarå dess utslag kunde vara grundadt.

Åtalet blef ej bifallet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 82.)

183. Statskontoret, för vägran att låta en person erhålla del af åtskilda handlingar i statskontoret befintliga handlingar.

Presidenten och ledamöterna i statskontoret dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 119, samt den vid samma Riksdag ytterligare afgifna berättelse, sid 6.)

184. Befälhafvaren för en militärpatrull, som i anledning af oroligheter i Stockholm sommaren 1838 utkommenderats. Af patrullens manskap hade en person, utan någon från dennes sida gifven anledning, öfverfallits med hugg och slag. Åtalet afsåg äfven en del af manskapet.

De åtalade frikändes från ansvar.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 127.)

185. Fanjunkare såsom befälhafvare för en militärpatrull, för det han dels underlåtit verkställa honom af t. f. öfverståthållaren meddelad föreskrift, dels utan giltigt skäl gifvit manskapet befallning att hugga in på folket. Samtidigt åtalades två korpraler, tillhörande patrullen, emedan de under patrullens marsch huggit efter å gata sig uppehållande personer.

Fanjunkaren dömdes till sju månaders arrest i läst rum å högvakt eller fästning. Korpralerna dömdes ock till ansvar. Samtliga ålades ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 131, samt för 1840—1841, sid. 19.)

186. T. f. polismästare i Stockholm, emedan han genom pinsam handling sökt bringa trenne personer till erkännande af brottslighet.

T. f. polismästaren afled under åtalet och förföll på den grund frågan om ansvar. Ersättningskyldighet ålades dock.

I samma åtal yrkades äfven ansvar å två polisuppsyningsmän, som mot omförmälda personer öfvat misshandel för att tvinga dem till erkännande. Polisuppsyningsmännen frikändes från ansvar, då de handlat efter t. f. polismästarens befallning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1840, sid. 139, samt för 1840—1841, sid. 18.)

187. Vid riksrätt mot flera Konungens rådgifvare, i anledning af icke mindre än 30 särskilda anmärkningspunkter, afseende missbruk af Konungens ekonomiska lagstiftningsmakt, ingrepp i Ständernas beskattningsrätt m. m.

Riksrätten frikände på den grund, att de förmenta brotten ej föllo under någon klausul i ansvarighetslagen och därför, enligt dess § 6, ej ansågos kunna till pröfning upptagas.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 4. samt till urtima Riksdagen 1844, sid. 4.)

188. T. f. ordförande i Vätle häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld ute å mark.

Förfarandet ansågs oriktigt, hvarom t. f. ordföranden förstädigades. Härjämte ålades honom ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 25.)

189. Rådstufvurätten i Köping, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad.

Rådstufvurätten förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid 26.)

190. T. f. ordförande i Höks häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad m. m.

T. f. ordföranden dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 27.)

191. Kämnersrätten i Göteborg, för felaktig förvandling af böter, ådömda för hustjufnad, förenad med andra resan stöld.

Ordföranden och en bisittare dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 29.)

192. Domhafvande i Bräkne härad, för felaktigt förfarande, hvarigenom en person fått undergå längre straff än vederbort, samt för utgifvande af felaktiga expeditioner.

Domhafvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 32.)

193. T. f. domhafvande i Askims härad, för utfärdande af ett felaktigt bevis angående en person ådömd bestraffning, till följd hvaraf denne fått undergå längre straff än det hvartill han dömts.

T. f. domhafvanden dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 35.)

194. T. f. ordförande i Sotholms häradsrätt, för ofullständigheter i ett brottmålsprotokoll, felaktig förvandling af böter, ådömda för förargelseväckande beteende, m. m.

I anledning af åtalet dömdes t. f. ordföranden till böter.

(Ämb.-ber. 1840—1841, sid. 36.)

195. T. f. ordförande i Södra Åsbo häradsrätt, för felaktig tillämpning

af 17 kap. missgärningsbalken samt för åsidosättande af föreskrift i 25 kap. 5 § rättegångsbalken att underställa utslag hofrätts pröfning.

Den åtalade dömdes till böter samt att utgifva ersättning.
(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 38.)

196. Häradshöfdingen i Njurunda härad, för uraktlåtenhet att jämlikt 25 kap. 5 § rättegångsbalken underställa ett mål hofrättsens pröfning.

För försummelsen dömdes häradshöfdingen till böter.
(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 42.)

197. Rådstufvurätten i Härnösand, dels i anledning af ett utslag hvarigenom en person felaktigt dömts till ansvar för itererad fylleriförseelse, dels för felaktig förvandling af tvänne bötesbelopp.

Ordföranden och öfriga ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter samt att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 43.)

198. Häradshöfdingen i Mo härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för flera brott.

Då häradshöfdingen redan dömts till ansvar för likartad felaktighet (jfr n:r 165 här ofvan) och det i förevarande åtal anmärkta förfarandet tillkommit före det häradshöfdingen sålunda erhållit tillrättavising i fråga om sin lagtillämpning, ansågs åtalet icke höra föranleda annan påföljd än ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 45.)

199. T. f. ordförande i Södra Åsbo häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för flera brott.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 46.)

200. T. f. ordförande i Faurås häradsrätt, för enahanda förseelse som den sistnämnda.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 47.)

201. T. f. ordförande i Säbrå häradsrätt, för enahanda förseelse.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 48.)

I dessa tre sist nämnda åtal dömdes vederbörande t. f. ordförande att böta och utgifva ersättning.

202. T. f. ordförande i Marks häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för åverkan.

T. f. ordföranden dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 49.)

203. Häradshöfdingen i Lane härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

I anledning af åtalet dömdes häradshöfdingen till böter.
(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 50.)

204. Häradshöfdingen i Öfver-Kalix tingslag, i anledning däraf att ett lagtima ting med Öfver-Kalix tingslag icke blifvit å utsatt dag företaget, till följd hvaraf den å tingsstaden församlade menigheten måst därifrån afresa med oförrättade ärenden.

Häradshöfdingen, som uraktlåtit att i tid anmäla förfall, dömdes till böter, hvarjämte honom ålades att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 51.)

205. T. f. ordförande i Säfvedals häradsrätt, för det en person obehörigen dömts till ansvar för motsträfvighet att undergå uppenbar kyrkoplikt. Personen i fråga hade under bevakning inställts i kyrkan, men därvid varit öfverlastad af starka drycker. En vägran eller motsträfvighet i dylikt fall hade ej bort föranleda förutnämnda ansvar.

Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit oriktigt.
(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 52.)

206. Domkapitlet i Linköping, emedan domkapitlet *dels* skulle ändrat förut fattadt beslut om aflöningen till en vikarierande komminister, *dels* förordnat om undersökning vid sockenstämma af ifrågavarande komministers förhållande till församlingen, vid hvilken stämma komministern icke lämnats tillfälle att yttra sig, *dels ock* beslutit att tillsvidare icke missivera komministern.

Domkapitlets förfarande beträffande omförmälda undersökning förklarades hafva varit oriktigt. I öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 60.)

207. Kommendanten i Stockholm m. fl., i anledning af under oroligheterna i Stockholm år 1838 vidtagna arresteringar m. m.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 40.)

208. Borgmästaren i Alingsås såsom tillsyningsman vid kronohäktet därstädes, i anledning af i fångförteckning införda, mot verkliga förhållandet stridande anteckningar m. m.

Borgmästaren dömdes dels att under sex månaders tid vara skild från sitt innehavande borgmästarämbete med därtill hörande löneinkomster och förmåner dels att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 55, samt för 1844—1845, sid. 5.)

209. Konungens befallningshafvande i Västerbottens län, för obehörigt uppskof med verkställighet af fängelse vid vatten och bröd, som ådömts en kvinna för tvefaldt hor. Kvinnan, som hållits häktad, hade fått börja sitt straff först ett år efter det slutligt utslag meddelats i målet (K. F. den 10 april 1810 ang. mildring i straff för lägrad kvinna).

Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 68, samt för 1844—1845, sid. 7.)

210. Häradshöfdingen i Gillbergs härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld m. m.

Häradshöfdingen dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 73.)

211. T. f. ordförande i Vadsbo häradsrätt, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person dömts till straff för genom inbrott föröfvad stöld samt för det han innehafvt dyrk. Den tilltalade hade af annan domstol förklarats saker till ansvar för innehavande af dyrk. Häradsrätten dömde honom till särskildt ansvar för sistnämnda brott.

T. f. ordföranden ansågs icke böra dömas till ansvar, men erhöll en erinran om sitt misstag till rättelse vid dylika fall i framtiden.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 75.)

212. Häradshöfdingen i Jerfsö tingslag, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person, tilltalad för inbrottsstöld samt för innehaf af falska nycklar eller dyrkar, dömts till straff särskildt för inbrott och särskildt för innehavande af falska nycklar eller dyrkar.

Häradshöfdingen dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 79.)

213. Häradshöfdingen i Jämtlands norra domsaga, emedan han för flera fastebref beräknat och tagit högre lösen än gällande expeditionstaxa stadgade.

I anledning af åtalet dömdes härads höfdingen att böta samt att återbära hvad han orätt fordrat och uppburit i lösen.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 81, samt för 1844—1845, sid. 6.)

214. Härads höfdingen i Gottlands södra härad, för det han dels i domstolen dels utom densamma med okvädinsord förolämpat en rättssökande.

Härads höfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 89.)

215. T. f. domhufvande i Listers härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för slagsmål m. m. T. f. domhufvanden hade dessutom, ehuru icke af J. O., åtalats för förfalskning m. m.

Han dömdes på en gång för samtliga brotten och förklarades därvid ovärdig att vidare i domarvärf begagnas, att mista äran och att böta 26 rdr 32 sk. Därjämte förklarades han skyldig utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 96, samt för 1844—1845, sid. 6.)

216. Rektorsämbetet vid Uppsala universitet, i anledning af uteblifven redovisning för ett till ämbetet för verkställighet öfverlämnadt utslag, hvaregenom en person ålagts utgifva visst belopp. Rektorsämbetet hade öfversändt de influtna penningarna i vanligt fribref utan rekommendation till Konungens befallningshafvande i Stockholms län. Brevet förkom emellertid, och i åtalet lades rektorsämbetet till last, att detsamma icke jämlikt kungl. kungörelsen den 16 juli 1788 försett sig med laga bevis från postkontoret om brevets inlämnande m. m.

Sedan rektorsämbetet inbetalt det ifrågavarande beloppet, återkallades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 103.)

217. T. f. domhufvande, i anledning däraf att Norra och Södra Åsbo samt Bjäre häradsrätter, under hans ordförandeskap och på hans föranstaltande, genom beslut stadgat vite af 6 rdr 32 sk. b:ko, utom ansvar efter lag, för stärbhusdelägare, som försummade att låta upprätta och till nämnda häradsrätter ingifva bouppteckningar efter inom häradena boende personer.

Då t. f. domhufvanden sålunda tillät sig att i strid mot gällande regeringsform föreskrifva omförmälda ansvar för stärbhusdelägare, fälldes han till böter, hvarjämte föreskrefs att utslaget skulle delgifvas Konungens befallningshafvande i Kristianstads län, med anmodan att i nämnda härads kyrkor låta kungöra att i följd däraf verkan af häradsrätternas ifrågavarande beslut komme att upphöra.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 109.)

218. Kämnersrätten i Karlstad, för felaktig förvandling af böter, ådömda för oloflig brännvinsminuteri.

De åtalade ledamöterna i rätten dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 116.)

219. Enskild person, J. D., för det han vid förd klagan öfver honom af Stockholms stads taxeringskommitté ålagd bevillning i sin besvärsskrift begagnat vanvördiga och missfirmande uttryck mot taxeringskommittén. Åtalet skedde efter anmälan af Stockholms stads bevillnings pröfningskommitté.

Den tilltalade dömdes till böter och att sin förgripelse offentligen afbedja.
(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 117, samt för 1844—1845, sid. 4.)

220. Enskild person, T. H. H., för enahanda förseelse, som i närmast föregående åtalsuppgift omförmälts.

Jämväl denne tilltalade dömdes till böter och att göra offentlig afbön.
(Ämb.-ber. för 1842—1843, sid. 120, samt för 1844—1845, sid. 4.)

221. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för obehörigt uppskof med verkställighet af fängelsestraff vid vatten och bröd, ådömdt kvinna, som haft spädt barn i sin vård.

Ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1844—1845, sid. 8, samt till Riksdagen 1847, sid. 11.)

222. Konungens befallningshafvande i Blekinge län, för felaktig förvandling af böter för fylleri m. m. (5 kap. 4 § straffbalken).

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1844—1845, sid. 12.)

223. T. f. ordförande i Luggude häradsrätt, för dröjsmål med expedierande af utslag angående häktad person.

Den tilltalade dömdes till böter och utgifvande af ersättning.

(Ämb.-ber. för 1844—1845, sid. 14.)

224. T. f. ordförande i Luggude häradsrätt, för orätta domar i två tjufnadsmål, för felaktig bötesförvandling i samma mål och för underlåtenhet att underställa ett utslag.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1844—1845, sid. 15.)

225. Häradshöfdingen i Ölands Södra Mot, för ådömande i visst fall af spöstraff i stället för fängelse vid vatten och bröd i strid mot stadgandet i kungl. förordningen den 10 juni 1841.

Häradshöfdingen skulle erinras om rätta tydningen af berörda förordning.
(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 18.)

226. Rådstufvurätten i Mariestad, för ådömande af ansvar särskildt för inbrott i afsikt att stjäla och särskildt för innehafvande af dyrk samt för felaktigt bestämdt straff för innehafvande af dyrk.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 21.)

227. Kämnersrätten i Norrköping, för ådömande af ansvar särskildt för inbrott i afsikt att stjäla och särskildt för innehafvande af dyrk.

Kämnersrätten förklarades hafva oriktigt förfarit och skulle därom erinras.
(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 26.)

228. Landssekreteraren och landskamreraren i Östergötlands län gemensamt, för uraktlåtenhet att i ett utslag rörande ny vägdelning meddela laglig och fullständig föreskrift angående utslaget kungörande och delgifvande, samt landssekreteraren särskildt, för obehörigt dröjsmål och försummelse att expediera berörda utslag.

De tilltalade dömdes i först anmärkta afseendet till böter, hvarförutom landssekreteraren i sistberörda afseendet ådömdes särskildt bötesansvar. Beträffande landskamreraren skulle det honom ådömda bötesansvar anses inbegripet i den straffpåföljd, som i särskildt mål angående tillgrepp af allmänna medel blifvit honom påförd.

(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 29, samt till Riksdagen 1847, sid. 6.)

229. Borgmästaren i Lindesberg, för dels uraktlåtenhet att uttaga bevillning jämte afgift till kungl. teaterns pensionskassa för teatraliska och andra föreställningar och dels försummad redovisning af uppburna dylika medel.

Borgmästaren dömdes till mistning under 6 månader af tjänst och lön samt förpliktades till viss ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 39.)

230. Polismästaren i Stockholm, för olagliga beslut angående en persons inmanande och kvarhållande i häkte.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Åmb.-ber. för 1844—1845, sid. 48, samt till Riksdagen 1847, sid. 12.)

231. Stockholms södra förstads kämnersrätt, för oriktigt förfarande i fråga om verkställighet af fängelsestraff, hvartill böter förvandlats. Kämnersrätten förklarades hafva förfarit oriktigt. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1847, sid. 13.)

232. Bergsdomhafvanden i Västernorrlands bergmästardöme, för orätt dom i mål angående olaga åtkomst af järn från Gideå bruk. Den tilltalade dömdes till böter och utgifvande af ersättning. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1847, sid. 22.)

233. T. f. ordförande i Östra häradsrätt i Blekinge län, för dels ådömande af ansvar särskildt för inbrott och särskildt för begagnande af dyrk, dels och underlåtenhet att i samma mål ådöma arbete å fästning. Bötesansvar ådömdes. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1847, sid. 26.)

234. Häradshöfdingen i Vagnsbro härad, för felaktigt förfarande beträffande expediering af handlingar, stämpelbeläggning och debitering af lösen m. m. Häradshöfdingen dömdes till böter och utgifvande af ersättning. (Ämb.-ber. för 1848, sid. 7.)

235. Rådstufvurätten i Lindesberg, för felaktigt förfarande i en bördetvist. Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet. (Ämb.-ber. för 1848, sid. 9.)

236. T. f. ordförande i Nora häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld. Den tilltalade dömdes till böter samt ersättnings utgifvande. (Ämb.-ber. för 1848, sid. 15.)

237. T. f. ordförande i Sunnerbo häradsrätt, för orätt dom och felaktig förvandling af böter i mål angående stöld. Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes. (Ämb.-ber. för 1848, sid. 16.)

238. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, för felaktigt förfarande vid verkställighet af straff, ådömda genom särskilda utslag, därvid landssekreteraren särskildt lades till last att han egenmäktigt förordnat om sammanläggning af straff.

Landssekreteraren och landskamreraren dömdes till böter, den förre till

belopp motsvarande tre månaders lön, samt förpliktigades gemensamt till ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 139.)

239. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, emedan en med pass försedd person blifvit olagligen anhållen och såsom kringstrykande afsänd till annat län.

Landssekreteraren ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 143.)

240. Häradshöfdingen i Skellefteå tingslag, för felaktig förvandling af böter, ådömda för kvarstadsbrott samt för kronobetjänts smädande.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 148.)

241. T. f. ordförande i bergstingsrätten i Västervik, för felaktigt utslag i fråga om sammanläggning af straff och underlåtenhet att i visst afseende underställa utslaget hofrättens pröfning.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 150.)

242. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, för olaga behandling af en kvinna såsom lösdrifvare, samt Konungens befallninghafvande i Jönköpings län, för obehörigt dröjsmål med utfärdande af pass för samma kvinna.

Åtalet i hvad det afsåg Konungens befallningshafvande i Jönköpings län ogillades. Landshöfdingen och landssekreteraren i Östergötlands län dömdes till böter och utgifvande af ersättning.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 156, och för 1850, sid. 183.)

243. Häradshöfdingen i Sotholms m. fl. härads domsaga, i fråga om misshandel mot rättssökande.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 162.)

244. Landshöfdingen, landssekreteraren och en t. f. landssekreterare i Kronobergs län, för fel och försummelse i fråga om reglering af kronobrefbåringen inom länet.

Landshöfdingen dömdes till böter och utgifvande af viss ersättning. I öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1850, sid. 175, samt för 1852, sid. 19.)

245. Konungens befallningshafvande i Kronobergs län, för öfverträdelse af ett entreprenadkontrakt.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. för 1851, sid. 40, samt till Riksdagen 1853, sid. 14.)

246. Borgmästaren i Nyköping, i fråga om en persons insättande och kvarhållande i stadshäktet.

Med hänsyn till hvad under åtalet blifvit upplyst friades borgmästaren för den mot honom gjorda angifvelsen.

(Åmb.-ber. för 1851, sid. 51.)

247. T. f. ordförande i Lane häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld m. m.

Böter och ersättningsskyldighet ådömdes i anledning af åtalet.

(Åmb.-ber. för 1851, sid. 53.)

248. I en den 27 maj 1836 utfärdad kungörelse bade Konungens befallningshafvande i Jönköpings län meddelat bestämmelser, afseende inskränkingar i brännvinsförsäljningen. Då enligt J. O:s mening Konungens befallningshafvande måste anses hafva genom en del föreskrifter i kungörelsen öfverträdt sin befogenhet, yrkade J. O., att kungörelsen måtte upphävas.

I meddeladt, slutligt utslag förklarades, att kungörelsen skulle i vissa punkter upphävas.

(Åmb.-ber. för 1836—1837, sid. 57.)

249. Konungens befallningshafvande i Uppsala län hade utfärdat en kungörelse af innehåll, att, då stadgandet i 5 kap. 2 § utsökningsbalken »att hvad gäldenär minst umbära kan, såsom det han sin näring idkar med, skall sist utmätas» icke efterföljdes, om landtmannens boskaps kreatur, dragare och jordbruksredskap, ehuru dessa ofelbart minst kunde af honom umbäras, toges i mät till hans skulders gäldande, oaktadt han ägde annan betalningstillgång, blefve samtliga utmätningförrättare i länet förstädigadt att ställa sig berörda lagstadgande till noggrannaste efterföljd och att således icke, förrän betalningstillgång i andra lösören bruste, taga landtmannens dragare, boskapskreatur och jordbruksredskap i mät, vid ansvar och skadeersättning efter lag.

J. O. anmärkte, att kungörelsen innefattade ett förklarande, huruledes ifrågavarande lagrum rätteligen borde förstås och tillämpas, hvars verkan sträckte sig jämväl till fordringsägaren, hvilkens rätt emot gäldenär eller löftesman genom den gifna förklaringen närmare bestämdes. Konungens befall-

ningshafvande hade genom förklaringens utfärdande öfverträdt gränsen för sin lagliga myndighet och felat emot grundlagens tydliga föreskrifter. — J. O:s yrkande afsåg, att hofrätten skulle upphäfva kungörelsen och förståndiga Konungens befallningshafvande att därom utfärda allmän kungörelse.

Hofrätten ansåg Konungens befallningshafvande icke hafva felat emot grundlagarna eller öfverskridit gränsen för sin myndighet. Emellertid fann hofrätten skäligt undanröja kungörelsen, hvilket beslut Konungens befallningshafvande »hade att i länet kungöra på sätt det lämpligast kunde ske utan någon uppoffring af det förtroende och den tillit, Konungens befallningshafvandes påbud ofelbart borde äga.»

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 76.)

250. Uti en af magistraten i Visby år 1839 utfärdad och af Konungens befallningshafvande i Gottlands län allmängjord kungörelse hade bland annat stadgats, dels att hvar som å de för afsalu bestämda torg och allmänna platser i staden Visby å annans vägnar afslutade köp, utan att därför genast erlägga betalning, skulle vid vite vara försedd med en af köparen underskrifven fullmakt af angifvet innehåll, därifrån likväl undantagna tjänstehjon, som för deras husbondefolks räkning verkställde inköp; dels att, för underlättande af lifsförnödenhetens anskaffande åt stadens mindre bemedlade invånare, icke någon vid vite finge före klockan tolf på dagen med landtmännen inlåta sig i köp om malen eller omalen spannmål eller potatis till större parti än en tunna.

Då kungörelsen syntes i anmärkta delar vara emot lag och författningar uppenbarligen stridande, yrkade J. O. dess upphäfvande i berörda delar, hvilket yrkande bifölls.

(Ämb.-ber. för 1840—1841, sid. 80.)

S. L. Theorell.

Sven Lorens Theorell, född den 5 november 1784, aflade år 1808 i Uppsala auskultantexamen i landtmäteri och examen till rättegångsverken. Sedan han några år sysslat med landtmäteri- och tingsarbeten i Kronobergs län, tjänstgjorde han från 1815 i kammarkollegium. Han utnämndes där till notarie 1823, från hvilken tjänst han emellertid tog afsked 1839. Samtidigt hade han en vidsträckt och högt ansedd advokatpraktik. Han kallades till ledamot af lagberedningen 1841 och utnämndes samma år till

kammarråd. Emellertid tillträdde han icke detta ämbete, förrän han i januari 1845 lämnat lagberedningen. År 1846 utnämndes han till härads-höfding i Södra Møre härad.

Vid valet till justitieombudsman 1848 uppställdes Theorell af adeln och prästeståndet till motkandidat mot vice presidenten Landin och lyc-kades, som förut nämndt, vinna majoritet. Vid sitt tillträde till ämbetet hade Theorell uppnått en ålder af öfver 63 år och, som han själf om-talar i en af sina ämbetsberättelser, led han af rätt svår sjuklighet.

Emellertid utöfvade han såsom justitieombudsman en liflig verksamhet. I sina ämbetsberättelser behandlade han de mest skilda ämnen, såsom framgår af nedanstående förteckningar. Oftast väckte emellertid hans åsikter mycken opposition, och en del af hans ämbetsberättelser upptogs i regel af försvar mot gjorda angrepp. För sina uttalanden om religions-friheten fick han till och med uppbära beskyllningar för irrlärlighet, ehuru samtidigt hans åsikter i ämnet på andra håll torde hafva ansetts ytterligt konservativa. — Mycket omtvistad blef Theorells sats, att domaren skulle äga efter sitt enskilda omdöme pröfva, huruvida en i grundlagsenlig ord-nung promulgerad lag vore giltig eller ej — detta särskildt med hänsyn till Konungens administrativa och ekonomiska lagstiftningsrätt.

I stilistiskt hänseende äro Theorells ämbetsberättelser berömda.

I ämbetsberättelserna upptog Theorell äfven en ingående granskning af högsta domstolens domslut i vissa mål, hvarom han ganska oförbehåll-samt uttalade sina omdömen. Häraf föranleddes anmärkning mot Theorell af lagutskottet vid Riksdagen 1850—1851. I sitt betänkande angående granskningen af justitieombudsmannens ämbetsberättelser yttrade utskottet, bland annat, att justitieombudsmannens åliggande att utreda lagskipningens tillstånd syntes, såsom han förfäktat, innebära äfven frihet att uttala sig öfver lagskipningen hos högsta domstolen, »ehuru i sättet för utöfvandet af denna frihet en större varsamhet och grannlagenhet torde kunnat iakt-tagas». Utskottet hade emellertid ej kunnat undgå att erkänna det nit justitieombudsmannen i ämbetet ådagalagt och den noggranna uppmärksamhet, hvarmed han följt angelägenheter af allmänna vikt; och utskottet ansåge sig därför hafva grundad anledning till det förklarande, att justitie-ombudsmannen motsvarat det viktiga förtroende honom varit lämnadt. — Utskottets betänkande åtföljdes af ej mindre än 14 reservationer, hvaraf flertalet gingo i den riktning att den mot justitieombudsmannen fram-ställda anmärkningen borde utgå. — I samtliga riksständen uppstod diskus-sion i anledning af betänkandet, därvid Theorell på en del håll försvarades, på andra åter gjordes till föremål för klander. Såsom resultat af debatterna framgick emellertid, att justitieombudsmannen ansågs hafva rätt att granska

högsta domstolens beslut. — Adeln biföll utskottets betänkande. Präteståndet beslöt, med gillande af utskottets förklarande att justitieombudsmannen motsvarat det viktiga förtroende honom varit lämnadt, lägga utlåtandet i öfrigt till handlingarna. Inom borgarståndet voro meningarna mycket delade. Ståndet afslog framställd proposition att med godkännande lägga utskottets förslag till handlingarna samt beslöt till sist, att utlåtandet skulle läggas till handlingarna utan något yttrande. Bondeståndet ställde sig nu mycket välvilligt mot Theorell och beslöt att ogilla det i utskottets betänkande förekommande klandret mot honom.

Theorell omvaldes den 19 februari 1851 med 36 röster mot 12.

Af de gjorda anmärkningarna lät Theorell sig icke afhålla att på samma sätt som förut underkasta högsta domstolens beslut en äfven i formen skarp kritik. I ämbetsberättelsen för år 1851 hade Theorell sålunda i fråga om ett domslut i ett visst mål följande, sedermera mycket klandrade uttalande: »Af dessa betraktelser har jag funnit mig öfvertygad, att förhastande ägt rum och att Konungens högsta domstol, ifall den icke saknat rådrom att omständligen genomtänka och efter behof debattera ämnet, ej skulle kunnat stanna vid ett beslut, hvars halt vid närmare eftersinnande tyckes så föga tvetydig.»

Vid Riksdagen 1853—1854 förnyades klandret mot Theorell. I sitt utlåtande i anledning af granskning af justitieombudsmannens berättelser anmärkte sålunda lagutskottet i fråga om de af justitieombudsmannen anställda åtalen, dels att ett och annat syntes hafva saknat den lagliga anledning att de kunnat gillas, dels att fel understundom blifvit af honom befrade, som endast härflutit från ovarsamhet, för hvilken händelse justitieombudsmannen enligt 3 § i instruktionen bort gifva det justitiekanslern vid handen, dels ock att åtalets föremål någon gång utgjort misstag, som haft sin grund i lagarnes tvetydighet och mindre bestämdhet, i hvilka fall det kunde ifrågasättas, om åtal vore rätta sättet för undanröjande af dylika misstag. — Emellertid medgaf utskottet, att justitieombudsmannens verksamhet i ifrågavarande hänseende visade »en städse vakande uppmärksamhet i förening med ett synnerligt nit». Vidare framhöll utskottet, att den af justitieombudsmannen uttalade satsen att hvarje domare utan vidare föreskrifter skulle äga att efter sitt enskilda omdöme bestämma, huruvida en i grundlagsenlig ordning promulgerad lag vore giltig eller ej, vore för rättssäkerheten alltför äfventyrlig och skulle därjämte kunna leda till inskränkning af regeringsmaktens verksamhet af icke mindre betänklig art. — Utskottet kunde ej heller undgå att fästa sig vid den mindre grannligheten i uttryck, som någon gång röjdes i justitieombudsmannens granskning af högsta domstolens beslut och som ej öfverensstämde med den aktning,

man vore skyldig den högsta domarmakten i det lagbundna samhället. Denna granskning ådagalade likväl hos justitieombudsmannen samma nit att uppfylla sin plikt, som uppenbarades i hans öfriga ämbetsverksamhet, hvarför utskottet ansåg att justitieombudsmannen i allmänhet motsvarat det viktiga förtroende Rikets Ständer honom lämnat. — Utskottets betänkande åtföljdes denna gång af 12 reservationer, af hvilka en del afsågo skärpning i utskottets omdömen, men flertalet gingo i den riktning att det af utskottet uttalade klandret vore oförtjänt. Betänkandet föranledde diskussioner i samtliga riksständen. Särskildt hos adeln, men äfven hos prästeståndet förekommo skarpa omdömen om justitieombudsmannen, under det de öfriga stånden ställde sig i det hela välvilligt mot honom. Utskotts-
betänkandet lades till handlingarna utan särskildt yttrande hos de tre högre stånden, men hos bondeståndet med förklarande att ståndet instämde i ett par vid utskotts-
betänkandet fogade reservationer till justitieombudsmannens förmån. — Theorell blef vid denna Riksdag enhälligt omvald.

Vid nyssnämnda Riksdag uppdrog konstitutionsutskottet åt justitieombudsmannen att ställa vissa medlemmar af Konungens statsråd under åtal, för det de, sedan Riksdagen i vissa delar antagit en Kungl. Maj:ts proposition rörande ändring i sättet för grundskatternas utgörande m. m., tillstyrkt Konungen att låta ärendet förfalla. Åtalet utfördes af Theorell, som emellertid var af den åsikten att åtalet saknade laglig grund och därför föga understödde detsamma. De tilltalade blefvo frikända. Med anledning af sitt sätt att utföra ifrågavarande aktion fick Theorell uppbära tadel, särskildt i tidningspressen. Han försvarade sig utförligt i ämbetsberättelsen för år 1854 och underkastade därvid äfven själfva saken en ingående granskning. Såsom slutord anför han bland annat, att det förfarande, som skulle åtalas, innefattade icke ett fel, utan tvärtom en af plikt föreskrifven handling; att åtalet visserligen måste utföras och därför blef utfördt, men med reservation och utan understödjande eller tillagda påståenden. Och i ämbetsberättelsen till Riksdagen 1856 tillade han: »Att i den statsaktion, hvarom fråga är, få de tilltalade sakfälda hade varit ett vackert steg på den laglösa politikens bana; och jag skulle visst icke räkna mig till last, om den beskyllningen vore grundad, att det var antingen genom mina i rättegången yttrade få reflexioner eller genom min overksamhet, som åtalet misslyckades». Naturligt var att denna Theorells uppfattning af saken skulle, såsom han själf på ett ställe omnämner, försätta honom i ogunst hos försvararne af remissen till denna statsaktion. Detta tog sig jämväl uttryck vid den påföljande Riksdagen 1856—1858.

Lagutskottet vid denna Riksdag framställde emellertid ingen annan anmärkning än att de af justitieombudsmannen anställda åtal ej alltid rönt

åsyftad framgång eller domarens gillande. Utskottet förklarade, att justitieombudsmannen genom nit, rättrådighet och självständighet visat sig förtjänt af Rikets Ständers förtroende. Fem reservanter ansågo dock, att utskottet bort uttala sitt omdöme om justitieombudsmannens uppfattning af sitt åliggande att utreda lagskipningens tillstånd. Ett par af dessa önskade särskildt ogillande af justitieombudsmannens sätt att granska högsta domstolens beslut. — I samtliga riksstånden, med undantag för bondeståndet, förekommo talrika anmärkningar mot Theorell. Man erinrade om hans sätt att utföra riksrittsåtalet 1854, hvarvid han uppträdte såsom »saksförare för dem han skulle åtala». De gamla stridsfrågorna om Theorells granskning af högsta domstolens åtgärder samt hans åsikt om domarens rätt att pröfva lagars giltighet debatterades på nytt. I fråga om de af justitieombudsmannen anställda åtal anfördes, att han »åtalat likt och olik», att han »väckt munterhet med sina anklagelser», och att hans åtal i de flesta fall blifvit ogillade. Slutligen berördes äfven hans irrlärliga åsikter om religionsfriheten m. m. — Hos adeln och prästeståndet, äfvensom hos bondeståndet — där ingen diskussion förekommit — lades betänkan det till handlingarna. Borgarståndet åter, af hvars medlemmar ej färre än 14 skola hafva stått under åtal af justitieombudsmannen, och hvarest de skarpaste anmärkningarna gjordes, beslöt efter votering att godkänna en af de vid utskottsbetänkandet fogade reservationerna, innefattande ogillande af justitieombudsmannens granskning af högsta domstolens beslut.

Vid valet den 24 januari 1857 erhö ll Theorell endast 12 elektorsröster af 48. — Han synes emellertid själf hafva önskat att afgå från sin post att döma af åtskilliga uttalanden i hans ämbetsberättelse till Riksdagen 1856, bland andra följande, som torde förtjäna att anföras såsom åskådliggörande hans egen uppfattning af sitt arbete som justitieombudsman:

»Att jag arbetat för framtiden, är den förhoppning, som förnämligast skall trösta mig öfver uteblifven framgång. Hvad jag för lagreformen utträttat, kan ej ens nämnas. Hvarken hos styrelsen eller Rikets Höglof. Ständer har något afseende blifvit fastadt på de stundom genomgripande förslag, som i denna väg innehållas i mina berättelser. Lagutskottet har därom icke yttrat sig; och därvid har det fått bero, medan man icke underlåtit att förebrå mig, det jag ej, under namn af lagskipning, tillräckligen utredt lagreformens bristfälliga tillstånd och gifvit Rikets Höglof. Ständer ledning till vidtagande af nödiga förbättringar.

Jag är icke fallen för öfverdrift i hoppet på framtiden och vidhänger icke den tron, att sanningen hos denna skall ofelbart segra. Erfarenheten bjuder mig snarare att antaga, det den sanning, som hittills icke uttagit sin rätt, också framgent kan sakna tillfälle att göra det. Dessa berättel-

ser, hvilka en gång gått till hvila, efter att hafva gjort något litet uppseende för dagen, blifva efter all sannolikhet liggande, lika obegagnade hädanefter, som hittills, ej mindre för lagreformen, än för det märkliga de kunna innehålla af rön i lagskipningen. Min mening är endast, att afven motsatsen är möjlig, i händelse den obenägenhet, som troligen haft någon del i den bristande uppmärksamheten på mina ringa försök, en gång skulle upphöra, och någon för ämnet intresserad komme att erinra sig det en samling af sådana berättelser finnes att tillgå, och ville förena sina bemödanden med mina att bringa i åtanka dessa tämligen mångfaldiga momenter, dem jag funnit viktiga att allvarligen begrunda för vinnande af någon förbättring i rättvisans skick.

Huruvida min efterträdare skall finna sig i en fördelaktigare ställning, därest han fullföljer den bana jag öppnat, torde icke med visshet kunna förutsägas. Jag har dock föreställt mig, att obenägenheten och den uppsåtliga glömskan icke rätt länge skola fortfara att göra sig hopp om seger öfver det afven af annan man fortsatta bemödandet till rättvisans fördel. I allt fall är och förblifver tjänsten förhatlig; och jag inser ingen möjlighet, huru den skulle pliktmässigt och till allmänt gagn skötas, utan att ådraga innehafvaren missnöje och oförrätter från mer än ett politiskt parti. — — — Jag må icke förneka, att i mitt medvetande möjligen döljer sig något hopp om en sådan framtidens gunst, som jag här förespeglat. Och hvad skulle jag, i sådant fall, högre önska, än att jag kunnat lämna vida rikhaltigare bidrag till dessa lagreformer, som äro så högt af nöden? Men så mycken förebräelse jag än af mina tadtare fått uppbära för bristande verksamhet i denna väg, kan jag dock själf åtminstone icke förebrå mig brist på vilja eller slumrande omtanke. Jag har begagnat de krafter, som varit mig öfriga efter en redan lång lefnad och en rätt svår och långvarig sjuklighet, hvilken afven under tjänstetiden ej sällan infunnit sig.»

Theorell återgick till sin härads höfdingtjänst, hvarifrån han emellertid tog afsked 1858. Af Rikets Ständer beviljades honom samma år en lifstidspension. Han afled i Stockholm den 15 december 1861.

Af trycket har Theorell utgifvit bland annat »Anckarsvärdska politiken, en blick på 1840 års Riksdag» (2 h., 1842—1843), »Öfver svenska nationalrepresentationens ombildning 1844» samt »Betraktelser och handlingar hörande till reformen i nationalrepresentationen och allmänna lagen» (3 h., 1846—1848).

Framställningar.

A. Till Kungl. Maj:t.

80. Den 24 juli 1848, angående förklaring af 13 kap. 1 § rättegångsbalken rörande jäf mot domare m. m.

(Åmb.-ber. för 1848, sid. 35, för år 1849, sid. 18, samt till Riksdagen 1850, sid. 130.)

Enligt beslut den 14 februari 1850 fann Kungl. Maj:t det af J. O. föreslagna lagstadgandet icke kunna såsom lagförklaring meddelas.

81. Den 24 juli 1848, angående utfärdande af lagförklaring af innehåll att i hvarje utslag, hvarigenom böter ådömdes, också ovillkorligen borde ut sättas det straff, hvari de, vid bristande tillgång, skulle förvandlas.

(Åmb.-ber. för 1848, sid. 52.)

Enligt beslut den 6 februari 1849 förklarade Kungl. Maj:t, att då framställningen innefattade ändring i ett gällande lagstadgande, kunde lagförklaring i ämnet icke utfärdas.

82. Den 29 augusti 1848, angående utfärdande i lagförklaringsväg af ett tillägg till 3 kap. 6 § straffbalken i syfte att vatten- och brödstraffet måtte för hafvande kvinna eller kvinna med spädt barn utbytas mot ensamhetsfängelse.

(Åmb.-ber. för 1848, sid. 55.)

Enligt beslut den 6 februari 1849 fann Kungl. Maj:t det af J. O. föreslagna lagstadgandet icke kunna meddelas såsom lagförklaring.

83. Den 14 november 1848, angående vård och förtecknande af de föremål häktad person finnes innehafva.

(Åmb.-ber. för 1848, sid. 50, samt för 1849, sid. 18.)

Framställningen synes icke hafva föranledt någon omedelbar åtgärd.

84. Den 23 november 1848, angående skyldighet för Konungens befallningshafvande att utan speciellt uppdrag eller beordrande för hvarje fall vidtaga nödiga förberedande åtgärder för utarrenderande af kronoegendomar.

(Åmb.-ber. för 1848, sid. 59.)

Genom beslut den 4 maj 1850 meddelades föreskrifter i det af J. O. angifna syfte.

85. Den 2 januari 1849, angående uppdrag för lagberedningen att utarbeta ett förslag till nytt straffsystem samt särskilda författningar rörande

vissa brotts bestraffning äfvensom angående ändradt arbetssätt för och nya ledamöter i lagberedningen.

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 61.)

Enligt beslut den 3 juli 1849 fann Kungl. Maj:t J. O:s framställning i förstnämnda afseende icke för det dåvarande föranleda till åtgärd, hvarjämte Kungl. Maj:t ej fann skäl fästa vidare afseende vid framställningen i öfrigt.

86. Den 27 januari 1849, angående lagförklaring till vinnande af enhet i lagskipningen rörande verkan af testamentsbevakning m. m.

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 41, för 1849, sid. 18, samt till Riksdagen 1850, sid. 131.)

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 14 februari 1850 blef J. O:s framställning afslagen.

87. Den 16 april 1849, angående beredande af ökad utrymme åt Svea hofrätts arkiv.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 15.)

Sedan hofrätten i infordradt utlåtande tillstyrkt att med denna fråga finge anstå i afbidan på sannolikt blifvande omorganisation af hofrätterna, fann Kungl. Maj:t genom beslut den 28 augusti 1849 framställningen icke föranleda till någon åtgärd. Enligt anteckning i ämbetsberättelsen till Riksdagen 1853—1854 (sid. 26) hade behovet af utrymme för arkivet sedermera under år 1852 blifvit tillgodosedt.

88. Den 31 oktober 1850, angående dels ändring och förklaring af öfverståthållarämbetets kungörelse den 16 september 1850 om skyldighet att göra anmälan om offentliga föreställningar, dels en allmän revision af befintliga påbud och stadganden i s. k. ordnings- eller polismål, utfärdade af lokalmyndigheter för särskilda orter.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 108.)

Enligt beslut den 22 augusti 1851 fann Kungl. Maj:t ej skäl för det dåvarande vidtagna någon åtgärd i anledning af J. O:s framställning. (Jmfr ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 2.)

89. Den 15 januari 1851, angående fråga huruvida i ett visst fall förfalskning af prästbetyg vore att anse för ett brott, som »störer allmänna säkerheten».

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 106.)

Till svar härå meddelade Kungl. Maj:t i skrifvelse den 2 maj 1851, att sedan högsta domstolen i infordradt yttrande uttalat som sin mening att för-

falskningsbrott vore att hänföra till sådan förbrytelse, som ofvan nämnts, hade Kungl. Maj:t funnit godt gilla denna mening.

90. Den 30 maj 1851, i fråga om rätt till uppsägning af borgen för kronans uppbörd.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 115.)

Enligt beslut den 23 november 1852 fann Kungl. Maj:t den gjorda framställningen icke föranleda till någon åtgärd.

91. Den 27 juni 1851, angående förbud för ämbetsman eller myndighet att genom offentligt påbud eller annorledes kungöra sina åsikter om tryckfrihetens bruk.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 114.)

Enligt beslut den 22 augusti 1851 fann Kungl. Maj:t icke skäl vidtaga någon åtgärd i anledning af hvad J. O. hemställt.

92. Den 17 oktober 1851, angående åtgärder för dels förtecknande, dels utgallring af domstolars och ämbetsverks arkivhandlingar.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 117; jfr ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 51.)

I anledning af denna framställning meddelade Kungl. Maj:t den 12 oktober 1860 föreskrift om utgallring och förstöring af vissa handlingar i Svea och Göta hofrätters arkiv.

93. Den 31 oktober 1851, angående utfärdande af pass åt försvarslösa personer.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 119.)

Framställningen synes icke hafva föranlett någon omedelbar åtgärd.

94. Den 8 mars 1852, angående uppkommen fråga, huruvida kommerskollegium vore berättigadt att i visst afseende meddela undantag från bestämmelserna om fribrefs utfärdande enligt kungl. förordningen den 1 mars 1841.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 57.)

I skrifvelse den 23 november 1852 gaf Kungl. Maj:t J. O. tillkänna, att kommerskollegium anbefallts afgifva utlåtande, huruvida föreskriften om fribref för svenska fartyg kunde helt och hållet upphöra; samt att emellertid J. O:s hemställan komme att förfalla.

95. Den 17 mars 1852, angående fråga om rätt för justitieborgmästaren i Göteborg att ålägga s. k. stadssoldater extra judiciella bestraffningar enligt krigslagarna.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 62.)

Enligt beslut den 19 maj 1853 lät Kungl. Maj:t äfven för framtiden bero vid det af justitieborgmästaren iakttagna sättet att handhafva disciplinen vid stadsvakten. J. O:s framställning föranledde alltså ej till någon åtgärd.

96. Den 17 mars 1852, angående domstols skyldighet att förskjuta kostnader i konkursmål, där tillgång till ersättning saknas.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 62.)

Framställningen, som hänvisades till den af Kungl. Maj:t den 17 juni 1858 tillsatta kommittén för utarbetande af förslag till ny konkurslag m. m., beaktades i det af kommittén år 1859 afgifna förslaget.

97. Den 13 april 1852, angående rätta förståndet af en år 1834 beviljad förhöjning i lösen för passvisering hos svenska och norska generalkonsuln i Åbo.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 61.)

Kungl. Maj:t beslöt i anledning häraf den 15 februari 1853, att efter den dåvarande generalkonsulns afgång ifrågavarande förhöjning skulle upphöra.

98. Den 29 april 1855, angående skyldigheten för uppbördsmän vid regementen, som hafva hästar att underhålla, att verkställa inventeringar af foderförråd m. m.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 49.)

Framställningen synes icke hafva föranledt någon omedelbar åtgärd.

B. Till Riksdagen.

99. Angående höjning af anslaget till justitieombudsmansexpeditionen (framställning under Riksdagen 1847—1848).

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 23.)

Framställningen afslogs af Ständerna.

100. Angående utfärdande af lagbestämmelse, i syfte att vid förvandlade böters och prygelstraffs sammanläggning prygelstraffet skulle i ena bot användas.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 107, samt till Riksdagen 1853, sid. 7.)

Framställningen upptogs ej till behandling af Ständerna, ehuru förnyad vid Riksdagen 1853.

101. Angående ändring af bestämmelserna i förordningen den 10 juni 1841 om straff för olofligt innehafvande af dyrk.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 109, samt till Riksdagen 1853, sid. 7.)

Vid Riksdagen 1853—1854 antogo Ständerna för sin del en förklaring af bestämmelserna i ämnet (skrifv. n:r 110). Med gillande häraf utfärdade Kungl. Maj:t förordning i ämnet den 27 november 1854.

102. Angående borttagande eller ändring af föreskriften om rätt för domstolarna i hufvudstaden att jämte straffets utsättande efter lag döma brottsliga personer, hvilka för grof vanart andra gången skola lida straff, till arbete på spinnhuset i Stockholm.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 7.)

Framställningen synes ej hafva upptagits till behandling.

103. Angående utfärdande af en författning, hvarigenom kronan förklarade sig icke vidare äga någon rätt till de s. k. Trippiska godsen i Halland eller till deras inlösande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 40.)

Framställningen afslogs af Ständerna.

104. Angående afskaffande eller inskränkning af rätten för Konungens befallningshafvande och andra underordnade myndigheter att stadga viten, där ansvar icke är i lag bestämdt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 2.)

Framställningen synes icke hafva upptagits till behandling af Ständerna.

105. Angående förslag till ändring i stängsellagen, i syfte att åstadkomma en rättvisare fördelning af stängselskyldigheten.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 4.)

Framställningen synes icke hafva upptagits till särskild behandling af Ständerna.

106. Angående stadgande af ansvar för tjänstefel af domare eller Konungens befallningshafvande i andra fall än de förut i lag stadgade (rättegångsbalken kap. 1 § 12 och utsökningsbalken kap. 9 § 5.)

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 6.)

Framställningen afslogs af Ständerna.

107. Angående tillägg till 24 § i förordningen den 13 juli 1818, i syfte att inteckning måtte kunna dödas, då den intecknade gälden är gulden eller af annan orsak försvunnen eller ogiltig.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 6.)

Framställningen upptogs ej af Ständerna till behandling.

108. Angående ändring af öfverskriften till 61 kap. missgärningsbalken samt af 2 § af nämnda kap., i syfte att därunder må tydligt inbegripas äfven ansvar för delaktighet i mindre brott och förseelser.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 7.)

Upptogs ej till behandling af Ständerna.

109. Angående förslag till lag om landtmäteriförrättningar.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 11; jmf. uttalanden n:r 72 här nedan.)

Upptogs ej till behandling af Ständerna.

Anmärkning. I ämbetsberättelsen till Riksdagen 1853 väckte Theorell såsom »motioner å ämbetets vägnar» dels en hel del förslag, som han förut utan åsyftadt resultat framlagt för Kungl. Maj:t, dels samtliga uttalanden i lagstiftnings- och andra frågor, som han haft i föregående ämbetsberättelser sedan senaste Riksdag. Dessa »motioner» återfinnas bland framställningar till Kungl. Maj:t eller uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

28. Kontroll öfver renovationen af domböcker m. m.

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 24.)

29. Tillsynen öfver landtmätarens redovisningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 30. Jämför ämb.-ber. för 1849, sid. 164.)

30. Missbruk af tryckfriheten.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 1.)

31. Om lagskipningen och dess historia efter år 1809.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 18.)

32. Lagskipningens beroende af opinionsnämnden och behovet af dennas ombildning.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 23.)

33. Om behovet af bättre lönevillkor för öfverdomarne.
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 30.)

34. Gränserna mellan ständernas och regeringens lagstiftningsmakt.
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 32.)

35. Granskning af vissa domar i högsta instans angående särskilda högmålsangifvelser åren 1816, 1834 och 1838; två mot prästmän anställda åtal för utspridande i tryckt skrift af villfarande lärosatser; strandägares fiskerätt och kronans rätt till fiske m. m.; ett åtal mot en af arméns officerare för tjänstefel samt en tvist om rätta förståndet af ett testamente.
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 37.)

36. Om regleringen af domsagor. (Iakttagelser under ämbetsresa.)
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 170.)

37. Åtgärder för tryggande af jordbruksarbetares rätt till försörjning m. m. (Iakttagelser under ämbetsresa.)
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 173.)

38. Allmänna undervisningsverkens reformerande.
(Ämb.-ber. för 1849, sid. 177.)

39. Lagberedningens förslag till rättegångsbalk samt sättet för reform af domstolsorganisationen.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 1.)

40. Åtgärder till förebyggande af skogssköfling.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 92.)

41. Förstärkande af antalet medlemmar i högsta domstolen m. m.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 115.)

42. Om J. O:s rätt att afgifva omdömen öfver lagskipningen i högsta instans.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 121.)

43. Om lagstiftning beträffande Konungens befallningshafvandes ansvarighet i polismål och andra ekonomiska ärenden, med tillämpning dels på för-
Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

hållandet vid marsoroligheterna i Stockholm år 1848 och dels på ett mål rörande förvaltning af allmänna medel.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 130.)

44. J. O:s rätt att utreda lagskipningens tillstånd (försvar i anledning af gjorda angrepp).

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 1.)

45. Sättet för afgörande af lagars giltighet äfvensom om J. O:s rätt att hos Kungl. Maj:t begära lagförklaring.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 8.)

46. Om högsta domstolens rättsskipning i vissa mål, nämligen angående giltigheten af skuldfordran hos omyndig förklarad person; bestraffning af våld, hvarmed våld styres; ansvarighet för fattigkassors förvaltning; fastighetshandel med omyndig köpare.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 11.)

47. Om sättet att höra vederparten öfver besvär hos öfverrätter och högsta domstolen.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 84.)

48. Häktning och angivelse för brott.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 85.)

49. Hvilken domstol, som lämpligen borde upptaga åtal emot hofrättsledamöter för tjänstefel.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 94.)

50. Domstol för åtal mot statsråd för tjänstefel, som icke kunna vid riksrätt åtalas.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 91.)

51. Domstol för åtal mot J. O. för tjänstefel.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 96.)

52. Rätten till besittning af omtvistad fast egendom.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 98.)

53. Konkursdomstol för bolag, däri frälseman äger del.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 99.)

54. Fråga huruvida boskillnad kan erhållas utan förevarande obestånd.
(Åmb.-ber. för 1851, sid. 100.)
55. Sättet att ävägabringa bouppteckning i tvungen konkurs.
(Åmb.-ber. för 1851, sid. 101.)
56. Bör löftesman i följd af proprieborgen förpliktas att under gäldenärens konkurs inlösa skuldförbindelse, innan den blifvit i konkursen bevakad?
(Åmb.-ber. för 1851, sid. 104.)
57. Om den rätt, som bör tillkomma innehafvare af skuldsedel, ställd till viss man eller order, men icke öfverlåten.
(Åmb.-ber. för 1851, sid. 105.)
58. Om pantsatt skuldförbindelses utgifvare må lagsökas, när pantsättaren är under konkurs, innan fordran hos denne blifvit bevakad.
(Åmb.-ber. för 1851, sid. 106.)
59. Granskning af högsta domstolens prejudikat i vissa mål, bland annat om lagsökning; om innehållet af vadeinlaga eller deduktion; om testamentstagares rätt till vederlag i visst fall; om rätt till nedläggande af allmänt åtal samt verkan af ackord.
(Åmb.-ber. för 1852, sid. 9.)
60. Undersökning af orsakerna till arbetets olika skyndsamhet i rikets hofrätter.
(Åmb.-ber. för 1852, sid. 38.)
61. Lagberedningens förslag till straffbalk, i hvad det anginge straff för stöld, snatteri och åverkan.
(Åmb.-ber. för 1852, sid. 41.)
62. Om förbud för Konung och tronarfvinge att förvärfva fast egendom i riket.
(Åmb.-ber. för 1852, sid. 53.)
63. Ändring af bestämmelserna rörande handräckning af Konungens befallningshafvande i vattenrättsmål.
(Åmb.-ber. för 1852, sid. 64.)

64. Reformering af folkskoleväsendet.
(Ämb.-ber. för 1852, sid. 65.)
65. Om religionsfriheten.
(Ämb.-ber. för 1852, sid. 68.)
66. Tolkning af stadgandena om bysättning för löpande förskrifning, ställd på längre förfallotid än tolf månader.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 23.)
67. Granskning af högsta domstolens prejudikat i följande ämnen: om medgift eller hemföljd; vissa inteckningsfrågor; förmånsrätt för barnaarf; utmätning af norrmans fasta egendom i Sverige; utsökning af konkursgäldenärs fordringar samt fastighetsköps fullbordande.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 27.)
68. Försvar för J. O:s befogenhet att granska högsta domstolens åtgärder.
(Ämb.-ber. för 1854, sid. 57.)
69. Allmänna reflexioner i fråga om lagskipningens tillstånd.
(Ämb.-ber. för 1854, sid. 60.)
70. Granskning af högsta domstolens prejudikat i följande ämnen: om äktenskapsförords bevakande såsom testamente; försummelse af kronofogde att insända utmätningssdiarier; löpande förskrifning; laga forum i fråga om prästrättigheter; tvist rörande hemmantal; en skiftesfråga; äkta mans målsmanskap för hustru; löftesförbindelse för en varas leverering samt anvisning.
(Ämb.-ber. för 1854, sid. 65.)
71. Granskning i vissa delar af Kungl. Maj:ts instruktion för landshöfdingarne m. fl. den 10 november 1855.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 8.)
72. Granskning af de lagstiftningsgrunder, från hvilka gällande skifteslagar utgått, och i samband därmed förslag till lag om landtmäteriförrättningar, särskildt med syfte att genom en förbättrad skifteslag äfven bättre skogshushållning skulle kunna införas. (Jämför framställningen till Riksdagen n:r 109 här ofvan.)
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 11, 15 och 131.)

73. Om religionsfriheten och därmed sammanhängande frågor.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 35.)

74. Betraktelser öfver tryckfriheten samt obehöriga inskränknings däri.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 51.)

75. Granskning af högsta domstolens prejudikat i bland andra följande ämnen: pröfning af giltigheten af kontrakt; tillämpning af författningen om lösöre köp i visst fall; öfverlåtares ansvarighet för skuldebref; rusthållares äganderätt till munderingspersedlar m. m.; rätt till kvittning utan att förbehåll därom gjorts; åklagares rätt till bötesandel; verkan af fastebref i förhållande till hembudsskyldighet; om skadeståndsskyldighet för uraktlåten vård om medel, som blifvit bortstulna genom inbrott i ämbetsrum.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 104.)

Åtal.

251. T. f. ordförande i Östra häradsrätt af Blekinge län, för felaktig förvandling af böter, ådömda för misshandelsbrott m. m.
Den åtalade dömdes till böter och utgifvande af ersättning.
(Ämb.-ber. för 1848, sid. 18.)

252. Öfverståthållaren jämte polismästaren i Stockholm, i anledning af deras förhållande vid oroligheterna den 18 mars 1848.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1848, sid. 19, för 1849, sid. 106, samt till Riksdagen 1850, sid. 138.)

253. Advokatfiskalen i Svea hofrätt, för bristande kontroll i fråga om underrätternas domböcker samt dröjsmål med åtals utförande.

Advokatfiskalen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 134, samt för 1851, sid. 45.)

254. Konungens befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, för obehörig verkställighet af ett Kungl. Maj:t underställt utslag.

I anledning af åtalet dömdes vederbörande till böter.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 135.)

255. Rådstufvurätten i Gäfle, för fördröjd handläggning af två rättegångsmål.

Rådstufvurättens ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 136.)

256. T. f. ordförande i Uppvidinge häradsrätt, för felaktig sammanläggning af straff, ådömda för inbrott och stöld.

Den åtalade dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 138.)

257. Rådstufvurätten i Skeninge, för felaktig förvandling af böter, ådömda för andra resan stöld.

Rättens ledamöter dömdes till böter och ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 155.)

258. T. f. polismästaren i Stockholm, för dröjsmål med ett till domstol remitteradt måls expedierande.

Böter ådömdes t. f. polismästaren.

(Ämb.-ber. för 1849, sid. 160.)

259. Grufverättens i Stora Kopparberget ordförande och ledamöter, för obehörigt upplösande af en i Bergslagens s. k. enskilda verks angelägenheter hållen sammankomst m. m.

Ordföranden dömdes till böter, men åtalet mot ledamöterna ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 147.)

260. Häradshöfdingen i Valkebo härad, för felaktig sammanläggning af straff för stöld dels med dels utan inbrott.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 155.)

261. T. f. ordförande i Bräkne häradsrätt och t. f. landssekreteraren i Blekinge län, den förre för ådömande och den senare för verkställande af fängelsestraff utöfver högsta kroppsplikt.

Häradsrättens t. f. ordförande ansågs icke kunna fallas till ansvar eller ersättningskyldighet, hvaremot t. f. landssekreteraren dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 157.)

262. Ordföranden i bergstingsrätt inom Västerbottens län, hållen vid Olofsfors bruk, för felaktig förvandling af tjufnadsböter.

Den åtalade dömdes till böter och utgifvande af ersättning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 159.)

263. Landssekreteraren och t. f. landskamreraren i Värmlands län, för verkställande af fängelsestraff utöfver högsta kroppsplikt.

Landssekreteraren och t. f. landskamreraren ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 161.)

264. Magistraten i Lund, för dröjsmål med delgifvande af utslag i mål, som angått häktad person.

Magistratens ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 163.)

265. T. f. ordförande i Gudhems häradsrätt, för dels upptagande till handläggning af mål, som ej varit behörigen instämtdt, och dels handläggning af samma mål före den i stämningen utsatta tid.

T. f. ordföranden dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 165, samt för 1851, sid. 67.)

266. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, för underlåtenhet att befordra ett utslag till verkställighet, för dröjsmål med förpassning af häktad person samt för försummelse i fråga om tillsyn af länsbäkte.

Åtalet, i hvad angick första punkten, ogillades. I öfrigt ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 168, samt för 1851, sid. 59.)

267. Landssekreteraren i Södermanlands län, för försummelse i ett lag-sökningsärende.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1850, sid. 173.)

268. Konungens befallningshafvande i Kopparbergs län, för felaktig tilllämpning af förordningen den 10 april 1810 angående mildring i straffet för lägrad kvinna.

Anmärkta förfarandet förklarades ej hafva varit med lag öfverensstämmande.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 42.)

269. Rådstufvurätten i Vaxholm, för felaktig förvandling af böter, ådömda för oloflig utminuterung af brännvin m. m.

Ordföranden och öfriga ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 52.)

270. Domhufvanden i Torps tingslag, för olaga uppskof med rannsaking af häktad.

Åtalet föranledde böter för den åtalade.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 53.)

271. Polismästaren i Stockholm, för olaga häktning och kvarhållande i häkte.

Polismästaren dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 54.)

272. T. f. domhufvande i Ramsele tingslag, för dels obehörigen utsatta och hållna urtima ting eller extra sammanträden angående skjutsregleringar, dels olagligt utdömande af ersättning för dessa sammanträden.

I fråga om första anmärkningspunkten ansågs ansvar icke kunna ådömas. I anledning af den senare dömdes den åtalade att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 56, samt för 1852, sid. 31.)

273. T. f. ordförande i Göstrings häradsrätt, i anledning af särskilda utslag, hvarigenom dels urbota straff omedelbart ådömts för andra resan stöld, hvilket straff för öfrigt oriktigt bestämts till spöslitning, dels böter, ådömda för andra resan stöld, förvandlats till spöstraff i stället för fängelse vid vatten och bröd.

T. f. ordföranden dömdes till böter för det omedelbara ådömandet af urbota straff. Hvad i öfrigt lagts honom till last ansågs icke böra föranleda någon ansvarsåföljd.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 58.)

274. Stockholms kämnersrätt, för uraktlåtenhet att ådöma laga ansvar för ett erkänt lägersmål.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 59, samt för 1852, sid. 23.)

275. Konungens befallningshufvande i Kronobergs län, för dröjsmål med handläggningen af lagsökningsärende.

Landshöfdingen och en t. f. landssekreterare dömdes till böter samt att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 61.)

276. Stockholms kämnersrätt, i fråga om uraktlåtenhet att ålägga värjemålsed emot ett vittnes utsago.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 61.)

277. Konungens befallningshafvande i Västmanlands län, för dröjsmål med straffs verkställande å barnaföderskor (felaktig tillämpning af förordningen den 10 april 1810).

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter och ersättnings-skyldighet.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 63.)

278. Förutvarande ordförande i kämnarsrätten i Nyköping, för försum-madt uppsättande af kämnarsrättens dombok.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 64.)

279. T. f. ordförande i Sollefteå tingslags häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för oloflig försäljning af starka drycker.

Böter ådömdes t. f. ordföranden.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 65.)

280. Häradshöfdingen i Gottlands södra härad, för dröjsmål med hållande af laga af- och tillträdessyn samt för försummelse att uppsätta proto-koll öfver förrättningen äfvensom för onödigt fördröjande af ett konkursmåls afgörande.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 65.)

281. Kämnarsrätten i Västerås, för olagligen eftergifven värjemålsed m. m. Åtalet föranledde bötesansvar.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 67.)

282. Häradshöfdingen i Gudhems härad, i fråga om utdömande af vite m. m. Sedan häradsrätten under annan ordförande till behandling upptagit ett mål, oakadt svaranden, som uteblifvit, ej blifvit behörigen stämd, samt förelagt svaranden att vid vite komma tillstädes nästa ting (hösttinget), hade häradsrätten, då svaranden äfven vid hösttinget uteblifvit, utdömt vitet och förelagt svaranden förhöjdt vite, utan att fråga varit om beslutens delgifning med svaranden.

I anledning af åtalet förklarades, att då vid hösttinget förhöjdt vite förelades svaranden, häradsrätten rätteligen bort i sammanhang därmed förordna om beslutets kungörande för honom.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 67, samt för 1852, sid. 28.)

283. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, för dröjsmål med behandling af besvär öfver ett riksdagsmannaval m. m.
Landskamreraren och landssekreteraren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1851, sid. 68.)

284. Komministern i Almunge församling, för vägran att dels till genomläsning eller för afskrifvande framlämna ett prästbetyg, dels att lämna tillgång till sockenstämmoprotokoll.

Komministern dömdes till varning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1851, sid. 69, för 1852, sid. 33, samt för 1854, sid. 30.)

285. Konungens befallningshafvande i Kristianstads län, för en minderårig persons obehöriga kvarhållande i länshäktet.

Åtalet fick förfalla.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 71.)

286. Domhafvanden i Torstuna, Simtuna m. fl. härad samt t. f. domhafvande därstädes, i anledning däraf att åtskilliga domböcker förkommit.

Åtalet fick förfalla.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 71.)

287. T. f. ordförande i Åse och Viste häradsrätt, för felaktig förvandling af böter och vite, som ådömts en person för det han nedbuggit andras till prydnad planterade träd.

T. f. ordföranden dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 72.)

288. Häradshöfdingen i Sunnerbo härad, för felaktigt gravationsbevis.

Häradshöfdingen dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 72.)

289. T. f. ordförande i Kållands häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för andra resan stöld m. m.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 73.)

290. T. f. allmän åklagare vid Faurås häradsrätt, i anledning af tvänne häktade personers obehöriga kvarhållande under afbidan å besvär, som t. f. åklagaren anmält sig vilja anföra, men sedermera icke anfört.

Den åtalade dömdes att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 74, samt för 1852, sid. 24.)

291. T. f. ordförande i Säbrå häradsrätt, för felaktighet vid förvandling och sammanläggning af straff för stöld, första gången, i förening med inbrott. I anledning af åtalet dömdes t. f. ordföranden till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 75.)

292. Häradshöfdingen i Vallentuna härad, för obehörigt dröjsmål med rannsaking angående häktad person.

Häradshöfdingen dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 75.)

293. Rådstufvurätten i Växjö, i anledning af uppskof med rannsaking angående häktade.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 75.)

294. Ordförande i Svartlösa häradsrätt, för upptagande till behandling af en icke instämd talan.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 76, samt till Riksdagen 1853, sid. 13.)

295. Landssekreteraren i Gottlands län, i anledning af fördröjd anstalt om verkställighet af ett Svea hofrätts återförvisningsutslag rörande en häktad person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 77, samt för 1852, sid. 27.)

296. Karantänsbefälhafvaren vid Slitö och Konungens befallningshafvande i Gottlands län, för spärrningsåtgärder i anledning af yppad kolerafarsot.

Karantänsbefälhafvaren förklarades hafva förfarit felaktigt. Konungens befallningshafvandes anmärkta förfarande ansågs icke böra räknas såsom fel i ämbetets utöfning.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 78, för 1852, sid. 24, till Riksdagen 1853, sid. 18, samt för 1854, sid. 27.)

297. Häradshöfdingen i Selebo m. fl. härads domsaga, för ofullständiga domböcker.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1851, sid. 83.)

298. T. f. ordförande i Länna skeppslags tingsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 16.)

299. Magistraten i Visby, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person dömts till ansvar för uraktlåtenhet att upptaga och bortföra en honom tillhörig, i Visby hamn utfallen båtlast gråsten.

Magistratens ordförande och öfriga ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 17.)

300. Rådstufvurätten i Norrköping, för dröjsmål med utslag öfver häktade personer.

Rådstufvurättens ledamöter dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 17.)

301. T. f. ordförande i rådstufvurätten i Uppsala, för uraktlåtenhet att handlägga mål och ärenden.

T. f. ordföranden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 19.)

302. T. f. ordförande i Vadsbo häradsrätt i Valla tingslag, för felaktig förvandling af böter, ådömda för olofligt afvikande ur tjänst.

I anledning af åtalet dömdes t. f. ordföranden till böter.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 20.)

303. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för en fånges oskäligen kvarhållande i straff- och arbetsfängelse.

Landshöfdingen afled under åtalet och förföll därför straffansvar beträffande honom. Landssekreteraren dömdes att böta ett belopp, motsvarande två månaders löneinkomst. Därjämte förpliktades den senare gemensamt med landshöfdingens stärbhus att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 20, samt till Riksdagen 1856, sid. 87.)

304. T. f. ordförande i Vätö häradsrätt, för felaktig förvandling af åverkansböter samt vites- och ensaksböter.

Den åtalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 21.)

305. Domhafvanden i Edsbergs och Lekebergs m. fl. härad, för vägran att ordna häradsarkiven.

Domhufvanden ålades vid vite att upprätta förteckningar öfver domsagans handlingar.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 22, samt till Riksdagen 1853, sid. 22.)

306. Rådstufvurätten i Härnösand, dels för dess förfarande att, sedan en person förklarats skyldig afträda sin egendom till konkurs, förelägga honom vid vite att ingifva bouppteckning samt dels i anledning af beviljad boscillnad utan samband med konkurs.

Rådstufvurättens förfarande beträffande första anmärkningspunkten ansågs icke kunna föranleda ansvar. Andra anmärkningspunkten föranledde till bötesansvar för vederbörande ledamöter i rätten.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 25.)

307. Rektorn vid elementarläroverket i Gäfle, för vägran att tillhandahålla skolkollegiets protokoll (tryckfrihetsförordningen 2 § 4 mom.).

Rektorn meddelades varning att för framtiden sorgfälligare ställa sig lag och författningar till efterrättelse.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 25.)

308. Domhufvanden i Gudmundrå tingslag, för dröjsmål med rannsaking angående en häktad person.

Böter och ersättningsskyldighet ålades i anledning af åtalet.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 31.)

309. Rådstufvurätten i Alingsås, för ofullständiga domböcker.

I anledning af åtalet dömdes vederbörande till böter.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 32.)

310. Landssekreteraren i Västmanlands län, för uraktlåtenhet att införskaffa af Svea hofrätt fordrade upplysningar m. m.

Landssekreteraren fälldes att böta.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 32.)

311. T. f. ordförande i Gottlands norra häradsrätt, i anledning af ett beslut rörande en ansökan om en intecknings dödande. Inteckningen hade blifvit kraftlös genom dom, som ogillade den fordran, för hvilken inteckningen var gifven. I strid mot J. O:s åsikt hade häradsrätten ansett sig böra höra inteckningshafvaren, då inteckningen icke blifvit af sökanden företedd.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. för 1852, sid. 34, samt till Riksdagen 1856, sid. 84.)

312. Ordinarie borgmästaren i Eskilstuna och en t. f. borgmästare därstädes, för dröjsmål med ett ärendes handläggning.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1852, sid. 36, samt för 1854, sid. 40.)

313. T. f. ordförande i Hanekinds häradsrätt, för felaktig förvandling af straff, ådömdt för första resan stöld och inbrott.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 8.)

314. Magistraten i Västervik samt Konungens befallningshafvande i Kalmar län, för felaktigt förfarande vid verkställighet af fängelse å korrektionsinrättning.

Magistratens ledamöter samt vederbörande landssekreterare dömdes att böta och utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 8, samt för 1854, sid. 41.)

315. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, för verkställande af förvandlingsstraff utöfver högsta kroppsplikt.

Landssekreteraren i länet dömdes att böta samt utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 10.)

316. Borgmästaren i Västervik, för försummad handräckning till verkställighet af ett skuldfordringsutslag.

För anmärkta försummelsen dömdes borgmästaren att till närmaste fattighus böta det belopp, som motsvarade den honom såsom borgmästare tillkommande lön under en månad, hvarjämte honom ålades ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 11.)

317. Stockholms rådstufvurätt, för vägran att å sjukhus afhöra ett sjukt vittne.

Vederbörande ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 12.)

318. Domhafvanden i Snefringe härad, för dröjsmål med rannsaking angående en häktad.

Domhafvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 15, samt 1856, sid. 96.)

319. Konungens befallningshafvande i Jämtlands län, för ogillande af en utmätningssauktion å fastighet.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 16, 1856, sid. 90, samt 1859, sid. 89.)

320. Konungens befallningshafvande i Kalmar län, för underlåtet besvarande af trenne J. O:s skrivelser.

Landssekreteraren i länet dömdes till böter.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 17.)

321. T. f. ordförande i Kinnefjärdings häradsrätt, för felaktig förvandling af dels för skogsåverkan ådömda böter dels vitesbot, hvartill en och samma person blifvit förpliktad.

T. f. ordföranden dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 17.)

322. Kämnersrättens i Kalmar ordförande, för dröjsmål med aflämnande af utslag och rannsakningshandlingar angående en häktad person, som hänvisats till annan domstol.

Kämnersrättens ordförande dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 18.)

323. Rådstufvurätten i Gäfle, i anledning däraf att rådstufvurätten förklarar sig icke kunna upptaga till pröfning af en enskild man anställdt åtal med påstående om ansvar å tvänne personer för fylleri.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 19, samt för 1854, sid. 43.)

324. Borgmästaren i Västervik, för ofullständiga domböcker, samt ordföranden i kämnersrätten därstädes, för försummelse att till rådstufvurätten aflämna rannsakningshandlingar rörande två häktade personer.

De åtalade dömdes till böter, hvarjämte ordföranden i kämnersrätten ålades utgifva ersättning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 20.)

325. Kämnersrättens i Malmö ordförande, för dröjsmål med aflämnande till rådstufvurätten af rannsakningshandlingar angående en häktad person.

Ordföranden dömdes till böter samt att utgifva ersättning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 22.)

326. Domhufvanden i Marks härad, för det han utom rätten gifvit föreskrift om lösgifvande af häktade personer, hvilka voro sakfällda men ännu icke afstraffade.

Domhufvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1853, sid. 22, samt 1856, sid. 101.)

327. Ledamöter af Konungens statsråd — vid riksrätt efter konstitutionsutskottets förordnande — emedan de, efter det Riksdagen i vissa delar antagit en kungl. proposition om förenkling af grundskatterna m. m., tillstyrkt Konungen att låta ärendet förfalla.

De tilltalade frikändes.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 1.)

328. T. f. domhufvande i Lysings och Göstrings härad, för uraktlåtenhet att i behörig tid uppsätta och avsluta domböcker.

T. f. domhufvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 23.)

329. Göta artilleriregementes krigsrätt, för felaktig sammanläggning af straff, ådömda för olofligt tillgrepp, rymning och förskingring af munderingspersedlar.

Krigsrättens ordförande och ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 23.)

330. Borgmästaren i Mariefred, för ofullständiga domböcker samt för uraktlåtenhet att uppsätta rådstufvurättens och magistratens protokoll.

Borgmästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 24.)

331. Domhufvanden i Norrbo härad, för felaktigt gravationsbevis.

I anledning af åtalet dömdes den tilltalade till böter, hvarjämte han ålades utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 24, samt till Riksdagen 1856, sid. 73.)

332. Rådstufvurätten i Skeninge, emedan en del af rådstufvurättens domböcker icke blifvit i behörig tid uppsatta och justerade samt rättens arkiv lämnats i oordnad skick.

Ordföranden och öfriga ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 25.)

333. T. f. domhufvande i Långhundra härad, för uraktlåtenhet att i rätt tid expediera protokoll och beslut i ett mål.

T. f. domhufvanden dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 26.)

334. Kyrkoherden i Huddinge församling, i anledning af uti ett präst-betyg införda anteckningar om en persons lefverne.

Kyrkoherden frikändes från allt ansvar, men erinrades vänligen att, inom gränserna af det antagna attestformuläret, iakttaga den varsamhet, som vore nödig till undvikande af särskild rättegång.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 26.)

335. Häradshöfdingen i Bräkne härad, för vägran att å inställeledagen i en konkurs emottaga då ingifven anmärkningsskrift med därvid fogade handlingar.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 29.)

336. Häradshöfdingen i Sollefteå tingslag, för felaktig förvandling af böter, ådömda för förtegdadt hittegods, vid sammanläggning af ansvaret för nämnda förbrytelse med bestraffning för inbrott.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 29.)

337. T. f. domhufvande i Faurås, Årstads och Himble härad, i anledning af uraktlåtenhet att uppsätta och aflämna ägodelningsrättsdagböcker och protokoll m. m.

Den tilltalade dömdes att för alltid mista rättigheten att i domarvärf begagnas, hvarjämte honom ålades, vid vite af två månaders fängelse, att afhjälpa anmärkta bristfälligheter.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 30.)

338. Rådstufvurätten i Arboga, i anledning af dels beslut angående fyllnadsed i fråga om lägersmål, dels ock beslut af olika innehåll rörande tilltalades skyldighet att personligen svara i fyllerimål.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 31.)

339. Rådstufvurätten i Kungsbacka, för ofullständiga domböcker.

Borgmästaren dömdes till böter.

(Åmb.-ber. för 1854, sid. 32.)

340. Visitatorer, tillförordnade af domkapitlet i Västerås — i anledning af religiösa oroligheter i Orsa socken — för obehörig befattning med tvänne personers resa.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 32, samt för 1857, sid. 3.)

341. Kronofogden i Ofvan Siljans fögderi, för två personers obehöriga gripande och insändande till länshäktet.

I anledning af åtalet dömdes, att kronofogden skulle af Konungens befallningshafvande med ord och varning näpsas.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 35, samt för 1857, sid. 3.)

342. Konungens befallningshafvande i Kopparbergs län, för dess åtgärd att utvisa två personer från länet samt i anledning af vidtagna ändringar i de för dessa personer utfärdade pass.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 38, samt för 1857, sid. 3.)

343. Häradshöfdingen i Svartlösa härad, för felaktig dom i ett mål angående utbekommande af löneförmåner.

Häradshöfdingen dömdes till böter samt att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 40.)

344. T. f. ordförande i Södra Möre häradsrätt, i anledning af en konkursdom, hvarigenom felaktigt beviljats förmånsrätt åt tvänne af konkursgäldenären såsom förmyndare förvaltrade barnaarf framför en i hans fastighet in-teknad fordran.

T. f. ordföranden ådömdes böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 41, samt till Riksdagen 1856, sid. 103.)

345. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, i fråga om försummelse af dess ämbetsplikt i afseende på verkställigheten af bestraffningar inom Alingsås kronohäkte.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 43.)

346. Häradshöfdingen i Boteå tingslag, för felaktig sammanläggning af straff för inbrott och första resan stöld.

Den åtalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 44, samt för 1857, sid. 2.)

347. Domhafvande i Väne härad, för fördröjd rannsaking med häktad person.

Den tilltalade ålades böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1854, sid. 45.)

348. T. f. borgmästare i Sundsvall, för försummad verkställighet af beslut om offentlig stämning i konkurs.

I anledning af åtalet dömdes t. f. borgmästaren till böter och ersättningsutgifvande.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 46.)

349. Stockholms rådstufvurätt, för dröjsmål med ett tvistemåls afgörande.

De åtalade ledamöterna af rådstufvurätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 47.)

350. Consistorium academicum i Lund, för ett beslut om relegation af en akademisk medborgare i anledning af innehållet uti en af denne utgifven tidning, benämnd Fäderneslandet.

Den uppfattning, J. O. i åtalet gjort gällande, godkändes.

(Ämb.-ber. för 1854, sid. 47, samt till Riksdagen 1856, sid. 77, och 1859, sid. 141.)

351. Domkapitlet i Lund, i fråga om dess behörighet att varna emot konventiklars hållande.

Domkapitlets ledamöter dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 67.)

352. Borgmästaren i Torshälla, för dröjsmål med domböckers avslutande och utslags afkunnande.

Borgmästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 68 och 98, samt till Riksdagen 1859, sid. 168.)

353. Konungens befallningshafvande i Östergötlands län, för meddeladt beslut om förbud för resande från kolerasmittade orter att från fartyg å Göta kanal hafva gemenskap med land.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 70, samt för 1857, sid. 5.)

354. Kämnersrättens i Borås ledamöter, i anledning af ett utslag, hvarigenom föreskrifvits obehörigt uppskof med verkställighet af straff, ådömdt en barnaföderska.

Kämnersrätten förklarades hafva förfarit felaktigt.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 72.)

355. Magistraten i Borås, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person vägrats tillåtelse att idka hembryggeri.

Magistratens ledamöter skulle erinras om sitt missförstånd af den i detta afseende gällande förordning.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 72.)

356. Länsman i Östbo härad, för vållande till fördröjd bestraffning af häktad person genom anmälan om besvär, som icke blifvit fullföljda.

Ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 73.)

357. Rådstufvurätten i Ängelholm, i fråga om dröjsmål med rannsaking angående häktad person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 76 och 98.)

358. T. f. ordförande i Västra Göinge häradsrätt, för oriktig förvandling och sammanläggning af straff för stöld och inbrott.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 76.)

359. Amiralitetskrigsrätten i Karlskrona, för felaktig sammanläggning af straff dels för rymning och förskingring af munderingspersedlar och dels för stöld.

Krigsrätten förklarades hafva förfarit oriktigt.

Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 76.

360. Konungens befallningshafvande i Älfsborgs län, för felaktig handräkningsbegäran i fråga om verkställighet af underställt utslag.

Konungens befallningshafvande förklarades hafva förfarit oriktigt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 79 och 103.)

361. Rådstufvurätten i Gäfle, för dröjsmål med afgörande af ett konkursmål.

Borgmästaren dömdes till böter, men åtalet mot rättens öfriga ledamöter ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 81.)

362. Häradshöfdingen i Medelstads härad, för det ett under allmänt åtal hörande brottmål blifvit lämnadt beroende på framtida anmälan af parterna.

Häradshöfdingen förstädigades att målet ånyo företaga och med laga slut afhjälpa.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 81.)

363. Stockholms rådstufvurätt, för ett i lag bestämdt urbota straffs nedsättande i enlighet med de för förvandling af böter stadgade grunder.

Rådstufvurättens förfarande förklarades hafva varit oriktigt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 82, och till Riksdagen 1859, sid. 126.)

364. Konungens befallningshafvande i Norrbottens län, för obehörigt dröjsmål med verkställande af straff, för horsbrott ådömdt barnaföderska, som till häktet medfört ett spädt barn.

Konungens befallningshafvande förklarades hafva i afseende å ifrågavarande kvinna felaktigt tillämpat förordningen den 10 april 1810.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 83, samt för 1857, sid. 1.)

365. T. f. domhafvande i Gottlands norra härad, i fråga om en intecknings dödande.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 84.)

366. T. f. domhafvande i Ås härad, för dröjsmål med rannsaking angående häktad person.

Dröjsmålet förklarades stridande mot lag.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 87).

367. Direktören vid Stockholms södra kronohäkte, för vägran att till fånges ombud utlämna en till öfverdomstol ställd besvärskrift.

Direktören förklarades hafva förfarit felaktigt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 89.)

368. Borgmästaren i Filipstad, för ofullständiga domböcker.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 90.)

369. Häradshöfdingen i Askims härad, för orätt dom i ett mål om pinande till bekännelse.

Den tilltalade afled under åtalet, och fick detsamma därför förfalla.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 92.)

370. Häradshöfdingen i Nordmalings och Bjurholms tingslag, i anledning af felaktig förvandling af böter för nekande af hand och förskrifning. Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 93.)

371. Rådstufvurätten i Lidköping, för obehörigt dröjsmål med anhängiga måls afgörande.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 93, och till Riksdagen 1859, sid. 101.)

372. Stadsfiskalen i Västervik, för olaga häktning.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 94.)

373. Kämnarsrättens i Gäfle ordförande, för underlåtenhet att upprätta saköreslängder till kämnarsrättens domböcker.

Ordföranden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 95.)

374. Rådstufvurätten i Vänersborg, för dröjsmål med afgörande af anhängiga mål.

Borgmästaren dömdes till böter, men åtalet mot rättens öfriga ledamöter ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 96, och till Riksdagen 1859, sid. 168.)

375. Styrelsen öfver fångelser och arbetsinrättningar i riket, för öfverträdelse af tryckfrihetsförordningen vid behandlingen af en för tryckfrihetsbrott dömd fånge.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 96, och till Riksdagen 1859, sid 87.)

376. Häradshöfdingen i Hällestad och Tjällmo tingslags domsaga, för felaktig förvandling af böter, ådömda för fönsterinslagning af öfverdåd.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 99.)

377. Krigsrätten vid flottan i Karlskrona, för bestämmande af oriktig straffart dels för stöld, begången af krigsman från kamrat, och dels för krigsmans rymning och förskingring af munderingspersedlar i förening med stöld från kamrat.

Ordföranden och öfriga ledamöter i rätten ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 99.)

378. Häradshöfdingen i Karlstads, Kils och Grums härad, angående för högt beräknad lösen för ett gravationsbevis.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 101, och till Riksdagen 1862, sid. 4.)

379. Rådstufvurätten i Arboga, för dröjsmål med afgörande af ett konkursmål.

Borgmästaren dömdes till böter, men åtalet mot rättens öfriga ledamöter ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 102.)

380. Konungens befallningshafvande i Stockholms län, för underlåtenhet att på domares rekvisition föranstalta om häktad persons afsändande till rannsaking.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1856, sid. 102.)

381. Rådstufvurätten i Västerås, för obehörigen lämnadt anstånd med bouppteckningsedens afläggande i tre konkursmål.

Rättens ledamöter dömdes till böter för felaktigt förfarande i ett af målen, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 1.)

382. Rådstufvurätten i Alingsås, för beslut hvarigenom allmän åklagare fränkants rätt att föra talan om ansvar för försummad bouppteckning.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 4.)

383. Konungens befallningshafvande i Kopparbergs län, för uppskof med rannsaknings påfordrande angående häktad person, intilldess prästbevis rörande samma person hunnit anskaffas.

Det anmärkta förfarandet förklarades oriktigt.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 5.)

384. Rådstufvurätten i Uddevalla, för obehörigt dröjsmål med anhängiga måls afgörande.

Obehörigt dröjsmål förklarades hafva ägt rum.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 6.)

385. Rådstufvurätten i Marstrand, för oriktigt förfarande vid böters förvandling till kroppsstraff och straffens sammanläggning.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 7.)

386. T. f. ordförande i Kville häradsrätt, för oriktigt domslut, därutinnan att en för stöld och inbrott tilltalad person blifvit för samma brott dömd till både böter och kroppsplikt.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 7.)

387. Rådstufvurätten i Sigtuna, för oriktigt domslut i ett boskillnadsmål. Rättens ledamöter förklarades hafva förfarit oriktigt.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 8.)

388. Öfverståthållarämbetet för polisärenden, för verkställighet af konfiskation å tryckt skrift, innan underrätts underställda utslag om skriftens brottslighet blifvit af hofrätt pröfvadt.

Öfverståthållarämbetet förklarades icke hafva bort förordna om den till konfiskation dömda skriftens tagande i beslag, innan hofrätten meddelat sitt beslut i målet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 8.)

389. Länsman i Västernorrlands län, för ofullständig och felaktig fångförpassning.

Länsmannen dömdes att böta en half månads lön och förpliktades till viss ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 9.)

390. Länsman i Västernorrlands län, för ofullständig och felaktig fångförpassning.

Länsmannen ådömdes böter, motsvarande en månads lön, och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 10.)

391. Länsman i Västernorrlands län jämte fångvaktmästaren vid länshäktet, för oriktig fångförpassning och verkställighet af straff.

De tilltalade dömdes att hvar för sig höta två månaders lön.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 10.)

392. T. f. ordförande i Väddö och Häfverö skeppslags tingsrätt, för oriktigt domslut i fråga om bouppteckningsed.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 10.)

393. Krigsrätten vid första kompaniet af kronoarbetares soldatklass, för oriktig förvandling af böter för stöld.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 10.)

394. Häradshöfdingen i Grums härad, för felaktig förvandling af böter, ådömda en person för nekande af hand och förskrifning.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 11.)

395. T. f. domhufvande i Visnums härad, för försummelse att i domboken införa vissa rannsagningsprotokoll äfvensom för dröjsmål att till J. O. insända samma protokoll.

För den först anmärkta försummelsen ådömdes bötesansvar, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 11.)

396. Öfverståthållarämbetet för polisärenden, rörande underlåtenhet att insända ett begärdt protokollsutdrag samt att besvara gjorda anmärkningar vid fångförteckningar äfvensom att inkomma med begärda utlåtanden öfver en del klagomål, som hos J. O. blifvit anmälda af enskilda personer.

I anledning af åtalet, i hvad det afsåg de två första punkterna, blef underståthållaren ådömd bötesansvar, men i öfrigt ogillades detsamma.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 11.)

397. Rådstufvurätten i Arboga, för obehörigt dröjsmål med afgörande af en konkurssak.

En rådman ådömdes bötesansvar, men öfriga ledamöter af rätten frikändes.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 12.)

398. Rådstufvurätten i Arboga, för dröjsmål med afgörande af åtskilliga konkursmål.

Borgmästaren och en rådman dömdes till böter, men öfriga tilltalade frikändes.

(Ämb.-ber. för 1857, sid. 12.)

399. Borgmästaren i Norrtälje, för dröjsmål med utgifvandet af domar i två konkurssaker.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 13.)

400. Rådstufvurätten i Eskilstuna, för obehörigt dröjsmål med konkurssakers afgörande.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 13.)

401. Rådstufvurätten i Köping, för obehörigt dröjsmål med konkurssakers afgörande.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 13.)

402. Rådstufvurätten i Ängelholm, för försummelse att meddela domar i två konkursmål.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 13.)

403. Rådstufvurätten i Vadstena, för obehörigt dröjsmål med anhängiga rättegångars afgörande samt för felaktig dom.

I förstnämnda afseendet dömdes borgmästaren och en rådman till böter, och i anledning af den felaktiga domen bötfälldes tre rådmän.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 14.)

404. Rådstufvurätten i Kristianstad, för dröjsmål med konkurssakers afgörande.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 14.)

405. Rådstufvurätten i Landskrona, för dröjsmål med konkurssakers afgörande.

Rättens ledamöter dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 14.)

406. Rådstufvurätten i Malmö, för dröjsmål med konkurssakers afgörande.

Borgmästaren och två rådmän dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1857, sid. 14.)

407. Konungens befallningshafvande i Kristianstads län, för underlåtenhet att i rätt tid påfordra rannsaking angående häktad person.

Bötesansvar ådömdes en t. f. landssekreterare.
(Åmb.-ber. för 1857, sid. 14.)

408. Krigsfiskalen, för ett af honom anhängiggjort åtal mot en officer för förseelse utom tjänsten.

Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. för 1857, sid. 15.)

409. Tillsyningsmannen vid kronohäktet i Alingsås, emedan han, utan hemställan till Konungens befallningshafvande i länet, förordnat om häktad persons frigifvande.

Tillsyningsmannen förklarades hafva förfarit oriktigt.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 79.)

410. Krigsrätten vid Norra skånska infanteriregementet, för oriktig bestämning af straffart och felaktig sammanläggning af straff.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 81.)

411. Borgmästaren i Lindesberg, för dröjsmål med aflämnande af en af honom jämte biträde förrättad bouppteckning.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 84.)

412. Kämnarsrättens i Gäfle ordförande, för ofullständigheter i 1832, 1833, 1834 och 1835 års saköreslängder.

Den tilltalade dömdes till böter och till eventuell ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 87.)

413. Konungens befallningshafvande i Kristianstads län, för dröjsmål att foga anstalt om inventering af rådstufvurättens i Simrishamn arkiv och underlåtenhet att redovisa för orsakerna till nämnda dröjsmål.

Landssekreteraren fälldes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 88.)

414. T. f. ordförande i Lysings häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för bruk af lifsfarligt vapen.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 98.)

415. Rådstufvurätten i Söderköping, för dröjsmål med rättegångsärendens behandling.

Borgmästaren och en t. f. ordförande i rätten ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 100.)

416. Rådstufvurätten i Eksjö, för dröjsmål med anhängiga konkurssakers behandling.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 101.)

417. Rådstufvurätten i Marstrand, för oriktig sammanläggning af straff, ådömda för stöld m. m.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 102.)

418. Rådstufvurätten i Västerås, för dröjsmål med handläggning af konkurssaker.

Borgmästaren och två rådmän ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 105.)

419. Magistraten i Grenna, för underlåtenhet att insända ett af J. O. infordradt utslag.

Borgmästaren fälldes till böter, men åtalet mot öfriga magistratsledamöter ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 108.)

420. Häradshöfdingen i Långhundra härad, för oriktigt gravationsbevis. Häradshöfdingen dömdes till böter, men framställt yrkande om ersättningsskyldighet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 113.)

421. Rådstufvurätten i Jönköping, för dröjsmål i rättegångsärendens behandling.

Borgmästaren och tre rådmän ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 120, samt till Riksdagen 1862, sid. 5.)

422. Rådstufvurätten i Sköfde, för dröjsmål med anhängiga rättegångars afgörande.

Ordinarie borgmästaren ådömdes bötesansvar, hvaremot åtalet, i hvad det afsåg vissa t. f. borgmästare, ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 122.)

423. Häradshöfdingen i Seminghundra härad, för försummelse att i rätt tid utlämna expedition och för oriktig debitering af lösen.

Häradshöfdingen dömdes i förstnämnda hänseendet till böter, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 124.)

424. Rådstufvurätten i Västerås och Konungens befallningshafvande i Västmanlands län: mot rådstufvurätten, för det att ett underställningsmål icke blifvit hofrättens pröfning hemställdt, och mot Konungens befallningshafvande, emedan det ådömda straffet icke desto mindre till verkställighet befordrats.

Samtliga tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 128.)

425. Rådstufvurätten i Umeå, för dröjsmål med konkurssakers afgörande och underlåtenhet att i dem hålla upprop.

Två t. f. ordförande i rätten ådömdes bötesansvar för dröjsmål med handläggning af konkursmål, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 152.)

426. Rådstufvurätten i Skeninge, för ofullständiga domböcker.

En t. f. borgmästare och en rådman fälldes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 163.)

427. Häradshöfdingen i Näs härad, för felaktig förvandling af straff för andra resan stöld.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 165, samt till Riksdagen 1862, sid. 4.)

428. Rådstufvurätten i Lund, för oriktig behandling af ett tryckfrihetsmål.

Vederbörande ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 13, samt till Riksdagen 1862, sid. 40.)

429. Rådstufvurätten i Växjö, för dröjsmål med afgörande af konkursmål.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 37.)

430. Borgmästaren i Grenna, för ofullständiga domböcker.

Borgmästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 38.)

431. Rådstufvurätten i Göteborg, i anledning af dröjsmål med afgörande af anhängiga mål.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 2.)

432. Rådstufvurätten i Kalmar, för ofullständig dombok samt för dröjsmål med aflämnande till verkställighet af två utslag rörande häktade personer. (Åtal anhängiggjordes genom två särskilda skrivelser: af den 14 januari 1852 och den 21 april 1854.)

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 1, samt till Riksdagen 1865, sid. 99.)

433. T. f. domhafvande i Norra Möre härad, för uraktlåtenhet att uppsätta dombok och för det han, oakadt nödigt rådrum lämnats, icke kunnat förmås att afhjälpa bristerna i domboken. Den tilltalade var rådman i Kalmar och inbegripen under åtalet n:r 432.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 1, samt till Riksdagen 1865, sid. 99.)

Åtalen under n:r 432—433 afdömdes i samband med andra mot rådstufvurätten i Kalmar anhängiggjorda åtal. (Se härom åtalsnummer 494 här nedan.)

P. E. Bergfalk.

Per Erik Bergfalk, född den 4 februari 1798, juris doktor samt professor vid juridiska fakulteten i Uppsala, ledamot af lagberedningen m. m., valdes 1857 efter S. L. Theorell till Rikets Ständers justitieombudsman, men afsade sig uppdraget. — Död i Stockholm den 31 januari 1890.

J. A. Södergren.

Johan August Södergren, född den 17 januari 1813 i Gaffe, aflade vid Uppsala universitet examen till rättegångsverken 1832, inträdde i Svea hofrätt samma år, befordrades där till e. o. fiskal 1839, vice häradshöfding 1840, fiskal 1841 och vice advokatfiskal 1843. Han utnämndes till kammarrättsråd 1844, blef konstituerad revisionssekreterare 1848 och revisionssekreterare 1850. Under en kortare tid (1855) tjänstgjorde han som expeditionschef i justitiestatsexpeditionen.

Södergren förordnades till justitieombudsmannens suppleant den 4 februari 1857 samt blef med anledning af professor Bergfalks afsägelse den 18 februari af Rikets Ständer insatt i justitieombudsmansämbetet. Redan den 17 juli samma år kallades han emellertid till justitieråd, hvilket ämbete han sedan innehade i 23 år till sitt afskedstagande 1880.

Vid Uppsala universitets jubelfest 1877 utnämndes han, samtidigt med ett par af sina efterträdare i justitieombudsmansämbetet, till juris hedersdoktor. Från 1883 var han en af kommitterade till tryckfrihetens vård.

Han afled i Stockholm den 9 mars 1891.

Åtal.

434. Häradshöfdingen i Vallentuna härad, för det han olagligen förordnat om en persons efterlysning och häktande.

Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar samt ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 109.)

435. Häradshöfdingen i Harjagers härad, för oriktig förvandling af böter i tjufnadsmål.

Häradshöfdingen ådömdes böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 40.)

Gerhard Lagerstråle.

Henrik Gerhard Lagerstråle, född den 25 februari 1814 i Karlskrona, aflade vid Uppsala universitet kansliexamen 1833, kameralexamen och examen till rättegångsverken 1834, blef samma år inskrifven i Svea hofrätt samt befordrades där till e. o. fiskal 1843 och ordinarie fiskal 1844. Han utnämndes 1845 till assessor i hofrätten öfver Skåne och Blekinge och 1846 till landssekreterare i Kronobergs län samt blef 1850 t. f. revisionssekreterare. Året därpå utnämndes han till häradshöfding i Luggude domsaga.

Sedan han den 28 februari 1857 förordnats till justitieombudsmannens suppleant, blef han i anledning af justitieombudsmannen J. A. Södergrens utnämning till justitieråd af Rikets Ständer den 22 juli 1857 insatt i justitieombudsmansämbetet. Längre fick han emellertid ej verka på denna post, i det han den 4 maj 1858 kallades till konsultatitv statsråd.

År 1860 blef han chef för civildepartementet, hvilken post han bibehöll till 1868, då han utnämndes till justitieråd. Emellertid inträdde han ännu en gång, år 1875, i ministären såsom konsultativt statsråd. År 1879 begärde han afsked från statsrådsämbetet och lämnade för alltid ämbetsmannabanan.

I åtskilliga ständsriksdagar deltog Lagerstråle som ledamot af ridderskapet och adeln. Efter nya representationsskicket införde invaldes han af Värmlands läns landsting i första kammaren (1867) och kvarstod som ledamot af kammaren till 1884. En tid fungerade han såsom kammarens vice talman.

Lagerstråle kallades 1862 till hedersledamot af landtbruksakademien och vid jubelfesten i Uppsala 1877 till hedersdoktor af juridiska fakulteten därstädes.

Han afled den 18 april 1887.

Åtal.

436. T. f. ordförande i Svartlösa häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för tjufnadsbrott.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 104.)

437. T. f. ordförande i Södra Möre häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 127.)

438. T. f. ordförande i Södra Möre häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för andra resan stöld m. m.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 129.)

439. Konungens befallningshafvande i Jämtlands län, i fråga om befoget för Konungens befallningshafvande att, sedan stulet gods anträffats hos och frantagits en person, till denne återställa detsamma.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 138.)

440. Häradshöfdingen i Hällestad och Tjällmo tingslag, för orätt utslag i mål om ansvar för våld, däruti flera varit delaktiga.

Utslaget förklarades vara i anmärkta hänseendet oriktigt.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 149.)

441. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, för dröjsmål med häktad persons befordrande till rannsaking.

En t. f. landssekreterare ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 154.)

Carl Wester.

Carl Markus Wester, född den 23 januari 1810, student vid Uppsala universitet 1830, aflade examen till rättegångsverken 1832, inskrefs där-
efter i Svea hofrätt och erhöll efter tingstjänstgöring vice häradshöfdings-
titeln 1838. Han blef fiskal i nämnda hofrätt 1841, borgmästare i Upp-
sala 1842 och häradshöfding i Listers m. fl. härads domsaga 1849. Vid
Riksdagen 1856—1858 tjänstgjorde han som sekreterare i bondeståndet och
valdes under denna tid (1857) till justitieombudsmannens suppleant.

Med anledning af justitieombudsmannen G. H. Lagerstråles kallelse
till statsråd blef han af fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret den
10 maj 1858 insatt i justitieombudsmansämbetet — den femte innehaf-
varen af ämbetet under föga mer än ett års tid.

Under Westers tid inträffade justitieombudsmansämbetets halfsekel-
jubileum. I ämbetsberättelsen till Riksdagen 1859 erinrade Wester härom
och omnämnde bland annat, hvilka som varit ämbetets innehafvare under
den gångna tiden. Lagutskottet vid Riksdagen 1859—1860 hade jämväl
ett ofvan omnämndt uttalande om ämbetets betydelse m. m.

Under en ämbetsresa aflod Wester plötsligt i Filipstad den 4 augusti
1861.

Framställningar.

B. Till Riksdagen.

110. Angående bestämmande af viss tid för doms afkunnande i stads-
domstol (ändring af 25 kap. 5 § rättegångsbalken), äfvensom angående tillägg
till 95 § konkurslagen om tiden för doms utgifvande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 177.)

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

Framställningen i hvad den afsåg ändring af 24 kap. 5 § rättegångsbalken ledde ej till något resultat. Jfr framställningen n:r 136 här nedan. Vid Riksdagen 1859—1860 antogs ny konkurslag, i anledning hvaraf J. O:s framställning i dess senare del förföll.

111. Angående utfärdande af närmare bestämmelser rörande dels hvad med månad bör förstås i fråga om beräkning af tiden för straffarbete, dels sättet för afdrag vid sådan bestraffning, då densamma verkställes i enrum. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 180.)

I skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 30 vid Riksdagen 1859—1860) anhöllo Ständerna om föreskrifter i förstnämnda hänseende, hvarpå Kungl. Maj:t utfärdade förordning i ämnet den 13 november 1860. J. O:s framställning i det senare hänseendet föranledde ej åtgärd.

112. Angående ändring af 23 § i förordningen om inteckning i fast egendom den 13 juli 1818 i syfte att vinna enhet i lagskipningen rörande förnyelse af inteckning i de fall, då den intecknade handlingen uppvisas vid annan rätt, än den, där förnyelse skall ske.

(Tillägg till den vid 1859 års Riksdag afgifna ämbetsberättelsen, sid. 3.)

Med bifall till J. O:s förslag afläto Ständerna skrifvelse i ämnet (n:r 164 vid Riksdagen 1859—1860) till Kungl. Maj:t, som utfärdade förordning i samma ämne den 9 april 1861.!

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

76. Långsamheten i rättsskipningen och åtgärder för dess afhjälpande, såsom förstärkning af högsta domstolens arbetskrafter, omorganisation af underdomstolarne m. m.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 172.)

77. Om praktisk utbildning i samband med den juridiska undervisningen.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 182.)

Åtal.

442. Riksdagsfullmäktig från Kristianstads län, för det han såsom direktör vid Rikets Ständers lånekontor i Malmö icke allenast i egenskap af

kommissionär tagit befattning med låneansökningar hos nämnda lånekontor, utan ock därvid egennyttigt förfarit.

Den tilltalade dömdes till afsättning från direktörsbefattningen m. m.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 12.)

443. T. f. generalfältygmästare, för öfverträdelse af tryckfrihetsförordningen genom vägran att tillhandahålla en arkivhandling. (Åtalet anhängigjordes af justitieombudsmannen Wester, medan han var suppleant, i anledning af jäf för ordinarie J. O.)

Den tilltalade dömdes till extra judiciell bestraffning.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 131.)

444. Rådstufvurätten i Sundsvall, för felaktig förvandling af böter, adömda för stöld och förskingring.

En t. f. ordförande jämte en ledamot i rätten dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 153.)

445. Häradshöfdingen i Boteå tingslag, för oriktig tillämpning af kungl. förordningen den 16 november 1841, i fråga om fylleri i kyrka.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 153.)

446. Häradshöfdingen i Selångers tingslag, för dels brännvinsutskänkingsavgifts förvandlande till fängelse, dels felaktig utskrifning af saköreslängd och dels underlåtenhet att vederbörligen förvara saköreslängden, hvarigenom densamma förkommit.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 155.)

447. T. f. ordförande i Östra häradsrätt, för felaktig förvandling af böter för första resan stöld.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 157.)

448. Rådstufvurätten i Sundsvall, för felaktig förvandling af böter, adömda kvinna för tredje resan lönskaläge.

Rättens ledamöter dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 157.)

449. Häradshöfdingen i Bollnäs tingslag, för felaktigt förfarande i afseende å förvandling och sammanläggning af särskilda genom ett utslag ådömda straff.

Det anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 158.)

450. Rådstufvurätten i Karlshamn, för felaktig förvandling af böter för andra resan stöld.

Rättens ledamöter ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 159.)

451. T. f. ordförande i Bräkne häradsrätt, för felaktig förvandling af böter för tredje resan stöld.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 159.)

452. T. f. ordförande i Hanebo tingslags häradsrätt, för felaktig förvandling af böter för första resan stöld.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 160.)

453. Rådstufvurätten i Göteborg, för dröjsmål med ett tvistemåls afgörande.

Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1859, sid. 160.)

454. Rådstufvurätten i Söderhamn, för oriktig lagtillämpning i fråga om olofligt innehafvande af dyrk.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. för 1860, sid. 1.)

455. Underståhållaren samt polismästaren i Stockholm, för olaga häktningssåtgärd m. m.

De tilltalade dömdes till böter och förpliktades utgifva ersättning.
(Åmb.-ber. för 1860, sid. 34.)

456. T. f. domhafvande i Sollefteå tingslag, för försummelse och fel i behandlingen af ett ägodelningsärende.

Den åtalade t. f. domhafvanden dömdes till böter.
(Åmb.-ber. för 1860, sid. 39.)

457. Rådstufvurätten i Uppsala, för dröjsmål med expedierande af utslag rörande häktad person.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 41.)

458. Rådstufvurätten i Visby, för dröjsmål med afgörande af konkursmål.

Åtalet föranledde böter.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 41.)

459. Rådstufvurätten i Oskarshamn, för dröjsmål med afgörande af konkursmål.

Vederbörande ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 42.)

460. T. f. ordförande i Nordmarks häradsrätt, för felaktig bötesförvandling m. m.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 42.)

461. T. f. domhafvande i Umeå tingslag, för felaktig bötesberäkning och oriktigt ämbetsbevis.

Bötesansvar ådömdes i anledning af åtalet.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 45.)

462. Notarie vid Stockholms rådstufvurätt, för obehörig vägran att utlämna protokoll.

Notarien ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 45.)

463. Polisöfverkonstapel, för olaga häktning.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 46.)

464. Sekreteraren vid akademiekanslersämbetet i Uppsala, för oriktigt påförd lösen å en akademieadjunkts fullmakt.

Den tilltalade förpliktades till återbäringskyldighet.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 46.)

465. Rådstufvurätten i Uppsala, för oriktig sammanläggning af straff för tjufnadsbrott. Förordningen den 21 december 1857 angående sammanläggning af straff hade felaktigt tillämpats.

Rättens ordförande och öfriga ledamöter dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 52.)

466. T. f. ordförande i Himble häradsrätt, för det att gemensamt bötes ansvar blifvit ådömdt två, för särskilda förbrytelser men i ett mål tilltalade, personer.

T. f. ordföranden dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 55.)

467. T. f. ordförande i Uppvidinge häradsrätt, för felaktig förvandling af böter för tjufnadsbrott.

T. f. ordföranden dömdes att böta.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 56.)

468. T. f. ordförande i Hammarkinds häradsrätt, för en persons olagliga inmanande i häkte.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 56, samt ämb.-ber., utgifven år 1864, sid. 3.)

469. T. f. ordförande i Handbörds häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för första resan stöld.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 58.)

470. Häradshöfdingen i Siende härad, för oriktig straffbestämning i fråga om andra resan stöld.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 59.)

471. Rådstufvurätten i Säter, för felaktig förvandling af böter, ådömda för fickstöld.

Rättens ordförande och öfriga ledamöter dömdes att böta.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 59.)

472. Häradshöfdingen i Gottlands södra härad, för oriktig straffbestämning i fråga om andra resan stöld.

Den åtalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. för 1860, sid. 59.)

473. Domhafvanden i Leufsta tingslag, för oriktig straffbestämning i fråga om inbrottsstöld, då det tillgripna godsets värde icke uppgått till tio daler silfvermynt.

Domhafvanden dömdes att böta.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 59.)

474. Konungens befallningshafvande i Västmanlands län, för oriktig tillämpning af 1 kap. 9 § utsökningsbalken, i fråga om tredskande persons hämtning.

Den anmärkta åtgärden förklarades hafva varit olämplig och ej oundgängligen af nöden, men ansågs dock icke vara af beskaffenhet att höra till ansvar föranleda.

(Ämb.-ber. för 1860, sid. 60, samt till Riksdagen 1862, sid. 11.)

475. Rådstufvurätten i Kalmar, för felaktig förvandling af böter, ådömda för nekande af hand och förskrifning.

De tilltalade dömdes i anledning af åtalet till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 5.)

476. T. f. ordförande i Kinnevalds häradsrätt, för häktad persons frigivande, efter det han blifvit till urbota ansvar dömd.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 6.)

477. Magistraten i Sala, för dröjsmål med förrättande af ett arfskifte. Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 8.)

478. Rådstufvurätten i Norrtälje, för orätt dom och därpå föranledd olaga häktning.

Det anmärkta förfarandet förklarades hafva varit oriktigt.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 11.)

479. Rådstufvurätten i Vaxholm, för olaga uppskof med riksdagsmannaval.

Åtalet föranledde böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 13.)

480. T. f. domhafvande i Visnums härad, för olaglig behandling af ett konkursmål.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 16.)

481. Rådstufvurätten i Visby, för dröjsmål med konkurssakers behandling.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 18.)

482. Häradshöfdingen i Snefringe härad, för oriktig bestämning af straffarbetstid för andra resan stöld.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 18.)

483. Rådstufvurätten i Uppsala, för felaktig förvandling af böter, ådömda för tredje resan stöld.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 19.)

484. T. f. ordförande i Gottlands södra häradsrätt, för felaktig förvandling af böter för första resan stöld.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 19.)

485. T. f. ordförande i Bro häradsrätt, för felaktig förvandling af böter, ådömda för andra resan stöld.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 19.)

486. Häradshöfdingen i Gottlands norra härad, i fråga om förvandling af böter, ådömda kvinna enligt 53 kap. 1 § missgärningsbalken.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 20.)

487. Rådstufvurätten i Luleå, för oriktigt bestämmande af straffarbets-tiden för kvalificerad tjufnadsbrott.

Åtalet föranledde böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 23.)

488. Rådstufvurätten i Vaxholm, för olagligt beslut om en tilltalad persons inmanande i häkte.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 24.)

489. Landskamreraren och en t. f. landssekreterare i Malmöhus län, för en svensk rannsakningsfånges utlämnande till utländsk polismyndighet.

Åtalet mot landskamreraren ogillades; t. f. landssekreteraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 25.)

490. Pastor och kyrkoråd i en församling inom ärkestiftet, för oriktigt förfarande i ett till kyrkorådet hörande ärende, så ock för oriktigt prästbetyg.

Såväl kyrkorådet som pastorn förklarades hafva i vissa afseenden felaktigt förfarit och skulle därom af domkapitlet erinras.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 29.)

491. T. f. domhufvande i Färentuna härad, för det han afslutat lagtima ting och meddelat utslag, utan att dagen därtill varit inom häradet kungjord. Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 36, samt ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 18.)

492. T. f. öfverjägmästare i Älfsborgs län, för olagligen meddelad tillåtelse till jakt å kronopark.

T. f. öfverjägmästaren förständigades att ställa sig föreskrifterna i kungl. stadgan om jakt och djurfång till noggrann efterrättelse.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 38.)

493. Länsman i Södermanlands län, för häktad persons misshandlande och missfirmande m. m.

Länsmannen dömdes för missfirmelse till böter och ålades ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 40.)

494. Rådstufvurätten i Kalmar, för ofullständiga domböcker samt för bristande anteckningar i saköreslängd.

Åtalet afdömdes i samband med dels de under n:r 432 och 433 här ofvan omnämnda åtal dels flera andra åtal, förordnade af justitiekanslers-ämbetet eller vederbörande hofrätt.

Den under n:r 433 omnämnde ledamot, som varit t. f. domhufvande i i Norra Möre härad, dömdes till mistning af sitt rådmansämbete på viss tid; borgmästaren och två andra ledamöter ådömdes böter, hvarjämte borgmästaren och den först nämnde ledamoten ålades utgifva ersättning.

(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 1, samt till Riksdagen 1865, sid. 99.)

495. Konungens befallningshafvande i Kronobergs län, i anledning af en arrendators skiljande från arrendet af ett militieboställe.

Konungens befallningshafvande förklarades hafva förfarit oriktigt.
(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 3.)

496. En division af Svea hofrätt, för förment orätt dom i en växelsak. Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 7.)

497. Justitiearien i Vaxholm, i fråga om redovisning af burskaps- eller borgareafgifter samt saköresmedel, som skulle tillkomma Vaxholms stad.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1867, sid. 2.)

N. A. Fröman.

Nils August Fröman, född den 27 mars 1816 i Säfsnäs socken i Dalarna, blef 1836 student i Uppsala, aflade där 1843 juris kandidatexamen och försvarade 1844 som sökande till en adjunktur i juridiska fakulteten en akademisk afhandling med titeln »De jure retractus gentilitio» Part I—V. År 1845 inträdde Fröman i tjänstgöring i hufvudstadens rättegångsverk, antogs 1846 till notarie hos representationskommittén och 1847 till notarie i bondeståndet.

Då S. L. Theorell i mars 1848 förordnats till justitieombudsman, kallade han Fröman till sin sekreterare, i hvilken befattning denne bibehölls afven af Theorells efterträdare. Vid 1859—1860 års Riksdag var Fröman bondeståndets sekreterare och valdes vid samma Riksdag till suppleant för justitieombudsmannen Wester.

I följd af dennes frånfalle insattes han den 15 augusti 1861 af fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret i justitieombudsmansämbetet, hvilket han, oafbrutet omvald, innehade till dess han i augusti 1884 afsade sig detsamma. I 23 år eller nära en fjärdedel af den tid, justitieombudsmansämbetet haft sin tillvaro, innehades detsamma alltså af Fröman. Om hans oförtrutna verksamhet som justitieombudsman torde nedanstående förteckningar öfver hans framställningar till Kungl. Maj:t och till Riksdagen samt uttalanden i lagstiftnings- och andra frågor afvensom af honom anställda åtal kunna gifva en föreställning.

Vid Riksdagen 1884 hade i särskilda, inom båda kamrarna väckta motioner föreslagits, att Fröman måtte förklaras berättigad att efter sin afgang från ämbetet åtnjuta hela lönen eller 8,000 kronor i pension. Till stöd härför anförde motionärerna bland annat, att då Fröman under en tidrymd af 36 år varit anställd i Riksdagens tjänst och därunder ådagalagt stor skicklighet och samvetsgrannhet, och då han bestridt det ansvarsfulla och grannliga ämbetet såsom justitieombudsman längre än någon af sina företrädare och på ett sätt, som tillvunnit honom högaktning och förtroende så inom som utom Riksdagen, hade motionärerna föreställt sig, att Riksdagen skulle ansé det vara för sig en angenäm plikt att erkänna ett så långvarigt och förtjänstfullt arbete i dess tjänst genom att redan nu förklara Fröman berättigad att, då han lämnade sitt ämbete, komma i åtnjutande af en pension, som betryggade hans ålderdom för näringsbekymmer, på samma gång den utgjorde ett bevis på Riksdagens uppfattning af hans förtjänster. — Riksdagens kamrar biföllo enhälligt ifrågavarande förslag.

Åren 1867—1882 representerade Fröman Kopparbergs län i första kammaren. Han förordnades 1867 till ledamot i kommittén för ordnande af häradsrätternas arbetssätt och 1873 till ordförande i kommittén för reglering af härads höfdingarnas löneförmåner. Åren 1885 och 1888 valdes han till en af kommitterade till tryckfrihetens vård. Vid jubelfesten i Uppsala 1877 blef han juris doktor. — Frömans ofvannämnda akademiska afhandling utgafs 1846 i öfversättning under titel »Anmärkningar vid bördsrätten».

Fröman afled den 14 augusti 1888.

Framställningar.

A. Till Kungl. Maj:t.

113. Den 2 oktober 1863, angående föreskrift om hvilken myndighet eller hvilka personer det skall åligga att vid kronohäkterna å Långholmen och Norrmalm i Stockholm utöfva sådan tillsyn, som Konungens befallningshafvande öfver länsfängelserna i riket tillhör.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 77.)

Med anledning af denna framställning förklarade Kungl. Maj:t den 11 december 1863, att öfverståthållaren åläge i vissa angifna afseenden utöfva ifrågavarande tillsyn.

114. Den 25 juni 1864, angående omorganisation af öfverståthållarämbetet för polisärenden.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 103.)

Sedan justitiekanslersämbetet inkommit till Kungl. Maj:t med framställning

i ungefärligen samma syfte och öfverståthållarämbetet ingifvit underdånigt förslag till omorganisation af hufvudstadens polisväsende efter hufvudsakligen samma grunder, som justitieombudsmannen föreslagit, gillade Kungl. Maj:t den 30 augusti 1864 öfverståthållarämbetets förslag.

115. Den 25 juni 1864, angående öfverståthållarämbetets kanslis organisation och arbetssätt, särskildt hvad beträffade handhafvandet af de exekutiva ärendena.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 108.)

Sedan öfverståthållarämbetet afgifvit yttrande öfver denna framställning, föreslog Kungl. Maj:t, enligt beslut den 13 oktober 1865, Riksdagen att anvisa medel till en stadsfogde jämte tjänstebitråde; men blef Kungl. Maj:ts proposition härom icke bifallen af Riksdagen.

116. Den 28 april 1866, angående behovet af ny instruktion för öfverståthållaren.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 65.)

Efter utredning i ärendet och sedan ytterligare utlåtande af J. O. inhämtats, utfärdades den 1 december 1882 instruktion för öfverståthållarämbetet.

117. Den 31 oktober 1870, angående minskande af statsverkets kostnader för straffs verkställande m. m.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 87.)

Enligt beslut den 26 maj 1876 föreskref Kungl. Maj:t vissa åtgärder i enlighet med syftet af denna framställning.

118. Den 28 december 1870, om förändrad lydelse af 2 § 6 mom. i kungl. kungörelsen om fångförteckningars upprättande och insändande den 25 oktober 1839, i hvad angick dylika förteckningar från militärhäkten.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 108.)

Kungörelse i ämnet utfärdades den 3 mars 1871.

119. Den 18 juli 1871, angående förtydligande af kungl. brefvet den 19 januari 1864 rörande ansvar för beväringssskyldig vid Gottlands nationalbeväring, som förfallolöst uteblifver från vapensyn, mönstring eller vapenöfning, samt om delgifning af beslut på permissionsansökningar.

(Ämb.-ber. 1872, sid. 78.)

Enligt kungl. bref den 25 augusti 1871 utfärdades föreskrifter i öfverensstämmelse med det hufvudsakliga syftet af J. O:s framställning.

120. Den 27 december 1871, rörande skyndsammare befordran till verkställighet af utslag rörande häktade personer.

(Ämb.-ber. 1872, sid. 86.)

Sedan Kungl. Maj:t den 16 september 1873 utfärdat kungörelse i fråga om expedition af underrätts utslag angående häktad, var ändamålet med J. O:s framställning uppfyllt.

121. Den 27 december 1871, angående upphäfvande eller ock förtydligande af hvad förordningen den 21 september 1860 innehöller i fråga om pass för utländska handelsresande.

(Ämb.-ber. 1872, sid. 89.)

Enligt beslut den 9 februari 1872 fann Kungl. Maj:t denna framställning icke föranleda till annan åtgärd än att Kungl. Maj:t aflät en skrivelse med vissa föreskrifter i ämnet till sin befallningshafvande i Malmöhus län.

122. Den 20 mars 1873, om utfärdande af arbetsordning för kammarrätten.

(Ämb.-ber. 1874, sid. 69.)

I sammanhang med utfärdande af ny instruktion för kammarrätten den 14 november 1879 meddelade Kungl. Maj:t föreskrifter om upprättande af arbetsordning för ämbetsverket.

123. Den 18 november 1873, om tillägg till kungl. kungörelsen om indrifning och redovisning af böter och viten den 29 januari 1861.

(Ämb.-ber. 1874, sid. 80.)

Kungl. kungörelse i ämnet utfärdades den 27 december 1873.

124. Den 5 december 1874, rörande brister i lagstiftningen angående utsökningsväsendet.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 48.)

J. O:s skrivelse öfverlämnades till nya lagberedningen för att tagas i öfvervägande vid utarbetandet af förslag till ny utsökningslag.

125. Den 5 december 1874, angående fastställande af formulär för de s. k. exekutionsdiarierna.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 56.)

Framställningen öfverlämnades till kommitterade för afgifvande af förslag till promulgationsbestämmelser för nya utsökningslagen.

126. Den 5 december 1874, angående fastställande af formulär för förmynderskaps- och konkursförteckningar.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 57.)

Enligt beslut den 28 januari 1876 lämnade Kungl. Maj:t J. O:s framställning utan afseende i hvad den afsåg konkursförteckningar. Beträffande förmynderskapsförteckningar åter utfärdades kungörelse nämnda dag.

127. Den 30 november 1875, rörande mångskrifveriet i fråga om handräkningsärenden.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 59.)

I anledning af denna framställning utfärdades den 11 oktober 1878 kungl. kungörelse angående sättet för skriftväxling emellan domstolar m. fl. myndigheter samt ämbets- och tjänstemän i vissa handräkningsärenden.

128. Den 30 december 1875, angående tillägg till 18 § i hofrätternas arbetsordning i syfte att erhålla kontroll öfver ärendens expedierande.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 65.)

I sammanhang med utfärdande af ny arbetsordning för hofrätterna den 17 november 1876 beaktades det af J. O. framlagda önskemålet.

129. Den 17 november 1877, angående förändrade föreskrifter i fråga om fullgörande af hofrätts dom genom nedsättning af hvad dömdt blifvit samt om sålunda nedsatta medels lyftning.

(Ämb.-ber. 1878, sid. 37.)

Enligt beslut den 6 juni 1879 fann Kungl. Maj:t denna framställning icke för det dåvarande till någon åtgärd föranleda.

130. Den 20 december 1878, angående förtydligande af det i expeditionstaxan upptagna uttrycket »förmynderskapsbevis».

(Ämb.-ber. 1879, sid. 51.)

I anledning af denna framställning utfärdades den 20 juni 1879 kungörelse i ämnet.

131. Den 29 november 1879, angående inrättande i hufvudstaden af en anstalt, dit domstolar, domare och fängelseföreståndare horde insända vissa uppgifter rörande dömda förbrytare och hvarifrån upplysningar om nämnda förbrytare skulle åklagare och domstolar på anfordran tillhandahållas.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 60.)

Den 17 oktober 1900 utfärdades lag om straffregister.

132. Den 16 december 1879, angående tillägg till och ändring i §§ 13 och 14 i förordningen angående expeditionslösen den 30 november 1855, i fråga om frihet från expeditionslösen för fattigdoms skull m. m.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 73.)

Framställningen behandlades i samband med utfärdande af förordning om expeditionslösen den 7 december 1883.

133. Den 29 maj 1880, angående revision af lagstiftningen om straffs verkställande.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 83.)

Efter vidlyftiga förarbeten utfärdades den 29 juli 1892 lag angående straffarbetes och fängelsestraffs verkställande i enrum.

134. Den 30 november 1880, angående sättet för expedierande vid rikets hofrätter af s. k. revisionsutslag.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 91.)

Framställningen upptogs till behandling i sammanhang med utfärdandet af förordningen om expeditionslösen den 7 december 1883.

135. Den 28 december 1881, om afdrag å arbetstiden för dem, som i enrum undergå allmänt arbete.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 68.)

Framställningen öfverlämnades till kommitterade för utarbetande af lag angående försvarslösa personer.

Dessutom afgaf J. O. den 13 november 1882 till Kungl. Maj:t infordradt utlåtande i anledning af uppgjortt förslag till förordning angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom m. m.

B. Till Riksdagen.

136. Angående ändring af 24 kap. 5 § 2 mom. rättegångsbalken om doms afkunnande vid rådstufvurätt, i syfte att densamma måtte afsägas å viss bestämd tid utan anslag m. m.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 108.)

I anledning af såväl J. O:s framställning som enskilda motioner beslöto Ständerna för sin del ändring af ifrågavarande bestämmelser. (Skrivelse n:r 114 vid Riksdagen 1862—1863.) Ständernas framställning blef emellertid af Kungl. Maj:t afslagen.

137. Angående stadgande af straff för brott, begånget af lifstidsfänge.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 122.)

Framställningen blef ej föremål för särskild behandling, men bestämmelser i ämnet intogos i den vid Riksdagen 1862—1863 antagna nya strafflagen.

138. Angående upphäfvande af äldre föreskrifter om offentligt uppläsande vid tingen af »de stadgar, som böra allmogen kungöras».

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 140.)

Framställningen synes ej hafva blifvit föremål för Ständernas behandling.

139. Angående käreande parts skyldighet att gifva uteblifven vederpart del af domstols uppskofsbeslut.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 121, samt ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 83.)

I anledning af J. O:s framställning antogo Ständerna för sin del ändrade stadganden i ämnet. (Skrifvelse n:r 69 vid Riksdagen 1865—1866.) I skrifvelse till Riksdagen den 11 januari 1867 förklarade Kungl. Maj:t frågan jämlikt 87 § 1 mom. regeringsformen hafva förfallit.

140. Angående ändring af bestämmelserna om utgifvande af rådstufvurätternas och öfverståthållarämbetets dom eller utslag, i syfte att viss tid måtte bestämmas därför.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 123.)

Sedan Rikets Ständer i anledning af J. O:s framställning och enskilda motioner aflåtit skrifvelse i ämnet (n:r 69 vid Riksdagen 1865—1866) till Kungl. Maj:t, utfärdades den 30 oktober 1866 förordning om sättet för doms och utslags utgifvande i rådstufvurätterna. Ständernas framställning i hvad den rörde öfverståthållarämbetets utslag vann däremot ej Kungl. Maj:ts bifall.

141. Angående utfärdande af lagförklaring för vinnande af enhet i bestämmandet af ansvar, hvartill arbetshjon eller fattighjon må dömas för förskingring af arbets- eller fattighusets tillhörigheter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 124.)

Framställningen synes ej hafva blifvit föremål för Riksdagens behandling.

142. Angående ändring i 7 § af 6 kap. strafflagen, i syfte att stadga skyldighet för ämbets- och tjänstemän att ersätta skada, vållad genom ämbetsfel, äfven sedan tiden för ansvarstalan å felet är försuten.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 128.)

Framställningen synes ej hafva behandlats af Riksdagen.

143. Angående stadgande i syfte att stämpelskatt å fastighet vid köp eller arf icke må i regel beräknas för lägre värdebellopp än fastighetens bevillningstaxeringsvärde.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 130. Jfr ämb.-ber. 1867, sid. 105.)

Framställningen synes ej hafva behandlats af Riksdagen.

144. Angående flyttning af äldre domböcker och handlingar från stads- och häradsarkiven till Stockholm, äfvensom inbindning af dylika äldre handlingar. Framställningen var åtföljd af en särskild bilaga, upptagande förteckning öfver de i stads- och häradsarkiv befintliga domböcker, tillhörande tiden före år 1736.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 130, samt 1867, sid. 105.)

I anledning häraf hemställde 1867 års Riksdag i skrivelse till Kungl. Maj:t (n:r 87) om åtgärder till bevarande af underdomstolarnas arkiv. Genom cirkulär den 28 september 1868 meddelade Kungl. Maj:t föreskrifter i ämnet.

145. Angående ändring af bestämmelserna om utgifvande af öfverståthållarämbetets utslag. (Jämför ofvanstående framställning n:r 140).

(Ämb.-ber. 1867, sid. 103.)

Framställningen synes ej hafva blifvit behandlad af Riksdagen.

146. Angående utfärdande af föreskrift, att böter för underlåtenhet att aflämna dels flyttningsbetyg till pastor dels uppgift till mantalsskrifning skulle tillfalla kronan.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 108.)

Framställningen föranledde ej någon Riksdagens åtgärd.

147. Angående behovet af betryggande föreskrifter om förvaltningen af omyndigs egendom.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 90, samt 1869, sid. 69.)

Riksdagen anhöll i skrivelse till Kungl. Maj:t (n:r 87 år 1869) om förslag till lag i ämnet. Enligt beslut den 19 november 1875 förklarade Kungl. Maj:t Riksdagens skrivelse icke böra till någon åtgärd föranleda.

148. Angående stads- och häradshäktens förseende ej mindre med nödig vedbrand och erforderliga sängkläder än ock med gångkläder för där förvarade fångar, som saknade egen användbar beklädnad.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 75.)

Denna framställning föranledde icke någon Riksdagens åtgärd.

149. Angående tillsättande af en lagberedning eller lagkommitté.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 78.)

I anledning af en kungl. proposition till Riksdagen 1871 angående inrättande af en lagbyrå inom justitiedepartementet, hvilken proposition blef på visst sätt bifallen, föranledde J. O:s ifrågavarande framställning icke till någon särskild åtgärd.

150. Angående ändring af 2 kap. 13 § strafflagen, i syfte att tillsyningsman vid kronohäkte i vissa fall skulle äga verkställa förvandling af böter.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 52.)

Enligt skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 28 år 1876) beslöt Riksdagen för sin del ändring af ifrågavarande lagrum i enlighet med hvad J. O. föreslagit. Föreskrifter i ämnet utfärdades af Kungl. Maj:t den 30 december 1876.

151. Angående frågan om lösen för de Kungl. Maj:ts resolutioner, som utfärdas genom kungl. hofexpeditionen.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 90.)

I anledning af denna framställning jämte i ämnet väckta motioner beslöt Riksdagen nedsättning af stämpelafgiften för ifrågavarande resolutioner (skrifvelse n:r 18 år 1877). Kungl. kungörelse i ämnet utfärdades den 1 juni 1877.

152. Angående skyldighet för aktiebolag att hos rätten eller domaren anmäla, hvilka personer utgöra bolagets styrelse.

(Ämb.-ber. 1878, sid. 45.)

Enligt skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 19 år 1878) beslöt Riksdagen för sin del en förordning härom. Kungl. Maj:t vägrade härå sin sanktion.

153. Angående befrielse från stämpel för utdrag ur domstolarnas protokoll, innefattande föreläggande för förmyndare att fullgöra sin redovisnings-skyldighet.

(Ämb.-ber. 1878, sid. 46.)

Riksdagen beslöt att dylika protokollsutdrag skulle befrias från stämpelafgift (Skrifvelse n:r 64 år 1878). Kungl. kungörelse i ämnet utfärdades den 20 september 1878.

154. Angående upphäfvande af bestämmelsen i 46 § legostadgan den 23 november 1833 om skyldighet för tjänstehjon att vid flyttning från församling förete sitt afskedsbetyg för kyrkoherden därstädes, vid påföljd att prästbevis eljest icke erhöles.

(Ämb.-ber. 1878, sid. 59.)

Framställningen afslogs af Riksdagen.

155. Om förbättrad lagstiftning angående tillsyn å förvaltningen af omyndigs egendom.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 50; jmf. ämb.-ber. 1883, sid. 53—67.)

Riksdagen anhöll i skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 47 år 1881), att Kungl. Maj:t ville öfverse gällande lagstiftning i ämnet, hvarpå den 18 april 1884 lag i samma ämne utfärdades.

156. Angående tillägg i gällande föreskrifter rörande ändrings sökande i underrätts utslag, hvarigenom sökt inteckning blifvit afslagen.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 72.)

Framställningen blef af Riksdagen afslagen.

157. Angående tillägg i 19 kap. strafflagen om ansvar för vållande till skada å enskilda kanal-, järnvägs- eller telegrafinrättningar.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 77.)

Riksdagen antog för sin del lagförslag i ämnet. (Skrifvelse n:r 6 år 1881). Kungl. förordning i samma ämne utfärdades den 6 augusti 1881.

158. Angående tillägg i 23 kap. strafflagen, i syfte att straffbestämmelserna för bedräglig, oredlig eller vårdslös gäldenär i konkurs jämväl skulle tillämpas å styrelsemedlem eller syssloman i aktiebolag.

(Ämb.-ber. 1881, sid. 81.)

J. O:s förslag förföll till följd af olika beslut af Riksdagens kamrar.

159. Angående ändrad lydelse af 104 § utsökningslagen samt 33 § inteckningsförordningen rörande fastställande af värde å utmätt fastighet i visst fall.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 35.)

Framställningen förföll.

160. Angående ändrad lydelse af 23 § inteckningsförordningen, i fråga om dödande af inteckning utan företeende af inteckningshandlingen i hufvudskrift.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 36.)

Riksdagen beslöt i anledning af J. O:s framställning ändrad lydelse af ifrågavarande lagrum (Skrifvelse n:r 32 år 1882). I enlighet med Riksdagens förslag utfärdades den 6 oktober 1882 förordning i ämnet.

161. Angående skyldighet för innehafvare af inteckning eller annan förmansrätt i fast egendom att vid exekutiv auktion å egendomen ingifva skriftligt fordringsbevis.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 43.)

J. O:s framställning afslogs af Riksdagen.

162. Angående ändrad lydelse af 69 § utsökningslagen, i syfte att den, som enligt samma § blifvit hänvisad att sin talan efter stämning utföra, skall vara skyldig att hos utmätningssmannen anmäla om han stämt.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 49.)

Framställningen förföll.

163. Angående tillägg i 23 kap. strafflagen, i syfte att straffbestämmelserna för bedräglig, oredlig eller vårdslös gäldenär i konkurs jämväl skulle tillämpas å syssloman i aktiebolag.

(Ämb.-ber. 1882, sid. 58.)

Enligt skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 24 år 1882) beslöt Riksdagen för sin del stadgande i detta syfte. Kungl. förordning i ämnet utfärdades den 6 oktober 1882.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

78. Om rättegångsordningen i religionsmål emot prästmän, i anledning af Strängnäs domkapitels behandling af ett dylikt mål mot en kyrkoherde. (Utförlig redogörelse för detta mål, »som öfver hela landet väckt det största uppeende och föranlett de mest stridiga omdömen».)

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 66.)

79. De talrika uppskofven i rättegångarna såsom en orsak till rättsskipningens långsamma gång.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 109.)

80. Tillämpningen af det i strafflagstiftningen införda latitudsystemet. (Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 118, ämb.-ber. utgifven 1864, sid. 79, samt till Riksdagen 1865, sid. 117.)

81. Fastställandet af ersättning för rättegångskostnad och skadestånd till verkliga beloppet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 120.)

82. Tillämpningen af kungl. förordningen den 24 september 1861 angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 127.)

83. Rätten att utan särskildt tillstånd försälja dricka, öl, kaffe, bröd eller andra drycker och matvaror till förtäring på stället.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 136.)

84. Vissa omständigheter att iakttaga vid nyare författningars tillämpning, bl. a. att då genom nya författningar äldre lagrum ändras, dessa icke alltid särskildt uppräknas än mindre erhålla ny ordalydelse.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 141.)

85. Fråga, huruvida enligt förordningen angående sammanläggning af straff den 21 december 1857 en brottsling kunde för itererad förbrytelse få lindrigare straff, än han skolat erhålla, därest förbrytelsen varit första resan begången.

(Ämb.-ber. utgifven 1864, sid. 73.)

86. Testamentens kommunicerande genom införande i den officiella tidningen.

(Ämb.-ber. utgifven 1864, sid 78.)

87. Beskaffenheten af den fråga, som i tryckfrihetsmål skall af domstolen till juryn framställas.

(Ämb.-ber. utgifven 1864, sid. 87, samt till Riksdagen 1867, sid. 103.)

88. Angående lagskipningens tillstånd, särskildt långsamheten i rättskipningen, de täta uppskofven i målen samt det inflytande det ofta förekommande ombytet af adjungerade ledamöter i hofrätterna och tillförordnade domhafvande vid underrätterna på landet måste utöfva på lagskipningens behöriga gång.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 135.)

89. Tillämpningen af den nya strafflagen af den 16 februari 1864.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 75.)

90. Tillämpningen af konkurslagen af den 18 september 1862.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 84.)

91. Fråga om befogenhet för J. O. att upptaga klagomål genom tidningspressen.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 90.)

92. Om förekommande af bedräglig handel med fastigheter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 93.)

93. Öfversikt af vissa utländska fängelsesystem.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 95, äfvensom särskild bilaga.)

94. Tillämpningen af förordningen angående utsyning och försäljning af skogsalster från kronans skogar i Stora Kopparbergs län och de norrländska länen den 21 december 1865.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 115.)

95. Reflexioner öfver lagskipningens tillstånd och om inrättandet af ett advokatstånd.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 72.)

96. Tillämpningen af förordningen angående stöld, snatteri och rån den 4 maj 1855 eller af strafflagen, då kvalificeradt tjufnadsbrott, begånget före år 1865, efter nämnda tid åtalas, äfvensom om tolkningen af 20 kap. 6 § strafflagen.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 78.)

97. Lämpligaste sättet att förfara, då bötfälld person, som saknar tillgång till böterna, skall befordras till förvandlingsstraff.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 83.)

98. Fråga om rätten för försvarslös person att såsom *frivillig* ingå vid allmän arbetsinrättning.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 86.)

99. Orsakerna till vidlyftigheten af redovisningen för åtal.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 101.)

100. Yttrande om J. O:s behörighet att upptaga klagomål mot kommunalstyrelser och deras tjänstemän samt mot gode män, sysslomän och rättens ombudsmän i konkurser, så ock huruvida någon ändring i J. O:s instruktion i afseende härå borde äga rum.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 103.)

101. Anmärkta öfverträdelser af lagens stadgande om tiden för sommartings hållande.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 106.)

102. Om långsamheten i lagskipningen, betydelsen af prejudikat i högsta instans och inrättandet af ett advokatstånd såsom ett medel för utbildande af en stadigvarande lagskipningspraxis samt till kontroll å de lagskipande och styrande myndigheterna m. m.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 107.)

103. Om verifikationer till exekutionsdiarierna (anmärkning i samband med ämbetsresa).

(Ämb.-ber. 1870, sid. 116.)

104. Om långsamheten i rättsskipningen, olaga uppskofsbeslut, om undersöknings- eller förhandlingssystem vid domstolarna och i samband därmed införande af ett advokatstånd.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 64.)

105. Om hvad iakttagas bör vid inteckningars beviljande och förnyande.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 71.)

106. Ett sätt att förekomma exekutivt uttagna medels kvarliggande hos underexekutor till följd af fordringsägares underlåtenhet att anmäla sig till medlens lyftande.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 72.)

107. Försöken att åstadkomma nya lagar och förbättringar i de redan befintliga samt den ringa framgång dessa försök rönt. (I sammanhang därmed framställning till Riksdagen om inrättande af en lagkommitté, se framställning n:r 149.)

(Ämb.-ber. 1871, sid. 78.)

108. Betraktelser öfver justitieombudsmansinstruktionen och dess rätta förstånd. Dessa betraktelser föränleddes af en vid Riksdagen 1870 framställd anmärkning.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 118.)

109. Införande af gemensamma omröstningar i högsta domstolen i vissa fall för undvikande af alltför täta omkastningar i rättspraxis äfvensom betydelsen af högsta domstolens prejudikat m. m.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 48, samt 1874, sid. 63.)

110. Om fängelseväsendet (hufvudsakligen redogörelse för och erinringar vid en af d:r K. Olivecrona utgifven skrift »Om orsakerna till återfall i brott och om medlen att minska dessa orsakers skadliga verkningar».

(Ämb.-ber. 1873, sid. 54.)

111. Domkapitels skyldighet att till hofrätt insända dombok i mål, som röra prästs förhållande i ämbetet.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 123.)

112. Tillämpningen af förordningen angående ändring i vissa fall af gällande bestämmelser om häradsting den 17 maj 1872.

(Ämb.-ber. 1874, sid. 61.)

113. Tolkningen af dels förordningen angående utsträckt tillämpning af straffarbete i enrum den 30 maj 1873, dels kungl. kungörelsen angående Konungens befallningshafvandes och tillsyningsmans vid kronohäkte skyldighet att å till dem för verkställighet inkommande utslag angående häktade personer göra vissa anteckningar den 3 oktober 1873.

(Ämb.-ber. 1874, sid. 66.)

114. Om den vid Riksdagen 1874 beslutade regleringen af häradshöfdingarnes löneförmåner.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 40.)

115. Om åtgärder för den juridiska bildningens främjande.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 43.)

116. Betraktelser angående lagskipningens tillstånd, särskildt om lagskipningens långsamhet; brottslighetens tilltagande och orsakerna därtill; fängelseväsendets brister; om det ringa tilloppet af sökande till domarbanan och ämbetsverken, samt arbetstid och aflöning för domare och andra tjänstemän.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 37.)

117. Förment stridighet mellan förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 och kungl. kungörelsen angående stämpelpappersafgiften den 15 oktober 1875 äfvensom sistnämnda kungörelses tillämpning i fråga om stämpelbeläggande af dels lagfartsbevis och bevis tecknad å fångeshandling, dels utdrag af fastighetsboken och inteckningsboken i vissa fall.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 75.)

118. Innehållet af protokollsutdrag öfver inteckningshandlings uppvisande vid annan domstol än den, som inteckningen beviljat.

(Ämb.-ber. 1876, sid. 80.)

119. Betraktelser angående lagskipningens tillstånd samt om strafftid's aftjänande i enrum och i gemensamhetsfängelse m. m.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 64.)

120. Tillämpningen af lagstiftningen rörande straffs verkställande.
(Ämb.-ber. 1878, sid. 48.)
121. Fråga huruvida, när två eller flera personer på en gång lagfara med samma fastighet, som de en efter annan innehaft, lagfartsbevis skall utfärdas till annan än siste ägaren.
(Ämb.-ber. 1878, sid. 56.)
122. Utredning om hvad prästbevis enligt lag må innehålla.
(Ämb.-ber. 1878, sid. 59.)
123. Tolkning och tillämpning af författningarna rörande lagfart, inteckning, lagfarts- och inteckningsbäckers förande samt månadsting.
(Ämb.-ber. 1879, sid. 37.)
124. Om afveckling af gäldbundet bo under administration.
(Ämb.-ber. 1879, sid. 53.)
125. Fråga om lagstiftning rörande kommanditbolag.
(Ämb.-ber. 1879, sid. 63.)
126. Om offentligheten vid domstolarna och särskildt tidningsreferenters närvaro vid domstolsförhandlingarna m. m.
(Ämb.-ber. 1880, sid. 84.)
127. Om nya lagberedningens arbete för en ny rättegångsordning m. m.
(Ämb.-ber. 1882, sid. 24.)
128. Anmärkningar rörande tillämpningen af vissa delar af utsökningslagen, särskildt om exekutiv auktion och därmed sammanhängande stadganden i inteckningsförordningen och konkurslagen.
(Ämb.-ber. 1882, sid. 35.)
129. Själfspillingars begrafning.
(Ämb.-ber. 1882, sid. 51.)
130. Anmärkningar rörande tillämpningen af vissa författningar, nämligen kungl. kungörelsen om kronofogdes och stadsfogdes dagbok i utsökningsmål m. m. den 12 juli 1878, § 18, jämförd med förordningen angående ersättning till förrättningsmän vid utmätning i enskilda mål samt till stämningss-

mån m. m. af samma dag, § 7, förordningen angående tillägg till gällande föreskrifter om aktiebolag den 30 maj 1879, förordningen innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning af järnväg m. m. den 15 oktober 1880, § 4 mom. 3, samt utsökningslagen den 10 augusti 1877, § 63.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 68.)

131. Uppsägning af skuldebref, då gäldenären ej kan anträffas.
(Ämb.-ber. 1884, sid. 55.)

132. Förnyelse af in-teckningar, som blifvit enligt 23 § in-teckningsförordningen efter anslag dödade.
(Ämb.-ber. 1884, sid. 59.)

133. Ett olämpligt sätt att dela förmynderskap mellan flera personer.
(Ämb.-ber. 1884, sid. 61.)

Åtal.

498. Nämnden i Bollebygds härad, för olaga beslut om en tilltalad persons frigifvande ur häkte.

Ledamöterna i nämnden dömdes till böter.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 46.)

499. T. f. ordförande i Kils häradsrätt, för oriktig tillämpning af ett edgångsbeslut och däri stadgadt vite.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 52, samt ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 61.)

500. Notarie i Stockholms rådstufvurätt, för vägran att utlämna protokoll.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 56.)

501. Polismästaren i Stockholm, för olaga häktning.

Polismästaren ådömdes böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 57, samt ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 25.)

502. Magistratssekreteraren och magistraten i Karlstad, för påföring och uppbärande af lösen för utdrag af magistratens protokoll, expedierade till nämnda stads drätselkammare.

Åtalet mot magistraten ogillades, men magistratssekreteraren ådömdes böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1862, sid. 60, samt 1865, sid. 40.)

503. Domhufvanden i Ölands Norra Mot, för oriktig förvandling af böter, ådömda för skogsåverkan på kronopark, och för fördröjdt avslutande af lagtima ting.

Domhufvanden dömdes i förra afseendet till böter, hvarjämte han förklarades hafva förfarit felaktigt i senare afseendet.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 19, samt till Riksdagen 1865, sid. 100.)

504. Landshöfdingen, landssekreteraren och landskamreraren i Norrbottens län, för felaktig behandling af ett lagsökningsärende m. m.

Åtalet mot landshöfdingen ogillades; landssekreteraren och landskamreraren dömdes till böter.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 21, samt till Riksdagen 1865, sid. 100.)

505. Rådstufvurätten i Vaxholm, för oriktig behandling af och orätt dom i ett beslagsmål.

De af rådstufvurättens ledamöter, som handlagt målet, dömdes för orätt dom till böter, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 25.)

506. Stockholms rådstufvurätt, för oriktig sammanläggning af straff. Saken gällde en person, som, medan han undergick straff, rymde och under rymningstiden ånyo begick brott.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 28.)

507. Två t. f. domhufvande i Laske härad, för uppskof med handläggningen af rannsaking rörande häktad person.

Den ene af de tilltalade dömdes till böter och ersättningsskyldighet; åtalet mot den andre ogillades.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 31.)

508. Häradshöfdingen i Bollebygds härad, för felaktig förvandling af böter för oloflig brännvinsförsäljning.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 36.)

509. Rådstufvurätten i Söderhamn, för felaktig förvandling af böter, ådömda för stöld och fylleri.

De tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 36.)

510. Rådstufvurätten i Lindesberg, för oriktig tillämpning af ansvar för våld emot brandvakt m. m.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 37.)

511. T. f. domhafvande i Södra Åsbo härad, för misskrifning i ett domboksutdrag och däraf vållad felaktighet i fråga om en persons bestraffning.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 41.)

512. Öfverståthållarämbetets kansli, för långsamhet i ärendenas handläggning.

I särskildt angifvet fall ådömdes bötesansvar; i öfrigt gillades befogenheten af framställda anmärkningar.

(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 41.)

513. Öfverståthållarämbetet för polisärenden, för olagligen meddeladt tillstånd till utskänkning af brännvin och andra spirituösa drycker.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 55.)

514. Notarie i Stockholms rådstufvurätt, för utlämnande af en expedition, som utskrifvits med allt för utdragen stil.

Notarien dömdes till böter.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 61.)

515. Häradshöfdingen i Svärdsjö tingslag, för olagligen beviljad lagfart å fastighetsöfverlåtelse samt i fråga om handläggning af tvistemål.

I förstnämnda fallet dömdes häradshöfdingen till böter, hvaremot åtalet i öfrigt ogillades.

(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 63.)

516. T. f. domhafvande i Oppunda m. fl. härad, för oriktig kartering af ett inbördes testamente.

Målsägaren förklarades berättigad att återfå det erlagda stämpelbeloppet.
(Ämb.-ber., utgifven 1864, sid. 68.)

517. Häradshöfdingen i Örebro härad, för olaga uppskof med företagande af rannsaking angående häktad person.

Häradshöfdingen ådömdes böter och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 71.)

518. Borgmästaren i Kungsbacka, för ofullständiga domböcker.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 72.)

519. Rådstufvurätten i Söderhamn, för felaktig förvandling af böter, ådömda enligt förordningen om mord, dråp och annan misshandel den 29 januari 1861.

Bötesansvar ådömdes.
(Åmb.-ber., utgifven 1864, sid. 73.)

520. Generaltullstyrelsen, för underlåtenhet att kungöra lediga tjänster och att beifra underordnades tjänstefel m. m.

Bötesansvar ådömdes i särskildt fall för underlåtenhet att vederbörligen beifra tjänstefel, men i öfrigt ogillades åtalet.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 2.)

521. Öfverståthållarämbetet för polisärenden, för dröjsmål med expedition af protokoll och utslag.

Underståthållaren, polismästaren och biträdande polismästaren dömdes till böter.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 22, samt 1867, sid. 2.)

522. Kyrkoherden i en församling inom ärkestiftet, för oriktigt förfarande med en person, som, dömd till värjemålsed, var hänvisad till sin själasörjare för erhållande af föreställningar om edens vikt och vådan af mened.

Kyrkoherden tilldelades föreställning med tillagd förmaning.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 25.)

523. Borgmästaren i Mariefred, för underlåtenhet att i rätt tid uppsätta dombok och magistratsprotokoll.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid 29.)

524. Häradshöfdingen i Västra och Östra Hisings härad, för det han öfver inlämnandet af utdrag ur förmyndarräkningar expedierat domboksutdrag och, utan därom framställd begäran, låtit dem tillställas förmyndarne mot lösen.

Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar samt återbärings- och ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 31, samt 1867, sid. 20.)

525. Rådstufvurätten i Eskilstuna, emedan rådstufvurätten genom särskilda utslag dömt två personer till lindrigare straffarbete än som öfverensstämde med förordningen om ansvar för stöld, snatteri samt rån den 4 maj 1855.

De åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 36.)

526. Konungens befallningshafvande i Värmlands län, för långsamhet i ärendens behandling.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 37.)

527. Häradshöfdingen i Hölebo härad, för dröjsmål med företagande af rannsaking med häktade personer.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 41.)

528. Rådstufvurätten i Lindesberg, i fråga om behandlingen af ett mål rörande förment utprånglande af falskt mynt.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 43, samt 1867, sid. 15.)

529. T. f. ledamot och protokollsförare i rådstufvurätten och magistraten i Varberg, för ofullständiga domböcker och protokoll, äfvensom mot borgmästaren därstädes för uraktlåtenhet att tillse, att de befunna bristerna i domböcker och protokoll inom rätt tid afhulpits.

Båda de åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 50, samt 1870, sid. 2.)

530. Öfverståthållarämbetet för polisärenden, för långsamhet i åtskilliga uppgifna ärendens behandling.

För vissa angifna fall ådömdes bötesansvar och ersättningskyldighet, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 53, samt 1867, sid. 2.)

531. Vice pastor i en församling inom Göteborgs stift, för vägran att uppläsa öfverbefälhafvarens för en skarpskytteförening kungörelse angående vapenöfningars hållande å en söndagseftermiddag.

Vice pastorn dömdes till varning.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 84, samt 1867, sid. 47.)

532. Prästman inom ärkestiftet, för enahanda vägran, som i närmast föregående åtal omförmälts.

Den tilltalade erhöll erinran om det felaktiga i hans förfarande.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 96.)

533. Konungens fogate, för dröjsmål med häktad persons inställande inför Stockholms rådstufvurätt.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber. till Riksdagen 1865, sid. 99.)

534. Konungens befallningshafvande i Skaraborgs län, emedan i fråga om verkställighet af straff meddelats allenast muntliga order, samt emedan direktören vid länsfängelset lämnats tillfälle att på eget bevåg frigifva fångar. Till följd häraf hade felaktigheter beträffande straffverkställighet förekommit. Åtalet afsåg äfven fråga om afdrag å fängelsetid. Landssekreteraren tilltalades dessutom särskildt, emedan han till riktigheten bekräftat fångförteckningar med felaktigt innehåll.

Åtalet, i hvad det afsåg afdrag å fängelsetid, ogillades. I anledning af öfriga anmärkningar dömdes landshöfdingen och landssekreteraren till böter samt ersättnings utgifvande.

(Åmb.-ber. 1867, sid. 2.)

535. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för försummelse vid verkställande af straff, till följd hvaraf en person fått undergå straffarbete en månad längre än vederbort.

Landshöfdingen, landssekreteraren och landskamreraren dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1867, sid. 15.)

536. Landssekreteraren och landskamreraren i Örebro län, i fråga om lösen för resolution rörande utflyttningshjälp vid laga skifte.

Åtalet mot landssekreteraren ogillades. Landskamreraren förpliktades återbära oriktigt uppburen lösen.

(Åmb.-ber. 1867, sid. 21.)

537. Länsman i Kristianstads län, för obehörig kungörelses utfärdande, och en vice pastor i Lunds stift, för underlåtenhet att föra protokoll vid kyrkostämma.

Länsmannen dömdes till mistning af sin tjänst under viss tid, och vice pastorn erhöll en erinran.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 25.)

538. T. f. ordförande i Norra Åsbo häradsrätt, för oriktigt domslut i fråga om ansvar för underlåtenhet att lagfara fastighetsköp.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 29.)

539. Rådstufvurätten i Malmö, för oriktigt beslut i fråga om förvandling af böter i tullmål, där verkställarne af beslaget efterskänkt sin bötesandel. Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit oriktigt.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 33.)

540. T. f. stadsexekutor i Gäfle, för oriktigt verkställd utmätning.

Den åtalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 36.)

541. T. f. domhufvande i Vesslands och Älfkarleby tingslag, för underlåtenhet att i rätt tid aflämna dombok till ordinarie domhufvanden.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 39.)

542. Rådstufvurätten i Luleå, i anledning af dels ett utslag, som innehöll felaktig förvandling af böter för olofligt tillgrepp, dels ett utslag i mål angående ansvar för misshandel å allmän gata, enligt hvilket utslag särskildt ansvar felaktigt ådömts för gatufridsbrott och straffet för våldet bestämts till straffarbete, oaktadt svåraste straffarten varit fängelse.

De tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 41.)

543. T. f. ordförande i Gottlands norra häradsrätt, för olagligt beslut om en persons inmanande i häkte, samt i fråga om ett utslag i mål angående ansvar å en hemmansägare, som ansetts förvunnen att hafva, oaktadt hans hemmansdel varit för skuld utmätt, åt annan person upplåtit nyttjanderätten till en hemmansdelen tillhörig skogstrakt.

I förstnämnda afseendet ådömdes t. f. ordföranden bötesansvar och ersättningsskyldighet; i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 42.)

544. T. f. ordförande i Rättviks och Ore tingslags häradsrätt, för oriktigt domslut i mål angående ansvar för olofligt tillgrepp.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 43.)

545. Domhufvanden i Binnebergs tingslag af Vadsbo härad, för det han inför häradsrätten föredragit en förmyndares, i följd af föreläggande, ingifna förmyndarerekning och däröfver utfärdat domboksutdrag.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 45.)

546. Landshöfdingen och landskamreraren i Västmanlands län, för dröjsmål med ett besvärsmåls afgörande.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 47.)

547. Häradshöfdingen i Fjäre och Viske härad, för två oriktiga beslut rörande böters förvandling i mål angående ansvar för misshandel.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 48.)

548. T. f. ordförande i Bjäre häradsrätt, för vårdslöshet i fråga om ett utslag angående ansvar för fylleri m. m.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 49.)

549. Rådstufvurätten i Mariestad, för underlåtenhet att förvandla böter, ådömda i sammanhang med fängelsestraff.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 51.)

550. En borgmästare, två rådmän och en protokollsförare vid Stockholms rådstufvurätt, för det att, då flera personer i en gemensam skrift bevakat ett testamente, protokollsutdrag särskildt för hvar och en af de bevakande blifvit utfärdadt och lösen därför uppburen.

De tilltalade dömdes till böter samt att återbära obehörigen påförd expeditionslösen.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 56, och 1868, sid. 20.)

551. Länsman i Kalmar län, för försumlighet i fullgörandet af erhållet förordnande att föra en lifstidsfänges talan uti en rättegång.

Länsmannen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1867, sid. 60.)

552. Rådstufvurätten i Grenna, för det rättens arkiv befunnits oordnad, förmyndareförteckning saknats och ämbetsskrifvelser ej blifvit besvarade.

I de två förstnämnda afseendena ådömdes bötesansvar, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 2.)

553. Borgmästaren i Sölvesborg, för underlåtenhet att besvara J. O:s ämbetsskrifvelser.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 3.)

554. Rådstufvurätten i Uppsala, för dröjsmål med ett ärendes behandling. Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 5.)

555. Rådstufvurätten i Sköfde, för orätt dom i mål angående ansvar för oloflig utskänkning af spirituösa drycker.

Det anmärkta förfarandet ansågs oriktigt.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 9, samt 1870, sid. 16.)

556. Häradshöfdingen i Norra Hälsinglands domsaga, för dröjsmål med insändande till verkställighet af utslag rörande två häktade personer.

Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 16.)

557. Häradshöfdingen i Neder-Torneå och Carl Gustafs socknars tingslag, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person, som burit våldsam hand å sin hustru, härför dömts till en månads fängelse, oaktadt minsta straffet för dylikt brott varit två månaders fängelse. Åtalet afsåg äfven felaktig bötesförvandling.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 17.)

558. Konungens befallningshafvande i Västmanlands län, för dröjsmål med påfordrande af rannsaking angående häktad person.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 18.)

559. Krigsrätten vid Skaraborgs regemente, för orätt dom i mål angående ansvar för rymning och förskingring af munderingspersedlar m. m. Ersättningsskyldighet ålades.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 19.)

560. Chefen för Göta artilleriregemente, för det en underlöjtnant blifvit insatt på extrajudiciell bestraffning, medan han var riksdagsman.
Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 21, samt 1869, sid. 26.)

561. Poliskommissarie i Stockholm, för olaga häktning.
Poliskommissarien dömdes till böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 27.)

562. T. f. domhafvande i Ångermanlands norra domsaga, för en persons olagliga försättande i konkurstillstånd, samt bemålde t. f. domhafvande jämte ordinarie domhafvanden i domsagan, för det de under konkursmålets handläggning uppburit obehörig traktamentsersättning, bland annat, för s. k. expeditionsdagar.

De tilltalade ådömdes ersättningsskyldighet och t. f. domhafvanden dessutom bötesansvar.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 33.)

563. Konungens befallningshafvande i Stockholms län, för utfärdande af ofullständig fångförpassning.
Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 38.)

564. Domhafvanden i Öknebo härad, för det han, på begäran om gravationsbevis å en egendom, utfärdat och uppburit lösen för flera särskilda bevis i stället för ett.
Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 39.)

565. Konungens fogate, för oriktig förvandling af böter, ådömda enligt tryckfrihetsförordningen.
Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 47.)

566. T. f. brottmålsdomare i Norrbottens län, för dröjsmål utöfver sex dagar med insändande till verkställighet af utslag rörande häktade personer. Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningskyldighet. (Ämb.-ber. 1868, sid. 48.)

567. Stockholms rådstufvurätts andra afdelning, för förment oriktigt expedierande af kallelse å gäldenär, då borgenär sökt hans försättande i konkurstillstånd.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 50.)

568. Konungens befallningshafvande i Västernorrlands län, för underlåtenhet att vederbörligen kungöra utslag på besvär öfver riksdagsmannaval.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. 1868, sid. 58, samt 1869, sid. 59.)

569. Häradshöfdingen i Gottlands norra domsaga, för det han meddelat lagfart å köpekontrakt rörande fast egendom, ehuru i nämnda kontrakt omförmäldes, att köpebref skulle å viss dag framdeles utfärdas.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 65, samt 1869, sid. 38.)

570. Rådstufvurätten i Karlstad, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person, som af annan domstol förklarats skyldig till bestraffning för fickstöld och snatteri, dömts till särskildt ansvar för hvardera af berörda förbrytelser, och hvare, efter införandet af 1864 års strafflag, felaktigt tillämpats förordningen angående stöld, snatteri och rån den 4 maj 1855 i stället för nämnda strafflag.

Rådstufvurättens ordförande och öfriga ledamöter dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1868, sid. 69.)

571. Rådstufvurätten i Mariestad, för förment oriktig behandling af frågor rörande försäljning af omyndigs fasta egendom samt för felaktigt beslut i fråga om domarejäf m. m.

Borgmästaren och två rådmän ådömdes bötesansvar för nämnda beslut; i öfrigt blef åtalet ogilladt.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 2.)

572. Häradshöfdingen i Göstrings härad, för ofullständiga domböcker och försummelse att underskrifva domböckerna.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 17.)

573. Militärbefälhafvaren på Gottland, för felaktigt förfarande vid bestraffning af en infanterist vid Gottlands nationalbeväring.

Anmärkta förfarandet förklarades hafva varit felaktigt.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 20.)

574. T. f. domhafvande i Norra Møre härad, för det han vid 1864 års sommaring handlagt och afskrifvit ett mål, oaktadt detsamma blifvit uppskjutet till nämnda års höstting. I samma åtal tilltalades en annan t. f. domhafvande i nämnda härad, för uraktlåtenhet att afsluta ett ting inom behörig tid, äfvensom ordinarie domhafvanden, för utsättande af ett sommaring efter den för sådant tings hållande föreskrifna tid.

En hvar af de tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 27.)

575. Borgmästaren i Sköfde, för dröjsmål att expediera begärda afskrifter af handlingar i rådstufvurättens arkiv.

Borgmästaren dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 36.)

576. Häradshöfdingen i Gottlands norra domsaga, för det en person, häktad och tilltalad för stöld, men dömd endast för snatteri, enligt häradsrättens förordnande hållits häktad i afbidan på expedierande af rättens utslag.

Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 42.)

577. Borgmästaren i Eskilstuna, för dröjsmål med expedierande af utslag rörande häktad person.

Borgmästaren dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 46.)

578. Rådstufvurätten i Torshälla, för orätt dom i mål angående ansvar för olofligt tillgrepp.

Rättens ordförande och ledamöter dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 47.)

579. Häradshöfdingen i Bjarke härad, för dröjsmål med företagande af rannsaking angående häktad person.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 49.)

580. Rådstufvurätten i Söderhamn, för dröjsmål med expedierande af utslag rörande häktade personer.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 50.)

581. Häradshöfdingen i Hälsinglands norra domsaga, för enahanda förseelse som omförmälts i åtalet n:r 580.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 53.)

582. Häradshöfdingen i Tvetå, Vista och Mo häradss domsaga, för oriktig kartering af köpe- och fastebref samt oriktigt beräknad lösen.

Häradshöfdingen förpliktades till återbäringsskyldighet i fråga om för högt uppburet lösenbelopp.

(Ämb.-ber. 1869, sid. 55.)

583. Häradshöfdingen i Södra Ångermanlands domsaga, för flera oriktiga domslut och obehöriga ändringar i domboken.

Häradshöfdingen dömdes till afsättning, men af nåd nedsattes straffet till mistning af ämbetet under viss tid.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 7.)

584. Borgmästaren och två rådmän i Visby, för underlåtenhet att uttaga och redovisa resterande kommunalutskylder och för försummelse i fråga om verkställighet af utslag.

De tilltalade dömdes till mistning af tjänsten under viss tid samt ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 17.)

585. T. f. ordförande i Vartofta häradsrätt, för meddelande af dom i mål, som förments hafva varit till ett påföljande ting uppskjutet.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 38.)

586. Två ledamöter af rådstufvurätten i Lund, för felaktig tillämpning, i mål angående ansvar för olofligt tillgrepp, af förordningen af den 4

maj 1855 i stället för strafflagen af år 1864, samt för uraktlåtenhet att tillämpa sistnämnda lag vid förvandling af böter.

De tilltalade ådömdes bötesansvar.
(Ämb.-ber. 1870, sid. 42.)

587. Rådstufvurätten i Sköfde, för orätt dom i skuldfordringsmål.
Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1870, sid. 52.)

588. Häradshöfdingen i Medelstads härad, för oriktigt gravationsbevis.
Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1870, sid. 59.)

589. Konungens befallningshafvande i Västmanlands län, för dröjsmål att meddela utslag i mål rörande kronofogdes försummelse att redovisa köpekillingen för utmätningsvis försäld fastighet.

Landshöfdingen och landssekreteraren dömdes till böter och ersättningsutgifvande.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 65.)

590. T. f. ordförande i Sundbo och i Edsbergs häradsrätt, för felaktighet vid sammanläggande af böter och omedelbart ådömdt fängelse, samt i anledning därpå att särskilda straff ådömts för hvart och ett af olika tillgrepp.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1870, sid. 71.)

591. T. f. domhafvande i Arnäs tingslag, för underlåtenhet att ådöma förlust af medborgerligt förtroende i sammanhang med straffarbete för stöld, samt för ofullständigt utskrifvande af till Konungens befallningshafvande för verkställighet öfversända utslag.

T. f. domhafvanden dömdes till böter för uraktlåtenhet att ådöma förlust af medborgerligt förtroende. Åtalet i öfrigt ogillades.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 73.)

592. Konungens befallningshafvande i Kalmar län, i anledning af en mot allmän lag stridande kungörelse af innehåll, att när någon önskade att med bevis öfver uppläsandet i kyrka återfå kungörelse eller annan handling, som lagligen skolat offentliggöras, samma kungörelse eller handling borde vara åtföljd af en lika lydande afskrift eller duplett, som därefter med uppläsningensbevis finge återbekommas.

Konungens befallningshafvande ansågs hafva saknat laglig befogenhet att utfärda kungörelsen, men då kungörelsen återkallats, innan utslag i anledning af åtalet meddelats, föranledde åtalet ej vidare åtgärd.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 75.)

593. Häradshöfdingen i Stora Skedvi tingslag, för förment olagligen beräknad lösen för gravationsbevis.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 76.)

594. En division af Göta hofrätt, för dröjsmål med expedierande af en dom.

Referenten dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 81.)

595. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för försummelse i fråga om verkställighet af straff, till följd hvaraf en fånge frigifvits för tidigt.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 92.)

596. T. f. ordförande i Säbrå häradsrätt, för felaktighet vid sammanläggning af fängelsestraff, ådömda för särskilda förbrytelser.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 95.)

597. Rådstufvurätten i Arboga, för förment oriktigt beslut angående en persons försättande i konkurstillstånd, och emot stadsnotarien därstädes, för det protokollet i nyssnämnda ärende affattats vidlyftigare, än målets egenkap tarfvade, samt icke utskrifvits i enlighet med föreskriften i 7 § af gällande expeditionstaxa.

Stadsnotarien ådömdes bötesansvar, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Ämb.-ber. 1870, sid. 95.)

598. Häradshöfdingen i Vadsbo härads norra domsaga, för det 1868 års sommaring blifvit utsatt att taga sin början senare än i lag föreskrefves, för försummelse i vården af häradsarkiven och för underlåtenhet att upprätta förmyndareförteckningar.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 3 och 52.)

599. Rådstufvurätten i Sköfde, i anledning däraf, att rätten tillagt ledamöterna ersättning för det rätten sammanträdtt till handläggning af ett konkursmål å annan dag än sådan, på hvilken rätten eljest skolat sammanträda.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 6.)

600. T. f. ordförande i Sunnerbo häradsrätt, i anledning af ett beslut i ett skuldfordringsmål, hvarigenom afdömandet af brottmål angående en af svarandena i skuldfordringsmålet, som var häktad, gjorts beroende af en utaf annan svarande fullföljd talan mot ett rättens edgångsbeslut.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 7.)

601. Rådstufvurätten i Askersund, för ofullständiga protokoll och förmyndareförteckningar.

Rådstufvurättens ledamöter dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 13.)

602. Rådstufvurätten i Sköfde, för oriktig dom angående gäldenär, som uppsåtligen förskingrat konkursmassas egendom.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 14, samt 1872, sid. 18.)

603. T. f. ordförande i Vartofta häradsrätt, för fördröjdt expedierande af utslag rörande häktad person.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 18, samt 1872, sid. 18.)

604. Rådstufvurätten i Lidköping, för ådömande af straffarbete och förlust af medborgerligt förtroende på kortare tid, än lag stadgade.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 20.)

605. Stockholms rådstufvurätt, för olaga uppskof under handläggningen af ett tvistemål.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 21.)

606. Länsman i Listers härad, för olaga häktning.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1871, sid. 39.)

Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

607. Häradshöfdingen i Ljusdals tingslag, för begångna fel under handläggningen af ett konkursärende.

Domhafvanden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 42.)

608. T. f. domhafvande i samma tingslag, för det han, senare än lagtillstädjer, avslutat lagtima ting.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 45.)

609. Häradshöfdingen i Hedemora domsaga, för det han, efter föregången lagfart å två köp af samma fastighet, utfärdat fastebref jämväl å det förra köpet och låtit hos lagfartssökanden uttaga för samma fastebref belöande lösen och afgift för stämplatd papper.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 46.)

610. Rådstufvurätten i Eskilstuna, för ådömande af straffarbete och förlust af medborgerligt förtroende på kortare tid, än lag stadgade.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 52.)

611. Kyrkoherden i Vänersborg, för det han utan laga skäl låtit i stillhet jordfästa en afliden person.

Kyrkoherden dömdes till skriftlig föreställning med tillagd förmaning.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 53.)

612. T. f. domhafvande i Öknebo härad, för det han åt en borgenär, som i konkurs framställt anmärkningar vid bevakade fordringar, låtit utskrifva häradsrättens protokoll och utslag öfver de tvistiga fordringsanspråken samt därför hos borgenären utmäta lösen, ehuru borgenären icke särskildt begärt dessa handlingar.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och återbäringsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 55.)

613. Landskamreraren i Västmanlands län, för oriktig expedition af Konungens befallningshafvandes utslag rörande fördelning af betalningsskyldigheten i fråga om ett af allmänna medel beviljad odlingslån.

Landskamreraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1871, sid. 56, samt 1872, sid. 40.)

614. Borgmästaren i Strömstad, för underlåtenhet att ordna och förteckna rådstufvurättens arkiv.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 2.)

615. Rådstufvurätten i Ängelholm, för försummelse att upprätta förmynderskaps- och konkursförteckningar.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 5.)

616. Polismästaren i Stockholm, för olaga häktning.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 7, samt 1873, sid. 10.)

617. Ordinarie domhufvanden och en t. f. domhufvande i Valle, Vilske och Skånings härad, för dröjsmål med expedierande af utslag rörande häktade personer.

Åtalet mot ordinarie domhufvanden ogillades, men t. f. domhufvanden ådömdes böter och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 19.)

618. Konungens befallningshufvande i Älfsborgs län, för försummelse och oriktigt förfarande i ett ärende rörande riksdagsmannaval för Ås och Gäseneds härads valkrets.

Ordinarie landssekreteraren och landskamreraren samt en t. f. landssekreterare dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 24.)

619. Häradshöfdingen i Films och Dannemora tingslag, för förment oriktigt beslut, i fråga om häktad persons kvarhållande i häkte.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 27 och 78.)

620. Länsmannen i Inlands södra härad i Göteborgs och Bohus län, för olaga häktning.

Länsmannen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 29.)

621. T. f. ordförande i Alfta tingslags häradsrätt, för olaga beslut i fråga om en tilltalad persons inmanande i häkte.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 33.)

622. Häradshöfdingen i Gottlands norra härad, för felaktigt utslag i mål angående ansvar för olofliga tillgrepp.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1872, sid. 41.)

623. T. f. domhävande i Sjuhundra härad och tillika ordförande uti rådstufvurätten i Norrtälje samt sistbemälde rätts ledamöter, för dröjsmål med insändande för verkställighet af åtta stycken utslag rörande häktade personer.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes för ett af de åtalade fallen, men i öfrigt ogillades åtalet.

(Åmb.-ber. 1872, sid. 42.)

624. Borgmästaren i Söderhamn, för vållande därtill att rannsaking rörande häktad person vid rådstufvurätten i staden blifvit oskäligen fördröjd.

Borgmästaren ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1872, sid. 46.)

625. T. f. ordförande i Öfver-Luleå tingslags häradsrätt, för förment oriktigt domslut i fråga om rättegångskostnader.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. 1872, sid. 48, samt 1873, sid. 15.)

626. Landshöfdingen i Värmlands län, för oriktigt beslut rörande verkställande af straff. Sedan vederbörande häradsrätt dömt en person till tre månaders straffarbete, hvilket den dömde efter nöjdförklaring börjat undergå, hade hofrätten nedsatt straffet till två månaders straffarbete. Efter emottagande af hofrättens utslag, förklarade emellertid Konungens befallningshävande, att straffverkställigheten skulle fortgå i enlighet med häradsrättens utslag.

Landshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. 1872, sid. 55.)

627. Magistraten i Sundsvall, för dröjsmål med utfärdande af fullmakt för riksdagsman i andra kammaren för valkretsen Sundsvall—Östersund.

Det anmärkta förfarandet förklarades hafva varit oriktigt.

(Åmb.-ber. 1872, sid. 63, samt 1873, sid. 12.)

628. T. f. domhävande i Norra Möre härad, för dröjsmål med insändande för verkställighet af utslag rörande häktad person.

Åtalet ogillades såsom för sent anhängiggjort.

(Åmb.-ber. 1872, sid. 66.)

629. T. f. ordförande i Bollnäs tingslags häradsrätt, för oriktigt beslut om fastställande af ackord i konkurs.
Anmärkta förfarandet ansågs hafva varit oriktigt.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 68, samt 1873, sid. 14.)
630. Magistraten i Luleå, i anledning af beslut hvarigenom till två särskilda personer upplåtits en och samma staden tillhörig tomt m. m.
Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1872, sid. 73.)
631. Länsman inom Norra och Södra Åsbo samt Bjäre härads fögderi, för underlåtenhet att verkställa en för sådant ändamål till honom öfverlämnad laga kraftvunnen dom.
Länsmannen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 2. samt 1874, sid. 14.)
632. Rådstufvurätten i Sala, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person för snatteri första resan från husbonde dömts till fängelse äfvensom att vara medborgerligt förtroende förlustig viss tid.
Ordföranden och öfriga ledamöter i rådstufvurätten dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 10.)
633. Konungens befallningshafvande i Västernorrlands län, i anledning af ett beslut, hvarigenom förordnats att en person ådömda böter skulle förvandlas till fängelse vid vatten och bröd, oaktadt den dömde vid tiden för straffets verkställande icke uppnått 18 år.
Landssekreteraren och landskamreraren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 12.)
634. Länsman i Östra Göinge härad, för fylleri under tjänsteutöfning.
Länsmannen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 14.)
635. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, för förment olaga häktning m. m.
Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 15, och 1874, sid. 8.)
636. Advokatfiskalen i hofrätten öfver Skåne och Blekinge, för dröjsmål med anhängiggörandet och utförandet af ett åtal.
Advokatfiskalen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 21.)

637. Magistraten i Gäfle, för dröjsmål med anställande af auktion å rättigheter till försäljning af spirituösa drycker.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 23, samt 1874, sid. 15.)

638. Häradshöfdingen i Norra Ångermanlands domsaga, för förment dröjsmål med insändande för verkställighet af utslag rörande häktad person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 27.)

639. Häradshöfdingen i Tunge, Stångenäs, Sörbygdens och Sotenäs härad, för förment dröjsmål med insändande för verkställighet af utslag rörande häktad person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 28.)

640. T. f. domhafvande i Hammarkinds och Skärkinds härad, för förment dröjsmål med insändande för verkställighet af utslag rörande häktad person.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 29.)

641. Landssekreteraren i Älfsborgs län, för underlåtenhet att tillse behöriga verkställandet af ett utslag angående en häktad.

Landssekreteraren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 29.)

642. Borgmästaren i Hjo, för expediering af ett genom misskrifning felaktigt utslag angående en häktad person.

Borgmästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 33.)

643. T. f. ordförande i Sköllersta häradsrätt, för oriktig förvandling af böter.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 34.)

644. Polisintendent i Stockholm, för ett af honom meddeladt förment oriktigt beslut, genom hvilket återkallats en person lämnadt tillstånd att betjäna allmänheten med körningar medelst en s. k. omnibusvagn.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 36, samt 1874, sid. 23.)

645. Häradshöfdingen i Norra Ångermanlands domsaga, för försummelse i afseende å domsagans arkiv, samt för ofullständigheter i domböcker, förteckningen öfver förmynderskap och konkursdiariet.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1873, sid. 42.)

646. Kronofogden i Öster- och Väster-Rekarne härads fögderi, för dröjsmål med befordrande till verkställighet af ett utslag angående en häktad person. Kronofogden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1873, sid. 46.)

647. Konungens befallningshafvande i Malmöhus län, i anledning däraf att dels en fånge blifvit frigifven i stället för en annan, dels en fånge för tidigt frigifvits. Landssekreteraren åtalades därjämte särskildt för oriktiga anteckningar i fänglistorna.

Åtalet mot Konungens befallningshafvande i hvad det afsåg först anmärkta felaktighet ogillades. I öfrigt ådömdes landshöfdingen och landssekreteraren böter.

(Ämb.-ber. 1874, sid. 1.)

648. T. f. domhafvande i Kinds härad, för utfärdande af utdrag af häradsrättens protokoll i ett ärende, däri Konungens befallningshafvande i länet begärt häradsbornas hörande inför häradsrätten, samt för debiterande af lösen för samma utdrag.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningskyldighet.
(Ämb.-ber. 1874, sid. 8.)

649. Häradshöfdingen i Vendels tingslag, för olagligt ådömande af förlust af medborgerligt förtroende.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1874, sid. 14.)

650. T. f. domhafvande i Torna härad, för det att part blifvit ohörd dömd vid en af- och tillträdeshusesyn.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1874, sid. 15.)

651. Rådstufvurätten i Vadstena, för olagligt ådömande af förlust af medborgerligt förtroende, och rådstufvurättens ordförande särskildt, för felaktig expedition af utslaget.

Borgmästaren och två rådmän dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1874, sid. 17.)

652. Konungens befallningshafvande i Norrbottens län, för det ny auktion å utmätt fastighet blifvit utlyst, innan utslag, hvarigenom den förutgångna auktionen ogillats, vunnit laga kraft.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 18, samt 1875, sid. 8.)

653. Kommendanten vid straffängelset i Varberg, såsom tillsyningsman vid kronohäktet därstädes, i anledning därpå att en straffånge frigifvits tidigare än vederbort.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 22.)

654. Rådshufvurätten i Söderköping, för oriktig förvandling af böter, som ådömts jämte straffarbete.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 23.)

655. Häradshöfdingen i Hanekinds härad, för vägran att förnya inteckning för ränta å skuldebref, emedan denna icke fanns till beloppet utsatt i protokollet öfver skuldebrefvets företeende vid annan domstol.

I anledning af åtalet förklarades, att omförmälda förhållande icke bort föränleda afslag å den sökta inteckningsförnyelsen.

(Åmb.-ber. 1874, sid. 24.)

656. T. f. domhafvande i Nordingrå tingslag, för underlåtenhet att expediera utslaget i ett afgjordt mål och för aflämnande af ofullständig dombok till ordinarie domhafvanden.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 27.)

657. Vice pastor i en församling inom Härnösands stift, för oriktig behandling af en fråga om äktenskapsjäf m. m.

Den tilltalade dömdes till varning med tillagd förmaning.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 30.)

658. Landskamreraren i Västernorrlands län, för olagligen påförd och uttagen lösen för ett utslag angående debitering af utskylder.

Landskamreraren dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 43.)

659. Förutvarande polismästare i Stockholm, för olaga häktning m. m. Bötesansvar ådömdes och fråga om ersättningsskyldighet lämnades öppen. (Åmb.-ber. 1874, sid. 44.)

660. T. f. borgmästare i Arboga, för underlåtenhet att i rätt tid upp-
sätta dombok och magistratsprotokoll.
Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 55.)

661. Polisintendent i Stockholm, för oriktig tillämpning af 1846 års stadga angående försvarslösa och till allmänt arbete förfallna personer.
Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. 1874, sid. 57, samt 1876, sid. 7.)

662. Häradshöfdingen i Bergsjö tingslag, för förment orätt dom i mål angående ansvar för stöld och förfalskning.
Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. 1875, sid. 1.)

663. Magistraten i Sundsvall, för det att, oaktadt den borgmästare och råd enligt 9 kap. 1 § ärfdabalken tillkommande rätt att nämna bouppteckningsmän, i följd af kungl. brefvet den 23 september 1871, från början af år 1872 upphört att vara gällande i afseende på bouppteckningar i Sundsvall, magistraten likväl genom sina deputerade verkställt en bouppteckning den 2 mars 1872 och därför uppburit provision.
Bötesansvar och återbäringskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. 1875, sid. 8.)

664. Häradshöfdingen i Skånings härad, för oriktig expedition och för högt beräknad lösen för protokoll och utslag.
Häradshöfdingen dömdes till böter och återbäringskyldighet.
(Åmb.-ber. 1875, sid. 15.)

665. Rådstufvurätten i Karlstad, för det en person blifvit dömd till ansvar för andra resan oloflig utskänkning af brännvin, oaktadt straff för första resan ej var undergånet.
Bötesansvar ådömdes.
(Åmb.-ber. 1875, sid. 18.)

666. Landssekreteraren i Västerbottens län, för det en person — som enligt föreskrift af Konungens befallningshafvande insändts till länshäktet för att
Justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1911 års Riksdag.

undergå honom af Skellefteå häradsrätt ådömdt straffarbete, och som uppgifvit sig hafva hos Svea hofrätt anfört besvär öfver häradsrättens utslag — blifvit, utan att få börja straffet, i häktet kvarhållen jämväl efter det nämnda uppgift vunnit bekräftelse och intill dess hofrättens utslag anländt till häktet.

Landssekreteraren dömdes till böter och ersättnings utgifvande.
(Ämb.-ber. 1875, sid. 19.)

667. Rådstufvurätten i Skeninge, för oriktig förvandling af böter vid sammanläggning med omedelbart ådömdt fängelse.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1875, sid. 22.)

668. En posttjänsteman i Jönköping, för det han utan adressatens tillkallande öppnat ett till postkontoret därstädes ankommet paket, hvars omslag blifvit under postbefordringen skadat.

Posttjänstemannen erhöll varning.
(Ämb.-ber. 1875, sid. 22.)

669. Kyrkoherden i Brunskogs församling, för det han i flyttningsbevis infört att den person, för hvilken beviset utfärdades, var dömd för brott, ehuru personen icke var förlustig medborgerligt förtroende.

Kyrkoherden, som före domkapitlets utslag utfärdat nytt lagenligt flyttningensbetyg, erhöll förständigande att vid utfärdande af betyg för straffade personer noggrannt iakttaga hvad gällande förordning föreskrefve.

(Ämb.-ber. 1875, sid. 24.)

670. T. f. domhafvande i Sundals härad, för vårdslöshet i en rannsakning och otillbörligt uppförande i domstolen emot ena parten.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Ämb.-ber. 1875, sid. 26.)

671. Rådstufvurätten i Borås, för det rådstufvurätten genom att underställa hofrätts pröfning utslag, som icke skolat underställas, vållat förlängning i den sakfälldes fängelsetid.

Rättens ledamöter dömdes till böter och ersättnings utgifvande.
(Ämb.-ber. 1875, sid. 38.)

672. Bergmästaren i fjärde bergmästardistriktet, för försummelse vid mutsedlars och protokolls expedierande m. m.

Bergmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1876, sid. 2.)

673. Häradshöfdingen i Gottlands norra domsaga, för olagligen äskad ersättning för skjuts och dagtraktamente samt för förrättnings- och expeditiionsdagar vid häradssyn å kungsgård.

Häradshöfdingen ådömdes böter samt återbäringsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 8, samt 1877, sid. 23.)

674. Nämnden i Njurunda tingslags häradsrätt, för förment olaga dom i mål angående kvittningsanspråk.

Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 12, samt 1877, sid. 23.)

675. Borgmästaren i Eskilstuna såsom ordförande i poliskammaren därstädes, för förolämpning emot tilltalad person och opassande uppförande i domstolen.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 16.)

676. En vice pastor i Vadstena, för det han i prästbevis för en person infört annat och mera, än förordningen den 20 januari 1865 tillstodde.

Den tilltalade skulle allvarligen förhållas sitt lagstridiga förfarande och förständigas att framdeles ställa sig lag och författningar till efterrättelse.

(Åmb.-ber. 1876, sid. 18.)

677. Kronofogden och en t. f. häradsskrifvare i Gullbergs, Bobergs och Valkebo härads fögderi, för det de påfört, uppburit och till skjutsentreprenör utbetalt skjutsafgift för hemman, som förut varit till kronobrefbäring anslagna.

De tilltalade ådömdes böter.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 19.)

678. Konungens befallningshafvande i Västernorrlands län, för olagligt medgifvande af redan försutten afverkningsrätt utaf skog å kronoöfverlöpssmark.

Bötesansvar ådömdes och fråga om ersättningsskyldighet lämnades öppen.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 28, samt 1877, sid. 3.)

679. Landskamreraren i Västernorrlands län, för olagligen påförd och uppuren lösen för utslag angående rotetaxation å hemman, som förut haft postföringsskyldighet.

Landskamreraren ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1876, sid. 35.)

680. Rådstufvurätten i Kristinehamn, i anledning af ett utslag, hvarigenom en person dömts till ansvar för andra gången olofflig brännvinsutskänkning, oakadt straff, ådömdt för första resan dylik förseelse, ännu icke blifvit verkställdt.

Rättens ledamöter dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1877, sid. 2.)

681. Landssekreteraren och landskamreraren i Västernorrlands län, för olagligt förfarande i anledning af verkställd skogsafverkning å skatteköpt nybygge.

De tilltalade ådömdes bötesansvar och landskamreraren dessutom ersättningskyldighet.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 3, samt 1878, sid. 15.)

682. Stockholms rådstufvurätts andra afdelning, för olagligt förfarande vid handläggning af efterbevakningar i konkurs.

Samtliga rådstufvurättens ledamöter, som i beslutet deltagit, dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 24, samt 1878, sid. 2.)

683. Konungens fogate, för obehörigt dröjsmål med verkställande af ett Kungl. Maj:ts utslag, hvarigenom en person dömts till böter.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 40, samt 1878, sid. 2.)

684. Kyrkoherden i Nora socken af ärkestiftet, för det han i prästbevis för en person infört annat och mera, än förordningen den 20 januari 1865 medgafve.

Kyrkoherden tilldelades föreställning med tillagd förmaning.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 43.)

685. En vice pastor i Kville socken af Göteborgs stift, likaledes för det han infört i prästbevis annat än nyssnämnda förordning medgafve.

Den tilltalade dömdes att erhålla tjänlig föreställning med tillagd förmaning.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 44, samt 1878, sid. 2.)

686. En pastorsadjunkt i Tvååkers socken af Göteborgs stift, för misshandel emot nattvardsbarn.

Den tilltalade dömdes till afhållande från utöfningen af prästämbetet under en månad.

(Ämb.-ber. 1877, sid. 50, samt 1878, sid. 15.)

687. Häradshöfdingen i Norra Ångermanlands domsaga, för ofullständiga domböcker.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1877, sid. 57.)

688. Borgmästaren i Arboga, emedan han låtit införpassa en till fängelse dömd person till länsfängelset i Västerås för straffets undergående, oaktadt personen i fråga sökt nåd och därom ingifvit bevis till magistraten i Arboga.

Borgmästaren dömdes till böter och ersättnings utgifvande.
(Åmb.-ber. 1877, sid. 59.)

689. Magistratssekreteraren i Köping, för olaga dröjsmål med expedierande af utslag i ett skuldfordringsmål.

Bötesansvar ådömdes.
(Åmb.-ber. 1877, sid. 62.)

690. Magistraten i Härnösand, för förment olagligen fördröjd verkställighet af riksdagsmannaval.

Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. 1878, sid. 4.)

691. T. f. landssekreterare i Älfsborgs län, för felaktigt förfarande i fråga om verkställighet af straff, till följd hvaraf två fångar frigifvits tidigare än rätteligen bort ske.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1878, sid. 12.)

692. Häradshöfdingen i Gottlands norra domsaga, för det han inregistrerat och uppburit afgifter för bouppteckning efter ännu levande personer m. m.

Häradshöfdingen dömdes till afsättning från sitt ämbete och till utgifvande af viss ersättning.

(Åmb.-ber. 1878, sid. 16.)

693. T. f. ordförande i Gottlands norra domsagas häradsrätt, för dröjsmål med expedierande af utslag i mål angående ansvar och ersättning för åverkan m. m.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1878, sid. 31.)

694. T. f. ordförande i Jukkasjärvi lappmarks tingslags häradsrätt, i anledning af ett beslut, hvarigenom häradsrätten på grund af kändepartens underlåtenhet att tillstädeskomma å det ting, hvartill målet varit uppskjutet, förordnat att målet skulle, såsom ej fullföljdt, från vidare behandling afföras.

Anmärkta förfarandet förklarades ej vara med lagens rätta grund och mening öfverensstämmande.

(Åmb.-ber. 1878, sid. 33, samt 1879, sid. 2.)

695. Kyrkoherden i en församling inom Göteborgs stift, för vägran att från predikstolen uppläsa en auktionskungörelse, samt för det han skulle genom en å kungörelsen gjord anteckning missfirmit en person.

Åtalet för missfirmande ogillades. I öfrigt förklarades, att kyrkoherden icke kunde anses hafva ägt laglig anledning för sin vägran uti det ifrågasvarande fallet.

(Åmb.-ber. 1879, sid. 2.)

696. T. f. borgmästare i Eskilstuna, för förment oriktigt påförande af lösen för inregistrering af bouppteckning.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. 1879, sid. 12, samt 1880, sid. 43.)

697. Samme t. f. borgmästare, för oriktigt påförd lösen för sådant bevis, att person råder öfver sig och sin egendom, som kungl. förordningen angående utvidgad näringsfrihet omförmäler.

T. f. borgmästaren förklarades hafva förfarit oriktigt vid beräklandet af ifrågasvarande lösen.

(Åmb.-ber. 1879, sid. 17.)

698. Konungens fogate, för felaktigt förordnande i fråga om verkstälighet af straffarbete.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1879, sid. 20.)

699. Kyrkoherden i en församling inom Västerås stift, för behandlingen af en uppkommen fråga rörande bestämmande af platsen för en folkskolebyggnad.

Enär kyrkoherden i sitt förhållande till sin församling ej iakttagit föreskrifven varsamhet, dömdes han att därom genom delgifning af utslaget erinras.

(Åmb.-ber. 1879, sid. 22, samt 1880, sid. 19.)

700. Häradshöfdingen i Norra Ångermanlands domsaga, för underlåtenhet att, jämlikt föreskrifterna i kungl. cirkuläret den 28 september 1869, insända i domsagans arkiv befintliga äldre domböcker och handlingar.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 2.)

701. Konungens befallningshafvande i Västernorrlands län, för det ett mål, afseende fråga om skyldighet att till kronan utgifva skadestånd för bristande byggnad och odling vid ett krononybygge, hvilket mål tillhörde domstols handläggning, blifvit af Konungens befallningshafvande upptaget och pröfvadt.

Landskamreraren, som åtalats jämväl för andra förbrytelser, dömdes att i en bot vara från landskamrerarbefattningen i Västernorrlands län afsatt samt ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas. En t. f. landssekreterare dömdes till böter i anledning af J. O:s åtal mot honom. Båda förklarades skyldiga utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 3, 1881, sid. 39, samt 1882, sid. 20.)

702. En ledamot af magistraten i Härnösand, för verkställande af utslag i ekonomimål, hvilket icke vunnit laga kraft.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 13.)

703. Häradshöfdingen i Västmanlands norra domsaga, för underlåtenhet att i rätt tid och ordning tillhandahålla tingsexpeditioner.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 19.)

704. T. f. polismästare i Stockholm, för det han icke till domstol hänvisat en för stöld angifven och häktad person, utan ställt honom på fri fot.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 21.)

705. Polismästaren i Göteborg, för det han upptagit och afdömt brottmål, som tillhörde domstols behandling.

Polismästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 27.)

706. T. f. domhafvande i Norra Upplands domsaga, för det han äskat och uppburit rese- och traktamentsersättning för syn å komministerboställe.

Den tilltalade förpliktades att återgälda den uppburna rese- och trakta-
mentsersättningen.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 28.)

707. Magistraten i Sundsvall, för underlåtenhet att i rätt tid och laga
ordning verkställa utmätning i ett skuldfordringsmål.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 32.)

708. En t. f. landssekreterare och en t. f. landskamrerare i Väster-
norrlands län, för olagligen utfärdad allmän efterlysning efter en person,
hvilken genom utslag, som ännu varit på högre rätts pröfning beroende, dömts
till böter och fängelse.

T. f. landssekreteraren dömdes till böter; åtalet mot t. f. landskamreraren
ogillades.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 37.)

709. En kyrkoherde inom Lunds stift, för utfärdande af oriktigt fräjd-
bevis.

Kyrkoherden dömdes att erhålla tjänlig föreställning med tillagd för-
maning.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 41.)

710. Magistraten och rådstufvurätten i Sundsvall, för uraktlåtenhet att
i rätt tid verkställa brandsyn och för olaga domslut i fråga om ansvar å en
person för försummelse att fullgöra brandsynemäns föreskrifter.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 43.)

711. Läkaren vid länsfängelset i Härnösand, för oskäligt dröjsmål med
afgifvande af betyg angående en fånges sinnesbeskaffenhet.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 50, 1881, sid. 38, och 1882, sid. 21.)

712. Konsistorienotarien i Göteborg, för oskäligt dröjsmål med expe-
dierande af ett domkapitlets utslag.

Konsistorienotarien dömdes att erhålla tjänlig föreställning med tillagd
förmaning.

(Ämb.-ber. 1880, sid. 57.)

713. Den ordinarie och två t. f. landssekreterare i Värmlands län, för olagligen uppburen provision å influtna medel för försåld skog från ett militiehoställe.

De tilltalade dömdes att återbära olagligen uppburna provisionsbelopp.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 2, samt 1882, sid. 21.)

714. T. f. ordförande i Hammarkinds häradsrätt, för förment oriktigt förfarande i ett lagfartsärende.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 18.)

715. En t. f. polisintendent i Stockholm, för olagligt beslut om en persons förvisande från hufvudstaden.

Den tilltalade ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 23.)

716. T. f. ordförande i Skinnskattebergs bergslags häradsrätt, för skymfligt tillmäle mot en part.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 32.)

717. Landshöfdingen och en t. f. landssekreterare i Kronobergs län, för det att svensk man, häktad för mord begånget å svensk man i Danmark, blifvit till dansk polismyndighet utlämnad.

De tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 34.)

718. Stadsfiskalen i Söderhamn, för förment olaga häktning.

Åtalet ogillades.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 39.)

719. Länsmannen i Rebbelberga distrikt af Kristianstads län, för våld emot häktad person.

Länsmannen dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1881, sid. 43.)

720. Borgmästaren i Trelleborg, för uraktlåtenhet att i konkurs- och förmyndarförteckningarna samt fastighetsboken införa föreskrifna anteckningar.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1882, sid. 2.)

721. Rådstufvurätten i Visby, i anledning af ett utslag, hvarigenom an svar ådömts för rättegångsmissbruk.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. 1882, sid. 3.)

722. Konungens befallningshafvande i Kopparbergs län, för det en person under aderton års ålder afstraffats med fängelse vid vatten och bröd.

Landssekreteraren dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1882, sid 7.)

723. Rådstufvurätten i Sala, i anledning af ett utslag, hvarigenom råd-stufvurätten dömt en person för hvart och ett af sju förfalskningsbrott till straffarbete i sex månader samt vid sammanläggning af straffen förordnat, att den dömda skulle i en bot undergå straffarbete i tre år sex månader, ehuru sammanlagda straffarbetstiden bort bestämmas till allenast två år sex månader.

Rättens ledamöter dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1882, sid. 8.)

724. Häradshöfdingen i Skellefteå tingslag, dels för det en person, dömd till fängelse, blifvit, ehuru bofast, i häkte inmanad, dels emedan häradshöf-dingen uraktlätit att i protokollet för ett rättegångstillfälle, då en person ånyo hördes såsom vittne, anteckna de tillägg och rättelser, vittnet gjort uti sin först afgifna berättelse, och i stället uti protokollet för det föregående rätte-gångstillfället genom utstrykning och öfverskrifning ändrat vittnesberättelsen.

Häradshöfdingen dömdes till böter och ersättningsskyldighet.

(Åmb.-ber. 1882, sid. 9. samt 1883, sid. 25.)

725. En kyrkoherde inom Lunds stift, för det han vid uppskrifning till nattvardsgång offentligentillvitats en församlingsbo laster och förbrytelser samt enär i kyrkoråd, där ifrågavarande person ej var närvarande, beslutits till-dela samma person varning, hvilken skriftligen utfärdades och tillställdes honom genom fjärdingsman.

Kyrkoherden dömdes att erhålla tjänlig föreställning med tillagd för-maning.

(Åmb.-ber. 1882, sid. 11. och 1883, sid. 18.)

726. Häradshöfdingen i Norra Ångermanlands domsaga, för ofullständiga domböcker samt konkurs- och förmynderskapsförteckningar, äfvensom för uraktlåtenhet att inbinda eller hopfästa domböcker och protokoll samt att

göra upplägg i vederbörlig fastighetsbok för köpingen Örnsköldsvik eller för densamma upprätta särskild fastighetsbok.

Häradshöfdingen dömdes till böter och förpliktades vid äfventyr af suspension under fyra månader att inom viss tid styrka att hvad som eftersatts blifvit fullgjordt.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 2.)

727. T. f. ordförande och en ledamot i rådstufvurätten i Ulricehamn, för dröjsmål med insändande för verkställighet af utslag angående häktad person.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 4.)

728. T. f. domhafvande i Sundals härad, för dröjsmål med tingsexpeditioners utlämnande.

Den tilltalade dömdes till böter och ersättnings utgifvande.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 4.)

729. T. f. länsman i Gottlands södra domsaga, för två personers häktande och beläggande med handbojor på misstanke för olofligt tillgrepp af en postväska, som vid närmare efterseende befunnits icke vara stulen.

Den åtalade frikändes i fråga om häktningsåtgärden, men dömdes till böter för hvad i öfrigt lagts honom till last.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 7.)

730. Konungens befallningshafvande i Södermanlands län, för det en person under aderton års ålder straffats med fängelse vid vatten och bröd.

Landshöfdingen och landssekreteraren fälldes till böter.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 18.)

731. T. f. ordförande i Nora tingslags häradsrätt, för det han förklarar en person, som för bedrägeri ådömts endast fängelsestraff, förlustig medborgerligt förtroende.

Den åtalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1883, sid. 19.)

732. T. f. domhafvande i Kullings härad, för det han dels i två tvistemål dömt käranden, som icke anträffat vederparten med stämning och därför själf uteblifvit från tinget, att plikta för uteblifvandet, dels låtit åt käranden utskrifva rättens protokoll i målen och exekutivt uttaga lösen därför.

Förfarandet att fälla käranden till ansvar för utevaro förklarades hafva

varit oriktigt. I anledning af hvad i öfrigt lagts t. f. domhafvanden till last dömdes han till böter och att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 20.)

733. Tillsyningsmannen vid kronohäktet i Haparanda, för det en fånge blifvit ur häktet lösgifven en månad tidigare än enligt utslaget bort ske.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 23.)

734. Sekundchefen vid lifgardet till häst, för det en person under aderton års ålder fått med fängelse vid vatten och bröd aftjäna honom ådömda böter.

Sekundchefen ådömdes arrest.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 24.)

735. En vice pastor inom Linköpings stift, för utfärdande af förment oriktigt prästbetyg.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 25.)

736. Häradshöfdingen i Gamla Norbergs tingslag, för dröjsmål att återställa ett till häradsrätten för lagfart inlämnadt köpebref.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 26.)

737. Rådstufvurätten i Kristinehamn, för försummelse att låta undersöka silfvermynt, som ansetts falska men efter undersökning befunnits riktiga. För utspridning af dessa mynt hade en kvinna under tiden hållits häktad.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 28.)

738. Landskamreraren i Västernorrlands län, för det han — som under tid då hans företrädare i ämbetet varit afstängd från tjänstgöring i följd af åtal för ämbetsfel m. m. uppehållit ämbetet — vägrat att till samma företrädare redovisa och utgifva under tiden influten expeditionslösen och provision.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1883, sid. 46, och 1884, sid. 19.)

739. Häradshöfdingen i Norra Vadsbo härads domsaga, för dröjsmål med förrättande af af- och tillträdeshusesyn å ett klockarboställe.

Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.
(Ämb.-ber. 1884, sid. 2.)

740. Häradshöfdingen i Färs härad, dels för underlåtenhet att uppehålla offentlighet vid häradsrättens sammanträden, dels i anledning af ett utan laga skäl meddeladt förordnande om en persons inmanande i häkte, dels för det häradsrätten tillåtit vittnen berätta hvad under samtal mellan fyra ögon meddelats dem och låtit detta intagas i protokollet, dels ock för smädligt skrifsätt.

Åtalet i hvad det afsåg anmärkta förfarandet i afseende å vittnesförhöret ogillades; men för hvad den tilltalade i öfrigt, i anledning af såväl J. O:s åtal som i samband därmed af vederbörande hofrätt förordnadt åtal för felaktigheter i handläggningen af ett mål, blifvit lagdt till last, dömdes han i en bot att mista ämbetet under 3 månader och böta 300 kronor. Dessutom ålades viss ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1884, sid. 4.)

741. Magistraten i Nora, för vanvård i tre särskilda fall af vågfördt hos riksbanken pantsatt tackjärn.

I afseende å två af de anmärkta fallen ogillades åtalet, men för det tredje ådömdes magistratens ledamöter bötesansvar.

(Ämb.-ber. 1884, sid. 21.)

742. Vågmästaren vid Nora stads metallväg, för dels enahanda vanvård och dels pantens förtidiga utlämnande.

Vågmästaren dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1884, sid. 29.)

743. T. f. domhufvande i Västerdalarnes domsaga samt landssekreteraren i Kopparbergs län, för det att två fångar längre tid än vederbort kvarhållits i länsfängelset i Falun.

De tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1884, sid. 30.)

744. T. f. domhufvande i Gästriklands domsaga, för det han sasom ordförande i Västra Gästriklands tingslags ägodelningsrätt inkallat i denna rätt andra ledamöter än de af tingslaget valda, ehuru dessa icke anmält för-

fall, och för det de sålunda tillkallade fått deltaga i rättens förhandlingar utan att vara edsvurna.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 34.)

745. T. f. domhafvande i Lits tingslag, för det han med tingslagets häradsrätt återupptagit och dömt i ett redan af häradsrätten ådömdt brottmål och tillika oriktigt sammanlagt ådömda straff.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 38.)

746. Häradshöfdingen i Torneå domsaga, i anledning däraf, att, sedan en person genom samma utslag dömts till fängelse och särskilda bötesbelopp, dessa bötesbelopp förvandlats till fängelse hvart för sig, ehuru förvandlingen bort ske efter böternas sammanräknade belopp.

Häradshöfdingen fälldes till böter.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 40.)

747. T. f. ordförande i Grangärdes tingslags häradsrätt, emedan han genom vårdslöshet vid expedierande af ett utslag i brottmål vållat, att genom utslaget sakfällda icke kommit att till fullo undergå ådömdt förvandlingsstraff.

T. f. ordföranden dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 42.)

748. En vice pastor i Vallby församling af Uppsala ärkestift, för utfärdande af oriktigt prästbevis.

Vice pastorn tilldelades varning.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 43.)

749. Länsmannen i sjätte distriktet af Kopparbergs län, enär han genom kungörelse uti »Polisunderrättelser» begärt efterlysning af en person i anledning af en stöld, föröfvad utom länsmannens distrikt, samt till följd häraf vållat ifrågavarande person, som häktats, onödigt lidande m. m.

Länsmannen ådömdes bötesansvar och ersättningskyldighet.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 46.)

750. T. f. domhafvande i Södertörns domsaga, för dröjsmål med avslutande af ett ting.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1884, sid. 50.)

751. Länsmannen i Norra Tjusts härads södra distrikt, för förment tjänsteförsummelse i fråga om en båtsmans inställelse till tjänstgöring.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 2.)

752. Rådstufvurätten i Strängnäs, för det en för förment stöld tilltalad person obehörigen kvarhållits i häkte, samt för jäfvig persons hörande som vittne.

Åtalet ogillades.

(Äm.-ber. 1885, sid 9, och 1886, sid. 35.)

753. Häradshöfdingen i Ångermanlands södra domsaga, för förment obehörig åtgärd för ordningens upprätthållande under pågående ting.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 22.)

754. T. f. ordförande i Nätra tingslags häradsrätt, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för stöld och särskildt för snatteri samt för förment oriktigt beslut i fråga om bedrägeribrott.

Åtalet i hvad det afsåg sistnämnda beslut ogillades; i öfrigt ådömdes bötesansvar.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 27.)

755. T. f. ordförande i Norra och Södra Tjusts tingslags häradsrätt, i anledning af ett beslut, enligt hvilket häradsrätten vägrat att meddela förmånsrätt för sökta inteckningar i den ordning, sökanden begärt. Såsom skäl för denna vägran hade i häradsrättens beslut anförts, »att ej visadt blifvit, det jordägaren till den sökta åtgärden lämnat sitt medgifvande».

Den af häradsrätten åberopade omständighet förklarades icke hafva bort utgöra hinder för häradsrätten att vid meddelande af de sökta inteckningarna jämväl, på sätt sökanden begärt, bestämman inbördes ordningen dem emellan.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 31.)

756. T. f. domhafvande i Torneå domsaga, enär enligt expedieradt utslag en person ådömts förlust af medborgerligt förtroende kortare tid, än lag stadgade. Vidare anmärktes mot t. f. domhafvanden, att han uraktlätit i ett fall ådöma förlust af medborgerligt förtroende äfvensom underlätit meddela yttrande öfver framställt yrkande om ansvar för fylleri.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 38.)

757. Borgmästaren i Luleå, för dröjsmål med expedierande af utslag angående häktad person.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1885, sid. 40.)

758. Häradshöfdingen i Vesslands och Älfkarleby tingslag, för felaktigt förfarande i två fall vid ådömda böters förvandling och sammanläggning med ådömdt straffarbete.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1885, sid. 42.)

759. Häradshöfdingen i Svärdsjö tingslag, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för stöld och särskildt för snatteri.

Häradshöfdingen fälldes till böter.
(Ämb.-ber. 1885, sid. 43.)

760. T. f. ordförande i Ölands Norra Mots häradsrätt, för det en person, som för snatteri dömts till fängelse, därjämte förklarats förlustig medborgerligt förtroende.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1885, sid. 44.)

761. T. f. ordförande i Tunaläns häradsrätt, för det en person ådömts straff för stöld i förening med inbrott i stället för ansvar för snatteri.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 45, samt 1886, sid. 40.)

762. Kyrkoherden i Rings och Stora Hammars församlingar, för oordentligt och felaktigt förande af församlingarnas räkenskaper.

Kyrkoherden dömdes till varning.
(Ämb.-ber. 1885, sid. 52.)

763. T. f. ordförande i Laske häradsrätt, i anledning däraf att i ett utslag åberopats felaktigt lagrum samt emedan genom samma utslag ådömda särskilda bötesbelopp förvandlats hvar och ett för sig.

T. f. ordföranden dömdes för den felaktiga bötesförvandlingen till böter och ersättnings utgifvande.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 54.)

764. Borgmästaren i Ronneby, för underlåtenhet att åteckna ett utslag vadebevis.

Borgmästaren dömdes till böter.
(Ämb.-ber. 1886, sid. 2.)

765. Tillsyningsmannen vid kronohäktet i Landskrona, för det en fånge hållits till straffarbete två månader kortare tid än vederbort.

Bötesansvar ådömdes.
(Ämb.-ber. 1886, sid. 4.)

L. W. Lothigius.

Lars Wilhelm Samuel Lothigius, född den 8 maj 1836, blef student i Lund 1854, aflade därstädes examen till rikets rättegångsverk 1857 och inträdde samma år såsom auskultant i Göta hofrätt. År 1862 blef han vice häradshöfding och tjänstgjorde sedan några år som adjungerad ledamot i Göta hofrätt och i hofrätten öfver Skåne och Blekinge. Han utnämndes till borgmästare i Karlshamn 1870 och till häradshöfding i Hallands läns mellersta domsaga 1882.

Lothigius valdes till suppleant för justitieombudsmannen vid Riksdagen 1884. Med anledning af justitieombudsmannen Frömans afsägelse, blef han den 14 augusti samma år af fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret insatt i justitieombudsmansämbetet. Han omvaldes vid riksdagarna 1885 och 1886.

Den 29 oktober 1886 utnämndes Lothigius till landshöfding i Älfsborgs län och lämnade i följd häraf justitieombudsmansämbetet.

Bland offentliga förtroendeuppdrag, som Lothigius innehaft, må nämnas att han varit ledamot af Riksdagens andra kammare åren 1873—1875, af första kammaren 1878—1894 samt ånyo af andra kammaren 1897—1903. Vidare har han varit medlem af kommittén för utarbetande af förslag till lag om inteckning i järnväg m. m. 1878—1880; af skatteregleringskommittén 1880—1882 samt af förstärkta lagberedningen 1886—1887. Af landtbruksakademien kallades han till ledamot 1901.

Sin landshöfdingpost lämnade Lothigius år 1905.

Framställningar.

B. Till Riksdagen.

164. Angående förändrad lydelse af föreskrifna eder, som i rättsligt afseende skola afläggas af bekännare af den mosaiska trosläran.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 59.)

Riksdagen antog för sin del en lag angående lydelsen af judes edliga förpliktelse, hvarom skrifvelse (n:r 51 år 1885) afläts till Kungl. Maj:t. Den 30 oktober 1885 utfärdades lag i ämnet.

165. Angående ändring i 121 § eller 179 § utsökningslagen.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 60.)

I anledning häraf beslöt Riksdagen för sin del ändring i 121 och 134 §§ utsökningslagen angående tiden för sammanträde i och för fördelning af köpeskilling för utmättningsvis försäld fast egendom (Skrifvelse till Kungl. Maj:t n:r 49 år 1885). Lag i ämnet utfärdades den 30 oktober 1885.

Uttalande om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

134. Anmärkning mot åtskilliga domares förfarande att utöfver föreskrifven tid fördröja expedierandet af utslag angående häktade personer, som vid utslagens afkunnande mot desamma anmält missnöje.

(Ämb.-ber. 1885, sid. 57.)

Åtal.

766. Konungens befallningshafvande i Uppsala län, för förment felaktigt utslag på besvär i fråga om ett landstingsmannaval.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1886, sid. 6, och 1887, sid. 55.)

767. En stadsnotarie vid Stockholms rådstufvurätt, för det en person icke skulle hafva återbekommit till rätten ingifna handlingar.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1886, sid. 16.)

768. En stadsnotarie vid Stockholms rådstufvurätt, för oriktig anteckning å ett utslag, att vad mot detsamma icke erlagts.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1886, sid. 20, och 1887, sid. 19.)

769. Häradshöfdingen i Torneå domsaga, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för stöld och särskildt för snatteri.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 22.)

770. T. f. ordförande i Östra häradsrätt, för oriktig beräkning af tiden för straffarbete vid sammanläggning af dylika straff.

Bötesansvar ådömdes.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 24.)

771. T. f. stadsfiskal i Uppsala, för obehörigt nedläggande af ett vid rådstufvurätten därstädes anhängiggjort åtal för sedlighetsbrott.

Den tilltalade dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 25, och 1887, sid. 59.)

772. Notarius publicus i Karlshamn, för uppbärande af lösen för an-
teckning om verkställd växelprotest.

Åtalet ogillades.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 30, och 1888, sid. 14.)

773. Polismästaren i Uppsala, för obehörigt utkräfvande af protokolls-
lösen i anmälningsärenden.

Polismästaren ådömdes bötesansvar och återbäringsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 35, och 1887, sid. 59.)

774. Häradshöfdingen i Tjusts domsaga, för dröjsmål med expedierande
af utslag angående häktade personer.

Häradshöfdingen dömdes till böter.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 40.)

775. Länsmannen i Kullings härads östra distrikt, för upprättande af
oriktiga reseräkningar.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.
(Åmb.-ber. 1886, sid. 42.)

776. Häradshöfdingen i Västerbottens södra domsaga, för obehörig
stämpelbeläggning af ingifna handlingar.

Häradshöfdingen ådömdes återbäringsskyldighet.
(Åmb.-ber. 1887, sid. 2.)

777. En t. f. domänintendent i Kronobergs län, för olagligt förfarande vid en arrendeauktion.

Åtalet ogillades.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 7, samt 1889, sid. 41.)

778. Häradshöfdingen i Färs härad, för vägran att anställa vittnesförhör. Häradshöfdingen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 21, samt 1889, sid. 2.)

779. Borgmästaren i Trosa m. fl., för det en person fått aftjäna af honom redan erlagda böter med motsvarande förvandlingsstraff.

Borgmästaren ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 24.)

780. Rådman vid Stockholms rådstufvurätt, för obehörig afvikelse från utfärdad uppropplista.

Rådmanen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 31, samt 1888, sid. 29.)

781. T. f. borgmästare i Piteå, för dröjsmål med aflämnande af dom-bok och magistratsprotokoll.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 38.)

782. Häradshöfdingen i Ångermanlands norra domsaga, för underlåtenhet att i rätt tid avsluta ting m. m.

Häradshöfdingen dömdes till mistning af ämbetet under viss tid.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 39.)

783. Kyrkoherden i Malmbäcks m. fl. församlingars pastorat, för obehörigt uppbärande af särskild ersättning för ämbetsförrättning.

Kyrkoherden dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 44, samt 1888, sid. 22.)

784. T. f. ordförande i Pajala tingslags häradsrätt, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för stöld och särskildt för snatteri.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 49.)

785. Rådstufvurätten i Torshälla, för det en person, som tilltalats dels för fylleri dels för förargelseväckande beteende, i strid mot 4 kap. 2 § strafflagen ådömts *ett* straff.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 50.)

786. Rådstufvurätten i Strängnäs, för ådömande af straffarbete på viss tid under två månader.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 52.)

787. Borgmästaren och två rådmän i Vadstena, för obehörigt tillåtande af vittnesförhör angående ett redan afgjort mål.

Borgmästaren dömdes till mistning af ämbetet under viss tid och rådmännen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 53, samt till maj-riksdagen samma år, sid. 4.)

788. T. f. ordförande i Snefringe häradsrätt, för ådömande af ansvar för stöld i stället för ansvar för snatteri.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 56.)

789. Häradshöfdingen i Norra Hälsinglands domsaga, för ådömande af ansvar för stöld i stället för ansvar för snatteri.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1887, sid. 58.)

790. Länsmannen i Enångers distrikt, för olaga häktning.

Länsmannen ådömdes bötesansvar och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 2, samt 1890, sid. 72.)

791. Registratorn i kammarkollegium, för oriktig stämpelbeläggning å ett kollegii utslag.

Registratorn förpliktades till viss återbärings- och ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 36, samt 1890, sid. 79.)

792. T. f. domhafvande i Kinds härad, för utfärdande af oriktigt gravationsbevis.

Den tilltalade ådömdes ersättningsskyldighet.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 23, och 1890, sid. 75.)

793. Borgmästaren i Trosa, för underlåtenhet att å i lag bestämda tider hålla rådstufvurätt m. m.

Borgmästaren dömdes till mistning af ämbetet under viss tid. (Ämb.-ber. 1889, sid. 49.)

E. Thomasson.

Eskilander Thomasson, född den 1 juni 1829, blef student i Lund 1846, filosofie magister 1853 och aflade 1856 hofrättsexamen. Han förordnades 1859 till docent i administrativ rätt och nationalekonomi. Följande år blef han rådman i Lund och utnämndes 1879 till borgmästare i samma stad. Åren 1873—1889 var han staden Lunds representant i Riksdagens andra kammare. Under flera år var han ledamot af lagutskottet samt dess vice ordförande.

Då L. W. S. Lothigius den 14 augusti 1884 af riksbanks- och riksgäldsfullmäktige insattes i justitieombudsmansämbetet, utsågs Thomasson till justitieombudsmannens eventuelle efterträdare; och den 4 november 1886 blef han efter Lothigius' afgang af fullmäktige insatt i ämbetet. Å denna post verkade han, till dess han den 21 juni 1889 utnämndes till justitieråd.

Thomasson afled i Stockholm den 22 april 1891.

Från trycket har Thomasson utgifvit »Historisk framställning af lagstiftningen om de svenska städernas fördelning i stapelstäder och uppstäder». (1858).

Framställningar.

A. Till Kungl. Maj:t.

166. Den 30 november 1888, angående nedbringande af kostnaden för växelprotest på landet.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 113.)

Framställningen bifölls genom kungörelsen den 31 maj 1889 om ändringar i 1883 års förordning ang. expeditiönslösen.

B. Till Riksdagen.

167. Angående upphäfvande af 23 kapitlet 7 § strafflagen, angående åtalsrätten mot konkursgäldenär för vissa förbrytelser.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 53.)

Framställningen afslogs.

168. Angående ändring i förordningen om patent den 16 maj 1884 och lagen om skydd för varumärken den 5 juli samma år.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 57.)

Framställningen afslogs.

169. Angående förbud för ordförande i häradsrätt samt ordförande och ledamöter i rådstufvurätt att vid samma rätt fullmäktigskap föra.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 114.)

Riksdagen beslöt för sin del ändring i 15 kapitlet 3 § rättegångsbalken i det syfte J. O. föreslagit. (Skrifvelse n:r 18 år 1889). Riksdagens beslut antogs ej af Kungl. Maj:t, men lät Kungl. Maj:t i ämnet utarbета ett nytt förslag, som af Riksdagen gillades.

170. Angående ändrad lagstiftning om lagfart å afsöndrad lägenhet.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 119.)

J. O:s framställning afslogs.

171. Angående föreskrift, att i domsaga, där ting hålles enligt förordningen den 17 maj 1872, saköreslängd skall utlämnas inom viss tid efter hvarje allmänt sammanträde.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 123.)

I skrifvelse till Kungl. Maj:t (n:r 25 år 1889) anhöll Riksdagen om bestämmelser i det af J. O. angifna syfte. Föreskrifter i ämnet utfärdades den 22 maj 1891.

Uttalanden om lagskipningen samt i lagstiftningsfrågor m. m.

135. Tolkningsen af 31 § i konkurslagen den 18 september 1862 i fråga om tiden, då i konkurs försatt ämbets- och tjänsteman äger återinträda i utöfningen af sin befattning.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 46.)

136. Tillämpningen af stadgandet i 2 kap. 19 § strafflagen om den tid, för hvilken förlust af medborgerligt förtroende skall ådömas.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 92.)

137. Tolkningsen af förordningen den 30 maj 1873 angående verkställighet i vissa fall af straff ådömdt genom icke laga kraft ägande utslag.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 97.)

138. Om lagfart för stärbhusdelägare å arffallen eller i giftorätt bekommen fastighet.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 99.)

139. Sättet för undertecknande af utdrag ur lagfarts- och inteckningsböcker.

(Ämb. ber. 1889, sid. 102.)

Åtal.

794. Häradshöfdingen i Gottlands södra domsaga, för oriktigt förfarande i ett konkursärende.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 15, samt 1889, sid. 54.)

795. Kyrkoherden i Norra Åsarps pastorat, för obehörigt tillägg till ett fräjdetyg.

Kyrkoherden dömdes att erhålla föreställning med tillagd förmaning och förpliktades tillika att utgifva ersättning.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 23.)

796. Rådstufvurätten i Eksjö, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för stöld och särskildt för snatteri.

Bötesansvar ådömdes.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 26.)

797. Två rådmän vid Stockholms rådstufvurätt samt en t. f. tjänsteman därstädes, för oriktigt förfarande vid en valförrättning.

De tilltalade dömdes till böter.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 29.)

798. T. f. länsman i Järfös distrikt, för obehörigt verkställande af utmätningar.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1888, sid. 42, och 1889, sid. 53.)

799. Rådstufvurätten i Visby, för bristande tillsyn af ett under rättens vårdnad stående förmynderskap.

Bötesansvar och ersättningsskyldighet ådömdes.

(Ämb.-ber. 1889, sid. 2.)

800. Rådstufvurätten i Vaxholm, för obehörigt föreläggande och ådömande af viten för vägran att aflägga bouppteckningsed i konkurs.

Rättens ledamöter dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 7.)

801. Rådstufvurätten i Västerås, för ådömande på en gång af ansvar särskildt för inbrott och särskildt för stöld.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 8.)

802. En t. f. domhafvande i Södra Möre härad, för utfärdande af felaktig kungörelse angående ett riksdagsmannaval.

Den tilltalade dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 10.)

803. En vice pastor i Ösmo församling, för olaga vigsel m. m.

Bötesansvar ådömdes.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 12.)

804. Kyrkoherden i Norra Åsarps pastorat, för vägran att vederbörligen anteckna ett icke döpt barns namn.

Kyrkoherden dömdes att erhålla föreställning med tillagd förmaning och förpliktades till viss ersättningskyldighet.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 15.)

805. Häradshöfdingen i Lysings och Göstrings härads domsaga, för oriktig bötesförvandling.

Häradshöfdingen dömdes till böter.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 21.)

806. Konungens befallningshafvande i Jönköpings län, för förment olagligt förfarande i ett kvarstadsärende.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 29, och 1890, sid. 78.)

807. Konungens befallningshafvande i Kopparbergs län, för förment olagligt förfarande i fråga om skjutshållningsskyldighet.

Åtalet ogillades.

(Åmb.-ber. 1889, sid. 41, och 1890, sid. 54.)